

بازدید شد
۱۳۸۴

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب	زاد المعاد
مؤلف	قاسم بن علی
مترجم	
موضوع	
شماره قفسه	۱۱۴۱۴

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۸۹۵۵۲

۱۱۴۱۴

خطی
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

۱۱۴۱۴

کتاب زاد المصطفی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل العباد ذبيلاً للنيل العاقبة في الدنيا والآخرة
على سيدنا ابي محمد وعترته ائمة الهدى **انا محمد بنده**
بافق بر محمد تقی علی الله عن جبرائیل علیه السلام اوضح
ایمانی و اخلاقی و روحانی و تنکاد که چون جناب مقدس
شانه برای هدایت کم کشتگان بوالهی جهالت و ضلال
وصلوات و دعا و عبادات که اشرف و اقرب طرق بند سعاد
مقرر گردانید و از حضرت رسول خدا و ائمه هدی صد
علیه و علیهم اجمعین اذعیه و اعمال بسیار بنقل کرده
مشوشت از انما و این خادم اخبار ائمه اطهار علیهم صلوات
اکثر افتاد در کتاب بجا را از او را براد غوده ام و اگر خلق را با
بأنواع اشتغال دنیوی و غیرها تحصیل انما و عمل جمیع

خطی
کتاب
۱۱۴۱۶

جواسم منتفی از اعمال سال و فضایل ايام و لیالی شریفه و اعمال آنها که
بند محبسه و معتبره وارد شد است در این رساله ایند نمایم که عالم
خلق از بركات آنها محروم نباشند و شاید این بنده غاصی را بدعا و شفقت
یا دعا کند و سعی کند تا این رساله را از او را بدعا و شفقت
الی رسید از شاد و چون تمام این رساله و آغاز و انجام این عجلاله در
دولت عدالت مژ و او ان سلطنت سعادت از اعلی حضرت رسید
خدا طین زمان و سرور و خواجهین دوران شیرازة اوراق ملت و دین
نقاوة احقاد سید المرسلین اب و نیک کستان مصطفوی چشم
و سراج دودمان مرتضوی سلطان جم خدم و خاقان فرشته
حضور شجاعت نرادی که تیغ اب داریش برای سرهای کتاف فرشت
پسوی دایره و حسام آتش بارش برای خرمن حیات مخالفان و
معاندان و صدقه بر سر کس علیکم السلام و در دستهای ذریه
میز در محبت شان و داستان رفیع البیان با کتاف الخضر هدایت
و عروش صوفیان صفوت نشان بزم مدد عای خلود دولت
ابد قوامان با عنایان اعضان سدره المنتهی هد ستار هم که
تیغ خلاق از نیام کین بر کشید چون بیدر خود بلزید و هر که چنان
اینه نقاش در بر کشید صورت مرث خود دران دید که جبین فرشت
عقد مدعی که همای کار بستگان کشتاد که در اینو الش شکتا
مزارع اطهای بزم مردکان مؤسس قواعد ملت و دین مروج
شریعت ابای ظاهرین حیاض ساحت درگاه خلایق پناهش انقیاد
اه سالطین زمان لبریز و خواجهین دوران در صرح مژ و عزت

و جلالت و جلال بندهای قدسنا الضرائفها العزیز اعنی الاما
الاعظم و الخاقان لاعدائنا لاکرم ملجا الاکاسرة و ملاذالط
یحیی مراسم الشریعة العزراء و مشید قواعد الملة البیضاء الساطعا
بن الساطان و الخاقان بن الخاقان الشاه **سلطان حسین** الموشوی
الحسینی الصفوی بهادر خان لازالت رایات در اشته مرآت
و هانات اعلاؤه و مقووة میسر کردین تحفة ان بارگاه خلائیق
تلیک گاه گردانید امید که مقبول طبع اشرف گردد و ان علی حضر
از غوایدان منتفع گردند بحمد و اله الظاهرین و الله الموفق و
المعین و ان مشتمل است بر چهارده باب و خاتمه **باب اول**
در فضایل و اعمال ماه مبارک رجب است و ان مشتمل بر پنج
فصل است **فصل اول** در بیان فضایل این ماه و عبادات است
بدانکه این ماه و ماه شعبان و از رمضان بهترین ماههای سال است
و از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و اله منقول است که هر
که حرمت ماه رجب و ماه شعبان را بداند و وصل نماید روزی
انهار بر روزه ماه مبارک رمضان این ماههای مبارک در روز
قیامت کوهان او باشند نزد حق تعالی در آن روز منادی از فوق
اعلی ندا کند که ای رجب و شعبان و ماه رمضان چگونه بوده است
عمل این بنده در شماها و طاعت او از برای خدا همزمان ماهها
گویند که این بنده توشه گرفت در ماههای این بر طاعت تو
استمداد فضل و رحمت از تو نمود و سعی بسیار در طلب خشنودی
تو کرد و تا توانست اهتمام در تحصیل محبت تو نمود پس کو

دهند ملائکه مؤکند بر این ماهها که ما را فایده این بنده را مکر
طلب کنند طاعت و خشنودی تو و امیدوار رحمت و الوتر
توانچه را نهی کرده بودی بسوی آنها مسارعت نمود و
روژه کامل از برای تو داشت و شکم و فرج و گوش و چشم
و سایر جوارح او از آنچه بر او حرام کرده بودی اجتناب کردند
و روزها را با تشنگی بشب رسانید و در شبها خوراک را
انداخت برای بنده کی تو و تصدق بفقرا و مساکین بسیار
داد و احسان بسیار نسبت به بندهکان تو نمود و این ماهها
مصلحت نیکو کرد و چون از اینها جدا شد و داع نیکو کرد
و بعد از آنها پیرامون محرمات تو نکردید و نیکو بند بودی برین
پس حق تعالی بفرماید که بر بدین بنده بسوی محبت و استقامت
کنار او ایستاد که خدا بختها و کرامتها و او را بر شتران و صبیان
تو سوار کنند و میرند بسوی نعمتی که هرگز نوال ندارد و خانه
که فانی نمیشود و سرانی که جو افانش پیر نمیشوند و بنادری
و خوشحالی ان نوال ندارد هرگز ایشان را تعب نباشد و از غل
ایمن میگردند و مشقت حساب از برای ایشان نیست
و ایضا از آنحضرت منقول است که ماه رجب ماه بزرگ خدا است
و ماهی در حرمت و فضیلت بان غیر رسد و قتال با کافران
در این ماه حرام است و رجب ماه خداست و شعبان ماه
منست و ماه رمضان ماه امت منست کی که روز از ما
رجب روزه بدارد مستوجب خشنودی بنده خدا گردد

پادشاهی بر سر ایشان باشد که مکه را باشد تاج ایشان بر وارند و باقی
 و یاهویان ایشان هزار ملک باشند از جانب راست و هزار ملک از
 چپ و همه او را ندانند که کوار آباد تو را کو امتها حق تعالی بند
 خدا پس خداوند رحمن ندانند ایشان را که ای بندگان و کینان من
 بایز هو آموزه حکم بایز موعدا عزت و جلال خود سو کند یاد میکنم که شما از درغای نیکو ساکن گردانم
 و عطاهای شما را بزرگ گردانم و عطا کنم شما از بهشت غرقها که شما
 در دنیا با ما جاری باشد و همیشه در آن غرقها باشید و نیکو و بدیت
 مزدگار که آن از برای من بچنانکه بر شما واجب گردانم روز داشتید از برای
 من در عالمی که حرم است از عظیم گردانید بودم و حق او را واجب ساخته بودم
 ای ملک من بنندگان و کینان من را داخل بهشت گردانید پس حضرت فرمود
 که این همه خوابهای کید است که چیزی از ماه مبارک رجب را روز و روز
 اگر چه بگردانم از اولش یا عیاشی یا آخرش و بسند معتبر از حضرت
 امام رضا علیه السلام منقولست که هر که روز اول ماه رجب را روز
 دارد حق تعالی در قیامت از او خوشنود باشد و هر که دو روز را روز
 دارد خدا بغایت از او راضی و خشنود گرد و هر که سه روز از آن روز
 دارد خداوند کریم از او راضی گردد و خصمان او را از او راضی گرداند
 در قیامت و هر که هفت روز از آن روز بدارد چون بمیرد درهای
 هفت آسمان برای روح او گشوده شود و تا ملکوت علی برسد و هر که
 هشت روز از آن روز بدارد هشت در بهشت بر روی او گشوده شود
 و هر که نوزده روز از آن روز بدارد در حاجت که از حق تعالی بطلبد
 بر آورد مگر آنکه سوال او از برای گناهی باشد یا مضمّن قطع رحم باشد

وهر که تمام ماه را روزه بدارد از کثافتان بیرون آید مانند روزی که او را
متولد شده باشد و از آتش جهنم آزاد گردد و داخل بهشت گردد بابر کمال
و نیکو کاران و احادیث در این باب بسیار است و این رساله گنجایش
ذکر آنها ندارد **فصل دوم در بیان اعمالیست که کسی که از روزه غفلت**
باشد یا بر او دشوار باشد بعیوض آن بعمل آورد و در بعضی از روایات معتبر
وارد شده است که بدل روزه مستحب یک درهم تصدق کند که
موافق زوهای این زمانها تقریباً هفتاد دینار بوده باشد و بر روایت
دیگر عوض روزه یک مد کند یا جو وارد شده است و احوط در مد
صد درم شاست و ظاهر آنکه صد درم گفته کافی باشد و در روایتی
در خصوص روزه ماه مبارک رجب یک کوفه نان نیز وارد شده است
اگر قادر بر روزه نباشد و محل کرده اند بر کسی که بر ایشان باشد و قادر
بر درهم و مد نباشد و ایضا در خصوص نماز واجب آنحضرت رسول
صلی الله علیه و آله وارد شده است که بعیوض روزه اگر قادر بر آن
هر روز صد مرتبه این تسبیحات را بخواند تا ثواب روزه را نیابد
سُبْحَانَ إِلَهِ الْجَلِيلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي الشَّيْخُ إِلَهُ سُبْحَانَ
الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ لِعَزِّ وَهُولِهِ أَهْلٌ وَرُءُيَا
معتبر وارد شده که هر که بمنزل برادره مؤمن خود وارد شود و قصد
روزه سنت کرده باشد و اطعمانی حاضر سازد و او را تکلیف کند تا
افطار کردن زیاده از ثواب روزه داشتن است هفتاد برابر و اگر اظهار نکند
که روزه ام ثوابش بیشتر است و برابر یک سال روزه است و نیز از روزه
سنت داشتن بر خصمت شوهر و غلام و کنیز را بر خصمت مالک
و الدنیا و عیال و امثالها

اعمال و نزد سنجیدن اعمال در میزان و نزد صراط بر آورد و او را در آستانه
 عرش خود جاده دهد و حساب کند و از حساب اسان و هفتاد هزار
 ملک او را مشایعت کند تا داخل بهشت شود و باو عطا کند آنچه
 هیچ چشمی ندیده باشد و گوشتی نشنیده باشد **فصل چهارم**
 در بیان فضایل و اعمال شب و روز و است تار و پاز در شب
 اول ماه غسل سنت است و منقولست که هر که در شب اول ماه
 رجب و شب پانزدهم و شب آخر غسل کند از گناهان پیر و نیک
 مانند روزی که از مادر متولد شده است و در وقت دیدن ماه
 دعای صحیفه کامله بخواند که بهترین دعاهاست و هفت مرتبه
 سوره حمد بخواند تا از درد چشم آرم گردد و در هر ماهی این است
 و منقولست که چون ماه رجب را ببیند بگوید **اللهم اهله علیا**
یا ائمن و الایمان و السلافة الاسلام ربی و ربک الله عز و جل
 و در شب اول و روز اول زیارت حضرت امام حسین صلوات الله
 علیه فضیلت بسیار دارد و در حدیث معتبر وارد شده است
 که هر که در اول رجب آنحضرت را زیارت کند هشتاد و چهار
 شود البته و احیای شب اول سنتست و از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که تا وقتی محافظت نما بر احیای شب عید ماه رمضان
 عید قربان و شب اول محرم و شب عاشورا و شب اول رجب و شب
 نیمه شعبان و در این شبها دعا و نماز و تلاوت قرآن بسیار بکن
 و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که
 در شب اول رجب بعد از نماز عشا این دعا بخوان **اللهم انی استلک**

یا ایاک ملینک و ایاک علی کل شیء مقنن و ایاک ماشاء من امر
یکم اللهم انی اوجه الیک بیدت محمد بنی الرحمة صلواتک
علیک و ایه یا محمد یا رسول الله انی اوجه الی الله ربی و ربک
لیخرج لی طلبتی اللهم بیدت محمد و بالائمة من اهل بیت
النج طلیعتی پس حاجات خود را طلب نماید و بیست رکعت نماز واد
 شده است در هر دو رکعت یک سلام و در هر رکعت حمل و یک
 سوره قل هو الله احد بخواند تا از بلاهای دنیا و عذاب آخرت آرم
 گردد و شیخ دیگران بسند معتبر روایت کرده اند که حضرت امیر
 مومنی علیه السلام در شب اول ماه رجب بعد از آنکه از نماز شب فارغ
 میشدند این دعا را در سجده میخواندند **لک الحمد یا ایاک انما**
الحمد ان عینک لا تمنع لی ولا یغیر لی فی احضا الایان یا کافرا
قبل کل شیء و یا مکنون کل شیء اظنک علی کل شیء قلیر اللهم انی
اعوذ بک من العذیلة عند الموت و من شر الرجیع فی القبور و من
الندامة یوم الازفة فاستلک ان فضلی علی محمد و ایه و ان تجعل
عینی عینة نقیة و منیدی مینه سوية و منقلبی منقلباً اریا
غیر محرو و لا فاضح اللهم صل علی محمد و ایه الائمة ینالهم الحکمة
و اولی الیغمة و معادین العصمة و اعصمینی بهم من کل سوء و لا یخلف
علی غرة و لا عطفلة و لا تجعل عواقب اعمالی حسرة و ارض عینی فانی
مغفیرک للظالمین و انا مظلالمین اللهم اغفر لی ما لا یتصور
و اعطینی ما لا یتقصد فایک الوسیع رحمة البدیع حکمت
و اعطینی السعة و الدعة و الامن و الصحة و النجوة و القنوع و

یا کافرا

عینتی

وَالشُّكْرُ وَالْعَافَاةُ وَالصَّبْرُ وَالصَّدَقُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَوْلِيَائِكَ وَالنِّيَّةُ
 وَالشُّكْرُ وَالْعَفَاةُ بِذَلِكَ يَارَبِّ اَهْلِي وَوَلَدِي وَاخْوَانِي فَبِكَ وَمَنْ
 احْبَبْتَ وَوَلَدَكَ وَوَلَدِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 يَارَبِّ الْعَالَمِينَ وايضا بعد منقولست که مستحب است که
 بعد از سلام گفتن از نماز و توجهاً که نشسته است این دعا را بخواند الحمد
 لله الذي لا يتقصد خرائفه ولا يخاف منه رب انا انكبت المعاصي
 فذلك تقصير بكميل انك تقبل التوبة عر عبيدك وتعفو عر سيئاتهم
 وتعفو الال لل فانك لا تحبب لدا عيتك ومنه وبي فانك ثابت اليك
 من الخطايا واغيب اليك في توفير حظي من العطايا يا خالق البرايا يا
 منقذي من كل شدة بك يا مجبري من كل محذور وقو على الشهور
 واكفني شر عواقب الامور فانك الله على نعمائك وجزيل عطائك يقدر
 ولكل خير مندور وايضا ارخصه امام علي رضي الله عنه منقولست
 که بعد از نماز و تران دعا را بخواند يا نور يا نور يا نور يا مجري البحور
 يا باعث من في القبور يا كافي حين يعي في المدايب وكن في عجزني النكا
 وكوني حين جنوني الابعاد وملكني الاقارب ومنزهي عجمي الحاسد واليابه
 ومرافقة اجنائه في رياضه وساق بموااسيه في ممر حياضه ورافعي
 عجاويزي من رطة الذنوب الى ربة التقريب وسيد بل ولايته عزة عطا
 من ذلة الخطايا استك انك يا مولاي يا العج و اللبال العشر والشفيع والوتر
 والليل واثير ويا مجري يد قلم الاقلام بغير كرم ولا انهام وباسمائك
 العظام وحججك على جميع الانام عليهم منك افضل السلام وبما استخفتم
 من انما لك الكرام ان تصلح وترحماني شهرنا هذا وما بعد من الشهور

وَالْاَيَّامُ وَانْشَلَخْنا شهر الصيام في عامنا هذا وفي كل عام يا ذا الجلال
 والاکرام والمدين الجسم وعلي محمد وآله ميثا افضل السلام واعمال
 وادعية ابرش بسیار است وروژه روز اول فضیلت بسیار دارد و
 از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که در روز اول ماه رجب
 حضرت نوح علیه السلام یکشتی سوار شد و امر کرد جمیع جنات را
 باو در کشتی بودند که روزه بدارند و هر که از روزه بدارد تا شصت
 یکساله زاده او دور گردد و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست
 که هر که روزه بدارد روز اول ماه رجب را از برای رغبت در ثواب خدا بدارد
 او را واجب شود و هر که یکروز از وسط این ماه را روزه بدارد حقها بدارد
 او را قبول نماید در مانند برعه و مصر که در قبیل عظیمند از قبایل عرب
 و هر که یک روز از آخر این ماه را روزه بدارد حقها بدارد او را از پادشاهان
 بهشت گرداند و قبول کند شفاعت او را در حق روماند و دختر و پسر و برادر
 و خواهر و عم و عمت و خالو و خاله او و جمیع همسایگان و اشنایان او و هر
 چند مستوجب جهنم شد بدارد و شیخ طوسی و دیگران از سلمان
 فارسی رحمه الله روایت کرده اند که گفت در او اخر روز جمادی الاثنیه
 رفتم بخدمت حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله حضرت فوفد
 ای سلمان تو از اهل بیت پس فرمود که هر مرد مؤمن یا زن مؤمنه که در ماه
 رجب سی رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد و سوره
 سوره قل هو الله احد و سه مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون بخواند البته
 حجتا محو کند از نامه عمل او هر که این را که در کودکی و بزرگی کرده باشد
 و خدا عطا کند با و ثواب کثیری را که تمام آن ما را روزه گرفته باشد و سالی

آیند حق تعالی او را از نماز گذارند گمان بنویسد و در هر روز آن ماه ثواب
 شهیدی از شهدای جنگ بدر برای او باسمان ببرند و هر روزی که
 در آن ماه روزه بدارد عبادت یکساله در آن ماه عمل او بنویسد و هر روزی که
 در هشت از برای او بلند کند و اگر تمام ماه را روزه بدارد خدا او را از اثر
 جهنم نجات بدهد و هشت را از برای او واجب گرداند ای سید جبرئیل
 این نماز را برای من آورد و گفت یا محمد این علامت است میان شما و من
 زیرا که منافقان این نماز را نمیکنند گفت یا رسول الله چگونه این نماز را بکنم
 و در چه وقت بخوانم فرمود که در روز اول ماه ده رکعت بخوانی و در شب
 یعنی هر دو رکعت بیست سلام و در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد و سه
 مرتبه قل هو الله احد و سه مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون میخوانی
 و بعد از سلام دست بسوی آسمان بلند کن و بگو لا اله الا الله وحده لا
 شریک له له الملك وله الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت سید الخیر
 و هو علی کل شیء قذیر اللهم لا ملأ فی السماوات و لا اعطیت و لا معطی الا انت
 و لا یففع الا بحکمک الخدیج پس دستها را بروی خود میکشی و در روز
 وسط ماه یعنی پانزدهم ده رکعت بهمان نحو بخوانی و بعد از هر سلام
 دستها را بسوی آسمان بر میداری و میگویی لا اله الا الله وحده لا شریک
 له له الملك وله الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت سید الخیر
 و هو علی کل شیء قذیر اللهم لا ملأ فی السماوات و لا اعطیت و لا معطی الا انت
 و لا یففع الا بحکمک الخدیج و در روز آخر ماه باندازه رکعت
 بهمان نحو میکنی و بعد از هر سلام دست بر میداری و میگویی لا
 اله الا الله وحده لا شریک له له الملك وله الحمد یحیی و یمیت

این دعا را در روز اول ماه روزه بخواند
 و در هر روز یک مرتبه بخواند
 و در روز آخر ماه باندازه رکعت بخواند

و هو حی لا یموت سید الخیر و هو علی کل شیء قذیر و صلی الله علی
 محمد و آله الطاهین و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس
 دستها را بروی خود بمال و حاجت خود را بطلب که البته برآورده
 و حق تعالی میان تو و جهنم هفت خندق قرار میدهد که عرض هر خندقی
 بقدر مایه آسمان و زمین بوده باشد و بعد از هر رکعتی ثواب هزار
 هزار رکعت در نامه عمل تو مینویسد و برات پانزدهی از جهنم و گذشتن
 صراط برای تو مینویسد و منقولست که هر که در روزه ماه رجب صد
 مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند حق تعالی قیامت باو نوری عطا کند
 که بان نور داخل هشت کرد و در حدیث معتبر وارد شده است که حضرت
 امام محمد باقر علیه السلام در روزه ماه رجب تولد شده و موجب زیاده
 شرف این روز گردید و در روایتی وارد شده است که ولادت حضرت
 امام علی نقی در روز دوم ماه رجب واقع شد و روایت دیگر در روز سیم
 ماه رجب واقع شد و روایت ابرهیم بن هاشم وفات حضرت در روز سیم
 واقع شده است و ابن عباس گفته است که ولادت حضرت در نیمه این ماه
 واقع شده است و ولادت امام محمد تقی علیه السلام در دهم این ماه شده است
 و بعضی از روایات در فضیلت خصوص دهم وارد شده است و در فضیلت
 ایام ایضاً ماه رجب احادیث معتبره وارد شده است یعنی سیزدهم
 و چهاردهم و پانزدهم و پسند معتبر از امام جعفر صادق علیه السلام
 منقولست که حق تعالی فضیلت سه ماه را باین امت داده است که ماه رجب
 از امتهای گذشته نداده است ماه رجب و ماه شعبان و ماه رمضان و
 شب باین امت داده است که بامت های دیگر نداده است شب سیزدهم

و شب چهاردهم و شب پانزدهم و سه سوره باین امت داده است که
 مثل آنها بامت های پیش نداده است سوره یس و سوره تبارک و التوبه
 الملتک و سوره قل هوالله احد پس هر که جمع کند میان این سه فضیلت جمع
 فضایل این است را جمع کرده خواهد بود پس سیدنا که چگونه جمع کند و منق
 که در شب سیزدهم هر یک از این سه سوره دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد از
 سوره این سه سوره را بخواند و در شب چهاردهم چهار رکعت بکند و در هر
 سلام و در هر رکعت بعد از سوره حمد این سه سوره را بخواند و در شب پانزدهم
 شش رکعت بخواند و در هر رکعت بعد از حمد این سه سوره را
 بخواند تا جمیع فضیلت این سه نماز را بیاورد و جمیع کلماتش افزاید شود
 بغیر از شریک خدا و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که ایام
 البیض ماه رجب را و روزه دارد حق تعالی هر روزی عبادت روزه یکساله
 برای او بنویسد و در قیامت او را در محل ایمان باز دارد که هیچ بیم و خوف
 نداشته باشد و مشهور است که ولادت با سعادت حضرت امیر المومنین
 صلوات الله علیه در میان کعبه معظمه در روز سیزدهم ماه رجب بود و در
 سال قبل از مبعوث شدن حضرت رسول صلی الله علیه و آله گفته است
 که ولادت حضرت امام علی نقی علیه السلام نیز در روز سیزدهم ماه رجب بود
 در سال دویست و چهارده از هجرت و شب پانزدهم از لیالی مبرکه است
 و غسل در آن سنت است و احیای آن عبادت فضیلت بسیار دارد و از حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله منقولست که در شب نهم رجب هر که نماز
 میکند ملائکه را که هر یک از آنها که در دیوان اعمال مومنان باشد بخواند و آنها
 از آن حضرت منقولست که هر که روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم ماه رجب

و علی بن ابی طالب

روزه بدارد و در شب های آنها مشغول عبادت باشد از دنیا فرود آید و باقیه
 نصوص و هر روزی که روزه داشته هفتاد گناه کبیره او ازین روز شود
 و هفتاد حاجت او برآورده شود و در وقتی که از قبر بیرون بیاید و فرزند
 و فرزندان و چنان باشد که هفتاد بنده از فرزندان اسمعیل آزاد کرده
 باشد و شفاعت او را قبول کنند در هفتاد نفر از اهل بیت و خویشان
 او که مستحق جهنم شدن باشد و حق تعالی آنها را کند از برای او در جنات
 فردوس هفتاد هزار شهر و در هر شهری هفتاد هزار قصر بوده باشد
 و در هر قصری هزار حوریه باشد و هر حوریه هفتاد هزار خادم داشته
 باشد و شیخ طوسی علیه الرحمه پسند صحیح از حضرت صادق
 علیه السلام روایت کرده است که در شب نصف رجب دو رکعت
 رکعت بجا می آید و بری یعنی پیش سلام باشد و هر سوره که خواهمی
 و چون فارغ شوی هر یک از سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ
 برب الناس قل هو الله احد و آیه الکرسی را چهار مرتبه بخوانی پس چهار
 مرتبه می گوئی سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللهُ أَكْبَرُ
 می گوئی اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ شَيْئًا مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ وَ
 در شب و روز زیارت حضرت امام حسین علیه السلام سنت مؤکد است
 و پسند صحیح از ابی جعفر منقولست که از حضرت امام رضا علیه السلام
 سؤال کرد که زیارت امام حسین علیه السلام در کدام وقت بهتر است
 فرمود که در نیمه شعبان و در روز پانزدهم نماز سلمان را بخواند و در
 یکمینی که گذشت و پسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که حضرت امیر المومنین علیه السلام در این روز چهار

دکت نماز کرد و دستهای خود را کشود و این دعا را خواند پس فرمود
 که هر که بشدت و غمی مبتلا گردد و این دعا بخواند البته کرب و شدت
 او زایل میگردد و این چهار رکعت را بد و سلام می کند و هر سو
 که خواهد میخواند و دعا اینست اللهم املک کل جبار و معز
 المؤمنين انت که فی چنین تعین المذاهب وانت باری خلقی انت
 بی وقد کنت عن خلق غنیاً و لولا رحمتک لکنت برباً لکین
 فانت مؤتدی بالنصر علی اعدان و لولا نصرک ابائی لکنت من
 المقتضون یا رب سبل الرجمه رب عارینها و متشی البکر که من عظمایا
 یا من حص بالتمویج و الریفة فاولیاء و بعز و یعز زون یا من
 له الملوک نیر المذکره علی اعناقها فتم من سطوانه خافون
 استلک یکون بیتک الی استغفرتهم من کبریاتک و استلک
 یکبریاتک الی استغفرتهم من عیبتک و استلک بعزک الی استغفرت
 بها عوشتک فخلقت بها جمیع خلقتک فتم لک مدعوت ان
 تصلی علی محمد و اهل بیتی پس حاجات خود را از حوائج طلب نماید
 و بدانکه عماد اعمال نصف رجب دعای ام داود است که این بابیه
 و شیخ طوسی و سید ابن طاوس رضی الله عنهم بسندهای معتبر
 روایت کرده اند و برای برآمدن حاجات و کشف کربات و دفع ظلم
 ظالمان مجربست و مجمل روایاتش آنست که فاطمه مادر داود بن الحبر
 پسر زاده حسن مجتبی علیه السلام زایه حضرت امام جعفر صادق
 صلوات الله علیه بود و پیش داود انحضرت را پیش داده بود چون
 محمد بن عبدالله الحسن در مدینه شریع گرد و منصور و انقی لشکر

المقحون و

علی

فرستاد و او را کشتند و ابرهیم برادر عمداً نیز شهید کردند و عمداً
 الحسن و اوجعی از سادات حسنی را با غل و بنجر از مدینه بعراق
 بردند و داود نیز در میان آنها بود ام داود دکت چون مدتی از حبس
 فرزند من گذشت و از اجیزی بر بن سید پیوسته دعا و قرضه دیگر
 و از صلح و یگان و برادران مؤمن است دعا میخوادم و ایشان تقصیر
 نمی کردند و مطلقاً اثر استجابات نمی یافتیم و گاهی خبر می رسید که
 داود را کشتند و گاه می گفتند که او را با پسران عم او در زیر عمارت
 گذاشتند و روز بروز مصیبت مر عظیم تر و اندوه من پیشتر میشد
 تا آنکه از غم کدختم و پسر شدم و از ملاقات او نا امید گردیدم تا آنکه
 روزی شنیدم که حضرت صادق علیه السلام را علی غار رضیه است
 بعبادت انحضرت رفتم چون احوال گرفتم و دعا کردم و خواستم برگردم
 حضرت فرمود که از داود چه خبر داری و مر پیش داود را باحضرت
 داده بودم چون نام داود را شنیدم گریستم و گفتم فدای تو شوم که
 داود را در عراق محبوس است و من از ملاقات او قطع امید کردم و از
 القاس میگویم که او را دعا کنید او را در رضای شماست حضرت فرمود
 که هر اغافل از دعای استفتاح و دعای حاجت و غناح و از دعای نیست
 که درهای آسمان برای آن گشوده میشود و ملئکه استقبالی میکنند
 خوانند او را و بشارت میدهند او را با حاجت و آن دعای نیست که از
 الدعوات مجربتر نیست و خوانند او را و ثوابی نیست بغیر از هشت
 ام داود دکت ای فرزند طاهرین و راست گویان چگونه است از دعا
 حضرت فرمود که ای ماددا و دماه محترم یعنی ماه رجب نزدیک است

در نهار پای خود دید پس از دهشت بیدار شد و از کوفه خود پیشانی
گردید و قرارها کرد و **بایکصد مرتبه عمل** **بسم الله الرحمن الرحيم** ام داود گفت که حضرت
سائق علی السلام فرمود که در ماه رجب روز سیزدهم و چهاردهم
و پانزدهم را روزه بدار و در روز پانزدهم در وقت زوال غسل بکن و
بروایت دیگر نیز دیک زوال غسل بکن و چون زوال معلوم شود با
کبرترین جامه های خود را بپوش و بخانه خلوتی برو و سعی کن که کسی
نبرد تو نباید که تو را مشغول گرداند و با تو سخن بگوید و هشت رکعت نافله
زوال را بعل اور و رکوع و سجود آنها را خوب بعل اور پس نماز ظهر را
با اذان و شرایط بعل اور و بعد از نماز فريضة ظهر دو رکعت نماز بکن
پس سورة کواحی و بعد از آن صد مرتبه بگو یا قاضی حوائج الطالبین
پس هشت رکعت نافله عصر را با اذان بجا آوری و در بعضی روایات
وارد شده است که در هر رکعت از نافله عصر بعد از حمد سه مرتبه سورة
قل هو الله احد و بمرتبه سورة انا اعطینا ک الکوثر بخوان پس منشا
عصر را با خستوع و اذان بجا آور و در روایتی وارد شده است که هر روز
حصیر یا کوزه بنشین پس صد مرتبه سورة حمد و صد مرتبه سورة قل
هو الله احد و ده مرتبه آیه الکرسی بخوان پس هر یک از این سورهای کثر
بخوان سورة انعام و بنی اسرائیل و هود و لقمان و الصافات و جم
و حمسق و حم و طه و انعام و اذا وقعت و تبارک الذی بین الملک
و ربی القلم و اذا السماء انشقت تا آخر قرآن و اگر نتوانی این سورهای را از
روی صحیف درست بخوان بعضی هفتاد مرتبه سورة قل هو الله
احد بخوان و شیخ مفید علیه الرحمه گفته است که اگر ندانی یا نتوانی

این سورهای مخصوص را بخوان صد مرتبه سورة حمد و ده مرتبه
آیه الکرسی و هزار مرتبه سورة قل هو الله احد بخوان و این احوط
و در روایت دیگر وارد شدن است که پیش از حمد صد مرتبه بگوید
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَبِيرُ و بعد از آیه الکرسی
صد مرتبه بگوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكَرِّمِ الْكَرِيمِ
پس درست تواند خواند صد مرتبه سورة حمد و هزار مرتبه قل هو الله احد
بخواند پس دعا بخواند و آیه الکرسی را بهتر است که تا همه فیها
خاله دون بخواند **و یا ایست** **بسم الله الرحمن الرحيم** صد و الله العظیم
الذی لا اله الا هو الْحَمْدُ لِلَّهِ الْقَيُّومُ ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ الْعَلِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدِيمُ
وَالْقَلْبُ الْعَلِيمُ فَأَمَّا يَا لِقِطْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَبَقِيَّةُ
رُسُلِهِ الْإِكْرَامِ وَأَمَّا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ
الْحَمْدُ وَلَكَ الْعِزُّ وَلَكَ الْفَخْرُ وَلَكَ الْقُدْرَةُ وَلَكَ الْعِظَمَةُ
وَلَكَ الرَّحْمَةُ وَلَكَ الْمَهَابَةُ وَلَكَ السُّلْطَانُ وَلَكَ الْبَهَاءُ وَلَكَ الْإِسْمَاءُ
وَلَكَ الْقَسْبُ وَالْإِقْدَارُ وَلَكَ الْتَهْلِيلُ وَلَكَ التَّكْبِيرُ وَلَكَ
مَآبِرُيْ وَلَكَ مَا لَا يُبْرَى وَلَكَ مَا فَوْقَ السَّمَاوَاتِ أَعْلَى وَلَكَ مَا تَحْتَ
الْأَرْضِ وَلَكَ الْأَرْضُ وَالشَّغْلَى وَلَكَ الْأَخْرُوعُ وَالْأَوَّلَى وَلَكَ مَا تَرَى
بِهِ مِنَ الْفَنَاءِ وَالْحَمْدُ وَالشُّكْرُ وَالنِّعْمَةُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جِبْرِئِيلَ
أَسْبَغَ عَلَى وَحْيِكَ وَالْقُوَى عَلَى أَمْرِكَ وَالْمَطَاعِ فِي سَمَوَاتِكَ وَخَلْقِهَا
كَأَمَانَتِكَ الْمُحْتَمِلِ لِكَلِمَاتِكَ الْغَائِبِ لَأَنْبِيَاءِكَ الْمَذْمُومِ لِأَعْدَائِكَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نَبِيكَ نَبِيٍّ مَلَكَ رَحْمَتِكَ وَالْمَخْلُوقِ الْفَتَى
 وَالْمُسْتَغْفِرِ الْمُغْنِي لِأَهْلِ طَاعَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِ الْإِنْسَانِ
 حَامِلِ عَرْشِكَ وَصَاحِبِ الصُّورِ الْمُنْتَظَرِ لِأَمْرِكَ وَالْوَحْلِ الشَّيْقِ
 مِنْ خِفَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عِزِّ رَأْسِكَ وَأَيُّضًا فَاتَّحِ جَمِيعَ خَلْقِكَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حَمَلَةِ الْعَرْشِ الظَّاهِرِينَ وَعَلَى مَلَائِكَةِ الذِّكْرِ وَعَلَى
 دُعَاةِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى السَّقَةِ الْكَرَامِ الْبَرَّةِ الطَّيِّبِينَ وَعَلَى مَلَائِكَةِ
 الْكَرَامِ الْكَارِبِينَ وَعَلَى مَلَائِكَةِ الْجَنَانِ وَغُرَّةِ النِّهَارِ وَمَلَائِكَةِ
 الْمَوْتِ وَالْإِعْوَانِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَيْمَانِنَا
 أَدَمَ بِذِيعَ فِطْرَتِكَ الذِّهْنِ كَرَمَتِهِ بِسُجُودِ مَلَائِكَتِكَ وَابْتِجَاءِ جَنَّتِكَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أَيْنَا خَوَاءِ الْمَطْهَرِ وَمِنْ الرَّجْحِ الْمُصْطَفَى مِنَ الدُّنْيَا
 الْمُفْضَلَةِ مِنَ الْإِنْسَانِ الْمُرْتَدِّ وَبَيْنَ حَمَالِ الْفُقَدَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى هَامِلِ
 وَشَيْءٍ وَادْرِيَسٍ وَنُوحٍ وَهُودٍ وَصَالِحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَنُوحٍ وَنَحْيٍ
 وَبَعْقُوبَ وَيُوسُفَ وَكَاسِبًا وَلُوطَ وَشُعَيْبَ وَأَرْقُوبَ وَمُوسَى وَهَارُونَ
 وَيُوشَعَ وَمِيثَا وَالْخَضِرَ وَذِي الْقُرْبَيْنِ وَيُوسُفَ وَالْيَاسَ وَالْبَحَّ
 وَذِي الْكَفْلِ وَاللَّوْثَ وَدَاوُدَ وَسَلَامَانَ وَذَكَرًا وَشَعْبًا
 وَجَبْرِيَّ وَتُورَخَ وَمُوسَى وَآدَمَ وَحَمُوقَ وَدَانِيَالَ وَعِيسَى وَعِيسَى
 وَنَمْعُونَ وَجَحْشِينَ وَالْحَوَارِيْنَ وَالْأَتْبَاعَ وَخَالِدٍ وَحَظْلَةَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآرَحِمَ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَرَحِمْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ
 أَنْتَ حَمِيدٌ حَمِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَالنُّعَلَاءِ وَالشُّهَدَاءِ
 وَآئِمَّةِ الْهُدَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَبْدَالِ وَالْأَوْتَادِ وَالشَّيَاحِ

عرشك وز
 أهل التائبين

من المؤمنين

اللهم صل على محمد وآل محمد
 صل على محمد وآل محمد
 صل على محمد وآل محمد

والفان

الأئمة

صل على محمد وآل محمد

اللهم صل على محمد وآل محمد
 صل على محمد وآل محمد
 صل على محمد وآل محمد

وَالْعَبَادِ وَالْمُخْلِصِينَ وَالرُّفَادَ وَأَهْلَ الْحَيْدِ وَالْجَنَاهِ وَالْحَصَصِ
 مُحَمَّدًا وَأَهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَأَجْزَلِ أَرْكَامَاتِكَ وَبَلِّغْ
 رُوحَهُ وَجَسَدَهُ مِنْ نَجْوَى وَسَلَامًا وَذِيهِ فَضْلًا وَشَرَفًا وَكَوْنًا
 حَتَّى تَبْلُغَهُ أَعْلَى دَرَجَاتِ أَهْلِ الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ
 وَالْأَفَاضِلِ الْمُقَرَّبِينَ اللَّهُمَّ وَصِّلْ عَلَى مَنْ بَيَّيْنَتْ وَمَنْ لَمْ يَبَيَّنْ
 وَأَتَيْتَانِكَ وَرُسُلِكَ وَأَهْلَ طَاعَتِكَ وَأَوْصِلْ صَلَوَاتِي إِلَى إِبْرَاهِيمَ
 وَإِلَى آدَمَ وَآلِهِمْ وَاجْعَلْهُمْ إِخْوَانِي فِيكَ وَعَاوَانِي عَلَى دُعَائِكَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَيْكَ وَبِكْرَمِكَ إِلَيَّ كَرَمِكَ وَبِحُجُودِكَ
 إِلَى جُودِكَ وَبِرَحْمَتِكَ إِلَى رَحْمَتِكَ وَأَهْلَ طَاعَتِكَ إِلَيْكَ وَتَشْفَعُ
 اللَّهُمَّ بِكُلِّ مَسْأَلَةٍ إِلَيْكَ أَحَدٌ مِنْ مَسْأَلَةٍ شَرِيفَةٍ غَيْرَ مُرَدٍّ وَذِي كَرَمٍ
 دَعَاكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ مُجَابَةٍ غَيْرَ غَيبَةٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا جَلِيلُ
 يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا مُبِيلُ يَا جَمِيلُ يَا كَفِيلُ يَا مُقْبِلُ
 يَا مُجِيرُ يَا خَبِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مُنْبِئُ يَا مُدْبِرُ يَا جَمِيلُ يَا كَبِيرُ يَا قَاتِلُ
 يَا بَصِيرُ يَا شَكُورُ يَا بَرُّ يَا ظَاهِرُ يَا فَاضِلُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا سَلِيمُ
 يَا خَافِئُ يَا مُقْتَدِرُ يَا حَافِئُ يَا مُجِيرُ يَا قَرِيبُ يَا وَدُودُ يَا حَمِيدُ يَا جَمِيلُ
 يَا مُبْدِيُ يَا مُعْبِدُ يَا مُهَيِّدُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجِيلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا قَاتِلُ
 يَا بَارِئُ يَا مُهَادِيُ يَا مُرْسِلُ يَا مُرْسِدُ يَا مُسَدِّدُ يَا مُعْطِيُ يَا مُنْأَنِعُ يَا دَافِعُ
 يَا رَافِعُ يَا بَاقِيُ يَا وَاقِيُ يَا خَالِقُ يَا وَهَّابُ يَا قَابِلُ يَا فَتَّاحُ يَا فَتَّاحُ
 يَا مُزِيلُ كُلِّ مَفْسَدٍ يَا نَفَّاعُ يَا رُفُوعُ يَا عَظِيمُ يَا كَافِيُ يَا شَافِعُ
 يَا مُكَافِيُ يَا وَفِيُ يَا مُجِيبُ يَا مُجِيبُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا مُسَلِّمُ
 يَا مُسَدِّدُ يَا مُدْبِرُ يَا مُدْبِرُ يَا وَفِيُ يَا قَاتِلُ يَا مُنْأَنِعُ

يا جليل

اللهم صل على محمد وآل محمد

صل على محمد وآل محمد
 صل على محمد وآل محمد
 صل على محمد وآل محمد

سر مکی بوده باشد که این علامت اجابت دعاست و در روایت
دیگر وارد شده است که در سجده این دعا را بخواند اللهم لك
سجدت وبك امنت فادخمني وخصني بين يديك وقصري
وفاقي اليك وارحم انفرادي وخصومي واجعلني بين يديك
ولو كلف عليك اللهم بك استغفر وبك استنجي وتحمي عبدك
ورسولك واليه التوجه اليك اللهم سهل لي كل حروية ودد
كل صعوبة واعطني من الخير اكثر مما ارجو وعافني من الشر واصرف
عني السوء وروایت دیگر صد مرتبه در سجده بگوید یا قاضی حاجی
الظالمین اقص حاجتی یا طفلی لا تخفی الا کطاف و در روایتی
وارد شده است که مادر داود بن حضرت عرض کرد که ای سید و آقای
من این دعا را در غیر ماه رجب بخواند حضرت فرمود بلی در روز
میتوان خواند و اگر موافق افتد که روز جمعه باشد صاحبش فایز شود
مگر آنکه خدا او را می آموزد و در هر ماه که باشد اگر ایام البیض افتد
روفته بدارد و در روز پانزدهم این دعا را بخواند بخوبی که کردم حاجتش
برآورده میشود و در روایت دیگر وارد است که حضرت فرمود که
در روز عرفه و هر روز که این دعا را بخواند برآورده میشود **و این دعا**
که از این احادیث ظاهر میشود که در هر ماه که ایام البیض از این
سین و چهاردهم و پانزدهم را روزه بدارد و در روز پانزدهم این
عمل را بجا آورد بطالب فایز میگردد و در نیست اگر در روز عرفه
و جمعه و سایر ایام متبرکه که نیز این عمل را بدون روزه بعمل آورد خوب
باشد و اگر در غیر این شهر حرم که ذی القعدة و ذی الحجه و محرم و ماه رجب

این دعا را خواند بجای حرمة هذا الشهر الحرام بگوید بحرمة
الشهر الحرام وهذا یبیدارد بهتر باشد **فصل پنجم** در کسب
فضایل و اعمال نصف آخر ماه رجب است شیخ طوسی و دیگران
رحمة الله علیهم گفته اند که در روز هیجدهم این ماه ابرهیم سپهر
رسول خدا صلی الله علیه و الله از دنیا رفت پس حزن و اندوه
و لعن بر آنها که در این مصیبت شامت کردند خصوصاً غایب
علیها اللعنه و این عیاشی که یکی از محدثان شیعه است گفته
که حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها در روز بیست و یکم
ماه رجب بعالم قدس ارشاد نموده اگر چه خلاف مشهور است
اما لعن بر قاتلان و ظالمان ان جگر گوشه حضرت رسالت که
عدو آنها عمر بن الخطاب علیه اللعنه و العذاب است و زیارت
انحضرت احتیاطاً مناسبست بخوبی که مذکور خواهد شد انشاء
و شیخ مفید رحمه الله علیه گفته است که در بیست و دوم
این ماه معاویه علیه اللعنه بجهنم واصل شده است مستحبست
که این روز را روزه بدارند بشکر این نعمت و در روز بیست و سیم
این ماه خارجیان خنجر زهر آلود بران مبارک امام حسن مجتبی
صلوات الله علیه زدند زیارت انحضرت و لعن بر قاتلان و ظالمان
انحضرت مناسبست و در روز بیست و چهارم این ماه فتح خیر
بر دست معجز نمای اسد الله الغالب علی بن اوفطالب جاری شد
و مرجع بودی بر دست انحضرت کشته شد گفته اند که
روژه ان روز بشکر این نعمت و زیارت انحضرت مستحبست

وشیخ علیه الرحمه ذکر کرده است که شهادت حضرت امام موسی
 کاظم صلوات الله علیه در روز بیست و پنجم ماه رجب واقع شده
 اما الحدیث بسیار در فضیلت این روز و ثواب روزه اش وارد
 شده است و روایتی نقل کرده اند از ابن بابویه و غیره که حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله در روز بیست و پنجم رجب مبعوث
 بر مالت شد و این مخالف مشهور و احادیث بسیار است که بعد
 این منکر خواهد شد اما در فضیلت روزه اش شکی نیست
 چنانچه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که روز شش
 کفاره دو بیست سال کناهست و بسند بسیار معتبر از حضرت
 امام رضا علیه السلام مرویست که هر که روز بیست و پنجم
 ماه رجب را روزه بدارد حق تعالی روزه او را کفاره هفتاد سال کناه
 گرداند و ایضا از آنحضرت علیه السلام منقولست که هر که روزه
 و ششم ماه رجب را روزه بدارد حق تعالی روزه او را کفاره هفتاد
 سال کناه گرداند و روز بیست و هفتم این ماه از جمله اعیان عظیمه
 و روزیست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در آن روز بر ما
 بر امت مبعوث گردید و جبرئیل علیه السلام به پیغمبری بر آنحضرت
 نازل شد و شبش نیز شب بسیار پاکست و بسندهای معتبر از عظم
 امام فخر رازی علیه السلام منقولست که در ماه رجب شصت و سه
 بهر است از برای مردم از آنچه آفتاب بر او میتابد و آن شب بیست و هفتم
 این ماه است و در جمیع آن شب حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر ما
 مبعوث شد و کسی که عبادت کند در این شب را مثل شصت سال عبادت

خدا با و عطا میفرماید پرسیدند که عمل اشب چیست فرمود که
 چون نماز خفتن کردی بخواب و هر وقت از شب که بیدار شوی
 خواه پیش از نصف و خواه بعد از آن بر خیز و دو روزه رکعت نماز کن
 و بعد از هر دو رکعت سلام بگو و در هر رکعت بعد از حمد یکسوره
 از سوره های کوچک بعد از این را بخوان و چون از همه فارغ شوی
 چنانکه نشسته سوره حمد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس
 و قل هو الله احد و قل لا اله الا الله و انا انزلناه فی الیله القدره
 و ایة الکرسی هر یک را هفت مرتبه بخوان پس این دعا را بخوان الحمد
 لله الذی لم یخذلک و لعلک لا یکن لک شریک فی المالک و لعلک
 لک ولی من الذل و کبره و کثیر الکفره انی استأثرتک بعافیه عزیزک
 علی از کان عزیمتک و منتهی الرحمة من کمالک و بامنیتک الاعظمه
 الاعظمه الاعظمه و ذکر لا اله الا علی و یکلیما یتک انما مات کلها
 ان یصل علی محمد و آل محمد و ان یفعل فی ما انت اهله پس هر حاجت
 که خواهی بطلب که هر چه بطلی مستجاب میشود مگر آنکه حرامی
 بطلی یا قطع رحمتی یا هلاک جمعی از مؤمنان را طلب کنی و روز شش
 روزه بدار که از برای تو حسنا میشود بر روزه یک سال و بسند معتبر
 دیگر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست که در شش
 بیست و هفتم رجب هر وقت شب بیدار شد دو روزه رکعت بخواند
 در هر رکعت بعد از سوره حمد چهار مرتبه سوره قل اعوذ برب الفلق
 و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد بخوان و چون از دو روزه رکعت
 فارغ شوی در همان مکان چهار مرتبه بگو لا اله الا الله و الله اکبر

ساجده و لا

وَأَتَّخِذُ قَبُولَهُ مُطِيعًا وَإِلَهُهُ لَاحِقٌ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِمَعْرِفَةِ
 حَاجَتِكَ خَوَاهِي بِطَلَبِ **الْحُجَّةِ** كَمَا هِيَ بِكَ مِنْ دُورِ رَأْيِكَ كَمَا عَمَلُكَ
 خُوبَتِ وَأَكْرَمُ دُورِ الْبَيْتِ هُنَا اسْتَغْفِرُكَ وَأَكْرَمُ رَأْيِ نَفْسٍ نَفْسٍ
 كَمَا بَسَدَ صَحِيحٌ مَدَّ كُورُ شِدَّةٍ دَرِيشْتِ بِجَا أَوْرَدَ خُوبَتِ وَدَرِيشْتِ
 وَارِدُ شِدَّةٍ اسْتَغْفِرُكَ دَرِيشْتِ بِبِزْجَا أَوْرَدَ وَبِشِخْ طَوْبِي كَقَتَّةٍ اسْتَغْفِرُكَ
 كَمَا غَسَلَ دَرِيشْتِ مَسْجُوتِ اسْتَغْفِرُكَ وَبِزَارَتِ حَضْرَتِ رَسُولِ وَحَضْرَتِ
 أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا دَرِيشْتِ مَنَاسِبَتِ وَبِزَارَتِ
 وَارِدُ شِدَّةٍ اسْتَغْفِرُكَ كَمَا دَرِيشْتِ بِجَوَانِدِ اللَّهِ أَنْ اسْتَغْفِرُكَ بِالْحُجَّةِ الْأَعْلَى
 فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِنَ الشَّهْرِ الْكَرِيمِ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَغْفِرَ لَنَا
 مَا نَتَّيَبُهُ مِنْهَا أَعْلَمُ يَا مَنْ يَعْلَمُ وَلَا يَعْلَمُ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي
 لَيْلَتِنَا هَذِهِ الَّتِي يَنْزِلُ فِيهَا الرِّسَالَةُ فَضْلَانِهَا وَبِكْرَامَتِهَا أَجْلَانِهَا
 وَبِالْحُجَّةِ الشَّرِيفَةِ اسْتَغْفِرُكَ اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَسْأَلُكَ بِالْمَبْعُوثِ الشَّرِيفِ
 وَالشَّيْءِ اللَّطِيفِ وَالْعَصْرِ الْعَقِيفِ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 وَأَنْ تَجْعَلَ أَعْمَالَنَا وَهَذِهِ اللَّيْلَةَ وَفِي سَائِرِ اللَّيَالِي مَقْبُولَةً
 وَذُنُوبَنَا مَغْفُورَةً وَحَسَنَاتِنَا مَشْكُورَةً وَسَيِّئَاتِنَا مَسْئُورَةً وَقُلُوبَنَا
 بِحُسْنِ الْقَوْلِ مَسْرُورَةً وَآرَاقِنَا مِنْ لَدُنْكَ بِالْبَيْتِ مَدْرُورَةً اللَّهُمَّ
 إِلَيْكَ تَرَى وَلَا تَرَى وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَأَرْأَيْكَ الرَّجْعِي وَ
 الشَّهْزِي وَأَنْ لَكَ الْمَنَاءَ وَالْحَيَا وَأَنْ لَكَ الْآخِرَةَ وَالْأُولَى اللَّهُمَّ
 إِنَّا نَقُودُ بِكَ أَنْ نَذِلَّ وَنُخْرَى وَأَنْ نَلْجِي بِمَا عَنَّا نَهْنِي اللَّهُمَّ
 إِنَّا نَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَنَسْتَعِيدُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ فَأَعِزَّنَا
 مِنْهَا بِعِزِّكَ وَنَسْأَلُكَ مِنَ الْخُورِ الْعَيْنِ فَارْزُقْنَا بِعِزِّكَ وَاجْعَلْ

بِالْحُجَّةِ
 الْعَظِيمِ وَالْمَكْرَمِ

فَاتَّقِنَاهُ

أَوْسَعِ آرَاقِنَا عِنْدَكَ كَبِيرِ سَيِّئَاتِنَا وَحَسَنِ أَعْمَالِنَا عِنْدَ اقْتِرَابِ الْجَلِيلِ
 وَأَطْلُقْ فِي طَاعَتِكَ وَمَا يَقْرِبُ إِلَيْكَ وَيَحْطِي عِنْدَكَ وَبِرَأْيِكَ
 لَدُنْكَ أَعْمَارَنَا وَآخِصِينَ فِي جَمِيعِ أَعْوَالِنَا وَأُمُورِنَا مَعْرِفَتِنَا وَلَا تَكْلِفْنَا
 الْحُكْمَ مِنْ خَلْقِكَ فِيمَنْ عَلَيْنَا وَتَفَضَّلْ عَلَيْنَا بِجَمِيعِ حَوَائِجِنَا الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَابْدَأْ بِأَبَائِنَا وَجَمِيعِ إِخْوَانِنَا الْمُؤْمِنِينَ فِي جَمِيعِ مَسَائِلِنَا
 لَا تَقْصِرْنَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ بِإِيْمَانِكَ الْعَظِيمِ
 مُلْكِكَ الْقَدِيمِ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ
 الْعَظِيمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ اللَّهُمَّ وَهَذَا رَجَا الْمُكْرَمِ
 الَّذِي أَوْفَقْنَا بِهِ أَوَّلَ أَشْهُرِ الْحَرَمِ أَوْ مُشْتَابِهِ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ فَلَاكَ
 الْحَمْدُ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَاسْأَلُكَ بِهِ وَبِإِيْمَانِكَ الْأَعْظَمِ
 الْأَعْظَمِ أَجْلَ الْأَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا
 يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى غَيْرِكَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
 وَأَنْ تَجْعَلَ نَائِرَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَالْأَمِلِينَ فِيهِ لِشَقَاتِنَا
 اللَّهُمَّ أَهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَاجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ لِشَقَاتِنَا
 مَقِيلًا فِي ظِلِّ ظَلِيلٍ وَمَلِكٍ جَزِيلٍ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
 اللَّهُمَّ مُغْلِبِينَ مُنْجِينَ غَيْرَ مُغْضُوبٍ عَلَيْنَا وَلَا ضَالِّينَ بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ بِعَرَائِشِ مَغْفِرَتِكَ وَبِزَارَتِ
 رَحْمَتِكَ السَّلَامَةِ مِنْ كُلِّ أَرِيشٍ وَالْغَنِيمَةِ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَالْقُوَّةِ
 بِالْحَيَاةِ وَالْجَنَّةِ مِنَ الْبَارِ اللَّهُمَّ دَعَاكَ الدَّاعُونَ وَدَعْوَتَكَ
 وَسُؤْلَكَ السَّائِلُونَ وَسُؤْلَكَ وَطَلَبَ إِلَيْكَ الظَّالِمُونَ وَطَلَبَ
 إِلَيْكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الشَّقَّةُ وَالرَّجَاءُ إِلَيْكَ مَتْنِي الرِّغْبَةِ وَالرَّغْبَا

وَأَمَّا إِنَّا وَلَدُنَا

اللَّهُمَّ

عَظِيمِ
 فِي مُلْكِكَ

أَقْلَابَنَا

اللَّهُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ الْيَقِينِ فِي قَلْبِي وَالتَّوَكُّلِ فِي
بَصَرِي وَالتَّوَكُّلِ فِي صَدْرِي وَذِكْرَكَ فِي لَيْلٍ وَالنَّهْيَ عَلَى لِسَانِي
وَزِدْنِي قُوَّةً وَاسْعَا غَيْرَ مَمْنُونٍ وَلَا مَحْظُورٍ فَارْزُقْنِي وَبَارِكْ لِي فِي مَا رَزَقْتَنِي
وَأَجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي وَرَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
پس بسم الله رو بگو الحمد لله الذي هدانا لهذا لم كنا لنهتدي لولا
هدايتيه ووقفنا اطاعته پس بگو شكرا صد مرتبه پس از
سجده برادر بگو اللهم اني قصدتك بحاجتي واعتمدت عليك
بمسئلتني وقومت اليك بامتي وسادتك اللهم اغفنا بحجرتك واد
موزد هم وارزقنا ما افقتهم وادخلنا الجنة في زمرة من برحمتك
يا ارحم الراحمين ودر روز پست و هفتم غسل سنت است و روز آخر
فضیلت بسیار دارد و بسند های معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که روزه اش برابر است با روزه هفتاد سال و روایت دیگر
شصت سال و ایضا منقولست که حسن بن راشد از حضرت صادق
علیه السلام سوال کرد که آیا غیر عید های مشهور عیدی هست حضرت
فرمود بلی شریفتر و فاضل تر از همه روزیست که حضرت رسول صلی
علیه و آله بر سالت مبعوث گردیده است و از پست و هفتم تا
رجب است باید که روزه بداری و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی
و زیارت حضرت رسول و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیهما
در این روز منقولست و نماز این روز بطریق مختلفه وارد شده است
و اکثر گفته اند که پیش از زوال باید که دو رکعت احادیث ظاهر شود
که در هر وقت روز که بکند خوبست و بسند معتبر از زبان بر ائمه

منقولست که چون حضرت امام محمد تقی صلوات الله علیه بیضا
تشریف آوردند در روز نصف رجب و روز پست و هفتم روزه
داشتند و جمیع ملازمان و اصحاب خود را امر فرمودند که این روز را
روزی بدانند و در هر یک دو از ده رکعت نماز بکنند یعنی هر دو رکعت
بیک سلام و هر رکعت را جمعه و هر سوره که خواهند بکنند
و چون از همه فارغ شوند سوره حمد و قل هو الله احد و قل اعوذ ب
الفلق و قل اعوذ برب الناس هر یک را چهار مرتبه بخوانند پس چنان
مرتبه بگویند لا اله الا الله و الله اکبر و سبحان الله و الحمد لله و لا
حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم **پس چهار مرتبه بگو** الله
الله ربی لا اشرک به شیئاً **پس چهار مرتبه بگو** لا اشرک بربی احد و پسند
معتبر دیگر از حضرت صاحب امر صلوات الله علیه منقولست
که در این روز دو از ده رکعت بحاجتی آوردی و در هر رکعت بعد از
حمد سوره که میسر شود بخوانی و بعد از هر دو رکعت سلام
مینویسی و این دعا را بخوانی الحمد لله الذي لم يخذلك و لم يكن
له شريك في الملك و لم يكن له ولي من الدن و كثرة ركنه
يا عبدني و مني يا صاحبي و شدني يا وليي في نعمي يا غياثي
في رغبتي يا ناجي في حاجتي و يا حافظي في غيبتك يا كافي في
وحدتي يا غني في وختي انت الشارح عورتي فلك الحمد و انت
المقيل عثرتي فلك الحمد و انت المنعش صرعتي فلك الحمد صل
على محمد و آل محمد و اسر عورتی و امین روعی و اقلنی عثرتی
واضع عن جرمی و تجاوز عرستی فی احباب الجنة و عدا

الذی كانوا یعدون و چون از نماز فارغ شوی سوره حمد و قل هو الله
 احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل یا ایها
 الکافرون و انا انزلناه و آیه الکرسی هر یک را هفت مرتبه بخوان
 پس هفت مرتبه میگوید لا اله الا الله و الله اکبر و سبحان الله
 و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله پس هفت مرتبه میگوید یا الله
 الله ربی و لا اله الا الله و یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله
 معتبر دیگر از حضرت موسی بر جعفر علیه السلام منقولست
 که سنت است که این دعا را در روزی هفت بخواند یا من امر بالعرفه
 و النجاة و من نفعه العفو و النجاة و یا من عفی و نجا و یا ذکره اللهم
 و قد اکرى الطلب و اعین الحيلة و المذهب و درست الامال و قطع
 الرجاء الا منک و حدک لا شریک لک اللهم انی لجد انک مفرج
 و مفاصل الرسل لعلک مفرج و ابواب الدعاء لمزدک مفرج و لا یغفل
 لم استعان بک مباحة و اعلم انک لذاعینک بموضع اجابة و الاضاح
 الیک بر صد غائبة و انتجی اللقیف فی جودک و الضمان بعدک
 عوضا من منیع الباطلین و من دوحه عفاف الیدی السائرین و انک
 لا تحب عرکات الا ان تحبهم الا غل دوتک و قد علیک افضل
 و الی الیک عزم ارادة و قد ناجاک بعزم الارادة و قلنی فاستجاب
 بکل دعوة دعالک فیما راج بقله امله او صایح الیک اعنت حرجه
 او مالهون مکروب و نجت عرقه او مذنب خاطی عقرت له
 او معافا امتت بعتک علیه و فقیرا اهدیت غناک الیه و لیک
 الدعوة و انت حق و عندک منزلة الامتیت علی محمد و آله و صحبه

و حکم علی سید
 سبیل الطالب

خواج دنیا و الآخرة و صد رجب المرحب المکرّم الذی اکرمتنا
 اول شهر المحرم و اکرمتنا به من بین الایم یاذ الجود و المکرّم فاستجاب
 به و یا نیک الاعظم الاعظم الاعظم الاعظم الاعظم الذی خلقک
 فانت قوی ظلمک فلا یخرج منک الی غیرک ان یصلی علی محمد و آله
 بنیه الظاهرین و یجعلنا من العالمین فیہ بطاعتک و الاملین
 فیہ لشفاعتک اللهم و اهدنا الی سوا التیلیل و اجعل مقبلنا
 عندک غیر مقبل فی ظل ظلیل فانک حبیبنا و نعم الوکیل و السلام
 علی عباد المصطفین و صلواته علیهم اجمعین اللهم و بارک لک
 یومنا هذا الذی فضلت و یکرمتک جلالتک و بالینزل العظیم منک
 انزلته و صل علی من فی الی عبادک ارسلته و بالیحیال کرم حکمت
 اللهم صل علیه صلوة دائمة تکرّمک شکر اوکنا ذخر او اجعل
 لنا فی یومنا فیروز او اخیتم لنا مال العادة الی منتهی اجالنا و قد قبلت الیسیر
 من اعمالنا و یقینا برحمتک فضل اما اننا انک علی کل شیء قدیر و صل
 علی سیدنا محمد و آله و سلم و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه
 السلام منقولست که هر که روز بیست و هشتم ماه رجب را روزه بدارد
 کفاره خود ساله کند او کرد و هر که روز بیست و نهم را روزه بدارد کفاره
 صد سال کند او باشد و هر که سی ام این ماه را روزه دارد حق تعالی او را
 گذشته و اینده او را بیامزد و در روز آخر نماز سجد استسغافی
 که در اول مذکور شد و اگر احتمال نقصان ماه باشد در روز بیست
 و نهم نیز احتیاطا بکند و در کتب دعوات از برای هر شب انعام غایت
 ذکر کرده اند چون سند معتبر بنظر نرسیده خواستیم این دعا را

رجب است و منسوبست بحضرت سید انبیا صلی الله علیه و آله و خلیف
 منقولست از حضرت صادق علیه السلام که چون حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله ماه شعبان را مشاهده مینمود امر میفرمودند تا گشتند را که
 ندانند در میان مردم که ای اهل مدینه من رسول از جانب رسول خدا بگو
 شما و میفرمایند که شعبان ماه منست خدا رحمت کند کسی را که یاری کند
 مرا بر ماه من پس حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه فرمود که از روزی
 که ندای عنادی از حضرت راستنیدم روزه شعبان را ترک نکردم و تا ندایم
 بر آن نخواستم که انشاء الله تعالی فرمود که روزه ماه شعبان و ماه رمضان
 تو برایت از جانب خدا برای جمیع کائناتان و ایضا منقولست از امام سید
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله هر چه ماه را تمام روزه نمیداشت مگر ما
 شعبان که از او صل میگردیم به ماه رمضان و ایضا منقولست که از آنحضرت صلوات
 کردند که کدام روزه از روزه های سنت افضلست و فرمود که روزه شعبان
 برای تعظیم ماه رمضان و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله شعبان را روزه نمیداشت و وصل میکرد به ماه رمضان
 و میفرمود که هر دو ماه خداست و روزه هر دو کفاره کائناتان گذشتند
 و آئین است و ایضا از حضرت باقر علیه السلام منقولست که هر که ماه شعبان
 را روزه دارد او پاک کند از هر گزینی و از قسمهای در وقت غضب و از
 حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله منقولست که شعبان ماهیست
 شریف و آن ماه منست و حاملان عرش الهی از اعظم مینمایند و حق و حرم
 از ایشانست و از ماهیست که زیاده میشود در آن روزهای بندگاران
 برای ماه رمضان و زیادت میکند چنان هشت ماه را و از شعبان نام کرده اند بر ما

آنکه متشعب و بسیار میگردان روزهای مؤمنان و حسنه در آن
 میگردد هفتاد هزار و گناه در آن نیست میگردد و آمرزیده میشود و اعمال
 خیر در آن مقبول میگردد و خداوند چنان نظر میکند بسوی روزه
 داران و عبادت کند کارهای پیر میبالات میکند بایشان با حاکمان و بزرگان
 پیر در فضیلت روزه هر روز اینگاه افتد فرمود که ذکرش موجب تطویل
 کلامست و پسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که روزه
 شعبان ذخیره بنده است از برای روز قیامت و هر بیند که در شعبان روزه
 بسیار بگیرد البته حقیقت امر معیشت او را با صلاح آورد و کفایت میکند
 شر در شمعان او را و کمتر توانی که بروزه دار و روزی از شعبان میدهند البته
 که هشت از برای او واجب گردد و پسندهای معتبر از آنحضرت منقولست
 که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که شعبان ماه منست و روحنا
 ماه خداست پس هر یک روز از ماه من روزه بدارد من شفیع او باشم در قیامت
 و هر که دو روز از ماه من روزه بدارد کائناتان گذشته او آمرزیده گردد
 و هر که سه روز از ماه من روزه بدارد او را ندا کنند که عمل را از سر گیر
 یعنی هیچ گناه نداری و پسند عالی از حضرت امام رضا علیه السلام
 منقولست که هر که یک روز از شعبان را از برای خدا روزه بدارد دلیل
 بهشت شود و هر که دو روز از شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند
 در قیامت در زیر حضرت رسول صلی الله علیه و آله محشور شود
 و اگر میخواستن خدا او را واجب کرد و هر که در شعبان تصدق بکند
 اگر چه نصف دانغم خواهد شد خدا بدین او را بر آتش جهنم حرام گرداند
 و هر که سه روز از آخر شعبان روزه دارد و وصل کند به ماه رمضان

خدا ثواب و ماه متصل برای او بنویسد و این بابی بر روایت کرده است
 که از اسامه پرسیدند که کدام ماه را حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 زیاده از ماههای دیگر روزه میکرد گفت ماه شعبان را و میفرمود که مردم
 از آن غافلند و از ماه نیست که در آن ماه عملها بسوی خدا بالا میرود و دوست
 میدارم که عمل من بالا رود و وقتی که روزه باشم و ایضا روایت کرده است
 که از آنحضرت پرسیدند از روزه رجب فرمود که چرا غافلید از روزه شعبان
 یعنی افضل است از آن و ایضا روایت کرده است بسند معتبر از حضرت
 خیر البشر که فرمود شعبان ماه منست هر که از ماه من بکوزد روزه دارد
 در قیامت از رفیقان پیغمبران و صدیقان باشد و هر که تمام ماه را
 روزه دارد و پیوند کند بماء رمضان توبه او باشد از هر گناه کوچکی و
 بزرگی هر چند داخل خون حرام شده باشد که او را نفع میدهد و بسند
 صحیح از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که سه روزه
 از ماه شعبان روزه دارد هشتاد و او را واجب گردد و رسول خدا شفیع
 او باشد در قیامت و ایضا بسند بسیار معتبر از حضرت صادق علیه السلام
 روایت کرده است که چون ماه شعبان داخل میشد حضرت امام زین العابدین
 علیه السلام احتضار خود را جمع مینمود و میفرمود ای گروه احتضار میبندید
 ای چه ماه نیست از ماه شعبان است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 میفرمود شعبان ماه منست پس روزه بدارید در این ماه از برای محبت پیغمبر
 از برای تقرب بسوی پروردگار خود بخت آن خداوندی که جان علی بن الحسین
 بدست اوست سوگند دادم به کیم که شنیدم از پدرم حسین بن علی که گفت
 شنیدم از امیر المؤمنین صلوات الله علیه که هر که روزه دارد شعبان

از برای محبت پیغمبر خدا و از برای تقرب بخدا او را دوست دارد و نزدیک
 گرداند بکرمات خود در روز قیامت و هشتاد از برای او واجب گرداند و ایضا
 از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله فرمود که شعبان ماه منست و رمضان ماه خدا پس هر که ماه را روزه
 بدارد من شفاعت کنم او را در قیامت و هر که روزه بدارد ماه خدا را حق تعالی
 مؤمن او گردد در وحشت قبر او را تنها نگذارد و از قبر بیرون آید در قیامت با وی
 سفید نورانی و نامه عمل او را بدست راست او دهند و نامه بخدا بود در
 هشتاد و یکم چپ او دهند تا آنکه او را نزد عرش الهی حاضر سازند پس
 حق تعالی او را ندا کند که ای بنده من او بگوید لیتک ای خداوند من پس خدا
 فرماید که روزه داشتی از برای من گوید بلی ای قایم خداوند جلیل ندا کند
 ملک که را که بگریزد دست بنده مرا و بپای بند پیغمبر من پس بپای بند او را
 بنزد من من با او بگویم ماه مرا روزه داشتی او بگوید بلی من بگویم با او که من
 امروز شفاعت میکنم پس حق تعالی فرماید که من حقوق خود را ببنده خود
 بخشیدم اما حقوق خلق من هر که از او عفو کند مرا بقدر عفو او بدهم که
 او را ضعیف شود پس من دست او را بگیرم و بپای بندم بنزد صراط پس بدینم که صراط
 لغزنده است و میلرزد پای کنا هکاران بر آن بند نمیشود پس دست او را
 ملک که موکلت بر صراط گوید کیست این مرد من گویم این فلان کس است
 از امت من که در دنیا ماه مرا روزه گرفته است بامید شفاعت من و ماه خدا
 روزه گرفته است از برای طلب وعده خدا پس او را از صراط بگذرانم بعضو خدا
 تا آنکه او را بدر بهشت برسانم پس رضوان گوید مرا روز روزیست که در آنجا
 است تو میکشایم و او را داخل بهشت کنم پس حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

فيمود که روز بهار بد ماه حضرت رسالت را تا او شفیع شما کرد و در وقت
 و روز بهار بد ماه خدا را تا یا شایسته از شر پیر مهر هفت **مصلحت**
 در بین اعمال هر روز ماه شعبان است پسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام
 منقولست که هر که هفتاد مرتبه در ماه شعبان استغفار کند گناهش را
 امزدین شود اگر چه بد دستارهای آسمان باشد و در کتاب حسین
 سعید از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله فرمود که شعبان ماه منست پس در این ماه بسیار بفرستید صلوات
 بر من و آل من و شعبان ماه شفاعت میگویند زیرا که پیغمبر شما شفاعت میکند
 کنی که در این ماه صلوات بر او و آل او بفرستد و از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که بهترین دعاها در ماه شعبان استغفار است و هر که در هر روز
 ماه شعبان استغفار کند هفتاد مرتبه چنان باشد که در ماههای دیگر هفتاد
 هزار مرتبه استغفار کرده باشد مردی پرسید که چگونه بگویم و فرمود که بگو
 استغفر الله و استغفر الله و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول
 که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله و استغفر الله و استغفر الله و استغفر الله
 حق بخوابد ای ابرار و بزرگواران جهنم و بگذرانند و از صراط و داخل بهشت
 گردانند و او بسند ها معتبر منقولست که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد
 مرتبه بگوید استغفر الله الذي لا اله الا هو الرحمن الرحيم الحق القيوم و توبه
 اليه و تتكلم روح او را در افق مبین جاد هکذا قضای و سعیدست و بیش
 عرش و در آن فضا مهرها جاریست و قدحها در کنار آن فرهاست بعد از آن
 آسمان و در بعضی از روایات الحق القيوم پیش از آنکه در آن است و فرمود
 و بسند معتبر منقولست که حق و امام و در آن ماه هفتاد مرتبه استغفار کند

شعبان در وقت زوال و در شب نیمه این صلوات را بخواند اللهم
 صل على محمد و آل محمد خير البرية و موخج الرسالة و مختلف الملائكة
 و معدن العلم و اهل بيت الوحي اللهم صل على محمد و آل محمد الفلك
 الجاريت في الحج الغامرة بامر و كلمها و تعرف من تركها التقدّم لهما ما يوف
 و لا تخر عنهما زامق و اللادوم لهما لا يحق اللهم صل على محمد و آل محمد
 انكم في الحصين و غياث المظطر المستكين و ملجأ الهاربين و منجاة
 الخائضين و عصمة المعصومين اللهم صل على محمد و آل محمد صلوة
 كثيرة طيبة تكون لهم رزقا و حق محمد و آل محمد اذا تجول منك و قوت
 يا رب العالمين اللهم صل على محمد و آل محمد الطيبين الاخيار الذين
 اوجبت لهم حقوقهم و فرضت طاعتهم و ووليتهم اللهم صل على محمد
 و آل محمد و اغفر قلبي بطلعتك و لا تحرفني و عصيدتك و ارزقني مؤثقا
 من قوتك عليك من رزقك بما و صنعت على من فضلك و نسرت علي من علك
 و احببتني تحت ظلك هذا شهر نبيك سيد رسلك صلواتك عليه
 و آله شعبان الذي حقتك منك بالرحمة و الرضوان الذي كان رسول
 صلي الله عليه و آله يداب و ضاميه و قيامه و آتاليه و آتاليه بخوما لك
 في اكرامه و اعظامه الى محل جايه اللهم فاعنا على الاستينان بسنة
 فيه و بيل الشفاعة لغير اللهم فاجعله لي شفعيا مشفعا و طرعا اليك
 تميمعا و اجعلني له متبعا حتى اقال يوم القيمة عني راضيا و عن ذنوبي
 غاضيا قل لي حجتك من الخبز و الرضوان و الرزق دار القرار و محل الدنيا
 و سيد البر طوس رحمة الله علي بسند معتبر از ابن خالويه روایت کرده است
 که این مناجات حضرت طاهر علیه السلام صلوات الله علیه و اما ما ان از روز نهار

المصطفى و الشاكرين

و انك يا محمد و آل محمد
 و انك يا محمد و آل محمد
 و انك يا محمد و آل محمد
 و انك يا محمد و آل محمد

الحق عونا اقربهم و خضعوا لربهم
 و اعلموا انهم لا يفلحون الا به

عليهم السلام كدرياه شعبا صخراندا الله صل على محمد وآل محمد
 واستمع نداءي اذ ناديتك واقبل علي اذ ناديتك فقد هربت اليك
 ووهنت بين يديك مستكبرا لك شخرا على اليك را حيلما لك ذكرا
 وتعلم ما في نفسي وتعرف حاجتي وتعرف ضميري ولا يحض عليك الشغل
 ومكواي وما اريد ان يد علي من منطبي وانقوه به من طبعي وارجوه
 لعافيتي وقد جرت مقاديرك علي يا سيدي فما يكون مني الى غير عمر من
 سري في وعلا يلقى سيدك لا يدع عمرك زيادتي ونقصي ونقصي وضري الي
 ان حرميني من الذي يرضي وان خلقتي من الذي يرضي وان خلقتي
 من الذي يرضي الي اعوذ بك من غضبك وحاول تخطيك الي ان كنت
 غير مستاهل لرحمتك فانت اهل ان تجود علي بفضل سيديك الي ان كان
 نفسي واقفة بين يديك وقد ظلمها حسن وكل عليك فقلت مانت
 اهلكه وتقدمتني يعفوك الي ان عفوت من اولئك بذلك وان كان قد دنا
 اجله ولم يدعني منك علي قد جعلت الاقرار بالذنب اليك وسبيلك الي
 قد جرت علي فبني في الخط لها فلما اولى ان تغفر لها اليك لم يزل علي
 انا حيوني فلا تقطع برك عني ومغابي الي كيف اليس من حسن ظرك الي
 بعد مماتي وانت لم توف لي الا الجمل في حق الي قول من امرى ما اهلكه
 وعد علي مذهب فكم عزمه جهله الي قد سترت علي ذنوبك الدنيا والنج
 الي سترها علي منك في الاخرى الي قد احسنت ان اذ لم تظهرها لاحد
 من عبادك الصالحين فلا تقصصني يوم القيمة علي رؤس الاسماء الي
 جودك بسط امل وعفوك افضل من عجل الي فسرني بها الي انك
 تقصصني فيه بين عبادك الي اغفر لي اليك اغفر من لم يستغفر

واستمع دُعائي اذ دعوتك

يعفوك ويغفرك

فعلت و

سبحان الله الذي لا يظلم احد شيئا
 ولا يظلمه احد شيئا ولا يظلمه احد شيئا

وحننك

عن قول عذبه فاقبل عذبي يا اكرم من اعطى راليه المستيئون الي
 لا ترد حاجتي ولا تحجب طبعي ولا تقطع رجائي وامل وان كنت قويا
 لم تهدني ولو اردت فضيحتني لعافيتني الي ما اظنك تردني فحاجة
 قد افقت عوفي في طلبها منك الي فلان الحمد ابد ابد ابد ابد ابد ابد ابد
 يزيد ولا يبدل كما تحب وترضى الي ان احدثني بحرفي احدثك بعفوك
 وان احدثني بدوني احدثك بعفوك وان احدثني النار اعلمت
 اهلها ان اجبت الي انك ان تغفر فجنب طاعتك علي فقد
 كبر في جنب عبادك امل الي كيف انقلب من عندك بالحبية عوفي
 وقد كان حسن ظني بخودك ان تغفلي بالنجاة مرحوما الي وقد افقت
 عوفي في شدة التهو عنك واكلت شبابي في سكرة الشاعدا
 نيك الي فلم استيقظ ايام اغترار يديك ودوني المسبيل
 الي وانا عبدك وابن عبدك فانه بين يديك مؤمنين بكرمك
 اليك الي ناعبدك اتفضل اليك بما كنت واجهك به من قلب
 استحياني من نظرك واطلب العفون منك اذ عفوت لكرمك
 الي ان يكون حول فانتقم من بعضيتك الا وقت ان تقظتني
 محبتك وكما اردت ان اكون كنت فتكرتك يا ذا جالي في كرمك
 ولتظهر قلبي من اوساخ الغفلة عنك الي انظر الي نظرك من اذنته
 فاجابك وانت عمات عفوئك فاطاعتك يا قريبا لا بعد عن
 العفوية ولا يبعد الا بطل عن رجاء ابي الي فبقلبك يا ذا جالي
 شوقه ولسانك ارفع اليك حنة نظرك يقر به منك حقة الي ان
 من تعرفت بك غير مجهول ولا ذكرك غير محذول ومن اقبلت عليه

اللهم
 ارحمني واغفر لي

سبحان الله الذي لا يظلم احد شيئا
 ولا يظلمه احد شيئا ولا يظلمه احد شيئا

منجى منك

روزه ایست که در ماه شعبان است و در روز نهم ماه شعبان است

غیر مملوک الهی ان من انتم بک مستبدر وان بر اعظم بک مستبدر
 وقد لذت بک یا الهی فلا تحب ظنی من رحمتک ولا تحببني عن لقاءک
 الهی اقوی فی اقل ولا ینک مقام من رجا الزیاده من محبتک الهی
 والحقنی وکما یدکرک الی ذکرت واجعل همتی الی روج نجاح اسمائک
 وعمل قدسیک الهی بک علیک الا الحقنی بحمل طاعتک والموتی
 الضایح من مرضاتک فان لا اقدر لبقی فی دعاء ولا املک کما شفعا
 الهی انا عبدک الضعیف المذنب ومملوک المذنب المذنب فلا تجعلنی
 من صرقت عنه وجهک وحجبت سہوہ عن غفولک القریب کما ل
 الا یقطع الیک وایز ابصار کلونی بعبادہ نظرها الیک حتی یخرج
 ابصار القلوب بحجج النور فیصل الی معین العظمی وتبصر روضنا
 معقله یغفر ذنوبک واجعلنی من نادیه فاجابک ولا حظک فی صغیر
 جلالک فواجبتہ من او عمل لک جبر الهی لک اسطر علی حین قیوم
 الا یاس ولا انقطع رجائی من جمیل ذمک الهی انک انک انک انک
 استسقطنی لذنوبک فاصنع عنی بحسن توکل علیک الهی ان حطتی الذنوب
 من مکارم لطفک فقد ینہی الیقین الیک وعطفتک الهی انک انک
 العفلة عن الاستعداد للفتاک فقد ینہی المعرفه بکرم الایاتک الهی
 انک دعانی الی النار عظیم عقابک فقد دعانی الی الجنة جریل وایک الهی
 اہمل وارغب فی تعالی علی محمد وآل محمد واجعلنی من بیدم ذکرت ولا
 یقتض عہدک ولا یغفل عن شکرت ولا یستحلف بامرتک والحقنی بنور
 عزک الایمج فاکون لک عارفا وعن بیواتک تلحیر قلوبک خائفک
 یاد الجلال والاکرام وصلى الله على محمد رسولہ وآلہ وسلم واین

الوجه من ان من انتم بک مستبدر وان بر اعظم بک مستبدر
 والحقنی وکما یدکرک الی ذکرت واجعل همتی الی روج نجاح اسمائک

قل لا اسئلكم

الوجه من ان من انتم بک مستبدر وان بر اعظم بک مستبدر
 والحقنی وکما یدکرک الی ذکرت واجعل همتی الی روج نجاح اسمائک

از مناجاهای جلیل القدر است و بر مضامین عالیہ مشتملست
 اوقات که حضور قلبی باشد خواندن مناسب است و از حضرت رسول صلی
 علیه وآله منقولست که هر که در مجموع ماه شعبان هر مرتبه بگوید لا اله الا الله ولا نعبد الا اياه مخاصمین له الذین ولو کوه الشکر کون حق تعالی
 عبادت هزار ساله در نامه علی بن ابی طالب و کتبه هزار ساله از او بخود و از
 هر یون اید باروی قور اما ند ماه شب چهارده و او را صدیق بنویسد و پسند
 معتبر منقولست که از حضرت صادق علیه السلام سوال کردند از فضیلت
 روزه رجب حضرت فرمود چرا غافل گردیدین اید از روزه شعبان وی گفت
 یابن رسول الله چه ثواب دارد کسی که یکروز شعبان از روزه دارد گفت او بهشت
 ثواب است گفت یابن رسول الله بهتر من عملها در این ماه چیست فرمود
 تصدق کردن و طلب مرض نمودن هر که در این ماه تصدق کند و خوشحال
 از تو بیت میکند چنانکه یکی از شما شتر بچه خود را تو بیت کند تا آنکه
 در قیامت مانند کوه احد بصاحبش برسد **فصل سیم** در بیان
 فضایل و اعمال مخصوصه اول ماه است تا ایام البض پسندهای محترم
 منقولست از حضرت صادق علیه السلام که هر که روز اول ماه شعبان از روزه
 بدارد بهشت او واجب گردد البته و از حضرت امام رضا علیه السلام
 منقولست که استحباب روزه سه روز اول و سه روز میان و سه روز
 آخر ماه و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست که رسول خدا
 صلی الله علیه وآله فرمود که در هر پنجشنبه ماه شعبان زینت میکند
 اسماء را پس ملکه میکویند خداوند بیا مرز روزه داران این روز و از آنجا
 ایشانرا مستجاب گردان و روز سیم ماه شعبان روز بسیار مبارک است و فرمود

روزه ایست که در ماه شعبان است و در روز نهم ماه شعبان است
 روزی که در آن روز است و در آن روز است و در آن روز است

[illegible]

قوله تعالى لا تأخذه
الغفلة النوم

قَاتِلْ

مشهور روز ولادت حضرت امام حسین صلوات الله علیه است و روز صاحب الامر صلوات الله علیه فرمان پرون آمد که روز سیم ماه شعبان روز ولادت امام حسین علیه السلام است پس روزه بدارید و ابرو عاری بخوانید اللهم انی استلک بحق المولود فی هذا الیوم الموعود و یشاهد قبل ان یهلک الیه و ولادته بکته السماء و تر فیها و الارض و مر علیها و لم یاطأ الیهما قبل العبره و سید الاشراف امدود بالضره یوم الکرمه الموعود من قتلهم ان الائمة من بنله و الشفاء فی تربته و لقود معه فی ربه و الاوصیاء من غتره بعد قاتلهم و عینک حق یدکره الکنار و یثاوا النار و یرضوا الجبار و یکونوا خیر انصار صل الله علیه مع اخیار و اللیل و النهار اللهم فحقهم الیک اتوسل سؤل العفو و مغفر و شیء الی نفسه مما فو ظ فی یومیه و امسیه یسئلک العفو الی محل مسیه اللهم صل علی محمد و عترته و اجثرنا فی زمرته و یونا معه دار الکرامة و محل الإقامة اللهم و کما الکونتا یعرفه فاکونا بر لفته و انفقنا مرافقة و ساقیته و اجعلنا من سبیل الامم و ذکر الصلوة علیه عند ذکره و جمیع اوصیایه و اهل اطایفه المکذوبین نیک بالعدد الاثنی عشر الیوم الزهر و الخج علی جمیع البشر اللهم و قب لنا و قد الیوم خیر موهبة و افخ لنا فیه کل طلبه کما و قت الحسن علی حیه و عاذ فطر من یهدم فخر جانکون بقرین من یبعد شهید تربته و منتظر اوبته امین رب العالمین و یدار الخضر و غیل زیارت در این روز مستحب است و کیفیت زیارت بعد از این مذکور خواهد شد انشاء الله تعالی و شیخ طوسی رحمه الله و این فضل

2005

سختی

کرده است که حضرت امام حسین علیه السلام در روز پنجم ایامه متولد شد
 اگر احتیاطاً دو روز آخرت بدارند و اعمال را در این روز نیز بعمل آورند
 خطی که از یارت بهتراست و ایضا شیخ بسند معتبر از حضرت صادق علیه
 السلام روایت کرده است که حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در روز
 هفتم ماه شعبان متولد شده است اگر چه خلاف مشهور است چنانچه
 در ماه رجب مذکور شد اما بر وفق این روایت اگر روز و زیارت آنحضرت
 و سایر اعمال خیر را در این روز بعمل آورند مناسب است **فصل چهارم**
 در اعمال ایام الاضواء شعبان است یعنی سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و ششم
 در اعمال ماه رجب مذکور شد سنت است شب سیزدهم و دو رکعت و در
 چهاردهم چهار رکعت و در شب پانزدهم شش رکعت بجا آورند و در هر رکعت
 بعد از حمد سوره یس و تبارک الذی بین الملک و قال هو الله احد بخوانند
 و در نماز سنت سوره که از حفظ نتوانند خوانند از روی قرآن میتوان
 خواند و روزه هر سه روز سنت است و فضایل و اعمال شب پانزدهم
 زیاده از آنست که در این رساله احصا توان نمود و اکنون ما به ما بحاجت
 تراست از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقولست که حضرت علیه
 صلی الله علیه و آله و آله و فمود که چون شب نصف شعبان شود شش راجعاً
 بایستید و روزش را روزه بدارید بدرستی که از اول تا آخر شب از جناب
 حق تعالی بامیر رسد که آیا استغفار کننده هست که طلب آمرزش کند از کثافتها
 خود و ما کثافتها را و در اینجا میگوید که اگر کسی هست که از ما طلب روزه کند
 ما روزه او را فراخ گردانیم و غسل در این شب سنت است و از حضرت صادق
 علیه السلام منقولست که روزه بدارید ماه شعبان را و در شب نهم از غسل

کینه که باعث تخفیف کاهان شما باشد و رحمت الهی شما را در بیاورد و جمله
 اغال از شب زیارت حضرت امام حسین صلوات الله علیه است و در حق
 امام زین العابدین علیه السلام منقولست که هر که بخواند با وضو کند
 روح خدو نیست و چهار هزار پیغمبر پس زیارت کند حضرت امام حسین
 علیه السلام را در شب نصف شعبان زیرا که ملائکه و پیغمبران در این شب
 از خدا رخصت میطلبند که زیارت آنحضرت بیایند و رخصت یابند
 پس خوشحال گشتی که این بزرگواران با وضو کنند و از جمله ایشانند
 پنج پیغمبر اولی العزم نوح و ابرهیم و موسی و عیسی و محمد صلوات الله علیهم اجمعین
 که معصوم گردیده اند بمشرق و مغرب زمین و جنان و آدمیان و آنحضرت
 صادق علیه السلام منقولست که در شب نیمه شعبان امر ازند جمع کاهان
 کنند که زیارت آنحضرت کنند در آن شب و اقل زیارت آنحضرت است که بیا
 یا بصری کننده در آید بجانب راست آسمان و بجانب چپ و یا لای منظر
 کند پس باندکشت اشاره کند بجانب راست قبله و بگوید السلام عليك
 یا ابا عبد الله السلام عليك یا ابن رسول الله السلام عليك و در مقام
 ویرگال و اگر یکی از زیارات مبسوطه را بعمل آورد بهتر است و از جمله
 الهام است السلام عليك یا وارث آدم صفة الله السلام عليك یا وارث
 نوح بنی الله السلام عليك یا وارث موسی کلیم الله السلام عليك
 یا وارث عیسی روح الله السلام عليك یا وارث محمد حبیب الله السلام عليك
 یا وارث امیر المؤمنین و علی الله السلام عليك یا ابن محمد المصطفی السلام عليك
 یا ابن علی الرضی السلام عليك یا ابن فاطمة الزهراء السلام عليك یا ابن خدیجه الکبری
 السلام عليك یا ابا عبد الله و ابن عباس و ابی طالب و ابی طالب و ابی طالب و ابی طالب

السلام عليك یا وارث
 امیر المؤمنین و علی الله

الزکوة و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر و اطع الله و رسوله جمعی
 انک الیقین فاعلم الله امة قتلتک و لعن الله امة ظلمتک و لعن الله امة
 سمعت بذلك و قضیت به یا مولای یا ابا عبد الله اشهد انک کنت نوراً
 فی الاضلاب لشارع و الارحام المظفرة لم تنجک الجاهلیة باجبارها
 ولم تذلک من مذکرات شیاطینها و اشهد انک من دعا یم الدین و ارکان
 المؤمنین و اشهد انک الامام البز العقی الرضی الکاوی الهمدی
 و اشهد انک الامامة من ولایت کلمة التقوی و اعلام الهدی و العروة
 الوثقی و الحجة علی اهل الدنیا و اشهد الله و ملائکته و انبیاءه و رسله
 ان مؤمن و یا یاریکم مؤمن بشرایع دینی و حوائج علی و قلبی لعلکم
 سلم و امری لا یزک مؤمن صلوات الله علیکم و علی اولادکم و علی اجسادکم
 و علی اجسامکم و علی شامدکم و علی غائبکم و علی ظاهرکم و علی باطنکم
 پس در وقت نماز زیارت میکند و اگر نماز را پیش از زیارت بکند نیز خوب است
 و اگر از روز زیارت کند پس قصد زیارت علی ابن الحسین شهید علیه السلام
 بکند و بگوید السلام عليك یا ابن رسول الله السلام عليك یا ابن عبد الله
 السلام عليك یا ابن امیر المؤمنین السلام عليك یا ابن الحسین الشهید
 السلام عليك انما الشهید السلام عليك ایها المظلوم و ابن المظلوم
 لعن الله امة قتلتک و لعن الله امة ظلمتک و لعن الله امة سمعت
 بذلك و قضیت به پس قصد زیارت سایر شهدا رضى الله عنهم بکند
 و بگوید السلام عليك یا اولیاء الله و احبائه السلام عليك یا اصفیاء الله
 و اولادهم السلام عليك یا انصار برهه السلام عليك یا انصار مولی الله
 السلام عليك یا انصار امیر المؤمنین السلام عليك یا انصار فاطمة سیدتنا

بِسْمِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَصْحَابَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكَاةِ
 السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَصْحَابَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ أَبِي أَنَسٍ طِبْتُمْ طَلَبْتُمْ الْأَرْضَ الَّتِي
 فِيهَا دُفِنْتُمْ وَوُثِقَتْ قُرُوعُ عِظَمَائِهَا لِيَتَقَيَّ كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَوْزَعَكُمْ وَوَدَّ
 أَوْلَى وَأَيُّزِدْهُمْ مَاءَ رَجَبٍ وَدَرَسِيمٍ وَبِهِمْ مَاءُ شَعْبَاءُ وَشَبَاهُ مَاءِ مَبَارَكٍ وَشَبَا
 وَشَبَاهَا عِنْدَ وَسَائِرِ أَيْامٍ كَدِّ زِيَارَتِ الْمُحْضَرِّ سَتَجِبُ لِسَبِّهِمْ طَرَفُ زِيَارَةٍ
 بِمِثْوَانِ كَدِّ زِيَارَتِ مَبْسُوطَةٍ وَمَخْصُوصَةٍ زَادَ فِي كِتَابِ تَحْقِيقِ الزَّائِرِ ذِكْرُ
 كَرْدِهِ أَمْ هَرَكْ خَوَاهِدُ بَانَ كِتَابِ رَجُوعِ عَمَائِدِ وَازْجَلَّةِ بَرَكَاتِ أَيْرِ شَبَابِ
 كَهْ وَلَدَتِ وَأَفْرَ السَّعَادَةِ حَضْرَتِ صَاحِبِ الْأُمُورِ أَوَّلَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ دَرِ الشَّيْبِ
 وَاقِعُ شَدِّ وَبِأَيِّ سَبَبٍ سَدَّتْ سَتَرُ كَرَامَتِهِ عَارِ دَرِ الشَّيْبِ بِجَوَانِدِ كَهْ عَزَلَةٍ
 نَارِ تِغْضُرَتِ الْكَرَّمَاتِ لَيْسَ تَهْدِي وَمَوْلُودَهَا وَحُجَّتِكَ وَمَوْعُودَهَا اللَّهُ
 قَرْنَتْ إِلَى مُضِلِّهَا مُضِلًّا قَهَمَتْ كَلِمَاتُكَ صِدْقًا وَعَدًّا لَا يُبَدِّلُ الْكَلِمَاتُ
 وَلَا مَعْقَبَ لَا يَأْتِيكَ نُورُكَ الْمُنَالِقُ وَصِيَّاتُكَ الْمَشْرِقُ وَالْعِلْمُ النُّورُ وَالْحَقُّ
 الدَّجُورُ الْعَارِبُ الْمُسَوِّجُ لِمَوْلِكَ وَكَرَّمَ حَقِّكَ وَالْمَلَايِكَةُ شَهَادَةُ اللَّهِ
 نَاصِرُهُ وَمَوْجِبُ إِذْنِ الْإِنِّ مِيعَادُهُ وَالْمَلَايِكَةُ أَمْدَادُهُ سَيْفُ اللَّهِ الَّذِي لَا يَبُولُ
 وَنُورُهُ الْبَقِي الَّذِي لَا يَحْتَبُورُ وَالْحِلْمُ الَّذِي لَا يَصْبُورُ أَمْدَادُ الدَّهْرِ وَنَافِيسُ
 الْعَصْرِ وَوَلَاةُ الْأَمْرِ وَالْمَنْزِلُ عَلَيْهِمْ مَا يُنْزَلُ فِي الْمَلَكَةِ الْعَدْرِ وَأَصْحَابُ الْحَشْرِ
 وَالنَّشْرِ تَرَاجِدُ وَخِيَمُهُ وَوَلَاةُ أَمْرِهُ وَمَقَامُ الْكَرَّمَاتِ عَلَى خَلْقِهِمْ وَفَاءُ بِهِمْ
 الْمُسْتَوْرِعُونَ عَنْ عَوَالِمِهِمْ وَأَدْرَاكُ بِنَايَةِ وَظُهُورُهُ وَفِيَامُهُ وَاجْتِلَانُ أَنْصَارِهِ وَفِي
 ثَارِ نَاشِيَرِهِ وَكَيْفَانِ أَعْوَالِهِ وَخَالَصَانِهِ وَاجْتِنَانِ دَوْلَتِهِ نَاعِمِينَ وَجَمْعِيَّةِ عَمَلِهِ
 وَتَحْقِيقِ فَائِزِينَ وَمِنْ السُّورِ سَالِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالحمد لله ربنا العالمين وكلنا
 على نعمه خاشعون والذين آمنوا والذين آمنوا بالله والذين آمنوا بالله والذين آمنوا بالله

الذكر

وَالْعَرَنَ جَمِيعَ الْعَالَمِينَ وَالْحُكْمَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ لَا حُكْمَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَبِذِي شَهِيدٍ رُوحِي
 كَرِهَ اسْتِغْفَارُكُمْ بِدَرَمِ إِمَامِ زَمَنِ الْعَالَمِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَا هُوَ إِلَّا دَرِ شَبِّ نَعْدِ شَعْبَاءُ
 تَرْدُ خُودِ جَمْعٍ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ حَضْرَتِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ حَضْرَتِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ
 دُشْبِ رَأْسِهِ حَضْرَتِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ حَضْرَتِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ حَضْرَتِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ
 أَمْرُ شَبِّ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ حَضْرَتِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ حَضْرَتِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ
 شَبِّ وَغَزَائِي أَيْرِ شَبِّ بِيَارِ اسْتِغْفَارِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ حَضْرَتِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ
 رَكْعَتِ بِيَارِ اسْتِغْفَارِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ حَضْرَتِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ حَضْرَتِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ
 الْحَضْرَتِ رَوَايَتِ كَرْدِهِ أَمْدَادُهُ حَضْرَتِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ حَضْرَتِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ
 أَحَدُ جَوَانِدِ بَعْدَ نَازِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ حَضْرَتِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ حَضْرَتِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ
 خَافَتْ وَبِكَ مَسْتَحْجَرَتِ رَبِّهَا لَمْ يَبْدُلْ أَسْمِي وَلَا تَغْيِيرَ حُسْنِي رَبِّهَا لَمْ يَبْدُلْ أَسْمِي
 رَبِّهَا لَمْ يَبْدُلْ أَسْمِي وَلَا تَغْيِيرَ حُسْنِي رَبِّهَا لَمْ يَبْدُلْ أَسْمِي رَبِّهَا لَمْ يَبْدُلْ أَسْمِي
 وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ شَأْنُكَ أَنْتَ كَمَا أَتَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ
 الْقَائِلُونَ بِكَ وَرَوَايَتِ دِيكَرُ بَارِ جَهَارِ رَكْعَتِ اسْتِغْفَارِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ حَضْرَتِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ
 بَعْدَ نَازِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ حَضْرَتِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ حَضْرَتِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ
 وَبَعْدَ نَازِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ حَضْرَتِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ حَضْرَتِ مَيَّكَرُ دُشْبِ رَأْسِهِ
 وَبِكَ مَسْتَحْجَرَتِ رَبِّهَا لَمْ يَبْدُلْ أَسْمِي وَلَا تَغْيِيرَ حُسْنِي رَبِّهَا لَمْ يَبْدُلْ أَسْمِي
 أَعُوذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ شَأْنُكَ أَنْتَ كَمَا أَتَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ
 مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ شَأْنُكَ أَنْتَ كَمَا أَتَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ
 وَلَا الشَّيْءَ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَتَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ
 رَبِّ حَلِّ عَلَى عَمَلِكَ وَالْعَمَلِ وَالْعَمَلِ كَدُّكَ وَكَدُّكَ وَكَدُّكَ وَكَدُّكَ وَكَدُّكَ وَكَدُّكَ
 حُلُوبَاتِ خُودِ زَادَ كَدُّكَ وَكَدُّكَ وَكَدُّكَ وَكَدُّكَ وَكَدُّكَ وَكَدُّكَ وَكَدُّكَ وَكَدُّكَ

اللّٰهُ يَنْظُرُ إِلَيْهِ فَرَحِمَتْ دَعَاةً فَاجَبَتْ وَعَلَيْكَ اسْتِغْنَاءُ
 فَأَمَلَتْهُ وَكَجَاوَزَتْ عَنْهَا لِهَيْبِ خَطِيئَتِهِ وَعَظِيمِ حَرَمِهِ فَقَدْ اسْتَجَرْتُكَ
 مِنْ ذُنُوبِي وَكَجَاءِ إِلَيْكَ فِي شَرِّ عِيُونِي اللَّهُمَّ فَقَدْ عَلَى مَكْرَمِكَ وَفَضْلِكَ
 وَأَحْطَطُ خَطَايَايَ بِحَبْلِكَ وَعَفْوِكَ وَتَعَلُّبِي فِي مَدِينِ الْبَلَاءِ يَا بَاسِجُ
 كَرَامَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَايِكَ الَّذِينَ اجْتَبَيْتَهُمْ لِطَاعَتِكَ وَخَشَعَتِ
 لِعِبَادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصًا وَصَفْوَتَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ سَبْعَةِ جَنَّاتٍ
 وَتُورٍ مِنْ خَيْرِ أَرْضِ حَطَّةٍ وَاجْعَلْنِي مِنْ سَلَمٍ وَنَعَمٍ وَفَارَغٍ وَكَافٍ شَرًّا لَكَ
 وَأَعِصْنِي مِنَ الْإِزْدِيَارِ فِي مَعْصِيَتِكَ وَحَبِيبِي طَاعَتِكَ وَمَا تَقَرَّبْتُ
 مِنْكَ وَتَرَفَعْتُ عَنْكَ سَيِّدِي إِلَيْكَ مَلْجَأُ الْهَارِبِينَ نِكَ مَلَكُ الطَّالِبِينَ
 وَعَلَى كَرَمِكَ يَقُولُ الْمُسْتَبِغِلُ الثَّابِتُ عِبَادَتِكَ بِالْكَرَمِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ
 الْأَكْرَمِينَ وَأَمَرْتُ بِالْعَفْوِ عِبَادَتِكَ وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ فَلَا تَحْزَنْ مِنِّي مَا
 بَعَثْتَ مِنْكَ رَمِيكَ وَلَا تَوَيْبِي مِنْ سَابِغِ نِعَمِكَ وَلَا تَحْتَجِّنِي مِنْ جِرَائِلِ قِسْمِكَ
 وَفِيهِ الْبَلَاءُ لَا هُلَّ طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِي جَنَّةٍ مِنْ شَرَارِ تَوَيْبِكَ رَبِّ ارْزُقْ
 أَكْرَمِينَ أَمَلِ ذَلِكَ فَانْتَ أَمَلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ وَبَدَلْ عَلَى مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
 لَا يَمَّا اسْتَحَقَّه فَقَدْ حَسَّ ظَنِّي بِكَ وَتَحَقَّقَ رِجَائِي لَكَ وَعَلَّقْتُ نَفْسِي بِكَرَمِكَ
 وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ اللَّهُمَّ وَأَخْصُصْنِي مِنْ كَرَمِكَ بِخَيْرِ
 قِسْمِكَ وَأَعِزَّنِي بِعَفْوِكَ مِنْ عَفْوَتِكَ وَأَغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الَّذِي يَجْلِسُ عَلَى
 الْخَلْقِ وَيُضِيقُ عَلَى الْإِزْدِاقِ حَتَّى أَقُومَ بِصَالِحِ رِعَاكَ وَأَتَقَرَّبُ بِحَبْلِ عَطَاكَ
 وَأَسْتَعِذُّ بِسَابِغِ نِعْمَاتِكَ فَقَدْ لَوْتُ بِحَرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ لِكَرَمِكَ وَاسْتَعَدْتُ
 بِعَفْوِكَ مِنْ عَفْوَتِكَ وَبِحَبْلِكَ بِرَحْمَتِكَ قَدْ لِي يَا سَائِلُكَ وَلَكَ الْقَسْتُ
 مِنْكَ اسْأَلُكَ بِكَ لَا يَشُقُّ أَعْظَمَ مِنْكَ لِي بِجِدِّ مَبْرُورٍ وَمِنْ كَرَمِكَ

[illegible]

اعني بك و

پست مرتبه یا الله هفت مرتبه ماشاء الله لا قوة الا بالله ده مرتبه لا قوة
 الا بالله ده مرتبه پس صلوات بر محمد و آل محمد بفرستای خوافی و حیات
 خود را از خدا بطلب و بخدا سوگند که اگر بعد از قطرات باران حاجت بطلبی
 حق تعالی را باضا میرساند بکرم و فضل خود و بروایت دیگر بعد از هفت مرتبه
 یا الله هفت مرتبه بگوید یا نبی محمد و شیخ گفته است پس بگو یا محمد یا محمد
 و صدقه اللیل الموعودون و صدق القاصدون و اکتل فضلك و معروفتك
 الظالمون و لك في هذا الليل ثمان مجاوز و عطايا و مواهب ممن بها علم من
 تشاء من عبادك و تمنعها من كل شئ لك العناية منك و ما بعد اعتدلت
 الفجر اليك المومنين فضلك و معروفتك فان كنت ياموذي ففضلت و فحين
 الليلة على احد من خلقك و عدت عليك بعائنه من عطفك فصل على محمد
 و آله الطيبين الطاهرين المختارين الفاضلين و صل على بطونك و معروفتك
 العالمين فصل على محمد خاتم النبيين و آله الطاهرين و سلم تسليما از الله
 حميد مجيد اللهم اني ادعوك كما امرت فاستجب كما وعدت انك لا تخلف
 الميعاد **در این وقت** که این دعا بسیار خوب است و از دعاهای این شب است
 و ملاحظه هر جزو آن عمل سابق نیست و این بابویر از حضرت امام حسن مجتبی
 علیه السلام روایت کرده است که جبرئیل بر حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله نازل شد و گفت یا محمد امت خود را امر کن که در شب نیمه شعبان در
 نماز بکند در هر رکعت بیک سلام در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه
 سورة قل هو الله احد بخوانند پس بسمه روند و در سجده بگویند اللهم
 لك سجد سواي و خيالي و يا حي يا عظيم اغفر ذنبي العظيم فانك لا تغفر
 غيرك يا عظيم پس هر که این عمل را بجا آورد محو کند حوائج از او هفتاد و دو

کنا و او مثل اچینه در نامه عمل او بنویسد و محو کند از بد و ماز و هفت
 هزار گناه را و نماز دیگر نماز نیست که غامه و خاصه از حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله روایت کرده اند که حضرت فرمود که در شب نیمه شعبان در خواب
 بودم جبرئیل علیه السلام بر من نازل شد و گفت ای محمد یا بخواب صبر و این
 شب که نیمه چه شب است گفت شب نیمه شعبان است پس برخیز و بیدار شو
 قبرستان بقیع و گفت سر بلند کن بسوی آسمان بدرستی که این شب پست که
 درهای آسمان در این شب گشوده میشود یعنی درهای رحمت و درهای بخشش
 خدا و درهای آمرزش گناهان و درهای فضل و احسان درگاه توبه و درگاه نعمت
 و درگاه جود و بخشش و می آموزد حوائج از بندگان در این شب بعد از موهبت
 چهار پادشاه و پشیمای ایشان ای محمد هر که احیا کند این شب را بکشد الله اکبر
 و سبحان الله و لا اله الا الله و نماز کند و قرآن خواندن و طلب آمرزش کردن
 و استغفار کردن بهشت در آخرت جای او باشد و گناهان گذشته او بگذرد
 او آمرزیده شود ای محمد هر که در این شب صد رکعت نماز بکند در هر رکعت
 بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سورة قل هو الله احد بخواند و
 انهم فارغ شود ده مرتبه ایتة الکرسی و ده مرتبه سورة حمد بخواند و صد مرتبه
 سبحان الله بگوید حوائج صد گناه کبیره هلاک گشته او را بیاورد و بعد
 هر سورة و تسبیحی قصری در هشتاد و عطا کند و شفاعت او را قبول کند
 در تمام نماز اهل خانه او و خویشان او و شریک گرداند او را در ثواب هفتاد
 و ثواب روزه و از آن بر نماند و عبادت کنندگان از ماه رابا و عطا کند و آنکه
 از ثواب نماز چیزی که شود بر احیان شب را ای محمد و امر کن امت خود را که
 احیا کنند نماز و تقریر بگویند بسوی خدا عبادت آن بدرستی که این شب

بسیار شریف یا غمد من چون بنزد تو می آمدم جمیع ملائکه اسما نهشت
خود را صفت کرده بودند نزد خدا بعبادت مشغول بودند و بعضی ایستاد
بودند و بعضی دست کوغ بودند و بعضی در سجود و بعضی مشغول بودند بدعا
و بعضی بتکبیر و بعضی بتسبیح و بعضی بابتغفار یا بحدید رستی که عرق
در این شب نظر رحمت بسوی بندگان می افکند و فی امر زهره مؤمن را که
بماز ایستاده باشد یا نشسته مشغول تسبیح باشد یا در رکوع و سجود
باشد یا مشغول یا خدا باشد و این شب است که هر که دعا کند البته دعا
مستجاب می شود و هر که سوال کند باو عطا کرده میشود و هر که استغفار
کند امر زین میشود و هر که توبه کند توبه اش مقبول میگردد و محروم گشت
که از خیر این شب محروم گردد و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام منقولست
که هر که در شب یغما صد رکعت نماز کند با هزار مرتبه قل هو الله
یعنی در هر رکعت ده مرتبه بخواند نمیرود دل او در دوزخ که دلمان زین
مرده باشد و نمیرود تا آنکه صد مالت را ببیند که او را این کس در اند
از عذاب الله بی نقرایش از ایشان دهند او را بهشت و بی نقرایش از ایشان
که در دنیا او را از شر شیطان نگاه میدارند و بی نقرایش از ایشان باشند
که در شب و روز برای او استغفار میگردند در ساعت شب و روز
نقره او را حفظ میگردند از شر دشمنان و منقولست که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله در این شب این دعا میخواندند اللهم اقم لی سائر
خشتیک ما یجول بیننا و بین معصیتک و میز طاعتک ما تبلیغنا یده
رضوانک و میز یقین ما یهون علینا یده مضیبات الدنیا اللهم امنونا
یا اسماعنا و اجنارنا و قوتنا ما احکمتنا و اجعلها الوارث منا و اجعل

نارنا علی مر ظلمنا و انصرنا علی من عادانا و لا تجعل مضیباتنا فی دیننا و لا
تجعل الدنیا اکبر همنا و لا تبلیغ علینا و لا تسلط علینا من لای رحمنا
بر حرمتک یا ارحم الراحمین و این دعا جامع کاملست و متضمن جمیع مضای
دنیا و آخرت هست و چون دعا کیل بن زیاد که از خواص اصحاب حضرت امیر
المؤمنین صلوات الله علیه است به تفرقه دعاهاست و از دعا ای از شبست
و در اوقات دیگر نیز میتوان خواندن با ترجمه در اینجا ایراد نمیداد که در وقت خواندن
متذکر معانی آن باشند تا فایده اش تمام شود و تا و ازش عظیم تر باشد بدانکه سید
جلیل این طایفه در کتاب اقبال روایت کرده است که کیل بن زیاد گفت روزی
با مولای خود حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در مسجد بصره نشسته
بودم شب نیمه شعبان مذکور شد حضرت فرمود که هر یک که از شما را شب
احیا کند دعا حضرت خضر علیه السلام در آن شب بخواند البته دعا ای
مستجاب گردد چون حضرت بمنزل مراجعت نمود شب بخوابتم و رفتم چون بیدار
پرسید که بچه کار آمدن ای کیل گفت یا امیر المؤمنین بطلب دعا حضرت علیه السلام
آمد ام فرمود که بیشین ای کیل چون این دعا را حفظ کنی ای در هر شب جمعه
یا در هر شب یک مرتبه یا در سالی یک مرتبه یا در عمری یک مرتبه بخوان تا کاهایت شیر
دشمنان از تو بشود و یاری کرده شوی و رفیق یار شوی و البته امر زین شود
ای کیل طول صحبت و خدمت تو موجب آن شد که تو را چنین نعمتی بگویم
عنا و سرام اگر دایم بپس گفت **دعا ایست** **بسم الله الرحمن الرحیم**

بنویس و دعا را تلافین مرا بخود
اللهم ان اسئلك بر حرمتک الی و سعت کل شیء و یقوتک

الْبَنَىٰ قَهْرَتَ مَا كُلُّ شَيْءٍ وَخَضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَذَلَّ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ

این کتاب در کتابخانه حضرت امام خمینی (ره) موجود است.

وَيَجْرُوتُكَ الَّتِي غَلَبَتْ بِهَا كُلَّ شَيْءٍ وَيَعِزُّكَ الَّتِي لَا يَقُومُ لَهَا

وہی کہ وہاں کے لوگ اس کی طرف سے ہرگز نہیں آتے۔

شئ و يعظمتك التي ملأت كل شيء و بياطيك الذي علا

185-012 7-11-17 1892

کلی شیخ و پوجیہا لباقی بعد فناء کل شیخ و پوجیہا

از کتابخانه کتب خطی و کتب نفیس

و در این کتاب که در این کتابخانه است

يَوْمَ يُرَوِّجُهَا لَكَ وَجْهًا لَكَ كُلُّ شَيْءٍ بِأَنُورِ مَا قَدْ سَأَلَ

مستورات و ک ...

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لِمَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَئِمَّا تَأْتِي السَّمَاءُ دُخَانًا وَسَاءَ مَا لِلظَّالِمِينَ الْعَذَابُ

سُبْحَانَكَ الْعِصَمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَنْزِلُ بِهَا الْقِتْمَةُ اللَّهُمَّ

[illegible][illegible]

يَقْبَلُ الدُّعَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلذُّنُوبِ الَّتِي تَنْزِلُ السَّالَةِ اللَّهُمَّ

اغفر لي كل ذنبا ذنبت. وكل خطيئة اخطاها اللهم لي في

[illegible]

اقترَبْ اِلَيْكَ بِذِكْرِكَ وَاسْتَشْفِعْ بِكَ اِلَى فَتْنِكَ وَاسْتِثْلَاكَ

کتابخانه عمومی شهید بهشتی تهران

يُجِودُكَ اِنْ تَدْرِي مِنْ قُرْبِكَ وَاَنْ تُوزِعَنِي شُكْرَكَ وَاَنْ تُلِمَّنِي

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

ذِكْرُكَ الْفَتْحَ فِي اسْمِكَ سَوَالِ خَاضِعِ مُتَذِلِّ خَاشِعِ

8. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847.

وَجَعَلَنِي مُسْلِمًا رَحِيمًا
وَجَعَلَنِي مُسْلِمًا رَحِيمًا

تجميع الحكماء ومخاصر النعمان في السيرة العارضة

۴۸ احوال فلاحیہ کتب خانہ

فَاقْتَهُ وَأَنْزَلَ بِكَ عِنْدَ الشَّادِدِ حَاجَتَهُ وَعَظَّمَ فِيهَا عُنْدَكَ

نظروا و انما الله بصير لما تعملون

رَغْبَةُ اللَّهِ عَظَمَ سُلْطَانُكَ وَعِلَامُكَ وَحَقِّي

[illegible]

مُسْكِرَتٌ وَظَهَرَ أَمْرُكَ وَعَلَبَ فُهِمْتُ وَجَرَتْ قُدْرَتُكَ وَ

مَمْلُوكُ الْغَالِبِ مِنْكُمْ تِلْكَ اللَّحْمَةُ لِأَخِي لُذْنُ غَالِبٍ

الکتاب فی الجہان ۱۳۲۳

وَلَا لِقَابِیْ نَائِرًا وَلَا لِقَى مِنْ عَمَلِ الْقَبْرِ بِإِحْسَنِ مَبْدَا

وین و سنجق و پاشا و میرزا و صاحب شاهی و جوی و ملک و کس و

تَعْبِيرُكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَ

عزیز الله بیست خدای عز و جل که با کتب خود دلخوشه شغل و ستم گاهم غلغله صحابه

تَجَرَّاتٌ يَجْهَلِي وَمَكَتُ إِلَى قَلْبِهِ زَكَتُ وَمَمَّكَ

میراث کو ہم یا اولاد سے دے دیا کرتے ہیں۔

عَلَى اللَّهِ مَوْلَايَ كَمَنْ قَبْلِي سَرَّهٖ وَكَمَنْ فَاوَجَّ

مجلس خفایا و آقا یار محمد یار قیس

میرا بلا اقلت وکے میں عشار وقت و کرم کے

و اما در این کتاب که در میان ماست و در آنجا که

مَقْتَدِرُكَ مِنْ شَأْنِ الْخَلْقِ أَوْ لَا

و بعد و کرم بر من ^۶ جمعی است اهل له شرفه

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

اللهم عظم بلائي واقط بي سوء هجالي وقصرت أعمالي

تبرکات و افاضات در حدیث و روایات از امام رضا علیه السلام

و معدت بی علائی و چشمتی علی بنی بعد امانی و خد عتبی

الحمد لله الذي جعل في كل شيء دليلا على قدرته وقوته
والعظمة والجلال والكرامات والبركات والنعمة والرحمة

الدنيا يغور بها وهنني بخيامها ومطاني ياسيندي

۱۲۸۰

فاسئلك بعزيتك ان لا يحب عنك دعائي سواء علي

بسم الله الرحمن الرحيم

وَقَوْلُهُ أَوَّلًا تَقْضِي عَنِّي بِحَقِّي مَا أَطْلَعْتَ عَلَيْهِ مِنْ مِيرَاثِي وَلَا تَعَايِلْنِي

و کذا و نحو آن در سوره که بر اینها اتم عظیم شده و بران در حق و زود بخیر باد

وَالْعُقُوبَةُ عَلَى مَا عَمِلَتْهُ فِي خَلْقَانِي مِنْ سُوءِ فِعْلٍ وَكَيْسٍ أَتَى

حضرت مولانا ابوالکلام آزاد مدظلہ العالی - مفتوحہ دارالعلوم اسلامیہ کراچی

وَدَوَامُ تَقَرُّبِي وَجِهَاتِي وَكَثْرَةُ شَهَوَاتِي وَغَفْلَاتِي وَكُنْ

وہاں ایک شخص نے کہا کہ وہاں سے بہت دور ہے۔

اللَّهُمَّ بِكَ لِي فِي الْأَعْمَالِ كُلِّهَا رُفْقًا وَعِلْمًا فِي جَمِيعِ

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكمة

الامم اعطوا ما لهم من عند الله

لا موري عصفور فاعلم اني من غيرك اسلمه كس

فَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي كَيْفِ الْبُرْءِ وَالْإِيمَانِ

مردی و سکرے امری ہے و مولی جریب علی حاکما البعث

وَلَا يَخَافُ فَتْنَ الدُّنْيَا وَلَا يَخَافُ فَتْنَ الدَّارِ الْآخِرَةِ ۚ سَبَّحَ لِلَّهِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ نَفْسٍ حَيَّةٍ وَخَالِقَةٍ ۚ

وہاں ہوی تھی وہاں احقر میں میاں میں تریاں عالمی تحریر

وَالْقَوْمُ كَرِهُوا لَكُمْ فَقَدْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ عَصَيْتُمْ أَوْفَرَ

بیمایهوی واسعد علی ولایت انصاری و فهاوزن بمیاجری

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

من ذلك بعض حدودك وخالفك بعض أوامرك فلك

و قد ذكر في كتابه في تاريخ العرب و بلادهم و في تاريخ العرب و بلادهم و في تاريخ العرب و بلادهم

الحمد على في جميع ذلك ولا حجة لي فيما جرى علي فيه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والبرهان
والله اعلم بالصواب

10

قَضَاؤُكَ وَالرَّحْمَتِي حُكْمَكَ وَكَلاؤُكَ وَقَدْ لَتَمْتُكَ يَا الْغِيَّيْ
 تَقْصِيرِي وَأَسْرَائِي عَلَى نَفْسِي مُعْتَدِرًا نَاوِمًا مُتَكَسِّرًا
 مُسْتَقْبِلًا مُتَعَفِّرًا مُنْجِبًا مُفْتَرًّا مُدْعِيًا مُعْتَرًّا لَا أُجِدُ
 مُفَرِّجًا لِمَا كَانَ مِنِّي وَلَا مُفَرِّجًا أَتَوَجَّهَ إِلَيْهِ فِي أَمْرِي عَسِيرٍ
 قَبُولًا عَذْرَتِي وَإِذْ خَالَكَ إِنَائِي فِي سَعَةِ مِرْحَمَتِكَ الْكَثِيمِ
 فَاقْبَلْ عَذْرَتِي وَارْحَمْ شِدَّةَ ضَرْبِي وَفُكْنِي مِنْ شِدَّةِ وَتَشَا
 يَارَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي وَرَفَقَةَ جِلْدِي وَوَقْفَةَ عَظْمِي
 بِنْدَا خَلْفِي وَدَفْعَ كَرَمِي وَتَرْبِيَّتِي وَتَبَرِّي وَتَعْدِيَّتِي كَيْفَ لَا أُشَدُّ
 كَرَمَكَ وَسَالِفِيَّتِكَ يَا الْغِيَّيْ وَسَيِّدِي وَرَبِّي أَتَرَاكَ مُعْتَرِّجًا
 يَبَارِكُ بَعْدَ تَوْجِيدِكَ وَتَعْدِي مَا أَنْطَوَى عَلَيْهِ قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ

وَلَيْلِي بِهَ لِسَانِي مِنْ مَرْفُوعِكَ وَاعْتَقَدْتُ خَيْرِي مِنْ حُجَّتِكَ
 وَبَعْدَ صِدْقِ غَفَرَتِي وَدُعَانِي خَاضِعًا لِرُبُوبِيَّتِكَ هَمًّا
 أَنْتَ أَكْرَمُ مِنَّا أَنْ تُضَيِّعَ مِرْبَكِيَّةً أَوْ تَبْعِدَ مِرَادِيَّةً
 أَوْ تُشَرِّدَ مِرَاوِيَّةً أَوْ تُسَلِّمَ إِلَى الْبِلَادِ مِنْ كَفَيْتِهِ وَرَحْمَتِهِ
 وَلَيْتَ شَوْعَرِي يَا سَيِّدِي وَالْهَى وَمَوْلَايَ أَسْلَطَ النَّاسُ عَلَى
 وَجْهِ خَرَّتْ لِعَظَمَتِكَ سَاجِدًا وَعَلَى أَلْسِنٍ نَطَقَتْ
 بِتَوْحِيدِكَ صَادِقَةً وَبِشُكْرِكَ مَادِحَةً وَعَلَى قُلُوبٍ اغْتَرَفَتْ
 بِإِلَهِيَّتِكَ حَقِيقَةً وَعَلَى صَمَائِرِ حَوْتٍ مِنَ الْعَالَمِ يَكُ حَتَّى
 صَارَتْ خَاشِعَةً وَعَلَى جَوَارِحٍ سَعَتْ إِلَى أَوْطَانِ كَعْبَلِكَ
 طَائِعَةً وَأَشَارَتْ بِأَسْتِغْفَارِكَ مُدْعِيَةً مَا هَكَذَا الْفَقْرُ
 الْهَلْجُ وَحُجَّتُكَ وَبِشَاؤِكَ وَبِطَعْنَتِكَ وَبِغِيَّتِكَ وَبِغِيَّتِكَ وَبِغِيَّتِكَ

١٠٢

بِكَ وَلَا اخِيرُ نَافِضًا عَنْكَ يَا كَرِيمُ يَا رَبِّ وَأَنْتَ تَعْلَمُ
 ضَعِيفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا وَعُقُوبَاتِهَا وَمَا عَمِي فِيهَا
 مَكْنِيهِ بِسِيرَتِكَ وَأَوْفَى قَصِيرَتِكَ مَدَّةً وَكَيْفَ اخْتِمَا
 لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَجَلِيلٍ وَفَوْجِ الْمَكَارِهِ فِيهَا وَهُوَ بَلَاءُ
 تَطُولُ مُدَّتُهُ وَيَكْدُومُ مَقَامُهُ وَلَا يَخْفَقُ عَنْ أَهْلِهِ لَا فَرْجَ
 لَا يَكُونُ الْأَعْرَاضُ غَضَبِيكَ وَالتَّقَامِيكَ وَتَحْطُكَ وَهَذَا
 مَا لَا يَقُومُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ يَا سَيِّدِي فَكَيْفَ يَنْجِي
 وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الْمَذَلُّ الْخَجِرُ الْمُسْكِرُ الْمُسْتَكِينُ يَا رَبِّ
 وَرَبِّي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا رَبِّ الْكَوْثَرِ

حلوله

الحق

مِنْهَا أَخِجْ وَأَنْتَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَذَابُ وَغَنَّةٌ أَوْ لَطُولُ الْبَلَاءِ وَتَوَكَّلْ
 قَلِيلٌ صَدْرَتِي فِي الْعُقُوبَاتِ مَعَ عَذَابِكَ وَجَمَعْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ
 أَهْلِ بَلَاءِكَ وَفَرَّقْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَجْنَابِكَ وَكُلَّيَا نَاكَ فَكَيْفَ
 يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبَرْتُ عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ
 أَصْبِرُ عَلَى فَوَاقِكَ وَهَبْنِي صَبْرَكَ عَلَى حَزَنَارِكَ فَكَيْفَ أَجِيرُ
 عَنِ النَّظَرِ إِلَى كَرَامَتِكَ كَيْفَ أَسْكُنُ فِي النَّارِ وَرَجَائِي عَنْكَ
 فَيَعِزُّوكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَفَتَسْتَصَادِقَانِ لَنْ تَرْكِبْنِي نَاطِقًا
 لَا خَجِرَ إِلَيْكَ بَيْنَ أَهْلِهَا أَصْحَابِ الْأَمَلَانِ وَلَا صَرْخَ إِلَيْكَ
 صَرَخَ الشَّصِوْخَيْنِ وَلَا يَكُونُ عَلَيْكَ بُكَاءُ الْفَاقِدِينَ وَ
 لَا نَادِيكَ أَيْ كُنْتَ يَا وَجْهَ الْمُؤْمِنِينَ يَا غَايَةَ أَسَالِي الْعَالَمِينَ

كيفية عقوبته

مختار

لأغنياء المستغيثين يا حبيب قلوب الصادقين ويا إله
 العالمين افتراك سبحانك يا إلهي وسمعت فيها صوت
 عبد مسلم سجين فيها مخاض الفتن وذاق طعم عذابها
 وبعصيتي وجلس بين أطباقي الجرمية وجريرتي
 وهو ينجح إليك صبيح مؤمل لرحمتك وينا ذكرك بلسان هليل
 لو حيدرك ويوسل إليك برؤيتك يا مولاي فكيف
 يفر في العذاب وهو يجرؤا سلف من جملتك وذاتك
 ورحمتك أم كيف تولى النار وهو يأمل فضلك ورحمتك
 أم كيف يحرق قلبها وأنت تسمع صوته وتري مكانه أم كيف
 يشتمل عليه ورفقها وأنت تعلم ضعفه أم كيف تنقل
 من مكان إلى مكان وتورثه من تورثه أو لا يكون مصير

بين أطباقيها وأنت تعلم صدقهم أم كيف تفرجهم ربانيها
 وهو يناديك ياربنا أم كيف يرخوا فضلك في عتقها
 منها فتركها فيها هيئات ما ذللك الظن بك ولا المعرف
 من فضلك ولا مشيئة ما غاملك به الموحدين من برك
 إحسانك قبل اليقين أقطع لولا ما حكمت به من تعذيب
 جاحد بك وقصبت به من إخلال معانديك فجعلت الدنيا
 كلها بردا وسلاما وما كانت لأحد فيها مقرا ولا مقرا
 لكنك تقدمت كما لو أن اقتست أن تملأها من الكون
 من الجنة والنار أجمعين وأن تخلد فيها المعاندين وأنت
 جل شأنك قلت مبتدئا وتطوأت بالإنعام متكرما أو كان
 لك من قبلنا من قبلنا من قبلنا من قبلنا من قبلنا

مُؤْمِنًا كَرِيمًا فَاسْقَا لَا يَسْتَوْنَ إِلَهُ وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ

مَا الْقُدْرَةُ الَّتِي قَدَرْتَهَا وَبِالْقَضِيَةِ الَّتِي حَقَمْتَهَا وَحَكَمْتَهَا

وَعَلَيْتَ مِنْ عَلَيَّ بِأَجْرِنَهَا الزَّكَاةُ فِي مِثْلِ اللَّيْلَةِ وَوَقْتُهَا

الساعة كل جزء اجزائه وكل ذنب ذنبه وكل قبي

اسْرِيَهُ وَكَانَ جَهْلًا عَلَيْهِ كَمَثَرُهُ اَوْ اَعْلَنَهُ اَخْفَتُهُ

او اظهرت له وكلا مسددة امرت باشغالها الكرامة الكاتب

وخواهیم که در جرد امر که بوشن آله و کلام و توبه کلام
الذکر که گفته بحفظ ما بکم و حوائض و حوائض و حوائض

وَكَيْتَانَا لَقَدْ عَلِمْتُمُ الْمَوْتُ

الحافظ عنده من حقايق اخفاها عن خلقه
 انفسه ولا يعلم ولا يعرفه غير الله
 والبرهان على ذلك ان الله تعالى يقول
 لا اله الا هو العليم الغني

وَأَمَّا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْحَدُ الْمُنِيرُ

[illegible]

اَوْزِدِي تَبْسُطًا اَوْ ذَنْبِي تَغْفِصُ اَوْ خَطَايَايَ تَسْتُرُهُ يَا رَبِّ

يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلَهِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكِ رِقِّي يَا مَلِكُ

سیدنا صیبتی یا علما بضرری و مسکنتی یا خیر البقری

وَفَاقَتْنِي يَارَبِّ يَارَبِّ اسْئَلْكَ بِحَقِّكَ وَقَدْ سَأَلْتُكَ

وَأَعْظَمَ صَفَاتِكَ وَأَسْمَاكَ أَنْ تَجْعَلَ أَوْقَاتِي فِي اللَّيْلِ

وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ
وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ

وَأَعْلَىٰ عِنْدَكَ مَسْئَلَةٌ حَقٌّ تَكَرَّرَ إِعْلَالِي وَأَوْرَادِي كُلُّهَا

[illegible]

عَلَيْكُمْ سَلَامٌ وَأَنبَشِي

وَأَمَّا الْفُلُ فَأَنزَلْنَاهُ ذِي الْقُرْبَىٰ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمَ يَافَثَ ۚ

فما انعم برفعتك من الفضل والنعمة

تاریخ استخوانها فریده

إِلَيْكَ
يَسْتَرْجِي

وَمَنْ أَلْجَأَ فِي خَشْيَتِكَ وَاللَّوَامُ فِي الْإِضْطِالِ بِخَيْرٍ مِنْكَ
حَتَّى اسْرَحَ فِي مَيَادِينِ السَّائِقِينَ كَمَا اسْرَعَ إِلَيْكَ فِي الْمَيَادِينِ
وَأَتَانَا وَلَيْفَ فُتَيْكَ فِي الْمُسْتَأْفِينَ وَأَدْنُوْنَاكَ دُونَ الْخَالِصِينَ
وَأَخَافُكَ خَافَةَ الْمُؤَقِّينَ وَأَجْمَعُ فِي جَوَارِكَ مَعَ الْمُؤَيَّنِينَ
اللَّهُمَّ وَمَنْ أَرَادَنِي سَيُوءَ قَارِيهِ وَمَرْجَاكَ دَنِي فَكُنْ
وَأَجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ عِبَادِكَ تَضِيئًا عِنْدَكَ وَأَقْرَبِيهِمْ
مَنْزِلَةً مِنْكَ وَأَخْصِيهِمْ زُلْفَةً لَدَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يُنَالُ ذَلِكَ
إِلَّا بِفَضْلِكَ وَجَدُّهُ يَجُودُكَ وَأَعْطَيْكَ عَلَى عَمَلِكَ وَحَقَّقْتَ
بِرَحْمَتِكَ وَأَجْعَلْ لِسَانِي يَذْكُرُكَ لِحْجًا وَقَلْبِي يَحْمَدُكَ مِثْلًا
وَمَنْ عَلَيَّ بِحُسْنِ إِجَابَتِكَ وَأَقْلَبْنِي عَثْرَتِي وَأَغْفِرْ لِي فَإِنَّكَ
أَسْتَعِذُّ بِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا بِكَ

عَبْدُكَ

سُبْحَانَ

فَضَيْتَ عَلَى عِبَادِكَ بِعِبَادَتِكَ وَأَمَرْتَهُمْ بِدُعَائِكَ وَصَفَيْتَ
لَهُمْ الْإِجَابَةَ فَأَلَيْكَ يَا رَبِّ نَصَبْتُ وَجْهِي فَإِلَيْكَ يَا رَبِّ
مَدَدْتُ يَدِي فَبِعِزَّتِكَ أَسْتَجِيبُ دُعَائِي وَبِكَيْفِي مَسْأَلِي
وَلَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَكَفَيْتَنِي شَرَّ الْحُجْنِ وَالْوَلَسِ
مِنْ أَعْدَائِي يَا سَرِيعَ الرِّضَا اغْفِرْ لِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَالْتَمَسْتُ
فَعَالَ لِي أَسْأَلُ يَا مَرِئُتَهُ دَوَاءً وَذِكْرُ شِفَاءٍ وَطَلْعُ
عَفْوٍ لِي رَحْمَةً مِنْ رَأْسِ مَا لِيَ مِنَ الرِّجَاءِ وَسِلَاحُ الْبُكَاءِ
يَا سَائِعَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ النِّقَمِ يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلُمِ
يَا عَلِيًّا لَا إِلَهَ إِلَّا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا تَهْتَمُّ
وَصَلِّ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَالْأَمِيَّائِينَ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا
مُتَعَدِّيًا

عَبْدُكَ

مسئله در اعمال بقية ماه است از حضرت امام محمد قبا عليه السلام منقولست كه هر كس سه روز آخر ماه شعبان را روزه بدارد و بجا رخصا وصل كند و نماز ثواب روزه دو ماه متوالي براي او بنويسد و ابو الصلت مروي روايت كرده است كه در جمعه اخرا ماه شعبان بخداست حضرت رضا رضا عليه السلام رفته حضرت فرمود كه اي ابو الصلت اكثر ماه شعبان رفت و اين جمعه اخر است پس نذارك و تلافى كن در اخير از اين ماه مانند آن تقصير نماز كه در ايام گذشته او نماز كرده و بر تو باد كه روزه را و روزه را بجا نهد براي خود را خرد و دعا و استغفار بسيار بكن و تلاوت قرآن مجيد بسيار بكن و توبه كن بوي خوش از كن ايمان خود تا آنكه چون ماه مبارك در آيد خدا را شكر با شي خود را از براي خدا و مكذار در كردن خود امانت و حق كشي مكر آنكه ادا كني و مكذار در دل خود كني يا مكر آنكه بپروني كني و مكذار كن يا مكر آنكه ترك كني و از خدا بترس و تو كل كبر بخدا در پنهان و اشكار امور خود و مكر خدا تو كل كند خدا بر است و او و بسيار بخوان در بغيته اين ماه اين دعا را اللهم اني كن غفرت لنا فيما مضى من شعبان فاغفر لنا فيما بقي منه بدرستي كه حق تعالي در پناه از او ميگرداند بنده هاي بسيار را از آتش جهنم براي رحمت ما مبارك و رضوان و بسند معتبر منقولست كه حضرت صادق عليه السلام در شب اخرا ماه شعبان و شب اول ماه رمضان اين دعا بخوانند اللهم اني هذا الشهر المبارك الذي ازلت فيه القرآن وجعلته هدي للناس وبيناي من الهدى والعرفان قد حضر فسكننا فيه وسكننا ولسكننا فينا في شهر منك وعافية يا من اخذ القليل وشكر الكثير اقبل مني اليسر اللهم اني استاك ان تجعل لي لكل خير سبيلا ومن كل اثم مالا محب

ما ايضا يا ارحم الراحمين يا من عني عني وعما خلوت به من السنين يا من لم يواخذني بارتكاب المعاصي عفوكم عفوكم عفوكم يا كريم الحي وق عطفني فلم اتعظ ونجرتني عن عاوبك فلم اتجرع ما عندني فاعف عني يا كريم عفوكم عفوكم اللهم اني استاك الراحة عند الموت والعفو عند الحساب عظمه الذنب من عبيدك فليحسن العفو من عبيدك يا اهل القفو ويا اهل المعفو عفوكم عفوكم اللهم اني عبدك ابن عبدك ابن امك ارحمتك صبيحت بقول الى رحمتك وانت منزل العلي والبركة على العباد فامسك مقتدر احصيت اعمالهم وقسمت ارزاقهم وجعلتهم مختلفه السيمهم والوامهم خلقا من بعدي خلق لا يعلم العباد علمك ولا يقدر العباد قدرتك وكلنا فقرا الى رحمتك فلا تصرف عني وجهك واجعلني من صالح خلقك في العمل والامال والقضاء والقدر الهى ايقض عني البقاء واقض خيرا لنفسي على مولاى اوليائك ومعاداة اعدائك والرضى اليك والرهبة منك والخشوع والوفاء والتسليم لك والتخضع بين يديك واتباع سنة رسولاك اللهم ما كان في قلبي من ذنب او ريبه او حقد او قوط او فرج او بدخ او بطل او خيلا او رياء او سمعه او شغاف او نفاق او كبر او فتور او غصبا او عظمه او شوق لا محب فاستاك يا رب ان تبي لي مكانة ايمانك بوعيدك ووفاء بعهديك ورضى بقضائك وتهد في الدنيا ورغبة فيما عندك واثرة وطمانينة ووقية وضوحا استاك ذلك يا رب العالمين الهى انت برجلتك تقضى فكل اثم لم تركه تقضى وانا فمن لم يصحك سكا رضىك فكن علينا ما الفضل جواد وما يحير عواذ يا ارحم الراحمين وصل الله على محمد واله صلوة

صالح

والوقاية

ومن سرك وحرره
تسليم مكانك مع

تو اجماعت دارد و عملهای شادمان مقبولست و دعای شادمان مستجابست پس
 سوال کنید از پروردگار خود نیتهای رست و دلشای بگذره از گناهان و صفتها
 ذمه که توفیق دهد شمار برای روزه داشتن آن تلاوت کردن قرآن در آن
 بدرستی که شقی و بد عاقبت کس است که محروم گردد از امرش خدا در این ماه
 عظیم و یاد کنید بکسکی و تشنگی شادمان این ماه کسکی و تشنگی و نیتها
 و تصدق کنید بفقیران و مسکینان خود و تعظیم نمائید پیران خود و بزرگوار
 کودکان خود و قواش نمائید خویشان خود را و نگاهدارید زبانهای خود را
 از آنچه نباید گفت و بپوشید دیدهای خود را از آنچه حلال نیست شمارا
 نظر کردن بسوی آن و باز دارید گوشهای خود را از آنچه حلال نیست شمارا
 شنیدن آن مهربانی کنید با یتیمان مردم تا مهر بانی کنند بعد از شما با یتیمها
 شما و باز گشت کنید بسوی خدا از گناهان خود بلند کنید بسوی خدا شما
 خود را بعد از اوقات نمازهای خود زیرا که وقت نمازها بمنتهی ساعتهاست
 نظر میکند حق تعالی در این اوقات بر رحمت بسوی بندگان خود و جواب میدهد
 ایشان را هرگاه او را مناجات کنند و لیلک میگوید ایشان را هرگاه او را
 دعا کنند ای که ده مردمان بدستی که جانهای شما در گرو کرده است شما
 پیر از گردید را و دید جالب امرش از خدا و پشتهای شما گران بار است گناهان
 شما پس سبک گردانید آنها را بطول دادن سجدهها و بدین دعای حق تعالی
 سوگوید یاد کرده است بعزت خود که عذاب نکند نماز گذارندگان و سجد
 کنندگان را و نترساند ایشان را باقی جهنم در روز قیامت آنها است پس
 هر که از شما افطار نماید روزه دار و مؤمنی را در این ماه از برای او خواهد
 بود نزد خدا ثوابی بزرگ از آن کردن و امرش گناهان گذشته پس بعضی از

گفت یا رسول الله همه ما قدرت بر این نداریم حضرت فرمود که بپرهیزید
 از آتش جهنم با افطار فرمودن روزه داران اگر چه بنصف دانه خرما باشد
 اگر چه بیک شربت آب باشد بدرستی که خدا این ثواب میدهد کسی که
 چنین کند اگر قادر بر زیاد از این نباشد از آنها الناس هر که خلق خود را در
 این ماه نیکو گرداند بر صراط بگذرد در روزی که قدمها بران لغز و هر که
 سبک گرداند در این ماه خدمت غلام و کثیر خود را حق تعالی در قیامت
 حسنا او را انسان گرداند و هر که در این ماه شتر خود را از مردم باز دارد حق
 غضب خود را در قیامت از او باز دارد و هر که در این ماه یتیم بی پدری را اگر
 دار حق تعالی او را در قیامت کرامت دهد و هر که در این ماه صله و احسان کند
 با خویشان خود خدا وصل کند و از رحمت خود در قیامت و هر که در این ماه
 قطع امسا خود از خویشان خود بکند خدای عز و جل در قیامت قطع رحمت
 خود از او بکند و هر که نماز سنتی در این ماه بکند حق تعالی او را ثواب بزرگ
 از آتش جهنم ببویید و هر که در این ماه نماز واجب را از آن خدا عطا کند
 با و ثواب هفتاد نماز واجب که در ماههای دیگر کرده شود و هر که در این ماه
 بسیار صلوات فرستد بر من و آل من خدای مستکین گرداند و از نوبت عمل او را
 در نوبتی که تراند و ای اعمال سبک باشد و کسی که بیک ایة از قرآن در این ماه
 بخواند ثواب گشتی داشته باشد که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد
 از آنها الناس بدرستی که در روزههای این ماه کشته شده است پس
 سوال کنید از پروردگار خود که بر روی شما بنهد و در دهان جهنم بدین
 ماه بسته است از خدا سوال کنید که بر شما نکشاید و شیاطین در این ماه
 غلبه نکنند پس سوال کنید از خدا که هر که بر شما مسلط نگرداند و از حق تعالی

امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقولست که در ماه رمضان خطبه خوانند و فرمودند ایها الناس این ماه هیست که خدا از این سائر ماهها فضیلت و زیادتیی داده است مانند فضیلت ما اهل بیت بر سائر مردم و در این ماه کسوفه میشود و درهای آسمان و درهای بهشت و رحمت و بیسته میشود و درهای جهنم و در این ماه میشنید میشودند آنها مؤمنان و مستجاب میکردد دعاهای ایشان و رحم میکنند بر کفای ایشان و در این ماه شبی هست که در این شب ملائکه از آسمان بر می آیند و سلام میکنند بر مردان و زنان روزه دار بر خست پروردگار خود تا طلوع صبح و آن شب قدر است که حق تعالی مقدر کرده است در این شب ولایت و انبیا را پیش از آنکه آدم علیه السلام را خلق کند بدو هزار سال عبادت ایشان بهتر است از عبادت هزار ماه و روزه روزش بهتر است از روزه هزار ماه از آنها انعام بدستی که افتادند این ماه رمضان و ماههای آن ظالم میشوند و مردان و زنان روزه دار رحمت و این ماه شما مانند ماههای دیگر نیست روزها بهترین روزهاست و شبهایش بهترین شبهاست و در این ماه و شبها طین در این ماه غل کرده و در زندانند و زیاد میکند خدا در این ماه روزها و عمرها و مینویسد و مقدر میکند در این ماه حاجای ربه را و در این ماه حق تعالی روی میکند بسوی اهل ایمان با مریض و رحمت روزی و خشنودی بخشد و جزای این روزه را بپسندد پرکار خود بکن بد رستی که در این ماه نعمان پروردگار خود نظر کن و تأمل نما که چگونه خواهی بود در شب خود و در روز خود و چگونه نگاه میداری اعضا و جوارح خود را از مصیبتها پروردگار خود بر نظر کن که شبها در خواب باشی و روزها غافل از یاد خدا باشی پس هر روز روزه دار و کفایت

تجارت مانده باشد پس بدست کسی که روزه داران مزدهای خود را بپردازند و زیان کاران بایشی در وقتی که بکرامت آقای خود فایز گردند از جمله عمر و ثواب باشی و در روزی که سعادت کند گردند بجا و بیت دوستان پروردگار خود توان راندند سبدها بایشی ای روزه دار اگر توانی آقای تواند نگاه خود بر گرداند بکدام درگاه روحانی آورد و اگر عروم گرداند تو را پروردگار توکی بفرست خواهد داد تو را و اگر او تو را خواهد کرد که خود را اگر می خواهد داشت و اگر او تو را ذلیل گرداند که تو را غنی خواهد کرد و اگر او تو را واکند و اگر تو را خواهد کرد و اگر او تو را از بندگان قبول نکند بندگی کدام خداوند اختیار خواهد کرد و اگر او تو را و کفایتان تو را بیا مرز و میدانی خواهی داشت برای امرش کفایتان خود را و حق خود را که بر تو واجب گردانید از تو طلب نماید چه جواب دهر این خواهی گفت ای روزه دار تقرب بچوبی خدا بتلاوت کردن کتاب خدا در شبها و روزهای این ماه زیرا که کتاب خدا شفاعت کند است که شفاعت او را قبول میکنند و در قیامت شفاعت میکند برای آنها که تلاوت آن کرده اند پس لا امیر و ندر در جنان بهشت بتلاوت آیات قرآن ای روزه دار بتلاوت باد تو را که هر نفسی که در این ماه میکشی ثواب تسبیحی در نامه علی مینویسند و خواب تو در این ماه عبادت و طاعت تو در این ماه مقبولست و کفایتان تو در این ماه آمرزیده است و تو بد عباد این ماه شنیده شده است و بمناسبت و از این که با خدا نمیکونی بر تو رحم میکند بد رستی که شنیدم از جیب خود حضرت رسول صلی الله علیه و آله که خداوند عالمیان را در هر شب از شبهای ماه مبارک از او گذشته از آتش جهنم که عدد ایشان از کفایتی غنی اند و چون شب آخرش

میشود و در از شب می آموزد مثل آنچه در جمیع ماه امروزیه است و اینها
 فرمود که هر که ماه رمضان را نوزده بگذارد و نفس خود را از چیزهای خدا حرام
 کرده است نگاه دارد بهشت البته ما و را واجب کرده و هر که در این ماه روزی را
 و در هیچ شب از شبهای آن حرام افطار نکند البته داخل بهشت شود پس
 حضرت امیر فرمود که شنیدم از نیت دنیا که فرمود که بهتر بر اوصیا و پیغمبران
 در بهشت بر نمازها شهادت خواهد شد که بهتر بر ماها که است و همچنین
 اوصیا که است فرمود که بهتر بر ماها رمضان است و بهتر بر اوصیا و پیغمبران
 گفتیم یا رسول الله این البته خواهد شد و فرمود بلی بخیر و در کارم بدرستی که
 بر آنکه می شود بدینجهت ترین است من جفت بی گناه فاضل و صالح و عتق
 بر سر تو خواهد زد که در پیش تو از خون سرت خضارت شود پس مردم شروع
 بگریه و فغان کردند و حضرت از منبر برآمد و از حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله منقولست پسندهای معتبر که فرمود اینها الناس هر که و از شود
 بر او ماه رمضان پس روزه دارد روزی از او یا ایستد نماز و عبادت قدر و عزت
 از شب از او نمازها را در اوقات فضیلت بجا آورد و مبارک کند نماز جمعه
 آن و یا مدد نماز عیدان حاضر شود پس در ایامته خواهد بود و از شب قدر
 و فایز میگردد بخیرها و بخششهای خدا مانند بخششها
 بندگان نیست **فصل قدیم** در بیان حقیقت روزه است و آنچه در
 معتبر است بدانکه روزه باز داشتن خود است از چیزی چند که روزه را
 می شکند از طایف صبح تا بر طرف شدن سرخی از جانب مشرق و سیاه
 مشهور و اینها شدن قرص افتاب یعنی بر طرف شدن شعاع آن از گوشها
 و غارهای مرتفعه و قول اول حوط است باینکه غایت پس باید که بنا

این چیزها را تا نیت تواند کرد و چون میان علما اختلاف بسیار هست از
 اگر قصد کند ترک همه را از برای رضای خدا ظاهر اکتفا باشد اما بهتر
 آنست که آنچه میباید بترک کند و بترک آنها قصد ترک آنها کند بعنوان
 آنچه خلافی باشد ترک آنها کند احتیاطا و آنچه بی رغبتی مکروه باشد
 قصد ترک آنها کند مستحبا و اگر قصد ترک جمیع حرمت را ختم کند بهتر است
 و اما آنها که واجب ترک آنها کردن **اول تعلیم** چیزی خوردن و چیزی
 آشامیدنست و چیزی که خوردن و آشامیدن آن متعارف و معتاد باشد
 در آن خلافی نیست که محل صوم است و موجب قضا و کفاره هر دو میشود
 اگر بعنوان معتاد بخورد و اگر غیر معتاد باشد مانند آنکه در دماغ یا گوش
 بچکاند چیزی را و بحلق داخل شود محل خلافت و همچنین خلافست در خوردن
 و آشامیدن چیزی چند که معتاد مردم نباشد خوردن و آشامیدن آنها
 مانند مسنک و چون خاک و گیاهها و آب شسته شده از گیاههای غیر معتاد
 و اظلم آنست که اگر بعنوان معتاد باشد اجتناب از آن واجبست و احوط
 آنست که اگر بکند قضا و کفاره بعمل آورد **سیم** جماع کردن در قبل از نیت
 مطلقا خواه انزال بشود و خواهند و فعل آن موجب قضا و کفاره میشود بی
 خلاف و جماع کردن در بد بدن هرگاه انزال نشود و روزه را باطل میکند و قضا
 و کفاره لازم میشود و مشهور آنست که جماع در بد بدن انزال نیز باطل است
 و موجب قضا و کفاره است و بعضی بطل عینا ندانند و اول قوی است **چهارم**
 باقی ماندن است بر جنابت تا صبح و اشهر و اقوی آنست که باطل است و موجب
 قضا و کفاره است و بعضی بطل ندانند و بعضی قضا تنها واجب دانسته اند
 و احوط آنست که اگر زن خایض یا نیت شود پیش از صبح غسل کند و اگر نکند

احوط است که غسل کند بعد از صبح و آن روز را روز باده و قضای آن میکند
 و اگر جنب را غسل متعذر باشد احوط آنست که قیام کند و تیمم نکند تا
 صبح شود و خواب اول بعد از جنابت در حالیکه نیت غسل کردن داشته باشد
 و احتمال بدار شدن دهد جایز است و مشهور آنست که اگر تا صبح بیدار نشود
 قضای آن روز بر او واجب نیست و بعضی واجب دانسته اند و آن احوط است
 و مشهور آنست که اگر بخوابد تا صبح و نیت غسل نداشته باشد بر او قضا
 و كفارة لازم است و این احوط است اگر چه در دلیلش ضعف است و مشهور
 در خواب دوم وجوب قضا است و این قول قوی است بلکه سلفی در آن ظاهر
 نیست و جمعی را صاحب اعتقاد آنست که در خواب سیم جنب هرگاه بصریح
 رسد قضا و كفارة هر دو واجب است و اقوی عدم وجوب كفارة است و بعضی
 از متأخران را اعتقاد آنست که خواب بعد از بیدار شدن از احتلام حکم خواب
 دوم دارد چنانچه والدهرحوم فقیر اختیار نموده و این احوط است و خالی از
 قوی نیست و بدانکه در روزهای دیگر غیر ماه مبارک و قضای آنست
 که یا باید صبح زیاک دید یا بدین نحو آنست که در قضای ماه رمضان بیدار
 صبح جنب نباشد و در غیر قضا احوط آنست که اگر صبح ظاهر نباشد و واجب
 معین نباشد آن روز در روز ندارد و اگر معین باشد آن روز بیدار
 و قضای آنست که اگر کرده باشد دو روز نیست که كفارة دیگر نباشد
 و اگر بیدار احوط است و در روزی که بر جنابت غما یا بیدار صبح و بیدار
 زوال غسل و نیت روزی بکند بکمال فقر روزی اش صحیح است و در واجب
 معین اگر غما یا نیت را ترک کند و پیش از زوال نیت که مشهور آنست که
 روزی اش باطلست و قضا میکند و كفارة واجب نمیشود و اگر از روی فراموشی

نیت را ترک کند تا زوال نیت میتواند کرد و در واجب غیر معین تا زوال نیت
 میتواند کرد اگر چه قضای ماه رمضان باشد و در روزی که نیت خلافی نیست
 اگر در شب نیت نکرده باشد و تا زوال منقطع بعمل نیاموده باشد تا اول روز
 نیت میتواند کرد و بعد از زوال خلافت بعضی گفته اند تا زوال نیت بشام نیت
 میتواند کرد و جمعی از محققین علمای این قایلند و نیز فقیر افریست و بعضی
 گفته اند بعد از زوال نیت نمیتواند کرد و بعضی گفته اند که اگر پیش از زوال
 نیت کند ثواب روزه تمام روزی یابد و اگر بعد از زوال نیت کند ثواب روزه
 بعد از نیت تا شام را می یابد **مبحث** رسانیدن عبار غلیظ است بحلق
 و بعضی از اموج قضا و كفارة میدهند و بعضی قضای آنها و بکافیتین
 مبطل نیست و احوط رعایت مشهور است و بعضی از متأخرین ملحق میکنند
 بفبار غلیظ و در غلیظ و بخار غلیظ را که از آن اجزا منفصل شود چون دود
 تور بخار دیک و اظہار عدم بطلانست و احوط اجتناب است حتی اندوختن آن
 استنشاق یعنی طلب قبولی کردن با حصول آن و موجب قضا و كفارة است
 و مشهور آنست که هرگاه ملامسه و ملاعبه کند و انزال شود روزه او باطل
 میشود و قضا و كفارة لازم است و بعضی در این تامل نموده اند خصوصاً و حق
 که نسبت بجلال خود باشد و عادت انزال نباشد و احوط بلکه اقوی وجوب
 قضا و كفارة است مطلقاً و در نظر کردن بزین حلال یا حرام یا صدای از شنیدن
 یا بغیال خود در آوردن هرگاه باعث آمدن منی شود و قصد انزال نداشته
 باشد و باین معناد نباشد خلافت و اظہار عدم وجوب قضا و كفارة است
 فی کردنست غما و اگر موجب قضای آنها میداند و بعضی قضا و كفارة
 هر دو را واجب میدانند و بعضی هیچیک را واجب نمیدانند و مسئله مشکلاً

و موجب قضای تمام احوالی از حقوق نیست و مشهور است که هرگاه قیاسی
 بر او قضای نیست و بعضی قضا واجب دانسته اند و این قول ضعیف است
 حقیقه است و بعضی موجب قضا و كفارة هر دو دانسته اند و بعضی
 قضا تنها و بعضی حرام دانسته اند و موجب هیچکدام ندانسته اند و بعضی
 مایع را موجب قضا دانسته اند و حقیقه جامد را مانند شیاف و مکروه و
 و بعضی مطلقا مکروه دانسته اند و این قول اقوی است و احوط آنست که
 بدون ضرورت حقیقه مایع نکند و اگر بکند قضا بکند و اشتهار و احوط
 که چنانچه در دادر گوشت موجب صوم نمیشود و معوط در پنبه هرگاه
 تعدی بجا نماند ایضا اقوی است که جایز است و بعضی موجب قضا
 و كفارة دانسته اند و اگر بخاق رسد احوط اجتناب است **فصل** دروغ
 گفتن بر خدا و رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم است بآنکه حدیث
 دروغی نقل کند یا مسئله خلاف واقع بگوید بلکه کسی که اهل بیت مسئله
 گفتن نداشته باشد مسئله بگوید در حرمت آن شک نیست و بعضی
 موجب قضا و كفارة میدانند و بعضی میگویند موجب صوم نمیشود
 و خالی از حقوق نیست و احوط آنست که اگر بکند قضا کند و كفارة بدهد **فصل**
 سر فرو بردن در آبست و جمعی از اموج قضا و كفارة میدانند و بعضی
 قضا تنها میدانند و بعضی حرام میدانند و موجب هیچکدام ندانند و بعضی
 مکروه میدانند و اظهر حرمتست و علم موجب قضا و كفارة و بعضی گفته
 که اگر سر را با آب فرو برد تا گردن و بدن بیرون آید باشد بآن حکم از تمام
 ذایع و ایراجوط است و بعضی گفته اند که اگر فرو برد منافذ سر را دفعه هر چند
 منابت مو بیرون نماند بآن حکم از تمام ایراجوط است و احوط آنست

که در بعضی سنت نوز سر را با آب فرو برد و بعضی تجویز کرده اند و احوط
 ترک است **فصل** باغی که از سینه بر آید یا از دماغ فرو آید در فرو بردن
 آن علم از سینه فو است **فصل** جواز ابتلاع ایند بیرون بیاید از سینه مادام
 که از دهن منفصل نشود و علم جواز آن قسم دیگر **فصل** جواز ابتلاع هر چه
 مادام که بدنه بیرون نرسد و تجویز ابتلاع هر دو هرگاه بدنه بیرون نرسد **فصل** جواز
 کشیدن از سینه و سر و جواز فرو بردن مادام که از دهن جدا نشود و جمعی
 حکم بفساد کرده اند بعضی قضا تنها قایل شده اند و بعضی كفارة را نیز
 واجب میدانند و بعضی بکفارة جمع قایل شده اند و گفته است که هیچگاه
 لازم نمیشود اما احتیاط آنست که بعد از آنکه بقتضای دهن بیاید فرو نبرد
فصل مشهور میان علما آنست که مکروه است زن روزه دارد و سیاه
 آب بنشیند و بعضی گفته اند هرگاه تا اگر در آب بنشیند قضا بر او لازمست
 و بعضی كفارة را نیز لازم دانسته اند و اول اظهار است و در خانه بکشد و قدری
 و مصططی که این را فرو برد بعضی حرام دانسته اند و بعضی موجب قضا
 دانسته اند و اظهر جواز است و مشهور میان علما آنست که اگر کسی که آنست
 باشد که شب با قیامت بلکه شک هم داشته باشد جایز است خوردن و آشامیدن
 تا صبح مشخص شود و اگر معلوم شود که صبح بوده آن وقت که خورده و آشامیده
 اگر ملاحظه کرده باشد و خورده باشد قضا واجب نیست و اگر ملاحظه
 نکرده خورده باشد قضا واجبست و كفارة واجب نیست و اگر کسی مضطرب
 کند جهت وضوی نماز واجب و آب بمحلقش رود جمعی قضا را واجب دانسته اند
 نیست و اگر جهت نماز نافله باشد بعضی گفته اند قضا را واجب نیست
 و اگر عبت مضطرب کند و آب بمحلقش رود جمعی قضا را واجب دانسته اند

و این احوط است و ظاهر علم و جواب است مطلقا و در بعضی موارد است
 که بعد از منقضی شدن سه مرتبه آب دهان را بپایند از این احوط است **درست**
 در سنتها و آداب روزه است مکروه است روزه دار را بوسیدن زن و زن
 بازی کردن با ایشان و اقربا نیست که گرا هیت مخصوص بصورت است که
 آنها محرک شهوت او باشد و خون و قروح در جماع داشته باشد و مکروه است
 بچشم کشیدن چیزیکه از اطعمی باشد که عیاق برسد یا در آن مشک باشد
 و مشهور که گرا هیت بیرون آوردن خونست از بدن که باعث ضعف شود و در
 احتیاط بیشتر باید که در هر چیزی که داخل شدن تمام که وضعف باشد و مکروه
 بپاییدن کلیه خصوصیات کس و بهتر است که مشک را هم نبوید و سایر بویها
 خوش مکروه نیست بلکه سنت است و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
 طیب تحفه حلال است و احوط آنست که بوی خوش نسایید که بدماغ بالا
 نبوید چنانچه در بعضی موارد شده است و اشهر و اقوی آنست که بوییدن رایحه
 غلیظ و فطر نیست و بعضی گفته اند که بوییدن رایحه غلیظ که بخوبی رسد
 موجب قضا و كفارة میشود و فرمود که هر روزه دار که در اول روز خود را خوش
 کند عقیقش زایل نگردد و مکروه است که جامه که ملاصق بدنست بپوشد
 و مکروه است زن صائم را که در آب نشیند چنانچه گفته است و از حضرت صادق
 علیه السلام منقولست که هرگاه روزه داری می باید که روزه باشد که در چشم
 تو موی تو و پوست تو و جمیع اعضای تو یعنی از عمرات بلکه از مکروهات
 و فرمود که باید که روز روزه نماز افطار تو نباشد و ایضا از آنحضرت علیه
 السلام منقولست که فرمود که روزه نه همین از خوردن و آشامیدن است تنها
 بلکه باید که در روز روزه نگاه داری زبان خود را از دروغ و پویشاندیدها

و در سنت ایشان
 مالیدن

خود را از حرام و مایک یکم که نزاع میکنند و حسد مبرید و غیبت میکنند و مجادله
 میکنند و سوگواری و غم خوردن بلکه سوگواری است نیز و دشنام میدهند و فحش
 مگویند و ستم میکنند و پرخوری میکنند و در لسان ننویسند و غافل شویند از دنیا
 خدا و از غار و خاموش باشند از آنچه نباید گفت و بگریزند و راست گو باشند
 و در روز که نماز اهل شهر واجب است بکند گفتار بد و دروغ و افترا و خصومت کردن
 با مردم و کباب بردن و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خوردن اشرف بر آخر وقت
 و منتظر فرج و ظهور قائم آل محمد صلی الله علیه و آله باشند و از روزه منتهی
 آخرت نباشند و نوشه اعمال صالحه برای سفر خیرت بردارند و پیرشاهان را از اول
 تر و خضوع و خشوع و شکستگی و مذلت بند که از آغای خود ترسان باشند از عدا
 خدا و امیدوار باشند رحمت او را و باید پاک باشند از روزه دار و دل تواضع
 و باطن تواضعی او مکرها و پاکیزه باشند بدن تواضع کفایتها و پزیری بخوبی بگو
 خدا را از آنچه غیر اوست و در روزه ولایت خود را داخل کردن از برای او و خاموش
 باشی از آنچه حق تعالی کرده است و در ادراک و پنهان و پزیری از خداوند تمنا
 و آنچه سرور او تر رسیدن اوست در پنهان و آشکار و بخشش روح و بدن خود را خدا
 عز وجل در ایام روزه خود و فارغ گردانی دل خود از برای محبت او و یاد او و بدو
 بکار فرمائی در آنچه خدا تو را امر کرده است بان خوانده است بسوی آن که می آید
 بعمل آوری و آنچه سرور او روزه داشت است بعمل آورده و فرموده خدا را اطاعت کن
 و آنچه کم کنی از آنها که بیان کردم از برای تو بقدر آن روزه تو کم میشد و از فضل آن
 و ثواب آن و بدین معنی که پدرم گفت که از رسول خدا صلی الله علیه و آله شنیدم که
 نفی در روز روزه جاریه خود را دشنام ده حضرت طحانم طلبید و آن زن گفت
 بخور زن گفت من روزه ام حضرت فرمود چگونه روزه و جاریه خود را دشنام ده

اول از آنچه معتبر است و انبیا را به او ردها و نماز ان شسته ميتوان کرد و سورة را
 از قوی قرآن ميتوان خواند و اگر در شب اول ماه يفت روزه تمام ماه را بکشد
 و باز هشت يفت کند بجهت راست و چپين يفت ميکند که قصد ميکند که فردا
 روزه ماه رمضان ميگذرد و واجب قربة الی الله و در روز اول ماه سنت است که غسل
 کند در آب جاری و ميگویند که آب بر سر بریزد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست
 که چون در اول سال چنين کند از جميع ردهها و پهارها در تمام سال اين باشد
 وايضا از حضرت عليه السلام منقولست که هر که در روز اول ماه که در کلاب
 برود بر نذر خواری و پزیشانی بخاک بپاشد و اگر هر روز بکند در روز اول ماه
 اين کرد و هر که يك کتک از کلاب در روز اول ماه بر سر بریزد در آن سال از موشها
 افيز گردد و بسند معتبر از حضرت امام محمد تقی عليه السلام منقولست که هر که در
 هر ماه دو رکعت نماز بکند و در رکعت اول بعد از حمد بي مرتبه قل هو الله احد و در
 دويم بعد از حمد بي مرتبه انا الله عز وجل بخواند و بعد از نماز صدقه کند پانجه ميشود
 سلامتی از شاه رخزيد است و در روز اول از دعائست است اللهم قد حضر شهر
 رمضان و قد افرجت علينا صيامه و انزلت فيه القرآن هدى للناس و بينات
 من الهدى و الفرقان اللهم اغنا عني صيامه و تعبته و ثوابه و سئل انما
 في شهر منك و عافية لك على كل شيء قد و ايضا از حضرت صادق عليه السلام
 منقولست که چون ماه مبارك داخل ميشد حضرت رسول صلى الله عليه و آله
 اين دعا ميخواند اللهم اني قد دخل شهر رمضان اللهم رب شهر رمضان
 انزلت فيه القرآن و جعلته بينات من الهدى و الفرقان اللهم اغنا عني شهر
 رمضان و اغنا عني صيامه و سئل و تعبته و ثوابه و سئل و ايضا بسند معتبر از حضرت
 صادق عليه السلام منقولست که هر که نزد داخل شدن ماه رمضان يعني در روز

اول یا شب اول دو رکعت نماز بکند و در رکعت اول بعد از حمد سورة انا
 فتحنا الخواند و در رکعت دويم هر سورة که خواهد جوختا جميع بد پهار در
 سال از او دور گرداند و در حفظ خدا باشد تا سال آينده و در شب اول يا روز
 اول دعاي صحيفه کاسله را بخواند که بهترين دعاهاست و کليفي و شيخ
 طوسي و ديگران رحمهم الله بسند صحيح روايت کرده اند که حضرت امام موسی
 کاظم عليه السلام فرمود که در ماه مبارك رمضان در اول سال يعني در اول
 ماه چنانچه علم افهميده اند اين دعا را بخوان و فرمود که هر که اين دعا را از پاره
 رضای جوختا و بي شايبه اغراض فاسد و ربا بخواند در آن سال با و نرسد
 قننه و کما في ورافقه که ضرر رساند بدین و بايد در او و جوختا او را حفظ
 کند از شر آنچه در آن سال واقع ميشود از بلاها و دعا **اللهم**
اني استسئلك يا سيّدنا الذي دار له كل شئ و رحمته التي وسعت كل شئ
 و يعظمتك التي توضع لها كل شئ و يعجز ثقلها التي تهز كل شئ و تقوى
 التي خضع لها كل شئ و يحجبونك التي غلب كل شئ و يعلمك الذي احاط
 بكل شئ و يا باي بعد كل شئ يا الله يا رحمن صل على محمد و آل محمد
 و اغفر لي الذنوب التي تغفر النعمة و اغفر لي الذنوب التي تزيل النقم
 و اغفر لي الذنوب التي تقطع الرجاء و اغفر لي الذنوب التي تدل الأعداء و اغفر
 لي الذنوب التي تروى الدعاء و اغفر لي الذنوب التي تستحق فيها رزق السبالة
 و اغفر لي الذنوب التي تحبس عيش السماء و اغفر لي الذنوب التي تكسب
 العطاء و اغفر لي الذنوب التي تجعل العناء و اغفر لي الذنوب التي تورث
 الندم و اغفر لي الذنوب التي هيئ البصيرة و اليقيني در عاك الحصيد
 التي لا ترام و عافني من شر ما الحاذي بالليل و النهار و من شر ما يفتك

يا باي بعد كل شئ
 يا الله يا رحمن
 صل على محمد و آل محمد
 و اغفر لي الذنوب التي تغفر النعمة
 و اغفر لي الذنوب التي تزيل النقم
 و اغفر لي الذنوب التي تقطع الرجاء
 و اغفر لي الذنوب التي تدل الأعداء
 و اغفر لي الذنوب التي تروى الدعاء
 و اغفر لي الذنوب التي تستحق فيها رزق السبالة
 و اغفر لي الذنوب التي تحبس عيش السماء
 و اغفر لي الذنوب التي تكسب العطاء
 و اغفر لي الذنوب التي تجعل العناء
 و اغفر لي الذنوب التي تورث الندم
 و اغفر لي الذنوب التي هيئ البصيرة
 و اليقيني در عاك الحصيد
 التي لا ترام و عافني من شر ما الحاذي بالليل و النهار و من شر ما يفتك

هذه الله رب السموات السبع ورب الارضين السبع وما فيه من
وما بينهما ورب العرش العظيم ورب السبع المثاني والفرقان العظيم
وربنا ايل وميكائيل وجبرئيل ورب محمد صلى الله عليه وآله
سيد المرسلين وخاتم النبيين اسئلك بك وبما سميت به اعظم الشئ
من بالاعظم وتدفع كل عذره وتعطي كل جزيل وتضاعف من اجدي
بالقليل والكثير وتعمل ما تشاء يا الله يا رحمن صل على محمد
واهل بيته والذين في مستقبل سني هذه صرتك وضرت وجهي بورك
واجبتني بحبيبتك وبلغني رجوانك وشرف كرامتك وجسم عطيتك
واعطيتني من حبي وما عندك ومن جبر ما انت معطي احد من خلقك
والذين في مع ذلك غافيتك يا موضع كل شكوى وما اشد كل نحو وبالحق
كل خفية وبادفع ما تشاء من بكية يا كريم العفو يا حسن الجواز وقبلي
على ملة ابراهيم وقطرتي وعلى دين محمد صلى الله عليه وآله وسنته وعلى
خير الوفا وقبلي موايا اوليائك ومعاريا لاعلانيك اللهم وحبيني
وفد السنته كل عمل او قول او فعل يا عدي منك واجلبي الي كل
عمل او قول او فعل يقربني منك وفد السنته يا ارحم الراحمين
وامنعني من كل عمل او قول او فعل يكرهني اخاف قدر عاقبة واعنا
مقتك يا ابي عليه جدار ان تصرف وجهك الكريم عني فاستوجب
نصرا من خطي عندك يا رؤف يا رحيم الله اجابني في مستقبل سني
فيه وحفظك وقبولك وكفك وبطلاني بستر عافيتك وقبلي برك
عزجك وجل ثناؤك ولا اله غيرك اللهم اجعلني نائبا صالحا من صالح
والصفيين ايم واجلبي مني الى اهل الصلوة عليك وعمودك اللهم

سميت به نفسك

مصرفه

شرفك

اشفي طين خطيبتك وظلمي وابشري على نفسي وابشري لميواي ولست عينا
لشهواي فيقول ذلك بكنتي وبين رحمتك ورضوانك فاكون منسبا عندك
مستغنيا عنك وتبصرتك اللهم وقبلي لي كل عمل صالح رغبني
وقربني اليك زلفي اللهم كما كنت تبنيك محمد صلى الله عليه وآله هول
علوه فرحت فمن وكشفت عنه وصدفته وعدك واجزت له عهدك
اللهم فبدلك ما كلفني هول هذه الشئير وافاها واسقامها وقبيلها وشروها
واكرامها وصيوا المعاش فيها وبلغني رحمتك كال العاقبة تعلم دوام
النعمة عندك الى سني اجل اسئلك سوال من اشد وطلم واستكان واعترف
واسئلك ان تغفر لي ما مضى من الذنوب التي حصرها حفظك واحسنها
كوام ملاذكرك على وان تصبني الى رحمة الذنوب التي فجايتني من غيرك
سهيي الخي يا الله يا رحمن يا رحيم صل على محمد واهل بيته واغفر لي كل ما
سألتك ورغبت اليك فيه فانك امرقي بالذعاء وتكفكت لي بالاحابة
يا ارحم الراحمين **فصل في تحميم** در اعمال مرث ومرور ماء مبارك وتقا
از حضرت حاد وكاظم صلوات الله عليهم ما منقولست كه بعد از مرغان در مفا
مبارك السنين رعا جواستد اعلى يا عظيم يا غفور يا رحيم انت الرب العظيم الذي
ليس كماله شئ وهو التميع البصير وهذا شهر عظمتة وكرمته وشرفه
وقبلك على الشهور الذي وقست قيامه على وهو شهر رمضان الذي
اترك فيه القرآن هدى للناس وليايات من الهدى والعرفان وجعلت
فيه ليلة القدر وجعلتها خير من ألف شهر فيا انا المرن ولا يمين عليك
من علي نيكات رقيب من النار فاعلمك واخطني الجنة برحمتك يا ارحم
الراحمين ودعا بابر خويست واقل اشئ بكربته خويست جواستد

والله

فمن

كان لي التخلو عليك فلم يمنعك ذلك من الصلوة في ولا احسان لي
وانتفضل على جودك وكرمك فارحم عبدك الجاهل وجد عليه من قبل
احسانك انك جواد كريم الحمد لله الذي جعل فيك من الرزاق فالله اعلم
دنان الذين رب العالمين الحمد لله على كل حال بعد عظمته والحمد لله على عظمته
بعد قدرته والحمد لله على طول اناته في غيبه وهو قادر على ما يريد الحمد لله
خالق الخلق باسط الرزق فالله اعلم في الاموال والافلاك والفضائل والافلاك
الذي بعد فلا يرى وقرب منه الجوى تبارك وتعالى الحمد لله الذي ليس
له منازع يعادله ولا شبهة يساويه ولا فهم يعاخذ قهر يعزبه
الاغتراب وقواضع اعظمته العظمة فبلغ بعد قدرته ما يشاء الحمد لله
الذي يجزي عن ثوابه ويسر على كل عبده وانا اعصيه ويعظم النعمة
على قلا الجانيه فكم من توفيقه هبة قد عطاى وعظمته خوفه
قد كفاني وبهجة موفقه قد اراى فاني عليه حامدا واذكرا مسبحا
الحمد لله الذي اوتىك حجاب ولا يعلق بانه ولا يد سائله ولا ينجس اماله
الحمد لله الذي يفرح بالحقين ويهني الضالين ويرفع المستغفرين ويضع
المستكبرين ويملك ملوكا ويستخلف اخرين والحمد لله قاهر الجبارين
مبسر الظالمين مدبر الهادين تكال الظالمين يخرج المستغفرين ويهني
خارجي الظالمين معقد المؤمنين الحمد لله الذي جعل فيك من الرزاق فالله اعلم
وسكانها وترجف الارض وعماها وتخرج البحار ومن يسبح في عمارها
الحمد لله الذي قد انا هذا وما كنا نسوي لولا ان هذا ناعا الحمد لله الذي
خلق الخلق ووزق ولا يرقى ويجمع ولا يجمع ويبا الايمان ويحيى الموتى
وهو حي لا يموت سيد المير وهو على كل شئ قدير الحمد لله على كل حال

الحمد لله الذي
يخرج المستغفرين
ويضع المستكبرين

الحمد لله الذي
يخرج المستغفرين
ويضع المستكبرين

رسولك واسمك وصفتك وصفتك وصفتك وصفتك وصفتك وصفتك
رسولك وصفتك رسا لانك افضل واحسن والكل والكل والكل والكل
الحمد واسمك واكثر ما صليت وباركت ورحمت وتحتك وسكنت على احد
من عبادك وانبيائك ورسلك وصفتك واحمل الكرامة عليك
من خلقك اللهم صل على علي امير المؤمنين ووصي رسول رب العالمين
عبدك ووليك وامي رسولك وحجتك على خلقك وانيك الكبرى
والكبار العظيم وصل على الصديق الطاهر فاطمة سيدة النساء العالمين
وصل على سبطي الزهر وامامي الهدى الحسين والحسين سيد شباب
اهل الجنة وصل على ائمة المسلمين علي بن الحسين وعبدك علي وعبدك علي
عليه ووصي جعفر وعلي بن موسى وعبدك علي وعلي بن محمد والحسين علي
والخلفاء الهادي المهدي محمد علي عبادك وامانك وبلائك صلوة
كثيرة دائمة اللهم وصل على ولي امرك القادر المؤمن والعدل الشاهر
والعظيم علايك كبريتك المقربين وليد بروح القدس بارب العالمين
اللهم اجعل الدعاء اليك ثوابك والثابت يدينك يستخلفه في اخر
كما استخلف الله من قبله مكره له دينه الذي ارضيته له ابدا لم يبد
خوفه استعبدك لا يشركك شيئا اللهم اعزه واعز به وانصره
وانصر به وانصره نصر اعز واعز له فتحا يسرا واجعل ليردك اليها
نصير اللهم اظهر به دينك وسنة نبيك حتى لا يستحق شيئا من الحق
عاقبة احد من الخلق اللهم انزع غيب اليك في دولة كريمة تغربها
الاسلام واهله وتذل بها النفاق واهله ويهلكها فيها من الدعاء الي
طاعتك والقادر والي سبيلك وترد قناها كرامة الدنيا والاخرة

والله اعلم

برای اطلاع از آخرین اخبار و رویدادها

[illegible]

يَحْيَى لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

فلا تكتبوا

كلية اللهم اني استاك يا كريمها وكل اسمائك كريمة اللهم اني استاك
 باسمائك كلها اللهم اني استاك من عزتك يا عزيزها وكل عزة عزتك
 اللهم اني استاك بعزتك كلها اللهم اني استاك من مشيتك يا مشي
 وكل مشيتك ما يشاء الله اني استاك بعشيتك كلها اللهم
 اني استاك بالقدر والشيء استطعت بها على كل شيء وكل قدرتك
 مستطيلة اللهم اني استاك بقدرتك كلها اللهم اني استاك بملك
 ما يشاء وكل علك نافذ اللهم اني استاك بعلمك كلها اللهم اني استاك
 من قولك يا رضاء وكل قولك رضى اللهم اني استاك بقولك كلها
 اللهم اني استاك من سائلك يا حيها اليك وكلها اليك حيثما الله
 اني استاك وسائلك كلها اللهم اني استاك من شرفك يا شرف
 وكل شرفك شريف اللهم اني استاك بشرفك كلها اللهم اني استاك
 من سلطانك يا دوميه وكل سلطانك دائم اللهم اني استاك بسلطانك
 كلها اللهم اني استاك من ملكك يا فخره وكل ملكك فخره اللهم اني
 استاك بملكك كلها اللهم اني استاك من علوك يا عزة وكل علوك
 عا لا اللهم اني استاك بعلوك كلها اللهم اني استاك من بركك يا بركة
 وكل بركك بركة اللهم اني استاك بملكك كلها اللهم اني استاك من
 يا كريمها وكل اسمائك كريمة اللهم اني استاك باسمائك كلها اللهم اني
 استاك بما انت فيه من الشان والجميرون واستاك بكمالاتك
 وجميرون وعد ما اللهم اني استاك بما عجزت عن استاك فاجيبني
 لا الله ليس حاجتك كخواهد ازحقتا طلبك الله يردوه ايت
فاجيبني من شؤني يا كريم و شيخ طوسي رحمه الله و ذكره ان

من قدرتك

وكل سلطانك

ان ابو حمزة ثمالى رويت كرده انه حضرت امام زير العابد عليهما السلام
 و روى ما ما مبارك رضان اكثر شب زانما فيكرند و چون سويشند
 از دعا را ميخوانند و لا تو ذكرني بعفويتك ولا تمكرني في حبيبتك من ان
 الخير يا رب ولا يوجدا لاي عنديك ومن ان النجاة ولا استطاع الا بيك
 لا الذي احسن استغنى عن عونك ورحمتك ولا الذي اساء واختره
 عليك ولم يرضك خرج عروقك يا رب يا رب **القدوس**
 عروقك وانت والشيء عليك ودعوتك اليك ولو لا انت لم ادر ما انت
 الحمد لله الذي ادعوه فيجبني وارحمت بطيحين يدعون والحمد لله الذي
 الذي ناديه كلما رثت حاجتي واخلو يدحت شئت ليسرى عني
 تسرع فيقضي حاجتي والحمد لله الذي ادعوه ولا ادعوه عني وودعوت
 غيره لم يستجب دعائي والحمد لله الذي اجوبه ولا اجوبه غيره وودعوت غيره
 لا تلتفت رجائي والحمد لله الذي وكلني اليه واكرمني ولم يكلني الى الناس
 فميتوني والحمد لله الذي تحب الي وهو غني عني والحمد لله الذي جعل
 عني حتى كمال لا يشي قرب احد شي عندي ولحي يحمي اللهم اني اجد
 سبل المطالب اليك سرعة ومناهل الرجا اليك سرعة والايام عانة
 يضلك من استاك مباحة وبواب الدعاء اليك للصارحين مفتوحة
 واعلم انك للزاني موضع الجاه واليهوفين بمركب غارة وارسل للفت
 الى جودك والرضا بكنانك عوضا لجميع الباطلين وسندوحة عفا
 فيك في المستأجرين وكن الرجل اليك قريب المسافر وانك لا تحجب
 عن خلقك الا ان تحبهم وانك لا تحجب الامال دونك وقد قصه
 اليك وطلبني وتوجهت اليك بحاجتي وجعلت بك استغاثتي

تو ذين

برحمتك

لديك

حجرت

الامان

وَمَدَّ يَدَيْكَ تَوَسَّلَ مِنْ غَيْرِ اسْتَعَاذَ بِكَ مِنْ لَوْلَا اسْتَجَابَ لِعَفْوِكَ
عَنِ لِقَائِي بِكَ وَمَكَرْتُ إِلَيْكَ وَتَوَدَّكَ وَتَوَدَّكَ إِلَى الْإِيمَانِ بِكَ
وَيَقِينِي بِكَ عَنِ الْإِيمَانِ بِكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
الْأَلَهُ أَنْتَ الْغَالِبُ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَوَعْدُكَ حَقٌّ وَاسْتَلَوْا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا وَلَكِنْ مِنْ صِفَاتِكَ يَا سَيِّدُكَ أَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤَالِ وَتَنْفَعُ الْعَاطِيَةَ
وَأَنْتَ الْمُسْتَأْنَانُ بِالْعَاطِيَةِ عَلَى أَهْلِ مَلَائِكَتِكَ وَالْعَالِيَةِ عَلَيْهِمْ بِكَ
رَأْفَتِكَ الْإِيمَانُ بِكَ فِي عَمَلِكَ وَاحْسَانُكَ صَغِيرًا وَتَوَقُّعُكَ بِأَسْفَلِ كِبَرًا
فِي أَسْفَلِ الْعَالَمِ يَا حَسْبُكَ وَفَضْلُهُ وَتَعْمُرُ وَأَشَارَةُ فِي الْآخِرَةِ الْإِيمَانُ
وَكَرَمُهُ مَعْرِفَتِي بِأَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَا
وَأَتَى مِنْ ذِيكَ بِكَ لَيْتَكَ وَسَاكِنٌ مِنْ شَيْعَتِكَ إِلَى شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ يَا سَيِّدُكَ
يَلِيَانُ قَدْ أَخْرَسَتْ دُنْيَا رَبِّكَ أَنْ تَجِدَ قَلْبًا وَبَقِيَّةَ جُودِكَ أَدْعُوكَ
يَا رَبِّ رَاهِبًا رَاهِبًا خَائِفًا إِذَا رَأَيْتَ بِأَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَتَوَدَّكَ كَرَمًا
طَوْتُ فَإِنْ عَفَوْتَ فَخَيْرٌ أَرَاهُ وَأَنْ عَذَّبْتَ فَخَيْرٌ لِي الْإِيمَانُ بِكَ فِي جِرَاتِكَ
عَلَى سُلُوكِكَ مَعَ إِيَّانٍ مَا تَكُنْ جُودَكَ وَكَرَمًا وَعَدَّتْ وَتَوَدَّكَ مَعَ قَلْبِهِ
حَيَاتِي أَفْنَتُكَ وَرَحْمَتِكَ وَقَدْ رَجَوْتُ أَنْ لَا تَجِبَ لِي وَفِي مَنَافِعِي خَيْرًا
وَسَمِعْتُ دُعَانِي بِأَخْرِجْ دُعَاةَ دَائِعٍ وَفَضْلًا مِنْ جَاهِ رَاجٍ عَظِيمٍ يَا سَيِّدُكَ إِلَهِي وَرَبِّي
عَمَلِي فَأَعْطِنِي مِنْ عَفْوِكَ عَمَلِي وَأَمْلِكْ لِي الْإِيمَانُ بِكَ بِأَسْفَلِ كَرَمًا
يَجْلُجُ أَوِ الْمَدِينِينَ وَحَلَمَكَ بِكَ عَنْ مَكَاتِ الْمَقْبُورِينَ وَأَنَا يَا سَيِّدُكَ
عَالِدٌ بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ فَخَيْرٌ مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّغِيرِ عَمَلِي
بِكَ طَائِفًا وَمَا أَنَا بِرَبِّ وَمَا خَطَرِي مِنْ بَعْثِكَ بِفَضْلِكَ وَتَوَدَّكَ عَلَى عَفْوِكَ
أَيُّ مَنَ جَلَّتْ شَرِيكَ وَأَعْفُ عَنْ تَوَدَّكَ بِكَ مِنْ جِهَتِكَ فَلَوْ أَمْلَعُ الْيَوْمَ

يَقِينِي بِكَ

فَضْلِكَ

كَرَمًا

عَمَلِي

يَجْلُجُ

عَمَلِي

عَلَى ذَنْبِي عَمَلِي مَا فَعَلْتَ وَلَوْ حَفَّتْ تَعْبِيلُ الْعُقُوبَةِ لِأَجْنَبَتِهِ
لَا لَأَنَّكَ أَهْوَى النَّاطِقِينَ وَأَحْسَنَ الْمُطَاعِينَ بَلْ لَأَنَّكَ يَا رَبِّ خَيْرُ النَّاسِ
وَأَحْكَمُ الْأُمَمِ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ سَتَارُ الْعُيُوبِ غَفَارُ الذُّنُوبِ عَلَامُ
الْعُيُوبِ سَتَارُ الذُّنُوبِ بِكَ وَمِنْ غَيْرِ الْعُقُوبَةِ عَلَيْكَ فَالْأَمْرُ عَلَى
حِلْمِكَ بَعْدَ عَمَلِكَ وَعَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ مَقْدَرِكَ وَتَحْلِيَّتِي وَتَحْلِيَّتِي عَلَى
مَعْدِنَتِكَ حِلْمِكَ عَمَلِي وَتَوَدَّكَ إِلَى قَلْبِهِ أَحْيَا شَرِيكَ عَلَى وَتَوَدَّكَ
إِلَى التَّوَدُّدِ عَلَى حَارَمِكَ مَعْرِفَتِي بِدَعَاةِ رَحْمَتِكَ وَعَظِيمِ عَفْوِكَ يَا حَلِيمُ
يَا كَرِيمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا غَفُورُ الذُّنُوبِ يَا غَالِبُ الْوُجُودِ يَا عَظِيمُ الْمَنِّ يَا قَدِيمُ
الْإِيمَانِ يَا مَسْرُوكُ أَنْبِيَاءِ الْإِيمَانِ يَا حَسْبُكَ الْإِيمَانُ بِكَ الْإِيمَانُ بِكَ
يَا رَبِّ أَنْتَ الْبَرُّ يَا رَبِّ رَحْمَتِكَ الْوَارِعَةُ الْإِيمَانُ بِكَ الْإِيمَانُ بِكَ الْإِيمَانُ بِكَ
مَوَاهِبُكَ الْهَبْنَةُ الْإِيمَانُ بِكَ الْإِيمَانُ بِكَ الْإِيمَانُ بِكَ الْإِيمَانُ بِكَ الْإِيمَانُ بِكَ
مَنْكَ الْحَبِيبُ يَا رَحْمَتِكَ الْقَدِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ
فَأَسْتَغْفِرُكَ وَرَحْمَتِكَ فَخَالِصِي يَا حَسْبُكَ يَا حَسْبُكَ يَا حَسْبُكَ يَا حَسْبُكَ
لَسْتُ لَكَ وَالْحَمْدُ مِنْ عَمَلِكَ عَلَى أَعْمَالِي أَيْدِيكَ بَفَضْلِكَ عَلَيْنَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْمَقْصُودُ وَأَمْلُ الْمَقْصُودِ بِشَدَى بِالْإِحْسَانِ لَعَمْرُكَ وَتَعَفُّوْعِنِ الذُّنُوبِ كَرَمًا
فَمَا تَدْرِي مَا تَشْكُرُ الْحَبِيبُ مَا تَشْكُرُ أَمَّ قَبِيحٍ مَا تَشْكُرُ أَمَّ عَظِيمٍ مَا تَشْكُرُ
وَأَوَّلِيَّتُكَ كَبِيرُ مَا تَشْكُرُ تَحِيَّتُكَ وَعَافِيَّتُكَ يَا حَسْبُكَ يَا حَسْبُكَ يَا حَسْبُكَ
عَيْنُ مَنْ لَا ذِيكَ وَتَقَطَّعَ إِلَيْكَ أَنْتَ الْحَسَنُ وَتَحْرُ الْمُسَيِّبُونَ فَتَحَارَ وَتَزَادَ
عَنْ قَبِيحٍ مَا تَشْكُرُ مَا تَشْكُرُ مَا تَشْكُرُ مَا تَشْكُرُ مَا تَشْكُرُ مَا تَشْكُرُ
أَوَّلِيَّتُكَ زَمَانُ أَطْوَلُ مِنْ أَمَّا لَكَ وَمَا قَدَّرَ أَعْمَالِي فِي جَنَابِكَ وَكَرَمِكَ
تَشْكُرُ أَعْمَالًا لَا تُفْعَلُ بِالْكَرَمِ بَلْ كَيْفَ يَصِفُ عَلَى الْمَدِينِينَ مَا وَسِعَهُ

إِنَّ رَحْمَتَكَ عَلَى

يَا حَلِيمُ

يَا كَرِيمُ

لَسْتُ لَكَ

تَشْكُرُ أَعْمَالًا

قد صليت مريدك وحررت من جلال النورين جلست عرفت انك قد اذنت
 قد مر وطالت يدني وبين خدمتك مسندك لعلك عن بابك لم تدني و
 تخليق اولئك رايتني مستحيا حقيق فاقصيتني اولئك رايتني مستحيا
 عنك فقلتني اولئك وحدي في غلام الكاوين وقصيتني اولئك
 رايتني غير شاك لعلك فحرميني اولئك ضدتي من جلال العلماء فقلتني
 اولئك رايتني في الغافلين فحرميني اولئك رايتني اولئك رايتني في
 جلال الباطنين فقلتني وبينهم خلتني اولئك فقلتني ان نعم دعيتا
 فباعدني اولئك بحرمي وحررتني كافتني اولئك بقلة حياتي منك
 جازيتني فان عرفت يارب فطال ما عشت عن المذنبين قبل ان تومك
 اي رب تجل عزمك فان المصير بر وانا عايد بفضلك هارب منك اليك
 متجرا واعدت من الضيق عن احسن بك فطال التي انت توسع فضلك
 خلعتني انك اسير في الجمل وان كنت في عيطتي وما ايا سيد وما حظري
 فبني بفضلك يا سيدك وتصدت علي بعميوك وسلبتني سرك واعف
 عن توبيخي بكرم وسهلت سيدي انا الضعيف الذي ربيتني وانا الجاهل الذي
 علمته وانا الضال الذي هديته وانا الوضيع الذي رفعتني وانا الضعيف
 الذي انته وانا الجائع الذي شبعته والعطش الذي رويتني والعاثر
 الذي كسوته والفقير الذي اغنيته والضعيف الذي وثقته والدليل
 الذي اعزقته والسقيم الذي شفيتني والسائل الذي اعطيتني والمذنب
 الذي شرفني والخطي الذي اقلته وانا القليل الذي كرمته والمستضعف
 الذي نصرته وانا الظريف الذي اوميته انا يا رب الذي اوميته انا يا رب الذي
 لم استعفيك في محاربه ارافيك في الملاء انا صاحب العدا العظمى انا

قد صليت مريدك وحررت من جلال النورين جلست عرفت انك قد اذنت

الذي على سيد اجرتي انا الذي عصيتك جبار السما وانا اعطيتك علي
 معاصي الجليل التي انا الذي جيت بها خرجت اليها سعي انا الذي
 الملتني فاعزيتك وسرتك علي فاستعيتك وعلمت بالوعظنا
 فعدت واسقطتني من عينك فاباليت فجلت امهلتني وسيرتني
 سرتني حتى كانت اغفلتني ومن عفو باري المعاصي حببتني حتى كانت
 استحييتني اليها فاعزيتك من عصيتك وانا بربوبيتك جاهد ولا تترك
 مستحي ولا لعنوتك مستعجل ولا لوعيدك متهاون ولكن خطيتك
 عرفت وسوت لي نفسي وعلقت هواي واعانني عليها شغوتي وعزيتني
 سرتك المرحي علي فقد عصيتك وخالفك بجهلك فالا من عذابك
 من يستعدي ومن يدي الحصار عدا من يحاصني ويحب من اتصل اليك
 قطعت حبلك عني وانا على ما احصى كمالك من على الذي لو انا هو
 من كرمك وسعة رحمتك ونهيك اياي عن الفتور لقطعت عندي ما
 اذكروها يا خير من فاع داج وافضل من رجا راج اللهم يدركه الاسلام توسل
 اليك وبجوده القرا اعقد عليك ونجي التي التي القريتي لها شمر العرب
 النعامي المكي المدني رجو الزلفه كدبك فلا توحش اني تناسر انما ولا
 تجعل لوان كواب من عبيد رسواك فان قوما اسوا بالسيدهم ليعقوا اليه وياهم
 فاذكروا ما انكوا وانا امتايات السنين وياهم ليعقوا خطاياهم فاما انك
 وبكيت بجالك في صدورنا ولا تفرغ قلوبنا بعدا وهدينا وحب كنار لك
 رحمة انك انت الوهاب وجزيتك لو انتم من ما برحت من بابك ولا كففت
 عن عطفك لما احب قلبي من المعرف بكرمك وسعة رحمتك الى من
 العبد لا الى مولا والي من يلجئ الخلق الى الخلق الي لوقرنا باري

المعاصي الجليل

قد صليت مريدك وحررت من جلال النورين جلست عرفت انك قد اذنت

الذي

وكتبه

شأنه

القدرة والجلالة

بكره

شأنه

وَمَنْعَتِي سَيِّدَتِي مِنْ بَيْنِ الْأَشْيَاءِ وَوَدَّعْتُ عَلَى قَضَائِي عِيُونَ الْعَالَمِ وَأَمَرْتُ
 إِلَى النَّارِ وَجَلَّتْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْأَرْبَابِ مَا قَطَعْتُ رَجَائِي مِنْكَ وَمَا صَرَفْتُ أَمَلِي
 إِلَى غَيْرِكَ وَأَمْرَجْتُ خَلْبَتِي عَنْ قَلْبِي أَنَا لَا أَتَى إِلَيْكَ عِنْدِي وَسَيَّرْتُ عَلَى
 فِي الدُّنْيَا بِاسْتِغْنَاءِ حَلِي عَلَى عَمَلِي وَالْحَمْدُ وَالْمُحَمْدُ وَالْمُحَمْدُ عَلَى كُلِّ لَذِيذٍ مُنْجِي
 وَبِرَّ الْخَطِيئَةِ وَاللَّهِ خَيْرُكَ مِنْ جَلْفِكَ وَخَاصُّكَ النَّبِيُّ عَنْكَ صَلَواتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 وَاتَّقِ إِلَى دَرَجَةِ التَّوَكُّلِ إِلَيْكَ وَأَعْنِي بِالْبَكَارِ عَلَى قَسِيئَتِكَ فَتَدْنِيكَ بِاللَّسْفِ
 وَالْأَمَالِ غَمْرِي وَقَدْ نَزَلَتْ مِنْزِلَةُ الْأَيْدِي مِنْ بَيْنِي وَمِنْ بَيْنِي كَوْنُ سَوَاحِلِ
 عَنِ زَانٍ فَتَكُنْ لِي مَنِيًّا إِلَى قَبْرِ لَمْ أَمُهِدْ لِرَفْعِهِ لَمْ أَوْفِدْ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ
 لِتُجَبِّعَنِي وَمَالِي لَا أَبْكِي وَلَا أَدْنِي لِي مَا يَكُونُ مُصِيبِي وَأَرْوَيْتُ قَسِيئَتِي عَنْ
 وَأَيَّامِي غَائِبَتِي وَقَدْ خَشَعْتُ عِنْدَ رَأْسِي أَجْمَعَةَ الْمَوْتِ قَالِي لَا أَبْكِي أَبْكِي خُجْرِي
 نَفْسِي لَكَ لَطْلُفَةً قَبْرِي لَكَ لِحْظَةً لَعْنَتِي لَكَ لِسُؤَالِي مُشْكِرًا وَكَبِيرًا يَا أَلَيْسَ بِكَ
 لِحْزُونِي مِنْ قَبْرِي يَا أَلَيْسَ بِكَ لَعْنَتِي عَلَى ظَهْرِي أَنْظِرْهُ عَنْ عَيْنِي وَالْحَرْبِ
 عَنْ شَيْئَالِي فِي الْخَلْقِ وَشَأْنِي غَيْرِي لَكَ كُلُّ أَمْرٍ يَزِيدُنِي مَعْنَى شَأْنِي لَعْنَتِي
 وَجُودِي وَمَعْنَى مَسْئُورِي مَا حَوْلَكَ سُبْحَتُهُ وَجُودِي وَمَعْنَى عِلْمِي قُوَّتُهُ وَهَمَّتْ
 قُوَّتُهُ وَوَدَّعْتُ سَيِّدَتِي عَلَيْكَ مَعُونًا وَمَعْنَى رَجَائِي وَوَكَّلْتُ بِرَحْمَتِكَ تَعْلِيْقِي
 ضَيْبِي بِرَحْمَتِكَ تَعْلِيْقِي أَضْيَابِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ شَأْنِي وَهَمَّتْ بِرَحْمَتِكَ رَحْمَتِي
 فَالْحَمْدُ عَلَى مَا نَفَسْتِ مِنَ الْبُزْزِ قَلْبِي وَلَكِنْ الْحَمْدُ عَلَى بَطْإِ لِسَانِي أَمَّا لَكَ
 مَذَالِكُ كَالْأَشْكُرَاتِ أَمْ بِنَاءُ جَهَنَّمَ وَعَلَى أَرْضِيكَ وَمَا قَدْ رَأَيْتُكَ
 وَجِبَّ شُكْرِكَ وَمَا قَدْ عَلِمْتُ مِنْ جَنْبِ رِجَائِكَ وَأَجَانِبِكَ إِلَى الْأَنْجُودِ
 بَطْأِ أَمَلِي وَشُكْرِكَ قَبْلَ عِلْمِي سَيِّدَتِي إِلَيْكَ رَغْبَتِي وَإِلَيْكَ رَهْبَتِي وَإِلَيْكَ
 تَأْمَلِي وَمَقْدَامِي إِلَيْكَ أَمَلِي وَعَلَيْكَ يَا وَاحِدِي عَكْفَتِي فِيهَا عِنْدَكَ

بسم الله

مكتوب على محرم

قوله

أَتَبَسَّطْتُ رَغْبَتِي وَلَكِنْ خَالِصُ رَجَائِي وَخَوْفِي وَإِنْ أَتَيْتُ عَجَبِي وَإِلَيْكَ
 الْقَبِيحُ يَتَكَلَّمُ بِجَلِيلِ طَاعَتِكَ مَدَدْتُ رَهْبَتِي يَا مَوْلَايَ بِذِكْرِكَ عَائِدَةً قَلْبِي
 وَمِنْهَا جَانَتُكَ بِرَدِّتِ لَمْ يَهْنِ مَوْلَايَ وَيَا مَوْسِلِي وَيَا مَنَهِي سَوَّلِي وَمَقَرِّ بَيْنِي
 وَبَيْنَ قَبِيحِ الْمَلِيعِ مِنْ لَوْحِ طَاعَتِكَ فَإِنَّمَا اسْتَلَكْتُ لِقَائِكَ الرَّجَاءَ وَخَوْفِي إِلَيْكَ
 وَعَظِيمُ الطَّمَعِ مِنْكَ لَدَيْكَ وَجِبَّتْ عَلَى نَفْسِيكَ مِنَ الرَّافَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالْأَمْرُ لَكَ
 وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَالْحَقُّ كَمَا أَمَرَ عَالَمُكَ وَفِي قَبْضِكَ وَكُلُّ شَيْءٍ خَائِعٌ
 لَكَ تَبَارَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ أَرَحِمَنِي إِذَا انْقَطَعَتْ رَجَائِي وَكُلُّ عَيْنٍ يُوَالِي لِسَانِي
 وَمَا شَرُّ عِنْدَ سُؤَالِي لِي يَا مَوْلَايَ عَظِيمُ رَجَائِي وَلَا يَحْتَجُّ لِي إِذَا اشْتَدَّتْ فَالْحَمْدُ لَكَ
 وَلَا رَدُّ فِي الْجَهْلِ وَلَا تَمْنَعْنِي لِقَائَكَ صَبْرِي عَظِيمُ لِقَائِي وَأَرَحِمَنِي إِخْفَعْنِي سَخَرِ
 عَلَيْكَ مَعْمَدِي وَمَعُونِي وَكَلَامِي وَكُلِّي وَبِرَحْمَتِكَ تَعْلِيْقِي وَبِعَيْنِكَ الْبَصَرِ
 رَبِّي وَمُجُودِي أَصْدَقُ مَلِكِي وَبِكْرِيكَ أَيْدِيَّ سَتَفِخْ دُعَائِي وَلَدَيْكَ رَجُو
 فَأَقْبِي وَبِعَيْنِكَ اجْبُرْ عَيْنِي وَتَحْتَ ظِلِّ عَفْوِكَ وَيَا مَنِي وَالْجُودُ وَكَوْنُكَ
 أَرْفَعُ بَصَرِي إِلَى مَعْرِفَتِكَ دُنِيهِ نَظَرِي فَلَا عُرْفِي بِالْثَارِ وَأَنْتَ مَوْضِعُ أَمَلِي
 وَلَا شَيْءُ كُنِي الْمَاوِيَّةَ فَإِنَّكَ قُوَّةٌ عَيْنِي بِاسْتِغْنَاءِ لَكَ كَيْدِي طِينِي بِأَحْسَانِكَ قُوَّةٌ
 فَإِنَّكَ تَوَكَّلْتُ وَرَجَائِي وَلَا عَمْرُؤُ مَنِي ثَوَابَكَ فَإِنَّكَ الْعَارِفُ بِفَقْرِي لَمْ يَزَلْ
 مَدَدًا لِي وَلَمْ يَقْرَبْنِي مِنْكَ عَلَى قَدْ جَعَلْتَ لِأَعْرَافِي إِلَيْكَ يَدَيْنِي وَسَائِلِي
 عِلَالِي لِي أَنْ عَفَوْتَ قُرْبِي مِنْكَ بِالْعَفْوِ وَأَرْحَمْتَ قُرْبِي أَعْدَلُ مِنْكَ فِي
 الْحُكْمِ أَرْحَمُ مِنْ هَذِهِ الدُّنْيَا غَرَبِي وَعَيْنُ الْمَوْتِ كَرِيمِي وَفِي الْغَيْرِ وَكَوْنُكَ فِي الْكَيْدِ
 وَحَسْبِي وَإِذَا انْشَرَّتْ الْعَصَائِبُ بِدَيْدِكَ ذَلِكَ مَوْفِقِي وَاعْفُ رِيحِي مَا حَقَّقَ عَلَى
 الْأَدَمِ مِنْ عَمَلِي وَأَرْحَمُ مِنْ سَائِرِي وَأَرَحِمَنِي صَرِيحًا عَلَى الْفِرَاقِ وَتَقَلُّبِي
 أَيْدِيَّ أَحَبُّ وَتَفْصَلُ عَنِّي مَدَدُ أَعْلَى الْمُغْتَسِلِ بِعَيْنِي مَا جَرَّ عَيْنِي

على محمول لا قد تناول الاقرباء اطراف جنانك وجعل على منقولك كذا
وحيدا في حفرتي وارحم في ذلك البيت الجدي عني حتى لا استأثر بغيرك
يا سيدي فانك ان وكلتني الى الله فكل ما استأثر به من نعمته ان لا ينفذ
عني والى من فزع الرفعت عني في جفعتي والى من انعمت ان لا ينفذ
كربي سيدي مني ومن يرحمني ان لا يرحمني وفصل من فذل ارفع مني ذلك
يوم فاقني والى من انعمت ان لا ينفذ عني في جفعتي والى من انعمت
ان يركب الله حقيق رحلي ومن فذل ارفع مني ذلك
عقولك سيدي استأثر ما لا استأثر وانت اهل التقوى واهل العفوة
فانفرد والى من فذل ارفع مني ذلك
بها انك ذو من قديم وصفي عظيم ونحو ذلك الذي تفيض
سيدي على من يرحمك وعلى الجاهدين بربوبيتك فكيف سيدي من
سلكك وايضا انا خلق لك اكرم انك تباركت وتعاليت يا رب العالمين
الذي سيدي عبدك يا ابي اقامته الخاصة بين يديك يرفع ربنا
احسانك بدعايد ويسعطف جميل نظرك بمكون رجاء فلا تعرض
بوجهك الكريم عني وامل مني ما اقول فقد دعوتك هذا الدعاء وانا
ارجو ان لا تترك عوفي مني برامتك ورحمتك التي انت الذي لا تخزيك
سائل ولا ينفذ صك فاني انت كما تسول وتوق ما نقول اللهم اني استأثر
صبرا جميلا فوجاه قريبا وقولا صادقا واجرا عظيما استأثر يا رب من
كل ما علمت منه وما لم اعلم استأثر اللهم من خير ما استأثر منه
عبادك الصالحون يا خير من يسئل واجود من اعطى تسولي في نفسي وفي
والذي واهل عرايتي واخواني فيك وانفذه عيشي واهل عرايتي واهل عرايتي

جميع احوالي واجعلني من اهلك ومن وحشت عملك واقمت على نعمتك
ورحمتك عنده واحيت حيوه طيبة فادوم اليسر ورواسع الكرامة
وانم العيش انك تفعل ما تشاء غيرك اللهم وحشني منك بخاصه
وذكرك ولا تجعل شيئا عنا اقرب اليه في ناله الليل والظراف النهار رثاء
ولا سمعه ولا اثر ولا بطر واجعلني لك من الخاشعين اللهم اعطني
السعة في الرزق والامن في الوطن وقرة العين في الاهل والمال والولد
والمقام بمكان غندي والصحة في الجسم والقوة في البدن والسلامة
في الدين واستعيني بطاعتك وطاعة رسولك عني واهل بيتك صلى الله
عليه وآله ابدما استعمرني واجعلني من اوفري عبادك نصيبا في كل
خير اتركه وتتركه في شهر رمضان في ليلة القدر وما انت مشركه
في كل سنة من رحمة تشرها وعافية تليها وبكبة تدفعها وحشا
تقبلها وسياح تباعونها وارزقي حج بيتك الحرام وغامنا هذا وفي
كل عام وارزقي رزقا واسعا من فضلك الواسع واخبرني عن سيدي
الاسرار وافصح على الدين والظلمات حتى لا اناذي بشي منه وحلتي
باسماع واصناف اعدائي وحسادي والباغين علي وامضني عليهم وقرة
عيني وروح قلبي واجعلني من مني وكرمي ووجا وخزجا واجعل لي في
يسوم من جميع خلقك نص قديم واكفني شر الشياطين وشر الناس
وسيات عملي وطهرني من الذنوب كلها واجري من النار بعفوك
واذخلي الجنة برحمتك ودعني من احوال الغيب بفضلك والحقني
يا وليا انا الصالحين محمد وآله الابرار الخبيبين الظالمين الاحياء
صلاوات الله عليهم وعلى ارحمهم واجسادهم ورحمة الله وبركاته

ولا تفعل ما تشاء

من

وحيث

الهموسية وعزيتك وجلالك ليربط القتي بلوني لا طالك نكر منك
ولكن اذ كنتي النار لا خيرن اهل النار يحب لك الهموسية كانت
لا تفر الا لا وليا لك واهل طاعتك والى من يفرغ المذنبون وان كنت
لا تفرم الا اهل الوفاء بك فمن يستغيب المسبوق الى ان اذ كنتي النار
ففي ذلك سرور منك وانما الله اعلم سرور نبيك واحب اليك من
سرور عديك اللهم ان اسئلك ان عملا قلبي حبك وخشية منك
وتصديقك كمالك وانما نايك وفرما منك وشوقا اليك يا ذا الجلال
والاكرام حبنا الى لقاءك واحب لقلبي واجعل لي في لقاءك الراحة
والفرح والكرامة اللهم احمقني بصالح من مضى واجعلني من صالح من
مضى وخذي سبيل الصالحين واعني على نفسي بما تعين به الصالحين
على انفسهم واختم على باطنه واجعل ثوابه الجنة برحمتك يا رب
العالمين واتقني على صالح ما اعطيني وتبني يارب ولا تردني في سوء
استغفرتي منه اللهم ان اسئلك انما لا اجل له دور فاني احب
ما احببتني عليه وتوفيتني اذا توفيتني عليه وابغيتني اذا ابغيتني عليه
واقر قلبي من الزنا والشك والتمعة وفيك حزن يكون على طاعتك
لك اللهم اعطني بصيرة في دينك ومهما في حكمك ونفها في علمك
وكفارت من رحمتك ودور عجزك عن مقصدتك وبيض وجهي بنورك
واجعل رغبتي فيما عندك وتوفيتني في سبيلك وعلى ملة رسولك صلى
عليه وآله اللهم اني اعوذ بك من الكسل والفشل والهزيمة والخبث والظلم
والغفلة والفسوة والدلالة والسكينة والفقر والفاقة وكل بلية
والفواحش ما ظهر منها وما بطن واعوذ بك من نفس لا تقنع وطعن لا يمتنع

سورة التين
قال النبي صلى الله عليه وسلم
لا اله الا الله

توفي ذلك سرور وعذوبتك
وان اذ كنتي الجنة

ما رزقنا من رزق

ابناء

وقلب لا يستع ودعاء لا يمتنع وعمل لا ينفع وصلا ولا ترفع واعوذ بك يا رب
على نفسي ودين ومال وعلى جميع ما قد بقي من الشيطان الرجيم انك انت
السميع العليم اللهم اني لا اجد في منك احد ولا اجد من دونك ملجأ
فلا تجعل نفسي في شئ من عذابك ولا تردني هلكة ولا تردني بعذاب
البوا اللهم تقبل مني واعل ذكري وانفع رجبي وحظ ويزدي ولا تترك
بخطيئي واجعل ثواب مجلسي وثواب طيعتي وثواب دعائي رضاك ووجه
واعطيني يارب جميع ما سئلك وتبني من فضلك اني اليك راغب نايب
العالمين اللهم انك انزلت في كتابك العقول تعفو عن ظلمنا وتغفر لنا
انفسنا فاعف عنا فانك اولى بذلك منا وامرنا ان لا نرد سائرنا عن اوبنا
وقد جئتك سائلا فلا تردني الا بقضاء حاجتي وامرنا بالاحسان الى
ناسكك ايماننا وعن ارفاوتك فاعف عن ربنا من النار يا مغفر عبيدك
ويا غوثي عند شدتي اليك فرحت وبك استغثت ولدت لا اود بسلك
ولا اطلب الفرج الا منك فاعفني وفرح عني يا من يقبل التوبة ويعفو
عن الكبر راقبني في اليسير واعف عن الكبر انك انت الرحيم الغفور
اللهم ان اسئلك انما انا بائس فقلبي وبقيتي صاودا حتى اعلم انه لا ينجي
الا ما كتب لك ورخصت من العيش بما قسمك يا ارحم الراحمين
وما لي بالخير يا مغفر عبيدك فرحت وبك استغثت ولدت لا اود بسلك
ولا اطلب الفرج الا منك فاعفني وفرح عني يا من يقبل التوبة ويعفو
عن الكبر راقبني في اليسير واعف عن الكبر انك انت الرحيم الغفور
اللهم ان اسئلك انما انا بائس فقلبي وبقيتي صاودا حتى اعلم انه لا ينجي
الا ما كتب لك ورخصت من العيش بما قسمك يا ارحم الراحمين يا غوثي

وولدي

وامرنا

عن الكثير

ما رزقنا من رزق

255

عَلَى وَعَلَى الدِّينِ وَعَلَى قُرْبَانِي وَأَقْبَلْ خُرَاقَتِي وَمَنْ كَانَ مِنْ بَنِي إِسْرَئِيلَ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَأَزِدْكَ كُلَّهُ بِرَدِّكَ وَأَنْتَ
وَالْبَرُّ الْمَغْفِرُ فَلَا تُخَيِّبْنِي بِاسْتِغْدَاؤِي وَلَا تَزِدْ عَانِي وَلَا تَزِدْ يَدِي إِلَى خَيْرِي
حَتَّى تَفْعَلَ ذَلِكَ بِي وَتَنْجِيحِي جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَتَزِيدَنِي مِنْ مَضْلِكَ
فَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَخَلِّ إِلَيْكَ رَاغِبُونَ الْكَلَامُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحَمِيدَةُ
وَالْأَعْمَالُ الْعَالِيَةُ وَالْكَبِيرَةُ وَالْأَلَاءُ اسْتَغْنَاكَ بِإِسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
أَكْرَمْتَ فَضَيْتَ وَفَضَلَ اللَّيْلَةَ تَزَلُّ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ وَأَنْ تُجْعَلَ اسْمِي فِي السُّعْدَاءِ وَرُوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاجْعَلْ اسْمِي
عَلَيْكَ يَا سَابِقَ مَغْفُورَةٍ وَأَنْ تُجْعَلَ بِقِسْمِ بَارِئِي عَلَيَّ وَأَيُّهَا لَا يَنْبُوهُ
شَيْءٌ وَرِطَائِمَا قَسَمْتَنِي وَأَتَقِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَفِي
عَذَابِ النَّارِ وَأَنْتَ مَكْنُومٌ فَضَيْتَ وَفَضَلَ اللَّيْلَةَ تَزَلُّ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا
فَأَخْرِجْنِي ذَلِكَ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذَرْكَكَ وَتُسْكُوكَ وَطَاعَتَكَ وَحُسْنَ جِوَارَتِكَ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَحَدًا يَا حَمْدًا
عُمْدَةً غَضِبَ الْيَوْمَ مُحَمَّدٌ وَالْأَمْرُ عِزَّتُهُ وَأَقْبَلْ عُدَّتْ يَدَاؤُهُ وَاحْضَرِمْ
عُدَّتْ وَلَا تَمْنَحْ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ مِنْهُمْ أَحَدًا وَلَا تَعْفِرْ لَهُمْ أَبَدًا يَا حَسَنَ الصُّبْحِ
يَا سَابِقَةَ النَّبِيِّ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ الْبَدْنُ الْبَدْنُ الْبَدْنُ لَيْسَ كَمِثْلِهِ
شَيْءٌ وَالَّذِي غَيْرُ الْغَائِلِ وَالْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ أَنْتَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنِ
خَلِيفَةِ مُحَمَّدٍ وَنَاجِي مُحَمَّدٍ وَفَضْلُ مُحَمَّدٍ اسْتَغْنَاكَ أَنْ تُصَرِّحَ وَحْنُ مُحَمَّدٍ وَكَلِمَةُ
مُحَمَّدٍ وَالْقَائِمُ الْمُسْتَطَرِّمُ وَأَصْبَحَ مُحَمَّدٌ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَعْطَاكَ
عَلَيْهِمْ تَصَرُّكَ يَا إِلَهَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَاجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاجْعَلْ غَافِقَةَ أَمْرِي إِلَى عَفْوَانِكَ وَتُزَكِّ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
الذي كنا لنهتدي لہ
والمصطفی
والصالحین

1875

وحيه راجع الى حاشي
من كتابه في بيان
والتبع الحاشي
لا يخلو من

يا ارحم الراحمين وكذلك نسبت نفسك يا سيدي والجليل الى انك
لطيف فصل على محمد وآل محمد والطفلك انك لطيف لما نشاء الله
حمل على محمد وآل محمد وانزفني الحج والعمرة فاما هذا فكل عام
وتطول على جميع خواجتي الدنيا والاخرة **يا سيدي** استغفر الله ربّي وتوب
اليه اني قبيح استغفر الله ربّي واتوب اليه اني قبيح رجيم ودود
استغفر الله ربّي واتوب اليه انه كان غفارا اللهم اغفر لي انك ارحم الراحمين
ربّي في عيبك سورة وكلت نفسي فاعفول ان لا تغفر الذنوب الا انت
استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم العظيم العظيم الكريم
اغفر لي الذنوب العظيم واتوب اليه استغفر الله ان الله كان غفورا رحاما
يا سيدي اللهم اني سئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل ما تقضي
وتقدر من الامر العظيم الصالح في كيلة العبد من الغنى الذي لا يزول ولا يند
ان تكفني من حجاج بكين الحرام الذي يورثهم الشكر وسعيهم المغفور ذنوبهم
للكفر عنهم سيئاتهم وان تجعل ما تقضي وتقدر ان تطيل عمرهم وتوسع
ربّي وتوفّر عني ما بيني وبين امين ربّي العالمين اللهم اجعل لي قوما عارفا
وتدفعني من حيث احبب وترجى لا احبب واحسن رجى احسن رجى
لا اجترؤ وصل الله على محمد وآله وسلم كثيرا **يا سيدي** استغفر
ان حضرت صادق عليه السلام سئلت كدورهم روزگار من اجابت سبحان الله
باري السم سبحان الله المصور سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله
فالق الحجب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله رب العالمين سبحان الله السميع
الذي ليس شيء سمع منه يسمع مني في عرشه ما تحت سبع ارضين ويسمع

اوله

سبحان الله ربّي

خافي ظلمات البر والبحر ويسمع الايمان والشكوى وتسمع السر والنجوى
ويسمع مساوير الضمير ولا يحتم سمعه صوت اباري الله سبحان الله
سبحان الله المصور سبحان الله خالق الارواح كلها سبحان الله جاعل الظلم
والنور سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى
سبحان الله مبداء كل شيء سبحان الله ربّي العالمين سبحان الله البصير
الذي ليس شيء ابصر منه بصير من فوق عرشه ما تحت سبع ارضين
ويصير ما في ظلمات البر والبحر لا تذكره الابصار وهو يدرك الابصار
وهو اللطيف الخبير لا تقضي بصره الظلمة ولا يستتر منه ستر ولا يور
منه حجاب ولا يغيب عنه بر ولا تجر ولا يكون منه حجب ما في اصله ولا قلب
ما في دونه حجب ما في قلبه ولا يستتر منه صغير ولا كبير ولا يحتم عليه
شي في الارض ولا في السماء هو الذي يصوركم في الارحام كيف يشاء
لا اله الا هو العزيز الحكيم سبحان الله باري الله سبحان الله المصور
سبحان الله خالق الارواح كلها سبحان الله فارق الحجب والنوى سبحان الله
خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مبداء كل شيء
سبحان الله ربّي العالمين سبحان الله الذي يفيض المحاب النعمان ويسبح الزعد
محمد والملائكة من جنجه وبيرسل الصواعق فيضرب بها ناسا ويور
الرياح بغير ايديهم ويرسل المائير السماء بكلمته وتنبئ الاشيا
بتدبيره ويخطف الورق بعينه سبحان الله الذي لا تغرب عنه مشال
ذره في الارض ولا في السماء ولا اصغر ذره ولا اكبر الا في عنانه
سبحان الله باري الله سبحان الله المصور سبحان الله خالق الارواح كلها
سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فارق الحجب والنوى سبحان الله

سبحان الله فارق الحجب والنوى

سبحان الله

سبحان الله ربّي

سبحان الله

خالق كل شيء سبحانه الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحانه الله مداد كل شيء
سبحان الله رب العالمين سبحانه الله الذي يحكم ما نزل كل شيء وما يفيض
الارض ماء وما ترادى وكل شيء عنده بمقدار طالع الغيب والكنهات الكبر
المفعول سواء منكم من استحق القول ومن جهر به وهو يستحق بالليل والنهار
بالنهار له معانيات من بين يديه ومن خلفه يحفظون من امر الله سبحانه
الذي بين الاحياء ويحيي الموتى ويعلم ما تنقص الارض منهم ويحيي الارواح
ما يشاء الى اجل يسمي سبحانه الله باري السموات سبحانه الله المصور سبحانه الله
خالق الارواح كلها سبحانه الله جاعل الظلمات والنور سبحانه الله خالق كل
كل شيء سبحانه الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحانه الله مداد كل شيء سبحانه الله
رب العالمين سبحانه الله مالئ السموات والارض بالبركات والنعيم والملك
ومن يشاء ونعم من يشاء وتلك من تشاء وتلك التي تشاء على كل شيء قدير
ويحيي الليل في النهار وتوحي النهار في الليل وتخرج الحي من الميت وتخرج
الميت من الحي وترزق من تشاء بغير حساب سبحانه الله باري السموات سبحانه الله
المصور سبحانه الله خالق الارواح كلها سبحانه الله جاعل الظلمات والنور
سبحان الله خالق الحي والنور سبحانه الله خالق كل شيء سبحانه الله خالق
كل شيء سبحانه الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحانه الله رب العالمين سبحانه الله
الذي عنده مغايب الغيب لا يعلمها الا هو ويعلم ما في السور والخرق والسطح
من وقرية لا يعلمها الا هو وحبه في علمات الارض والارض ولا يابس الاوقاف
مبين سبحانه الله باري السموات سبحانه الله المصور سبحانه الله خالق الارواح
كلها سبحانه الله جاعل الظلمات والنور سبحانه الله خالق الحي والنور
سبحان الله خالق كل شيء سبحانه الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحانه الله

بجسم

سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى

تسبح

في كل شيء

سبحان

مداد كل شيء سبحانه الله رب العالمين سبحانه الله الذي لا يحصى مدحه القادر
ولا يحصى اياته الشاكون والعابدون وهو قادر فوق ما نقول والله
سبحانه كما اني على نفسه ولا يحيطون من عليه الا بما شاء وسبح
كوسنة السموات والارض ولا يؤده حفظها وهو العلي العظيم
سبحان الله باري السموات سبحانه الله المصور سبحانه الله خالق الارواح
كلها سبحانه الله جاعل الظلمات والنور سبحانه الله خالق الحي والنور
سبحان الله خالق كل شيء سبحانه الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحانه الله
مداد كل شيء سبحانه الله رب العالمين سبحانه الله الذي يعلم ما في
الارض وما يخرج منها وما ينزل من السماء وما يعرج فيها ولا يشعل
ما في الارض وما يخرج منها وما ينزل من السماء وما يعرج فيها ولا يشعل
ما ينزل من السماء وما يعرج فيها غايب في الارض وما يخرج منها ولا يشعل
علم عن علم عن علم عن علم عن خلق شيء ولا حفظ شيء عن حفظ
شيء ولا يسأل به عني ولا يعذرني شيء ليس كشيء شيء وهو السميع العليم
سبحان الله باري السموات سبحانه الله المصور سبحانه الله خالق الارواح كلها
سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحانه الله خالق الحي والنور سبحانه الله
خالق كل شيء سبحانه الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحانه الله مداد كل شيء سبحانه الله
رب العالمين سبحانه الله خالق الارض والارض جاعل الملائكة رسل
اولى احسن مني وتلك رباع يري في خلق ما تشاء ارا الله على كل شيء قدير
ما ينسخ الله الملائكة من رسله فلا تميت لها وما يميت فلا يرسل الله من بعد
وهو العزيز الحكيم سبحانه الله باري السموات سبحانه الله المصور سبحانه الله
خالق الارواح كلها سبحانه الله جاعل الظلمات والنور سبحانه الله خالق

سبحان

تسبح

الحب والوفى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق الزمان وما لا يرى وما لا يدرك
سبحان الله مبداء كل شيء سبحان الله ربنا العالمين سبحان الله الذي بعثكم
ما في السموات وما في الارض ما يكون من نوحى ثلثة الاف مرارهم ولا تحسبه
لأفهم ساديتهم ولا اذن من ذلك ولا اكثر الا فمهمهم انما كانوا اعدائهم
وما علموا يوم القيمة ان الله ركب كل شيء عليهم **واذا استغاث** كما ابر صلوا
دعهم يوماء مبارك ودعهم يوم جمعهم دعهم سال بعبادته الله وتلك
يصلون على النبي يا ايها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليما لبيك
بارب سبحانك اللهم صل على محمد وآل محمد وبارك على محمد وآل محمد
كما صليت وباركت على ابراهيم وآل ابراهيم انك حميد عظيم اللهم انهم
محمد وآل محمد كما رحمت ابراهيم وآل ابراهيم انك حميد عظيم اللهم صل على محمد
والآل محمد كما صليت على نوح وفي العالمين اللهم آمنن على محمد وآل محمد
كما صليت على موسى وهرون اللهم صل على محمد وآل محمد كما صليت على
الانبياء صل على محمد وآل محمد وابعثه مقام محمود ويعزله يوم لا يكون ولا يورث
على محمد وآل الله السلام كما طاعتهم فاعزيت على محمد وآل الله السلام كما
طاعتهم عينا او يورث على محمد وآل الله السلام كما طاعتهم عينا او يورث على محمد
والله السلام كما اذ في السلام على محمد وآل الله السلام على محمد وآل الله
في الاخيرين السلام على محمد وآل الله في الدنيا والاخرة السلام على محمد وآل الله
ورحمته الله وبركاته اللهم ربنا ابدنا الحرا ورب الركن والمقام ورب الكل
والمعز والبالغ نبيك محمد وآل الله عنا السلام اللهم اعط محمد وآل الله
والشهداء والنسوة والكرامة والخطة والوسيلة والمزلة والمقام
شرفون والبرائة والشفاعة عندك يوم القيمة افضل ما تعطي احدا

دعهم يوماء مبارك
دعهم يوم جمعهم

وسلوا تسليما

السلام على محمد وآل الله
ورحمته الله وبركاته
اللهم ربنا ابدنا الحرا ورب الركن والمقام ورب الكل

من جعلت لك واعطى محمد فوق ما تعطي الخلق من الخير اضعافا كثيرة
لا تحببها غيرك اللهم صل على محمد وآل محمد طيب واطهر واكبر
واقي وافضل ما صليت على احد من الاولين والاخرين وعلى احد خلقك
يا ارحم الراحمين اللهم صل على ائمة المؤمنين واولي الولاية وعادتهم
وصاعيف العذاب على من يترك فدية اللهم صل على فاطمة بنت محمد
محمد وآل الله السلام والعن من اكله نبيك وفيها اللهم صل على الحسين
والحسين وابيهم المسلمين واولي من والاها وعادتهم واهلها وصاعيف
العذاب على من يترك فدية اللهم صل على علي بن الحسين وامرئ
المسلمين واولي من والاها وعادتهم وصاعيف العذاب على من يترك الله
صل على محمد وآل الله السلام واولي من والاها وعادتهم وصاعيف
العذاب على من يترك الله اللهم صل على جعفر بن محمد امام المسلمين واولي من
والاها وعادتهم وصاعيف العذاب على من يترك الله صل على موسى بن
امام المسلمين واولي من والاها وعادتهم وصاعيف العذاب على من يترك
في فدية اللهم صل على علي بن موسى امام المسلمين واولي من والاها وعادتهم
العذاب على من يترك فدية اللهم صل على محمد بن علي امام المسلمين
واولي من والاها وعادتهم وصاعيف العذاب على من يترك الله صل على
علي بن محمد امام المسلمين واولي من والاها وعادتهم وصاعيف العذاب
على من يترك الله اللهم صل على الحسن بن علي امام المسلمين واولي من والاها
وعادتهم وصاعيف العذاب على من يترك الله صل على الخلفاء بعد
امام المسلمين واولي من والاها وعادتهم وصاعيف العذاب على
القاسم والظاهر بنين نبيك اللهم صل على رقية بنت نبيك والعزير

عليه

اللهم

تَبَيَّنَتْ فِيهَا الْكَلِمَةُ صَلَّ عَلَى أُمَّ كُلُّهُمْ نَبِيَّكَ نَبِيَّكَ فِيهَا الْكَلِمَةُ صَلَّ عَلَى ذُرِّيَّتِكَ
نَبِيَّكَ الْكَلِمَةُ اخْلُفْ نَبِيَّكَ فِي هَذَا بَيْتِهِ الْكَلِمَةُ مَكِّي لَسَمْعِي وَأَرْضُ الْكَلِمَةِ
ابْتَعَلْنَا مِنْ عَدُوِّهِمْ وَمَكَدِهِمْ وَأَصَابَهُمْ عَلَى الْحَقِّ فِي الزَّيْنِ وَالْعَلَانِيَةِ الْكَلِمَةُ
أَطْلَبْ يَخْلُجْ وَيُفْرِغْهُ وَدَسَائِرِهِمْ وَكَهْ عَسَاوَعْتُهُمْ وَعَرَّ كُلُّ مُؤْمِنٍ وَكَهْ
بِأَسْ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَكُلِّ ذَا نَفْسٍ لَسْتُ أَخْذُ بِهَا جَبِيَّتُهَا إِنَّكَ لَسْتُ أَشَدُّ مَا وَكُنْتُ
تَنْكِيلًا وَدَقِيقًا لِبَعْضِ نَحْوِهَا يَذْكُرُ دَعَا النُّصْرَةِ عَلَى بَرِّ النُّحْسِنِ نَاصِرًا
أَمَّا حَسْبُكَ عَيْنُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ عَايَ رُظْلُهُ خَيْرُ نَاسٍ عَلَى مَنْ مَشَى فِي بَيْتِهِ
وَأَرْضِهِ دَعَا هَالِي هَرِيرٍ وَمَاءِ سُبَارِكْ وَمَطْنَانِ دَعَايَتِ كَسْتِيدِينَ طَاوُسِ فَيْضِكَ
بِسَارِ الرَّحْمَتِ أَنْ رَوَيْتَ كَرَامَتِ وَدَرِ اسْتِجَابِ دَعْوَاتِ عَزِيزَتِ وَبِرِّ مَضَامِينِ
عَالِيهِمْ مِثْلُهَا اسْتَ **دَعَا بَيْتِ** الْكَلِمَةُ إِنْ أَدْعُوكَ كَأَمْرٍ قَدْ فَاسْتَجَبْتَ كَأَمْرٍ عَلَى
سَبِيحَةِ الْكَلِمَةُ إِنْ اسْتَلَّكَ مِنْ جِهَانِكَ بِأَيْهَا وَكُلِّ جِهَانِكَ فِي الْكَلِمَةِ اسْتَ
اسْتَلَّكَ بِجِهَانِكَ كَلِمَةُ الْكَلِمَةِ إِنْ اسْتَلَّكَ مِنْ جِهَانِكَ بِأَيْهَا وَكُلِّ جِهَانِكَ كَلِمَةُ
الْكَلِمَةِ إِنْ اسْتَلَّكَ بِجِهَانِكَ كَلِمَةُ الْكَلِمَةِ إِنْ اسْتَلَّكَ مِنْ جِهَانِكَ بِأَيْهَا وَكُلِّ جِهَانِكَ
وَكُلِّ جِهَانِكَ كَلِمَةُ الْكَلِمَةِ إِنْ اسْتَلَّكَ بِجِهَانِكَ كَلِمَةُ الْكَلِمَةِ إِنْ اسْتَلَّكَ مِنْ جِهَانِكَ بِأَيْهَا وَكُلِّ جِهَانِكَ
إِنْ أَدْعُوكَ كَأَمْرٍ قَدْ فَاسْتَجَبْتَ كَأَمْرٍ عَلَى **سَبِيحَةِ** الْكَلِمَةُ إِنْ اسْتَلَّكَ مِنْ جِهَانِكَ بِأَيْهَا وَكُلِّ جِهَانِكَ
بِأَيْهَا وَكُلِّ عَظْمَتِكَ عَظْمَةُ الْكَلِمَةِ إِنْ اسْتَلَّكَ بِعَظْمَتِكَ كَلِمَةُ الْكَلِمَةِ
إِنْ اسْتَلَّكَ مِنْ نُورِكَ بِأَنْوَرِهِ وَكُلِّ نُورِكَ نَبِيَّ الْكَلِمَةِ إِنْ اسْتَلَّكَ بِنُورِكَ كَلِمَةُ
الْكَلِمَةِ إِنْ اسْتَلَّكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا وَكَأَنَّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةُ الْكَلِمَةِ إِنْ اسْتَلَّكَ
وَرَحْمَتِكَ كَلِمَةُ **سَبِيحَةِ** **سَبِيحَةِ** الْكَلِمَةُ إِنْ أَدْعُوكَ كَأَمْرٍ قَدْ فَاسْتَجَبْتَ
كَأَمْرٍ قَدْ فَاسْتَجَبْتَ **سَبِيحَةِ** الْكَلِمَةُ إِنْ اسْتَلَّكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَيْهَا وَكُلِّ كَمَالِكَ كَلِمَةُ
الْكَلِمَةِ إِنْ اسْتَلَّكَ بِكَمَالِكَ كَلِمَةُ الْكَلِمَةِ إِنْ اسْتَلَّكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَيْهَا وَكُلِّ كَمَالِكَ

275

كُلُّهَا نَامَةٌ الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ بِرُكُلِكَ كُلُّهَا الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ
 مِنْ سَمَائِكَ بِاَكْبَرِ مَا وَكَّلَ سَمَائِكَ كِبَرُهُ الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ بِاسْمَائِكَ
 كُلُّهَا **بِرُكُلِكَ** الْكَلِمَةُ اِنْ اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ كَمَا وَعَدْتَنِي
بِرُكُلِكَ الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ مِنْ سَمَائِكَ بِاَوْضَاهَا وَكُلِّ شَيْئِكَ مَا
 جِئْتُ الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ بِشَيْئِكَ كُلُّهَا الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ بِعِزَّتِكَ
 الَّتِي اَسْطَلْتَ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ قُدْرَتِكَ مُسْطَلِكَةُ الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ
 اَسْمَاكَ بِقُدْرَتِكَ كُلُّهَا **بِرُكُلِكَ** الْكَلِمَةُ اِنْ اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِي
 فَاسْتَجِبْ كَمَا وَعَدْتَنِي **بِرُكُلِكَ** الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ مِنْ عِلْمِكَ بِاِتْقَانِهِ وَكُلِّ
 عِلْمِكَ نَافِذُ الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ بِعِلْمِكَ كُلُّهَا الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ مِنْ قَوْلِكَ
 بِاِرْضَاءِهِ وَكُلِّ قَوْلِكَ رَضَى الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ بِقَوْلِكَ كُلُّهَا الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ
 مِنْ سَائِلِكَ بِاِحْيَائِهِ اِلَيْكَ وَكُلِّ سَائِلِكَ حَبِيبَتُهُ اِلَيْكَ الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ
 بِسَائِلِكَ كُلُّهَا **بِرُكُلِكَ** الْكَلِمَةُ اِنْ اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ كَمَا
 وَعَدْتَنِي **بِرُكُلِكَ** الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ مِنْ شَرِّكَ بِاِثْمِهِ وَكُلِّ شَرِّكَ شَرِيفُ
 الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ بِشَرِّكَ كُلُّهَا الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِاَوْعِيهِ
 وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمُ الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ بِسُلْطَانِكَ كُلُّهَا الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ
 مِنْ مَلِكِكَ بِاَفْخَرِهِ وَكُلِّ مَلِكِكَ فَافْخَرُ الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ بِمَلِكِكَ كُلُّهَا
بِرُكُلِكَ الْكَلِمَةُ اِنْ اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ كَمَا وَعَدْتَنِي **بِرُكُلِكَ**
 الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ مِنْ عِلَانِكَ بِاَعْلَانِهِ وَكُلِّ عِلَانِكَ عَلِيلُ الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ
 بِعِلَانِكَ كُلُّهَا الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ مِنْ شَيْءٍ بِاَقْدَمِهِ وَكُلِّ شَيْءٍ قَدِيمُ
 الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ بِمَوْلِكَ كُلُّهَا الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ مِنْ اَيَّانِكَ بِاَحْيَائِهِمَا وَكُلِّ
 اَيَّانِكَ عَجِيبَةُ الْكَلِمَةُ اِنْ اَسْتَلْتَ بِاَيَّانِكَ كُلُّهَا **بِرُكُلِكَ** الْكَلِمَةُ

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

اذا دعوت كما امرتني فاستجب كما وعدتني **بين** الله ان اسئلك
من فضلك بافضله وكل فضلك فاحل الله ان اسئلك كلمة
الله ان اسئلك من رزقك باعته وكل رزقك فاحل الله ان اسئلك
اسئلك من رزقك كلمة الله ان اسئلك من عطايتك باعته وكل
عطايتك مني فاحل الله ان اسئلك من خيرك باعته وكل خيرك
عاجل الله ان اسئلك بخيرك كلمة الله ان اسئلك من رزقك
بافضله وكل افضلك حسن الله ان اسئلك بافضلك كلمة
الله ان اسئلك بما يحبني حين ادعوك فاجبني يا الله نعم دعوتك
يا الله الله ان اسئلك بما انت فيه من الشؤن والخبروت كلمة
ان اسئلك بكل شأن وجبروت لا اله الا الله ان اسئلك بشايتك وجه ربك
كلها الله ان اسئلك بما يحبني من رزقك اسئلك به فاجبني يا الله
صل على محمد وآل محمد به حاجتكم كدري طلب **بين** الله ان اسئلك
على محمد وآل محمد والبغني على الايمان بك والتصديق برسولك ولو
لعلى ربي طاب عليه السلم والاهتمام بالامة من آل محمد والبرادة
من اعدائهم فاني قد صليت بذلك باربي اللهم صل على محمد وآل محمد
واسئلك خير خيرين دعواتك واعوذ بك من شر الشر سمعتك والثقة
الله صل على محمد وآل محمد واحفظني من كل غفوة ومن كل فتنه
ومن كل بلاء ومن كل شر ومن كل نكوة ومن كل خبيثة المومن
كل امه تزل من السماء الى الارض في هذه الساعة وفي هذه
الليلة وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة الله صل على محمد
واقسم من كل سرور ومن كل نعمة ومن كل اية عظمة ومن كل فرح

الله ان اسئلك

بين

بين

الله

انور

ومن كل عافية ومن كل سلامة ومن كل كرامة ومن كل رزق واسع
حلال طيب ومن كل نعمة ومن كل حسنة تزل او تنزل من السماء الى
الارض في هذه الساعة وفي هذه الليلة وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر
وفي هذا السنة الله ان اسئلك من رزقك باعته وكل رزقك فاحل الله ان اسئلك
اسئلك من رزقك كلمة الله ان اسئلك من عطايتك باعته وكل
عطايتك مني فاحل الله ان اسئلك من خيرك باعته وكل خيرك
عاجل الله ان اسئلك بخيرك كلمة الله ان اسئلك من رزقك
بافضله وكل افضلك حسن الله ان اسئلك بافضلك كلمة
الله ان اسئلك بما يحبني حين ادعوك فاجبني يا الله نعم دعوتك
يا الله الله ان اسئلك بما انت فيه من الشؤن والخبروت كلمة
ان اسئلك بكل شأن وجبروت لا اله الا الله ان اسئلك بشايتك وجه ربك
كلها الله ان اسئلك بما يحبني من رزقك اسئلك به فاجبني يا الله
صل على محمد وآل محمد به حاجتكم كدري طلب **بين** الله ان اسئلك
على محمد وآل محمد والبغني على الايمان بك والتصديق برسولك ولو
لعلى ربي طاب عليه السلم والاهتمام بالامة من آل محمد والبرادة
من اعدائهم فاني قد صليت بذلك باربي اللهم صل على محمد وآل محمد
واسئلك خير خيرين دعواتك واعوذ بك من شر الشر سمعتك والثقة
الله صل على محمد وآل محمد واحفظني من كل غفوة ومن كل فتنه
ومن كل بلاء ومن كل شر ومن كل نكوة ومن كل خبيثة المومن
كل امه تزل من السماء الى الارض في هذه الساعة وفي هذه
الليلة وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة الله صل على محمد
واقسم من كل سرور ومن كل نعمة ومن كل اية عظمة ومن كل فرح

بين

الله

الله

الله

الله

الله

الله

والعز من الله
عبيدك

تبتك فيها اللهم صل على أم كلثوم بنت نبيك فيها اللهم صل على ذرية
نبيك اللهم اخلف نبيك في اهل بيته اللهم مكن لسنه في ارضي اللهم
اجعل امره عديهم ومقدمهم وانصارهم على الحق والبر والعلانية اللهم
الطلب يتخللهم وقرهم ودمهم وكف عنا وعنهم وعز كل مؤمن ومؤمنة
بأمر كل باغ وطاغ وكل ذابئة انت اخذ بنا حينها انك انت الله ما لا يفتقد
تتكبر لو دوا قبل بعض نفعها يدكر دعا ان حضرت علي بن الحسين لمحضر
امام حسن عسكري عليهم السلام على رطله حين است على من شرك في دينه
واذ جملة دعاها في مروزها مبارك رخصان دعايشت كرسيدن طاور فضيلت
بسيار از جهات ان روايت كرده است و در استجاب دعوات عجزت و بر مضامين
عاليه مشي است **دعا ايست** اللهم اني ادعوك كما امرني فاستجب كما وعدت
سبح اللهم اني اسئلك من جهاتك بائها وكل جهاتك في اللهم اجني
اسئلك بجهاتك كلمة اللهم اني اسئلك من جهاتك بائها وكل جهاتك في
اللهم اني اسئلك بجهاتك كلمة اللهم اني اسئلك من جهاتك بائها
وكل جهاتك في اللهم اني اسئلك بجهاتك كلمة **سبح** اللهم اني
اني ادعوك كما امرني فاستجب كما وعدتني **سبح** اللهم اني اسئلك من جهاتك
بأعظمها وكل عظميتك عظمتك اللهم اني اسئلك بعظميتك كلها اللهم
اني اسئلك من نورك بانوره وكل نورك في اللهم اني اسئلك بنورك كلمة
اللهم اني اسئلك من رحمتك يا وسيعها وكل رحمتك واسعة اللهم اني اسئلك
برحمتك كلها **سبح** اللهم اني ادعوك كما امرني فاستجب
كما وعدتني **سبح** اللهم اني اسئلك من رحمتك بائها وكل رحمتك
اللهم اني اسئلك بجهاتك كلمة اللهم اني اسئلك من رحمتك بائها وكل

الحمد لله

اللهم اني اسئلك من رحمتك بائها وكل رحمتك واسعة اللهم اني اسئلك
برحمتك كلها

كلها انك تامة اللهم اني اسئلك بك كما انك كلها اللهم اني اسئلك
من اسمائك يا كريمها وكل اسمائك كبيرة اللهم انك تامة يا تامة
كلها **سبح** اللهم اني ادعوك كما امرني فاستجب كما وعدتني
سبح اللهم اني اسئلك من رحمتك بائها وكل رحمتك واسعة
اللهم اني اسئلك بجهاتك كلمة اللهم اني اسئلك من جهاتك بائها
وكل جهاتك في اللهم اني اسئلك بجهاتك كلمة **سبح** اللهم اني
اني ادعوك كما امرني فاستجب كما وعدتني **سبح** اللهم اني اسئلك من جهاتك
بأعظمها وكل عظميتك عظمتك اللهم اني اسئلك بعظميتك كلها اللهم
اني اسئلك من نورك بانوره وكل نورك في اللهم اني اسئلك بنورك كلمة
اللهم اني اسئلك من رحمتك يا وسيعها وكل رحمتك واسعة اللهم اني اسئلك
برحمتك كلها **سبح** اللهم اني ادعوك كما امرني فاستجب
كما وعدتني **سبح** اللهم اني اسئلك من رحمتك بائها وكل رحمتك
اللهم اني اسئلك بجهاتك كلمة اللهم اني اسئلك من رحمتك بائها وكل

اِنِّي ادْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ كَمَا وَعَدْتَنِي **يَا كَرِيمُ** اَللّهُمَّ اَسْأَلُكَ
 مِنْ فَضْلِكَ بِافْضَالِهِ وَكُلِّ فَضْلِكَ فَاحْضِلْ اَللّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ كُلَّ
 اَللّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِاَعْرَافِهِ وَكُلِّ رِزْقِكَ عَامَ اَللّهُمَّ اِنِّي
 اسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ بِاَعْرَافِهِ وَكُلِّ
 عَطَاكَ مِنْهُ اَللّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِاَحْسَنِهِ وَكُلِّ خَيْرِكَ
 عَاجِلُ اَللّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ اَللّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ
 بِاَحْسَنِهِ وَكُلِّ اِحْسَانِكَ حَسَنُ اَللّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِاِحْسَانِكَ كُلِّهِ
 اَللّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِمَا يَجْعَلُنِي خَيْرَ دُعَاؤِكَ فَاجِبْنِي يَا اَللهُ نَعْمَ دُعَاؤُكَ
 يَا اَللهُ اَللّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِمَا اَنْتَ فِيهِ مِنَ الشُّوْنِ وَالْخَيْرِ وَرَبِّ اَللّهُمَّ
 اِنِّي اسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَجَبَّ رُوبُكَ اَللّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِشَانِكَ وَجَبَّ رُوبُكَ
 كُلُّهَا اَللّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِمَا يَجْعَلُنِي رَحِمًا اسْأَلُكَ بِهِ فَاجِبْنِي يَا اَللهُ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِمَا حَاجَتُكَ دَارِي طَلَبُ **يَا كَرِيمُ** اَللّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي عَلَى الْاِيْمَانِ بِكَ وَالْتَّصَدُّقِ بِرِسْوَلِكَ وَلَوْلَا
 لِعَلِّي بِرِزْقِكَ طَالِبُ عِلْمِ السَّلَامِ وَالْاِيْمَانِ بِالْاَمَّةِ مِنَ الْاِحْمَدِ وَالْبِرَّةِ
 مِنْ اَعْلَانِهِمْ فَانِّي قَدْ صَدَّقْتُ بِذَلِكَ يَا رَبِّ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَانْتَكَ خَيْرُ الْخَيْرِ رِزْوَانُكَ وَاعْزُودُكَ مِنْ غَيْرِ الشَّرِّ مَخْطُوكَ وَالْثَمَا
 اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاحْضِطْنِي بِرِزْقِكَ كُلِّ عَقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فُرْصَةٍ
 وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرٍ وَبِرِزْقِكَ جَنِّبْنِي مِنَ
 كُلِّ اَمَةٍ تَزَلَّتْ اَوْ تَزَلُّ مِنَ السَّمَاوَاتِ اِلَى اَرْضٍ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ
 اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ بِرِزْقِكَ كُلِّ سُرُورٍ وَمِنْ كُلِّ حَيْدٍ وَمِنْ كُلِّ اِسْتِقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ

سُئِلَ

اَللّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِمَا يَجْعَلُنِي خَيْرَ دُعَاؤِكَ فَاجِبْنِي يَا اَللهُ نَعْمَ دُعَاؤُكَ

سُئِلَ بِرِزْقِكَ جَنِّبْنِي مِنَ كُلِّ اَمَةٍ تَزَلَّتْ اَوْ تَزَلُّ مِنَ السَّمَاوَاتِ اِلَى اَرْضٍ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِرِزْقِكَ كُلِّ سُرُورٍ وَمِنْ كُلِّ حَيْدٍ وَمِنْ كُلِّ اِسْتِقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ

اَللّهُمَّ

اَللّهُمَّ

وَمِنْ كُلِّ عَاقِبَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ
 حَلَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ حَسَنَةٍ تَزَلَّتْ اَوْ تَزَلُّ مِنَ السَّمَاوَاتِ اِلَى اَرْضٍ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ
 وَفِي هَذَا الشَّهْرِ اَللّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّ عَقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فُرْصَةٍ
 وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرٍ وَبِرِزْقِكَ جَنِّبْنِي مِنَ
 كُلِّ اَمَةٍ تَزَلَّتْ اَوْ تَزَلُّ مِنَ السَّمَاوَاتِ اِلَى اَرْضٍ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ
 اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ بِرِزْقِكَ كُلِّ سُرُورٍ وَمِنْ كُلِّ حَيْدٍ وَمِنْ كُلِّ اِسْتِقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ
 عَاقِبَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ
 حَلَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ حَسَنَةٍ تَزَلَّتْ اَوْ تَزَلُّ مِنَ السَّمَاوَاتِ اِلَى اَرْضٍ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ
 وَفِي هَذَا الشَّهْرِ اَللّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّ عَقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فُرْصَةٍ
 وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرٍ وَبِرِزْقِكَ جَنِّبْنِي مِنَ
 كُلِّ اَمَةٍ تَزَلَّتْ اَوْ تَزَلُّ مِنَ السَّمَاوَاتِ اِلَى اَرْضٍ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ
 اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ بِرِزْقِكَ كُلِّ سُرُورٍ وَمِنْ كُلِّ حَيْدٍ وَمِنْ كُلِّ اِسْتِقَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ

اَللّهُمَّ

اَللّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّ عَقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فُرْصَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرٍ وَبِرِزْقِكَ جَنِّبْنِي مِنَ كُلِّ اَمَةٍ تَزَلَّتْ اَوْ تَزَلُّ مِنَ السَّمَاوَاتِ اِلَى اَرْضٍ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ

اَللّهُمَّ اِنِّي اسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّ عَقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فُرْصَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرٍ وَبِرِزْقِكَ جَنِّبْنِي مِنَ كُلِّ اَمَةٍ تَزَلَّتْ اَوْ تَزَلُّ مِنَ السَّمَاوَاتِ اِلَى اَرْضٍ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ

اَللّهُمَّ

اَللّهُمَّ

اَللّهُمَّ

اَللّهُمَّ

اَللّهُمَّ

يا سيدي يا كويده يا الله يا رباه افتدك يا نفس وفاكدي بر كويده يا سيدي
يا مولاي يا غياثاه يا ملجأه يا منتهى غايه يا رباه يا ارحم الراحمين اسئلك
يا سيدي يا رباه اسئلك بكل وهو وسبحا بذكره عا ليه يا رباه يا منتهى
لو ملك مقررب او عبد مقرب استخف قلبه للايمان واستجبت دعوته
منه واتوجه اليك وتجدني بين يدي الرحمة واقدمه بين يدي حوائجي
يا رسول الله يا رباه انت واني اتوجه اليك الى ربك ورب واقدمك بين يدي
حوائجي يا رباه يا رباه اسئلك بك فليس كغيرك من الملوك واتوجه اليك
بخدمه جنات ويعتبره الهادي واقدمه بين يدي حوائجي واسئلك اللهم
بجاءك التي لا تموت ويور وجهك الذي لا يطفأ ويعينك التي لا تنام
واسئلك بحق مرجعه عليك عظيم ان تحلي على عكركم بعد كل شيء
وتبعد كل شيء وعند كل شيء وزينه كل شيء وما كل شيء اللهم اني اسئلك
ان تصلي على محمد عبدك المصطفى ورسولك المفضل واميرك المصطفى
وتحييتك نور جنتك وحبيبتك وخيرتك من خلقك اجمعين الشير
البشير النذير وعلى كل يد بيد الطيبين الظاهرين الباطنين المظهرين والمخفيين
الا بر وعلى ملائكتك الذين استخلصهم لنفسك وحجبتهم عن خلقك
وعلى انبياءك الذين يدينون بالهدى عنك وعلى عباد الصالحين
الذين اذعنتم في رحمتك لا اله الا الله المفضلين الى الله المظهرين وعلى
جبرئيل وميكائيل واسرافيل ومالك الموت ورضوان خازن الجنة والنفوس
خازن النار والروح القدس وملاك العرش وشكرو وكبر وعلى الملائكين
الحافظين على الصلوة التي تحب ان تصلي بها عبادهم صلوة كثره
طوبه مباركة لا اله الا الله طاهرة شريفة فاضلة شريفة بها صلواتهم

في سورة

على الاولين والآخرين اللهم اني اسئلك ان تسمع صوتي وتجب دعوتي
وتغير ذنوبي وتفتح طريقي وتغني حاجاتي وتقبل قضيتي وتيسر لي
ما وعدتني وتقبل عذرتي وتجاوز عن خطيئتي وتصفح عن ظنوني
عن جرمي وتقبل علي ولا تعرض عني وترحمني ولا تعذبني وتعافيني
ولا تتكلمني وترزقني من اطيب الرزق وتوسع لي واسأله وامره وسعيه
واكرمه ولا تحرمني يا رب النظر الي وجهك الكريم والفوز بالجنة و
الحق في النار واخبرني يا رب ديني واماني وضع عني وزني وتقبلني
ما لا طاقة لي باموالي واخذلني في كل حيز ادخلت فيه محمدا وال محمد
واخرجني من كل سوء اخرجه من هذه ولا تفرق بيني وبينهم صرة صغير اليك
والدنيا والاخرة **يا سيدي يا رباه** اسئلك اني اذعوك كما امرتني فاستجب
كما وعدتني **يا سيدي يا رباه** اسئلك قليلا لمرجعتي مع حاجتي اليك
عظيمة وعناك عنه قليل وهو عذرتي كثير وهو عليك سهل يسير
فاسن به على انك على كل شيء قدير اللهم رحمتك في الصالحين
فادخلنا وفي علمين فارغنا ويكاف من نعم بين من عين سدا فاستجبنا
ومن الحوائج بين رحمتك فرجنا ومن ولدان مخلدين كما هم لولوا يكون
فاخذلنا ومن ثمار الجنة وحوم الطير فاطعمنا ومن ثياب السندس
والحرير والانسجرف فالتبسنا وليلة القدر وحج بيتك الحرام وقسدا
في سبيلك مع ولنتك فوقنا وصالح الدعاء والسئلة فاستجب لنا
يا خالقنا اسمع واستجب لنا واذا جمعت الاولين والآخرين يوم القيمة فاقنا
وبراءة من النار وانما نمر العذاب فاكب لنا وفي جهنم فلا تجعلنا
ومع الشياطين في النار فلا تقربنا وفي هوانك وعذابك فلا تقربنا

وَمِنَ الرَّحْمَةِ وَالْحَمْدِ فَلَا تَطْلُبُنَا فِي النَّارِ عَلَى وَجْهِهَا فَلَا تَكْثُرُنَا وَتَرْجُو
النَّارَ وَسِرَابِلَ الْقَطْرِ لَوْ فَلَا تَطْلُبُنَا وَمِنْ كُلِّ سُلُوكٍ بِالْإِلَهِ أَنْتَ فَجَرَّبْنَا
بِحَيْثُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَجَرَّبْنَا اللَّهُمَّ إِنْ سَأَلْتُكَ وَلَمْ يَسْتَلْ مِنْكَ وَارْعَبْ
إِلَيْكَ وَلَمْ يَرْعَبْ لِي مِنْكَ يَارَبَّنَا تَمَوْضِعُ مَسْئَلَتِهِ السَّائِلِينَ وَتَمَتُّعِي
رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ سَأَلْتُكَ اللَّهُمَّ بِأَفْضَلِ سَمَائِكَ كُلِّهَا وَأَفْخَمِهَا يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنَ
وَيَا مَوْلَاكَ الْحُكْمَ وَالْأَصُولَ وَالْأَحْزَالَ لِيَجْلِبَ لِي عَظِيمُ الدُّعَى حَيْثُ وَهْمُهُ
وَيَرْجُو عَمْرِي بِمَا كَرِهَ وَتَحْبِيبُهُ دُعَاةَ وَجْهِكَ يَا رَبِّ إِنْ لَمْ يَجْرَمْ سَائِلُكَ
اللَّهُمَّ إِنْ سَأَلْتُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ دُعَاةٌ بِمَنْ عِبْدُكَ هُوَ لَكَ وَبَشَرٌ
أَوْ جَرٌّ أَوْ سَهْلٌ أَوْ جَبَلٌ أَوْ عِنْدَ مَبْنَى لَمْ يَكُنْ أَوْ فِي شَيْءٍ مِنْ شَيْئِكَ فَأَدْعُوكَ
يَا رَبِّ دُعَاءَ مَنْ قَدْ اسْتَدْرَكَ قَافَتَهُ وَعَظَمَ حُزْنَهُ وَضَعُفَ كَرَمَهُ وَتَشَوَّفَ
عَلَى الصَّلَاةِ مَقْنَعَهُ وَمَنْ يَقُوْهُ مِنْ عَمَلِهِ وَمَنْ يَجِدُ لِيَاهُوتِهِ سَادًا وَكَالْتَمِيهِ
غَاوًا وَلَا يَحْزَنُ تَدْمِيمًا لَمْ يَحْزَنْ مَارِبًا إِلَيْكَ مُتَعَوِّذًا بِكَ مِنَ الْبَلَاءِ وَالْخَيْرِ
مُسْتَنْصِفًا وَلَا مُسْتَكْبِرًا وَلَا مُسْتَحْسِبًا وَلَا مُسْتَعِزًّا وَلَا مُسْتَغْثِمًا وَلَا مُسْتَعِزًّا
خَائِفًا مُسْتَجِيرًا سَأَلْتُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا حَنَّانُ يَا مُنِيعُ الْعَمَلِ وَالْأَرْوَاحِ
يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ كَثِيرَةٌ وَكَثِيرَةٌ
مُبَارَكَةٌ مَارِيَةٌ زَكِيَّةٌ سَرِيَّةٌ سَأَلْتُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تَغْفِرَ لِي فِي شَهْرِي هَذَا
وَرَحْمَتِي وَتَغْفِرَ لِي فِي شَهْرِي النَّارِ وَتَغْفِرَ لِي فِي خَيْرِي مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ
وَحَبْرًا مَا أَنْتَ مُعْطِيٌّ وَلَا تَجْعَلْهُ لِي عِلَّةً وَرَضَانًا ضَمَنَةً لِي مِنْكَ أَسْأَلُكَ
أَرْضَكَ لِي يَوْمَ هَذَا لِي أَجْعَلَهُ عَلَى نَجْوَةٍ وَأَعْتَمِدَ عَلَيْهِ وَأَوْسَعَهُ رَوْحًا
وَأَجْعَلَهُ وَأَمْنًا اللَّهُمَّ إِنْ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَمَلِكَ الْكَرِيمِ وَمِنْ مَلِكِكَ الْعَظِيمِ
أَنْ تَكْرَهَ لِي يَوْمَ هَذَا أَوْ تَقْصِي عَنِّي يَوْمَ هَذَا لِيَوْمَ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ لِيَوْمَ

سُحُورِي

أَمْرِي

هَذَا أَوْ يَجْرِمَ هَذَا الشَّهْرُ وَلَكَ قَبْلِي تَعَمُّدٌ أَوْ تَنْبَاطٌ أَوْ حَبِطَةٌ تَرِيدُ أَنْ
تُعَاقِبَنِي بِهَا أَوْ تَوَاضِعَنِي بِهَا أَوْ تَوْفِقَنِي بِهَا أَوْ تَقِفَنِي بِهَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
أَوْ تُعَذِّبَنِي يَوْمَ الْقَاةِ يَا رَحْمَنُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنْ دَعَوْتُ لِحَبْرٍ أَوْ لِحَبْرَةٍ
عَمِلْتُكَ وَلَوْ جَرَّتْ لَانْتَالُ إِلَيْكَ وَلَوْ كَرِهْتُ لَكَيْفَ تُعَذِّبُنِي إِلَّا أَنْتَ وَلَوْ عَذَّبْتَ لَشَيْءٍ
إِلَّا إِلَيْكَ وَحَاجَتِي لَا تَقْصِي دُونَكَ اللَّهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ شَيْءٍ لَمْ يَكُنْ لَكَ
يَوْمَ مِنْ مَسْئَلَتِكَ وَرَحْمَتِي بِمَنْ دَعَاكَ فَلَيْسَ مِنْ شَيْءٍ يَا رَبِّ لَا تَسْتَجِبْ لِي
فِي مَا دَعَوْتُكَ بِهِ وَالْجَاهُ لِي فِيهَا فَرَحْتُ إِلَيْكَ يَا مُلْكِي الْخَلْدِ لِي وَدُعَاةُ
أَيَّ كَاشِفِ الْخَيْرِ وَالْكَرْبِ الْخَطَامِ عَنِ الْيُوسُفِ وَمُسْتَجِرِ عَنِّي بِعَفْوِكَ
وَمُسْتَجِرِ كَرْبِي بِوَسْفِ حَبْلِ عَلَى عَمَلِي وَالْحَمْدُ لَكَ يَا مُلْكِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَقْنِي فِي كُلِّ كَرْبٍ وَتَجَاوِزُ
فِي كُلِّ شَيْءٍ وَأَنْتَ لَنْ تَنْفَكَ كُلَّ مَرَّةٍ تَزْكِي وَتَقْصِي وَتَعْلَمُ كَرْمِي كَرْبِي بِصَعْفِ
بَيْتِهِ الْمَوَادِّ وَتَقْصِي فِيهِ الْخِلَّةَ وَتَعْلَمُ فِيهِ الصَّدِيقَ وَتَقْصِي فِيهِ
الْعَدُوَّ وَأَنْتَ ذَاكَ يَا رَحْمَنُ إِلَيْكَ رَغْبَةُ مَنْ فِيهِ إِلَيْكَ عَمَلِي
فَقَرِّجْتَهُ وَكَشَفْتَهُ وَكَلِمَتُهُ قَانَتْ وَلِي كُلِّ نَجْوَةٍ وَصَاحِبُ كُلِّ حَسَنَةٍ
وَمُسْتَجِرِي كُلِّ رَغْبَةٍ أَعُوذُ بِكَ يَا اللَّهُ الثَّابِتُ مِنْ شَيْءٍ مَا خَلَقَ مِنْ شَيْءٍ
اللَّهُمَّ عَلِمْتُ فِي يَوْمِي هَذَا حَقِّي أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ إِنْ سَأَلْتُكَ بِرُكْنٍ يَوْمِي
هَذَا وَمَا زِلَ فِيهِ مِنْ عَاقِبَةٍ وَمَعْفُورَةٍ وَرَحْمَةٍ وَرَحْمَانٍ وَرَبِّكَ وَرَبِّكَ
تَدْعُوكَ عَلَى وَعَلَى وَالَّذِي وَوَلَدْتَنِي وَأَهْلِي وَعِيَالِي وَأَهْلِي خُرَاقَتِي وَنَجْوَتِي
أَجْبَدْتُ وَأَحْبَبْتِي وَوَلَدْتَنِي وَوَلَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنْ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّلَاتِ
وَالنَّزَلِ وَالْحَسَدِ وَالْبَغْيِ وَالْهَيْبَةِ وَالْعَصْبِ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ
وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَكَفَى الْمُهْجَةَ مِنْ أَمْرِ يَأْتِيكَ وَكَفَى شِدَّةَ
بُخَارَانِ **وَعَدَةِ الْكَفَى** اللَّهُمَّ أَنْتَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ صَلَّ اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى اللَّهُمَّ إِنْ نَبِيَّكَ وَرَسُولُكَ
 وَحَبِيبُكَ وَخَيْرُكَ مِنْ خَلْقِكَ لَا يَرْضَى بِي أَنْ تُعَذِّبَ أَحَدًا مِنْ أُمَّتِي ذَلِكَ
 بِمَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنَ الْأُمَّةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ وَأَرْكَانِ مَذْهَبِ خَطَائِفِ نَدَا
 جَهَنَّمَ وَعَدَائِهِمَا وَهَبْنِي لِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا جَابِعَ الْعَالَمِينَ
 الْيَمِينِ عَلَى تَأْلُفِ مِنَ الْقُلُوبِ وَشِدَّةِ الْحَبِيبَةِ وَنَارِ عَالَمِ الْغَايِبِ مِنْ مُدْهِمِ
 وَجَاعِ الْعَالَمِينَ إِنَّا عَلَى سِرِّ مُعْطَايَلِينَ يَا جَابِعَ الْعَالَمِينَ أَهْلَ طَاعَتِهِ وَبَيْنَ مَنْ
 خَلَقَهَا اللَّهُ بِأَمْرِهِ خُزْنِ كُلِّ خَيْرٍ وَبِإِذْنِهِ كُلِّ غَرِيبٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 وَفِي كُلِّ أَوَّلِ حُسَيْنٍ يُحْفَظُ وَالْكَفَلَةُ فِي بَامُفَرَجِ مَا فِيهِ مِنَ الْغُيُوبِ وَالْخُفَى
 صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَحِبَّتِي وَعَادَتِي وَسَادَتِي وَمَوْلَانِي
 وَمَوْلَاتِي بِأَمْرِ لِقَائِهِمْ الْأَجْدَادِ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُفَكِّكْنِي بَيْنَهُ طَائِعِ رَحْمَةِ
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَنِّي وَلَا يَنْفُطِغِ رُؤُوسِهِمْ مِنْ كُلِّ مَسْأَلَةٍ يَا رَحِيمَ الدُّعَاءِ
 الْحَقِّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنْ اسْتَلَّكَ بِأَنْفِطَاعِ
 حُجَّتِي وَدُعَائِي بِحُجَّتِكَ أَنْ تُقْصِرَنِي اللَّهُمَّ إِنْ عَوَّدْتَنِي مِنْ خَيْرِي يَوْمَ الْحِجْرِ
 وَفِي شَيْءٍ مَا بَيْنِي بَيْنَ لَدُنْكَ مِنْ شَيْءٍ الْأَعْدَاءِ وَصَغِيرِ الْفِتْنَةِ وَغَضَائِي لَدُنْكَ
 حَبِيبَ الرِّجَاءِ وَرَوَّالِي النِّجْمَةِ وَجَلَّوْا لِقُدْرَتِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي قَلْبًا يَحْسُنُ
 كَادَةَ بَرَاكٍ إِلَى يَوْمِ يَكْفِيكَ وَدَوْرِيكَ كَدَرِ لَوْ قَاتَ دِكْرُكَ هَرَكَةً شَدِيدَةً
 رُوْدُهُدِي بِأَحَاجِثِ ضُرُورِي بِمُرسِدَائِي وَعَارِ لِقَائِي خَوَانِدِ **فصل ششم**
 در اعمال مختصرة شبها و روزهای مخصوص از ماه مبارک است و در روزهای
 وارده شد است که انجیل بر حضرت عیسی علیه السلام در سیمین ماه

نازل شد و بروایت دیگر در ششمین و بروایت معتبر دیگر در دوازدهم
 و شیخ مفید علیه الرحمه نقل کرده است که در روز ششم این ماه مامون
 خاین مامون با حضرت امام رضا صلوات الله علیه بیعت کرد و روایت
 شده است که هر که در آن روز دو رکعت نماز بکند در هر رکعت بعد از حمد
 بیست و پنج مرتبه قل هو الله احد بخواند شکر نعمت ظاهر شدن حقان
 حضرت را داده خواهد بود و بروایت معتبر از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که در شب سیزدهم دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت بعد
 حمد سوره یس و تبارک الذي بين يدي الملك و قل هو الله احد و در شب چهارم
 چهار رکعت بعد سلام باین صفت و در شب پانزدهم شش رکعت سه سلا
 همدیگر کیفیت و شب پانزدهم از لیا لی متبرکه است و غسل و زیارت حضرت
 امام حسین علیه السلام مستحب است در آن چنانچه مذکور شد و در حدیث
 معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله فرمود که هر که در شب نیمه ماه مبارک رمضان صد رکعت نماز
 بکند یعنی هر دو رکعت بیست سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره
 قل هو الله احد بخواند حق تعالی ده ملک فرو فرستد لیسوی او که دفع کنند
 از او ضرر دشمنان و از آنجانبیان و او را ده سال عمر و ده سال مالک
 بفرستند که او را اوقات دهده هشت و بیست سال که او را این گردانند
 از جهنم و ایضا از حضرت منقولست که هر که در شب نصف ماه رمضان
 زیارت حضرت امام حسین علیه السلام بکند و بعد از نماز عشاء ده رکعت
 نماز بکند و در هر رکعت سوره حمد و ده مرتبه سوره قل
 هو الله احد بخواند غیر از آن غایب بپند ملک حق تعالی که در شصت و هفت

اول بیست و یکم چند روزه که این گویانند و از جهت شش و هفتم
 نیز شب بسیار مبارک است و در آن شب لشکر حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله بالشکر هزار قریش ملاقات کردند و در روز و در شب جنات
 بدر شد و حق تعالی لشکر حضرت را بر آن کافران ظفر داد و آن را عظم فتوحات
 اسلام بود و غسل و عبادت در آن شب فضیلت عظیم دارد **شب نهم**
 اول شبها قدر است و حق تعالی میفرماید اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ یعنی
 ما فرستادیم قرآن را در شب قدر یعنی شبی که نزد حق تعالی قدر و منزلت عظیم
 دارد و یا تقدیر امور سال در آن شب میشود و از میر بتک میشود از بسیاری
 نزول ملک و ما اَوْرَيْنَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ وَ جِهَ چنانچه نور اعلان کرده است
 که چه چیز است شب قدر لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرِ شب قدر بهتر است
 از هزار ماه یعنی عبادت در آن بهتر است از عبادت در هزار ماه اِنَّا نَزَّلْنَا الْقُرْآنَ
 وَالرُّوحَ فِيهَا فَوَدَّيْ اَسْنَدُ مَلَكُهُ وَ رُوحُ كَرَامَةٍ مَلَائِكَةُ اعْظَمُ اسْت
 در آن شب باذن ربیم بر خصلت پروردگار ایشان هر کس که از رب بخت
 هر امری احادیث بسیار وارد شده است که ملک و روح در آن شب بر آید
 زمان نازل میشوند و آنچه از برای هر کس در آن شب مقدر شده است بر آید
 علیه السلام عرض میکنند سلام می خوری حتی مطلع الفجر یعنی سلام میدیست
 این شب از جمیع بدنها تا طلوع صبح و یا از بخت و شیعه در شب قدر و لا
 بسیار هست بعضی از سنن بیان گفته اند که شب قدر در زمان حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله بود و بعد از آن حضرت بر طرف شد و اگر ایشان
 گفته اند که تا روز قیامت باقیست پس بعضی گفته اند در تمام سال پنهان
 و در همه شبها عبادت باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابد و بعضی

گفته اند در ماه شعبان و ماه رمضان پنهان است و بعضی گفته اند شب نهم
 و بعضی شب هفتم و بعضی بیست و یکم و بعضی بیست و سیم و بعضی بیست
 و نهم و بعضی شب آخر گفته اند و اگر سنن بیان در این میان اتفاق کرده اند
 بر شب بیست و هفتم و علمای شیعه امامیه اجماع کرده اند بر آنکه از شب
 نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم و بیست و نهم و بعضی بر نوزدهم و بیست
 و بیست و یکم و بیست و سیم میدانند و بسیاری از احادیث معتبره و روایات
 میکند بر آنکه از این سه شب بیرون نیست و این سه شب یعنی نوزدهم
 و بیست و یکم و بیست و سیم را عبادت باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابد
 و در بعضی احادیث معتبره قیام در بیست و یکم و بیست و سیم شده است
 و در بعضی تعیین مخصوص بیست و سیم واقع شده است و منقول است که
 از شب جهنمی است و آن ایرانی بود بحضرت رسول صلی الله علیه و آله عرض
 کرد که منزل من و تو راست از مدینه به نحو اهم شبی را از برای من تعیین کنی که
 بهتر از شبها باشد که در آن شب بخدمت تو برسم حضرت شب بیست و سیم
 برای او تعیین فرمود و او پیوسته در آن شب با خیل و اهل و خدم و حث
 خود داخل مدینه میشد و چون صبح میشد بر میگشت و از بعضی از اصحاب
 ظاهر میشد که هر سه شب قدرند و در شب اول تقدیر امور میشود و در شب
 دوم بکثرت دعا و عبادت ممکن است بعضی تغییر بیاید و در شب سیم جم
 میشود و تغییر نمی یابد یا بسیار که تغییر نمی یابد بلا تشبیه مانند تمام یاد
 شایسته که اول تقدیر میشود و تغییر در آن است و بعد از آن شب
 دفن میشود تغییر در آن است اما تمام هر سه را از زمین نکرده و گم گشت
 تغییر بیاید و چون پیر اشرف رسید بمنزل حتم است و تغییر در آن شب

و بعضی گفته اند شب اول و دوم
 و بعضی گفته اند که شب بیست و یکم

فان من یوم فی شهر فیه امر
 عظیم و این روزهاست

و حق تعالی حکمتها در اینهاست بعضی از امور هست مانند اسم اعظم الهی که بر اکثر
مردم مشتبه است و نماز وسطی که بهترین نمازهاست و ساعات استجابت
در هر شب و روز جمعه و علم مقبول در میان اعمال و امثال اینها و ایت حکمت
در بینم ساختن اینها است که بر همه اسمای مقدسه الهی مواظبت نمایند
و اهتمام در همه نمازها بکنند و در همه ساعات شب و روز جمعه دعا
بکنند و سعی در همه اعمال خیر بکنند شاید یکی مقبول گردد و همچنین
در شب قدر شبهای که احتمال آن دارد همه را احیا کنند و حکمت
دیگر در بعضی از اینهاست و آنست که اگر اسم اعظم را همه بدانند
گاه باشد بعضی از نفوس شریره از وسیله حصول مطالب دنیه کنند
چنانچه از بزم نقل کرده اند و همچنین شب قدر و ساعات استجابت اگر خصوص
انها را بدانند ممکنست که امور غیر مشروع را ضررها عظیم نسبت ببعضی
از مسلمانان است دعا کنند و اگر مخصوص دانند باید البته مستجاب گردد
و دیگر آنکه مغرور با اعمال خود نگردند و حکمتهای دیگر بسیار است که این
رساله کفایتش ذکر آنها ندارد پس باید و من این سه شب را احیا کنند و هم
در عبادت و دعا بکنند تا فضیلت شب قدر را دریابند و در دو شب آخر
اهتمام بیشتر بکنند و در شب بیست و سیم که اخلاص معتبر بسیار
در تخصیص قرار داده است که شب قدر است سعی بیشتر بکنند و قوی
عبادت شب قدر بسیار است از جمله آنکه چون عبادت شب قدر را در دنیا
بخش قرآن زیاده از ثواب عبادت هر ماه که زیاده از هشتاد سال است از برای
او مقززی فرمایند دیگر آنکه چنانچه تقدیرات جمیع امور از عمر و مال و فرزند
و عزت و صحت و توفیق اعمال خیر و سایر امور در این شب میشود و صلاح

الحوال تمام سال خود را در این شب کرده خواهد بود و ممکنست که نام او در بعضی
اشیا نوشته باشد و در این شب تغییر یابد و از زمره سعادت قندان نوشته
شود چنانچه این مضمون در اکثر غامضات و احادیث معتبره وارد شده است و دیگر
آنکه چون امانام حضرت خاتمی بر صلوات الله علیه در تمام این شب با ملتکه
مقرنین محسور است و قوی هجج بخندت او می آیند و بر او سلام میکنند
و تقدیرات که از برای او سایر خلق شده است بر او عرض میکنند و میگویند
که در چنین شبی تائیدی با نام خود نکنند و بغفلت بسر آورند و از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله منقولست که چون شب قدر میشود فرو می آیند ملتکه
که در سدره المنتهی ساکنند و از جمله ایشان جبرئیل علیه السلام است
و جبرئیل با خود علمهایی آورد یک عالم را بر قبر منور بصب میکند و یکی را
بر بیت المقدس و یکی را در مسجد الحرام و یکی را در طور سینا و نمیکارند
مرد مؤمن و در مؤمنه را مگر آنکه بر او سلام میکنند و ایضا از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله منقولست که هشتاد و نه سال از برای داخل شدن
ماه مبارک رمضان زینت می کنند چون شب اول ماه میشود بیستمی از این شب
میوزد که از امثیره میگویند و صدایی آورد درختان و حلقهای درهها
بهشت را پس نغمه از آن میشنوند که هرگز شنوندگان از آن خوش آیند و نغمه
نشینند اند پس حورایان از غرهای بهشت پرواز میکنند و ندا میکنند که ای
کبریاست که ما را خواستگاری کند از خدا با اعمال صالحه خود پس از رضوان
خان ز بهشت میپرسند که این چه شب است رضوان میگوید که لیلت الیک
و این از شب اول ماه رمضان است درهای بهشت گشوده شده است برای
روحه داران و بعد پس حق تعالی میفرماید که ای رضوان بکشاد درها

هست برای مالک بیدار بجا چشم را از روزه داران امت محمدی جبرئیل
بروبوی زمین و در بنجر کن شیاطین مقهور و غلبه کردند ایشان
کنار ایشان از دیوهای بدیدار تا فاسد نکردند بر امت حبیب محمد
روزهای ایشان از حضرت فرمود که حق تعالی در هر شب از شبها نماز عشاء
سه مرتبه ندا میفرماید که ای سوال کننده هست که سوال کن در اعطاء
ایا تو بر کشته هست که توبه را قبول کن ای استغفار کننده هست که
کنایهش بیا مژم کیست که قرض دهد جدا و ند مال داری که هرگز برایش
نمیشود وفا کند است و هرگاه خود قسم نمیکند و فرمود که در آخر هر روز از
روزهای ماه رمضان در وقت افطار حق تعالی هزار هزار کس را از آتش جهنم
ازاد میکند و چون شب جمعه و روز جمعه میشود در هر ساعتی هزار هزار
کس را از آتش جهنم ازاد میکند که هر یک مستوجب عذابند باشند
و در شب آخر روز آخر ماه بعد از آنکه در تمام ماه ازاد کرده است ازاد میکند
و چون شب قدر میشود حق تعالی امر میکند جبرئیل را که بر زمین بماند تا آنکه
عظیمی از ملائکه و با خود علم سیری فرماید و بر بالای کعبه معظمه نسیب کند
و او ششصد بال دارد و دو بال را نمیکشاید مگر در شب قدر و چون در
قدر آن دو بال را نمیکشاید از شر و مغرب میکزدند و پهن میکند جبرئیل
آن ملک را در این شب در اطراف زمین پس سلام میکند بر هر انبیا شده
و نشسته که مشغول نماز و ذکر خدا باشند و با ایشان مصافحه میکند
و چون ایشان دعا میکنند ملک که امین نمیکند و پیوسته مشغول میگردد
تا طلوع صبح پس چون طلوع میشود ندا میکند جبرئیل که ای گروه ملائکه روانه
جانب آسمان شوید پس ملائکه میگویند ای جبرئیل خدا چه کرد و جواب

مؤمنان از امت محمد صلی الله علیه و آله جبرئیل میگوید خدا کناهان همه
امر زید مگر کتب که همیشه شراب خورد یا عاق بدو ماند باشد
یا قطع رحم کند یا با مؤمنان عداوت کند و چون شب عید فطر میشود و آنرا
شب جزای میگویند خدا مزد میدهد عمل کنندگان ماه رمضان را پس چون
با نداد روز عید میشود حق تعالی ملک که بسیار در جمیع شهرها میفرستد که
بر زمین بگردند و بر سر کوچها و بازارها و راههای ایستند و میگویند ای
محمد پیروز روید بسوی درگاه پروردگار که عطاهای بزرگ میکند
و کناهان عظیم را بی امرزد پس چون عیسی میروند برای نماز عید حق تعالی ملائکه
میگوید ای ملائکه من چیست جزای نزد درگاه علم خود را بکنند ملائکه میگویند
ای خطاوند ما و افای ما جزای او انت که نزدش تمام داده شود حق تعالی میفرماید
ای ملک که من شما را گواه میگیرم که ثواب ایشان از روزه روزها ماه رمضان
و عبادت شبها ان عطا کردم که از ایشان را چنین شدم و کناهان ایشان را ازین
پس ندا میفرماید مؤمنان اگر در آن مجمع حاضر شده اند گایندگان من هر چه
خواهید از من سوال کنید بعزت و جلال خود سوگو کند یا میگویم که در این مجمع
شما هر حاجت که برای آخرت و دنیا خود سوال کنید البته عطا میکنم و عیبها
شما را بی پوشانم تا از من روگردان نشوید و نزد خدا شما را مضاعف بدهم
و شما را در میان کناه کاران رسوا نمیکردم برگردید از صلی امر زید و بدست که
خوش بود گردانید بد را خشت و شدم از شما پس ملک که مسرور و شاد میشود
و یکدیگر را مبارک باد میگویند با آنکه حق تعالی بامت محمد صلی الله علیه و آله
عطا کرد و در حدیث عبرت حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که
هر که احیا کند شب قدر را کناهان او آمرزیده شود هر چند بعد از آنکه

اعتکاف در مساجد جامع و مساجد است و در همه استجاب دعاست و پسند
بسیار معتبر از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که در شب بیست و یکم
و بیست و سیم صد رکعت نماز بکن و در هر رکعت در بته سوره قل هو الله
احد بخوان و در حدیث معتبر دیگر منقولست که حضرت امام محمد باقر علیه السلام
ایزد شب را احیا میکرد و در روضه اول مشغول دعا میشد و در روضه آخر
مشغول نماز و پسند و ثقی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرد که اگر تو آن شب
بیست و یکم و بیست و سیم ماه رمضان در هر یک صد رکعت نماز بکن بعین
سیزده رکعت نماز شب و نافله صبح و ناه صبح و ناه و پیش از آنکه مشغول
نماز دعا و تضرع باشی بدین شیئی که امید شب قدر بدی یکی از اینهاست و
قد بهتر است از هزار ماه فرمود یعنی بهتر است از عمل در هزار ماه و هرگز که
در آن سال واقع میشود در شب قدر مقدم میگردد دعا این شب در همه دعاها
دهد اثر میگذرد خواهد شد انشاء الله **و اما شب بیست و یکم** کثر احادیث معتبره
دلائل میکند بر آنکه این شب قدر است و در آن روز غسل سنتست یک روز و دو
شب و دیگری در آخر شب و حضرت صادق علیه السلام فرمود که شب بیست و یکم
شب جهنم است و در آن شب جمیع امور بر وفق حکمت تقدیر میگردد و در آن شب
مقدر میشود مرگها و بلاها و اجلا و روزیها و قضاها و آنچه در آن سال واقع
میشود تا شب قدر آیند پس خوشحال بنده که احیا کند آن شب را و پیدار باشد
بعبادت و گاه در رکوع باشد و گاه در سجود و گاه از خود را در پراوردیدهای خود
مثل که اند و بر آنها بگوید چوین کدام میدادم که از فضیلت شب قدر بفرمود
نکرد انشاء الله و فرمود که حق تعالی امر میکند ملک را که ندا میکند در هر روز
و صد و هشتاد که بشارت باد شما را ای بنده گان من که جمیع شما نماز که نشسته

شما را و در شب قدر شفاعت شما را در حق بگذر قبول میکنم و دعاهای شما را
در حق بگذر بکشد و استجاب بکند و آنرا بکشد که روزی را افطار کند برست
کنند یا کینه مؤمن را در دل داشته باشد و پسند معتبر از حضرت صادق
علیه السلام منقولست که هر که سوره عنکبوت و روم را در شب بیست و سیم
بخواند و الله که او را اهل بهشت است و است ثنا میگویم در آن احدی را و غیر ترسم
که خدا در این سو کند بر من گناهی بپوشد و این دو سوره را از حق تعالی منزلت عظیم
و ایضا از حضرت پسند معتبر منقولست که هر که در شب بیست و سیم
ماه مبارک هزار مرتبه سوره انا انزلناه بخواند صبح کند یا یقین شدیدی با حق
با نچه مخصوص است از گناهان در این شب بسبب بخورد و خوابید و سوره
حمد دهان را نیز سنت است که در این شب بخواند و از حضرت امام محمد تقی علیه
السلام منقولست که هر که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را
در شب بیست و سیم که امید شب قدر در آن است و در آن هر امری مقدر
میشود مصافحه کند با او روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر که همه
در این شب رخصت میطلبند از حق تعالی در زیارت از حضرت و پسند معتبر
از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر که احیا کند شب بیست
و سیم ماه مبارک را و صد رکعت نماز بکند حق تعالی او را فرسخ بفرستد
در دنیا و شرف و ثمن آنرا از او کفایت کند و پناه دهد او را از غرق شدن و غنا
بر سرش خراب شدن و لقمه در گلو گرفتن و از شر درندگان و دفع کند از او
منکر و نکیر را و از قبر بر و ناید و او را نورانی باشد که روشنی بخشد اهل
محشر را و نامه اش را بدست راست او دهند و بیوبینند برای او پراش
پیرایی از آتش جهنم را و کشتن بر صراط را و امانی از عذاب را و از اهل بهشت

قَالَ تِلْكَ بَوَاحِشُ الْأَكْبَرِ وَكُلُّهَا لَكَ إِثْمٌ إِنْ كَانَ بَقِيَ عَلَى ذَنْبٍ أَهْلِي
لَوْ تَدْرَأُ فَقَدْ بَقِيَ عَلَيْكَ أَوْ تَقْضِي بَيْنَهُمْ إِنْ تَطْلَعُ بِهِ فَمِنْ هَذِهِ اللَّيْلَةِ أَوْ يَصْطَرِمُ
هَذَا الشَّهْرَ الْأَوَّلَ فَخَسِرَ لِي مَا أَرْتَمُكَ إِجْمَانُ اللَّهُمَّ لَكَ بِحَمْدِكَ مِائِدَتُ
كُلِّهَا أَوْ كُفَّهَا وَآخِرُهَا مَا قُلْتَ لِنَفْسِكَ مِنْهَا وَمَا قُلْتَ لَكَ تَخْلُوقُ الْعَامِدُونَ
الْمُجْتَهِدُونَ الْمُعْتَدُونَ الْمُؤْتَرُونَ فِي ذِكْرِكَ وَالشُّكْرُ لَكَ الَّذِينَ اعْتَمَرُوا عَلَى أَدَارِ
حَقِّكَ مِنْ أَصْنَافٍ خَلَقْتَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالنَّبِيِّينَ وَالرُّسُلَ
وَأَصْنَافٍ الشَّاطِطِينَ الْمُسْتَخِيرِينَ لَكَ مِنْ جَمِيعِ الْعَالَمِينَ عَلَى أَنَّكَ قَدْ بَعَثْنَا
شَهْرَ رَمَضَانَ وَعَلَيْكَ نَارُهَا وَغَيْبُهَا مِنْ جَبَلِ قَيْمٍ وَأَحْسَنُهَا
وَنَظَائِرُهَا لَمَّا نَافَتْ بِذَلِكَ لَكَ مَتْنِي الْحَمْدُ لَكَ الْبَارِئُ الْوَاحِدُ الْغَالِبُ الْكَافِي
الَّذِي لَا يَنْقُصُ طَوْلُ الْأَدِلِّ جَلَّ شَأُنُكَ عَنَّا عَلَيْكَ حَتَّى قَضَيْتَ عَنَّا حَقَّ
وَقِيَامَهُ مِنْ صَلَوةٍ وَمَا كَانَ مِنْهُ مِنْ بَرٍّ أَوْ شُكْرٍ أَوْ ذِكْرٍ اللَّهُمَّ مَقْبَلُهُ مِنَّا
بِأَحْسَنِ قَبُولِكَ وَمَجَاوِرِكَ وَعَفْوِكَ وَصَفْحِكَ وَغُفْرَانِكَ وَحَقِيقَتُهُ رَحْمَتُكَ
حَتَّى تُظْهِرَ بَاقِيَهُ بِكُلِّ خَيْرٍ مَطْلُوبٍ وَجَزِيلٍ عَطَاءٍ مُوَهَّبٍ وَتُؤَيِّدَ بَقِيَهُ بِكُلِّ
أَمْرٍ مُرْغُوبٍ وَتَنْصِلَ كَسْبِي إِلَى الْإِسْلَامِ بِعَظِيمِ مَا سَأَلْتُكَ سَلَةً وَتَقْبَلَ
مِنْ كَرَمِ أَسْمَائِكَ وَجَزِيلِ ثَنَائِكَ وَخَاصَّةِ دُعَائِي أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تَجْعَلَ لِمَنْ هَذَا أَظْلَمُ شَهْرَ رَمَضَانَ مِنْ عَالِيْنَا مُنْذَرًا لَنَا إِلَى الدُّنْيَا
بِرُكَّةٍ فِي عِصْمَةِ دِينِي وَخَلَائِفِي وَفَضْلًا حَاجَتِي وَتَشْفِئَتِي فِي سَائِلِي
وَتَقْلَمُ النِّعَمَ عَلَيَّ وَصَرِّفْ أَسْوَءَ عَمَلِي وَبِئْسَ الْعَاقِلُ لِي وَأَنْ تَجْعَلَ لِي بِرَحْمَتِكَ
مِنْ حَزَنَتِكَ لَكَ لَيْلَةُ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا لَكَ خَيْرَ لَيْلٍ مِنْ لَيْلٍ شَرِّهَا أَظْلَمُهَا وَخَيْرُ لَيْلٍ
الْأَخْرَ طَوْلُ الْعَمْرِ وَخَيْرُ الشُّكْرِ وَدَوَامُ النِّعَمِ اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ
وَطَوْلِكَ وَعَفْوِكَ وَكَرَمِكَ وَجَلَالِكَ وَقَدِيمِ إِحْسَانِكَ وَامْتِنَانِكَ أَنْ تَقْبَلَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَعَلِّمْهُمْ الْقُرْآنَ وَتَعْلَمُ مَا فِي الْقُرْآنِ

وَتَشْفِئَتِي

أَخْرَ الْعَهْدَ مِنَّا الشَّهْرَ رَمَضَانَ حَتَّى تَبْلُغَنَا مِنْ قَابِلٍ عَلَى أَحْسَنِ حَالٍ وَتَقْبَلَ
عِيَالَهُ سَمِعَ الشَّاطِطِينَ مِنَ الْمَدِينَةِ وَالْمُعْتَرِفِينَ لَهُ فِي عَفْوِكَ وَأَتَمَّ نِعَمَتِكَ
وَأَوْسَعَ رَحْمَتِكَ وَأَجْزَلَ فَضْلِكَ اللَّهُمَّ يَا رَبِّي الَّذِي لَمْ يَكُنْ رُبُّ غَيْرِهِ
لَا يَكُونُ هَذَا الْوَدَاعُ بَيْنِي وَدَاعِ قَنَاءٍ وَلَا أَخْرَ الْعَهْدَ مِنَ الْبَقَاءِ حَتَّى تَبْلُغَنِي
مِنْ قَابِلٍ فِي أَسْبَغِ النِّعَمِ وَأَفْضَلِ الرِّخَاءِ وَأَنَا لَكَ عَلَى أَحْسَنِ أَوْفَاءٍ وَأَنَا لَكَ
سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ أَسْمِعْ دُعَائِي وَارْحَمْ تَضَرُّعِي وَتَذَلُّ لِي لَكَ وَاسْتِكَافَتِي
لَكَ وَتَوَكُّلِي عَلَيْكَ وَأَنَا لَكَ مُسْلِمٌ لَا أَرْجُو نَجَاحًا وَلَا مَعَاذًا وَلَا شَرْفًا
وَلَا تَبْلُغَا إِلَيَّ وَتَبْلُغَا إِلَيْكَ فَامْنُنْ عَلَيَّ بِجَلِّ شَأْنِكَ وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ
يَكْبَلُغَنِي شَهْرَ رَمَضَانَ وَأَنَا مُعَافَاةٌ بِكُلِّ مَكْرُوهٍ وَخَلْدُورٍ مِنْ جَمِيعِ الْبَلَاءِ
الْعَهْدُ فِيهِ الَّذِي آعَانَا عَلَى حِيلَامِ هَذَا الشَّهْرِ وَفِيَامِهِ حَتَّى تَبْلُغَنَا الْخَيْرَ لَيْلَةَ
مِنْهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَحْسَنِ مَا دُعَيْتَ بِهِ وَارْحَمَتِي مَا رَضَيْتَ بِهِ مِنْ عَمَلِي
وَالْحَمْدُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْ وَدَاعِي
شَهْرَ رَمَضَانَ وَدَاعِي خُرُوجِي مِنَ الدُّنْيَا وَلَا وَدَاعِي الْخُرُوجَ عَادَتِكَ فِيهِ وَلَا لَوْ
صَوَّغْتَ لَكَ وَارْدَتِي الْعُودَ فِيهِ ثُمَّ الْعُودَ فِيهِ بِرَحْمَتِكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ
وَوَفَّقَنِي فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَجَعَلْهَا لِي خَيْرَ أَمْرٍ مِنْ شَهْرِ رَبِّ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَالْبَارِ وَالظُّلَمِ وَالْأَنْوَارِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا بَارِي الْمَعْنَى
يَا حَنَّانُ يَا نَيَّانُ يَا اللَّهُ يَا مَنْ يَا رَحِيمُ يَا قَيُّوْمُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ لَكَ الْأَكْمَالُ
الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعَالِيَا وَالْكِبَرِيَا يَا أَلَاءَ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا رَحِيمُ اللَّهُ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي
السُّعْدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَأَجْعَلْ لِي فِي عِلِّيِّينَ وَاسْأَلُكَ مَغْفُورَةً
وَأَنْ تَهَبَ لِي بِقَبْضَتَيْ يَدَيْكَ قَلْبِي وَأَمْنًا لَا يَشُوبُهُ شَكٌّ وَرَحْمَةً يَا

سَلَامَةً

يَا رَحِيمُ

قَهَّ وَكَانَ تَوْبَتِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَقَدْ لَاحِظَ حَسَنَةً وَأَنْ تَقْبَلَ عَذَابَ
 النَّارِ لِحَبْرَةِ اللَّهِ أَجْمَلُ فِيمَا تَقْضَى وَتَقْدَرُ مِنْ أَمْرِ الْقُدُومِ وَفِيمَا تَقْرَأُ
 مِنْ أَمْرِ الْحَاكِمِينَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ الْقُدْرَةُ الْقُدْرَةُ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدُلُ وَلَا يَنْبُرُ
 أَنْ تَكُنْ مِنْ خَلْقِ يَدِكَ الْحَرَامِ الْمَكْرُورِ وَجَهَنَّمَ الشُّكُورِ سَعْيُهُمْ الْمَعْتُورِ وَهُمْ
 الْمَكْرُورُ عَنْهُمْ سُبْحَانَهُمْ وَأَجْعَلْ فِيمَا تَقْضَى وَتَقْدَرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَأَنْ تُغْنِيَ
 رَقَبَتِي مِنَ الشَّارِبِ الرَّاحِمِ الرَّاحِمِ اللَّهُ أَنْ اسْأَلَكَ وَلَمْ يَسْأَلِ الْعِبَادُ مِثْلَكَ
 جُودًا وَكَرَمًا وَارْتَبَ إِلَيْكَ وَلَمْ يَرْجُبْ لِعِبَادِكَ أَنْتَ مَوْضِعُ سُؤْلِ السَّائِلِينَ
 وَمُسْتَهْتِكِ الْعَبِيدِ اسْأَلَكَ بِأَعْظَمِ السَّائِلِينَ كُلِّهَا وَأَفْضَلِهَا وَأَجْمَلِهَا
 يَنْبَغِي لِلْعِبَادِ أَنْ يَسْأَلَكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ وَيَا رَحِيمُ يَا مَلِكُ مَا عَمِلْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَفْعَلْ
 وَيَا بَنِيَّ الْخَيْرِ وَمَا لَكَ الْبَلَاءُ وَيَنْبَغِي لِي أَنْ لَا تُخْشِيَ وَأَكْرَمِ اسْمَكَ
 عَلَيَّ وَاحْتِمْ إِلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْكَ مَنَازِلَةً وَأَقْرَبَ إِلَيْكَ وَسَبِيلَةً وَبُحْبُلَةً
 مِنْكَ كَوْنًا وَأَسْأَلُكَ لَدَيْكَ إِبْرَاهِيمَ وَيَا بَنِيَّ الْمَكُونِ الْخَزْوَانِ الْخَزْوَانِ الْخَزْوَانِ
 الْأَجَلِ الَّذِي خُفِيَ وَهُوَ أَوْ تَرْضَى مِنْ عَمَلِي مَا تَرْضَى وَتُسَبِّحُ لَهُ دُعَاءَهُ وَتُحْمِلُ
 الْأَعْيُوبَ سَائِلَكَ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ
 وَالْفُرْقَانِ وَبِكُلِّ اسْمٍ دُعَاكَ بِهِ جَلَّ عَرْشُكَ وَمَلَأَ كُتُبُكَ وَمَوَانِيكُ وَجَمِيعِ مَا
 مِنْ جَلَّتْكَ مِنْ شَيْءٍ أَوْ صَدَّقَ أَوْ فَهِدَ وَجَعَلَ الرَّاحِمِينَ إِلَيْكَ الْفَرَقِينَ
 مِنْكَ الْمُتَعَفِّينَ وَبِكَ وَبِحَقِّ عَمَّا وَرَى بِكَ الْحَرَامِ حُجَّاجًا وَمُعْتَمِرِينَ وَمُعْتَمِدِينَ
 وَالْحَامِلِينَ فِي سَبِيلِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ عَبْدٍ سَبَّحَكَ بِكَ فِي نَوْمٍ أَوْ نَهْيٍ أَوْ سَهْلٍ
 أَوْ جَبَلٍ أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ قَدْ شَدَّتْ مَاقَتُهُ وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ وَعَظُمَ حُرْمَتُهُ
 وَضَعُفَ كَدُّهُ دُعَاءَ مَنْ لَا يَجِدُ لِنَفْسِهِ سَادًا وَلَا لِصَفْعِهِ مَقْوِيًا وَلَا لِلدُّنْيَةِ
 غَاثًا غَمْرًا هَارِبًا إِلَيْكَ مُتَعَوِّذًا بِكَ مُعْتَمِدًا لَكَ غَيْرَ مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُسْتَكْبَرٍ

وَالْقُرْآنِ

وَمُعْتَمِدِينَ

بِحَقِّ كُلِّ عَبْدٍ سَبَّحَكَ بِكَ فِي نَوْمٍ أَوْ نَهْيٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ قَدْ شَدَّتْ مَاقَتُهُ وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ وَعَظُمَ حُرْمَتُهُ وَضَعُفَ كَدُّهُ دُعَاءَ مَنْ لَا يَجِدُ لِنَفْسِهِ سَادًا وَلَا لِصَفْعِهِ مَقْوِيًا وَلَا لِلدُّنْيَةِ غَاثًا غَمْرًا هَارِبًا إِلَيْكَ مُتَعَوِّذًا بِكَ مُعْتَمِدًا لَكَ غَيْرَ مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُسْتَكْبَرٍ

خَائِفًا بِأَنْ يَفْقِرَ اسْتَجِيرَ إِلَيْكَ اسْأَلَكَ بِعِزَّتِكَ وَعَظَمَتِكَ وَجَبَرَتِكَ
 وَسُلْطَانِكَ وَكِبَالِكَ وَبَهَائِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَيَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ
 وَبِهَائِكَ وَيَقْوَمُ عَلَيْكَ عَلَى مَا أَرَدْتَ مِنْ خَلْقِكَ أَدْعُوكَ يَا رَبِّ حَقًّا وَطَعْمًا
 وَرَغْبَةً وَرَغْبَةً وَخَشَعًا وَتَكَلُّفًا وَنَقْرًا عَاوِيًا وَخَائِفًا وَخَائِفًا خَائِفًا لَكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
 يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ أَعُوذُ بِكَ
 يَا اللَّهُ الْوَاحِدَ الْحَدِيدَ الْوَحِيدَ الْمُسْتَكْبِرَ الْمُتَعَالِيَ وَاسْأَلَكَ بِجَمِيعِ مَا دَعَاكَ
 بِهِ وَيَا مُعَانِيكَ الْبَنِيَّ تَعَالَى كَأَنَّكَ كَأَنَّكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَغْفِرَ لِي
 وَأَرْحَمَنِي وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ وَتَقَبَّلْ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَصِيَامَهُ
 وَصِيَامَتَهُ وَفَرَصَتَهُ وَتَوَافُلَهُ وَغَفِرَ لِي وَرَحِمَنِي وَأَعْفَ عَنِّي وَلَا تَجْعَلْهُ لِي شَرًّا وَمَقَاتِلًا
 حُمَةً لَكَ وَعَبْدًا لَكَ فِيهِ وَلَا تَجْعَلْ وَدَاعِيًا لَهُ وَدَاعِيًا حُرْمَتِي مِنْكَ يَا الْكَرِيمَ
 أَوْجِبْ لِي مِنْ جَنَّتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَخَشْيَتِكَ فَضْلًا مَا أَعْطَيْتَ لَكَ
 مِنْ عَبْدِكَ يَا اللَّهُ لَا تَجْعَلْ لِي أَحْسَنَ مِنْكَ فِيهِ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ عَفْوِكَ
 فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنَ الْبَارِ غُفْرَتَكَ لَكَ مَا قَعَمَ مِنْ ذُنُوبِي وَمَا كُفِرَ وَأَوْجِبْ لَكَ أَفْضَلَ
 مَا رَجَاكَ وَأَمَلَّكَ مِنْكَ يَا رَحْمَةً الرَّاحِمِينَ اللَّهُ أَنْ تَقْبَلَ الْعَوْدَ وَتُصَلِّيَ لَكَ
 وَجِبَادَكَ فِيهِ وَأَجْعَلْ لِي مِنْ كَرَمِكَ فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنْ خَلْقِ يَدِكَ الْحَرَامِ الْمَكْرُورِ
 وَجَهَنَّمَ الشُّكُورِ سَعْيُهُمْ الْمَعْتُورِ وَهُمْ الْمَكْرُورُ عَنْهُمْ سُبْحَانَهُمْ وَأَجْعَلْ فِيمَا تَقْضَى وَتَقْدَرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَأَنْ تُغْنِيَ
 رَقَبَتِي مِنَ الشَّارِبِ الرَّاحِمِ الرَّاحِمِ اللَّهُ أَنْ اسْأَلَكَ وَلَمْ يَسْأَلِ الْعِبَادُ مِثْلَكَ
 جُودًا وَكَرَمًا وَارْتَبَ إِلَيْكَ وَلَمْ يَرْجُبْ لِعِبَادِكَ أَنْتَ مَوْضِعُ سُؤْلِ السَّائِلِينَ
 وَمُسْتَهْتِكِ الْعَبِيدِ اسْأَلَكَ بِأَعْظَمِ السَّائِلِينَ كُلِّهَا وَأَفْضَلِهَا وَأَجْمَلِهَا
 يَنْبَغِي لِلْعِبَادِ أَنْ يَسْأَلَكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ وَيَا رَحِيمُ يَا مَلِكُ مَا عَمِلْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَفْعَلْ
 وَيَا بَنِيَّ الْخَيْرِ وَمَا لَكَ الْبَلَاءُ وَيَنْبَغِي لِي أَنْ لَا تُخْشِيَ وَأَكْرَمِ اسْمَكَ
 عَلَيَّ وَاحْتِمْ إِلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْكَ مَنَازِلَةً وَأَقْرَبَ إِلَيْكَ وَسَبِيلَةً وَبُحْبُلَةً
 مِنْكَ كَوْنًا وَأَسْأَلُكَ لَدَيْكَ إِبْرَاهِيمَ وَيَا بَنِيَّ الْمَكُونِ الْخَزْوَانِ الْخَزْوَانِ الْخَزْوَانِ
 الْأَجَلِ الَّذِي خُفِيَ وَهُوَ أَوْ تَرْضَى مِنْ عَمَلِي مَا تَرْضَى وَتُسَبِّحُ لَهُ دُعَاءَهُ وَتُحْمِلُ
 الْأَعْيُوبَ سَائِلَكَ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ
 وَالْفُرْقَانِ وَبِكُلِّ اسْمٍ دُعَاكَ بِهِ جَلَّ عَرْشُكَ وَمَلَأَ كُتُبُكَ وَمَوَانِيكُ وَجَمِيعِ مَا
 مِنْ جَلَّتْكَ مِنْ شَيْءٍ أَوْ صَدَّقَ أَوْ فَهِدَ وَجَعَلَ الرَّاحِمِينَ إِلَيْكَ الْفَرَقِينَ
 مِنْكَ الْمُتَعَفِّينَ وَبِكَ وَبِحَقِّ عَمَّا وَرَى بِكَ الْحَرَامِ حُجَّاجًا وَمُعْتَمِرِينَ وَمُعْتَمِدِينَ
 وَالْحَامِلِينَ فِي سَبِيلِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ عَبْدٍ سَبَّحَكَ بِكَ فِي نَوْمٍ أَوْ نَهْيٍ أَوْ سَهْلٍ
 أَوْ جَبَلٍ أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ قَدْ شَدَّتْ مَاقَتُهُ وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ وَعَظُمَ حُرْمَتُهُ
 وَضَعُفَ كَدُّهُ دُعَاءَ مَنْ لَا يَجِدُ لِنَفْسِهِ سَادًا وَلَا لِصَفْعِهِ مَقْوِيًا وَلَا لِلدُّنْيَةِ
 غَاثًا غَمْرًا هَارِبًا إِلَيْكَ مُتَعَوِّذًا بِكَ مُعْتَمِدًا لَكَ غَيْرَ مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُسْتَكْبَرٍ

وَبِهَائِكَ وَر

ما باناد کرده است از آدم کند و حضرت هب غلام و کنیز از زاده از کمال
خدمت نمرمود و درین روز عرفات نیز بد ما خود را ازاد میفرمودند
وارد شده است که سنت است که در شب آخر سوره انعام و کف و بقره بخواند
و صد مرتبه بگوید استغفر الله و اتوب الیه **فصل هفتم** در دعاها
مخصوص در ماه رمضان مبارک است پسند معبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که از حضرت در هر شب از شبهای دهه آخرین دعا میخوانند که اللهم
انک قلت فی کلمات شهر رمضان الذی انزل فیہ القرآن هکذا الناس ویتنا
یراجون و الفراقان فمظلمت حرمة شهر رمضان بما ترکت فیہ القرآن و کفرت
بما لک القد و جعلت ما خیر من الف شهر اللهم و هذه ایام شهر رمضان قد انقضت
ولیک الید قد نصرمت و قد حضرت بالقرآن الی ما انت اعلم برمی و احسن
لقد دیر من الخلق اجمعین فاستلک بما سئلک به من لا یحکک المشرکون و
انما اولک المرسکون و عبادک الضالون ان تصل علی محمد و آل محمد و انک
رکبتی من النار و تدخلنی الجنة برحمتک و ان تسفل علی الایمن يوم الحشر
من کل هول عذبه لیوم النیمه الی و اتعوذ بوجهک الکریم و جلالک
العظیم ان یفقی شهر رمضان و لیلته و لک فی سبعة اودب و الفی
به او حطیه و یبذل ان یقتضها من لم یغفرها ل سیدک سیدک استلک
لا اله الا انت لا اله الا انت انک نصبت عینی فی هذا الشهر فاندع
رضی و ان لم تکن رضیت عینی و ان لا یفرض عی یا ارحم الراحمین یا اقلیا احد
یا حبه ما من لم یولد و لم یولد و لم یکن له کفو احد **و بسم الله** یا منیر
الحدید لیا و د علیه السلام یا کاشف الضر و الکریم اعظم عن نور علی السلام
ای فرج من محب علی و یخرج من یوسف علی السلام سل علی محمد و آل

محمد کانت له ان یصل علیهم اجمعین و اتعالی ما انت اهل و لا تفعل فی
ما انا اهل و پسند معبر دیگر از حضرت علی علیه السلام منقولست که در هر شب
دهه آخرین دعا بخواند اعوذ بجلال و جبهک الکریم ان یفقی شهر رمضان
او یطلع الفجر من لک هدی و یغنی لک عندی عیة اودب لعلی علیک یوم
الفتاک و پسند های معتبر در هر شب از دهه آخر دعای مخصوصی از حضرت صادق
علیه السلام وارد شده است و بر مطالب دنیا و آخرت مشتمل است **دعا اول**
بسم الله یا منیر اللیل فی النهار و یا منیر اللیل فی اللیل و یخرج المیت من المیت
و یخرج المیت من الحی ما رزق من فیض رحمتک یا الله یا رحمن یا الله یا رحیم
یا الله یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی و الاشمال العلیا و الکریم یا و الا اله الا انت
ان تصل علی محمد و آل محمد و ان تجعل اسمی فی هذه اللیل فی الشهداء و تدبر مع الشهداء
و احشای علی بن و اسما فی معفوره و یسبغ شارب شراب قلبی و ایمانا یدهب
الشک عنی و یرضینی بما قممک و انما فی الدنیا حسنة و فی الآخرة حسنة
و فی عذاب النار الحریق و اندفنی فیها ذکرک و شکرک و الرقة الیک و الایة
و القیوة و التوفیق لما وفقک له محمد و آل محمد علیهم السلام **دعا دوم**
بسم الله یا منیر اللیل فاذا نحن مطبلون و یخرج الشمس من شمسها
تقدیرک یا عزیز یا علم و مقدیر القبر من اول حتی عادی که العرجون القدریم یا نور
کل نور و شمس کل عیة و فی کل نیمی یا الله یا رحمن یا الله یا قدوس یا سدا یا
یا قریب یا الله یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی و الاشمال العلیا و الکریم یا و الا اله الا انت
استلک ان تصل علی محمد و آل محمد و ان تجعل اسمی فی هذه اللیل فی الشهداء
و روحی مع الشهداء و احشای علی بن و اسما فی معفوره و یسبغ شارب شراب قلبی
و ایمانا یدهب الشک عنی و یرضینی بما قممک و انما فی الدنیا

یا الله یا الله یا الله

الكرام بطولك بالملء الأولين **اللهم** اجعل لي فيه نصيبا من
الواسعة وأهدني فيه ليل هينك الشاطعة وحذر مناصبي إلى طمالك
الجامعة فحيتك بأمل الشاقين **اللهم** اجعلني فيه من المؤمنين
عليك واجعلني فيه من الغافرين لك واجعلني من الغفران إليك
يا غيا الطالين **اللهم** حب إلى فيه الاحسان وكره إلى فيه
العقوق والعصيان وحرم على فيه النخس والنيران عونا
المستغنين **اللهم** في فيه بالستر والعفاف واسترني
بإسار فيه الشوق والكفاف واجعلني فيه على العدل والإضافه
فيه من كل ما الخاف يعصيتك يا عظمة إلى الغافين **اللهم**
مؤمنين فيه من الدنس والافتقار وقصني فيه للثمن وحميتك الأثر بعونك
بأمره غير المساكين **اللهم** لا تؤخذني فيه بالعتاب وأقلني
فيه من الخطايا والمغفلات ولا تجعلني فيه محررا بالملء إلا فاني بعونك
بالغفران **اللهم** اجعلني فيه طاعة الخاشعين والشرع في حذر
بإتابة الخشيعين بل ما لك يا ماس الخاشعين **اللهم** وحق فيه الوفاء
الذي بيني وبينك يا ماس الخاشعين **اللهم** واجعلني فيه من المؤمنين
يا حيتك يا الله العالمين **اللهم** اهدني فيه صراط الأعمال واجعلني
فيه الخواص والآمال بامن لا يحتاج إلى التفسير والشوا بالمال في شيا
صنوع العالمين **اللهم** اجعلني فيه ليل كاشف الهموم ونور قلب
أفواه وحذر كل احتشاق إلى اتباع آثاره ونورك يا نور كل عالمين
اللهم وقر في حفي من بركانه وسهل سبيلني إلى خيرتي واجعلني
قوله مستجابا بما عاهدنيك **اللهم** اجعلني فيه من المؤمنين

بالحق

اللهم

اللهم

اللهم

اللهم

اللهم

اللهم

اللهم

اللهم اجعلني فيه من المؤمنين
عليك واجعلني فيه من الغافرين
يا غيا الطالين
العقوق والعصيان
المستغنين
بإسار فيه الشوق
فيه من كل ما الخاف
مؤمنين فيه من الدنس
بأمره غير المساكين
فيه من الخطايا
بالغفران
بإتابة الخشيعين
الذي بيني وبينك
يا حيتك يا الله العالمين
فيه الخواص والآمال
صنوع العالمين
أفواه وحذر كل
بإتابة الخشيعين
قوله مستجابا

وأنقلني عن يدي أو أسألني الله وقصني فيه ليل كاشف الهموم
في قلوب المؤمنين **اللهم** اجعل لي فيه إلى مرضاتك دليلا ولا
جعل لي شيطانا على سبيلك واجعل لي فيه من المؤمنين
الغالبين **اللهم** افرح لي فيه أبواب فضلك وأنزل علي فيه
بركائك وقصني فيه ليل هينك الشاطعة وحذر مناصبي إلى طمالك
الجامعة فحيتك بأمل الشاقين **اللهم** اجعلني فيه من المؤمنين
عليك واجعلني فيه من الغافرين لك واجعلني من الغفران إليك
يا غيا الطالين **اللهم** حب إلى فيه الاحسان وكره إلى فيه
العقوق والعصيان وحرم على فيه النخس والنيران عونا
المستغنين **اللهم** في فيه بالستر والعفاف واسترني
بإسار فيه الشوق والكفاف واجعلني فيه على العدل والإضافه
فيه من كل ما الخاف يعصيتك يا عظمة إلى الغافين **اللهم**
مؤمنين فيه من الدنس والافتقار وقصني فيه للثمن وحميتك الأثر بعونك
بأمره غير المساكين **اللهم** لا تؤخذني فيه بالعتاب وأقلني
فيه من الخطايا والمغفلات ولا تجعلني فيه محررا بالملء إلا فاني بعونك
بالغفران **اللهم** اجعلني فيه طاعة الخاشعين والشرع في حذر
بإتابة الخشيعين بل ما لك يا ماس الخاشعين **اللهم** وحق فيه الوفاء
الذي بيني وبينك يا ماس الخاشعين **اللهم** واجعلني فيه من المؤمنين
يا حيتك يا الله العالمين **اللهم** اهدني فيه صراط الأعمال واجعلني
فيه الخواص والآمال بامن لا يحتاج إلى التفسير والشوا بالمال في شيا
صنوع العالمين **اللهم** اجعلني فيه ليل كاشف الهموم ونور قلب
أفواه وحذر كل احتشاق إلى اتباع آثاره ونورك يا نور كل عالمين
اللهم وقر في حفي من بركانه وسهل سبيلني إلى خيرتي واجعلني
قوله مستجابا بما عاهدنيك **اللهم** اجعلني فيه من المؤمنين

اللهم اجعلني فيه من المؤمنين
عليك واجعلني فيه من الغافرين
يا غيا الطالين
العقوق والعصيان
المستغنين
بإسار فيه الشوق
فيه من كل ما الخاف
مؤمنين فيه من الدنس
بأمره غير المساكين
فيه من الخطايا
بالغفران
بإتابة الخشيعين
الذي بيني وبينك
يا حيتك يا الله العالمين
فيه الخواص والآمال
صنوع العالمين
أفواه وحذر كل
بإتابة الخشيعين
قوله مستجابا

میباشد و باید که غنی اخراج فطره کند از خود و از هر کس که واجب التفقّه
او باشد بشرط آنکه عیال دیگری نباشند در شب فطر که اگر عیال دیگری
باشد باید بر او واجبست و همچنین باید بدهد از هر کس که در خانه او باشد
از همان و غیر آن که آخر روز آخر ماه رمضان پیش از شام در آن خانه باشد
و افطار کند و اگر بعد از شام داخل شود و افطار کند یا نکند واجب نیست
بر صاحب خانه و اگر پیش از شام داخل شود و افطار از مال او نکند احوط آنست
که مرد و بدهد یا یکی از ایشان با زن دیگری مستحق بدهد فقره ای الله و اگر
شخصی عیال او نباشد اما تفقّه و کسبه او را دهد و در خانه دیگری باشد
زکوة او بر معطل نیست و همچنین اگر در شب عید پیش از شام از جهت عیال
طعامی بفرستد یا فقیری را چیزی بدهد یا شخصی در ماه رمضان مهمان باشد
و در شب عید جای دیگر افطار کند یا بعد از شام عید افطار کرده بخانه اواید
یا چیزی نخورده باشد و بعد از شام بیاید زکوة بر او واجب نیست و احوط
آنست که در صورت اخیر هر دو بدهد بلکه مطلق مهمان اگر غنی باشد
خود نیز بدهد بهتر است و وقت بیرون کردن فطره موافق مشهور شام
شب عید است تا ظهر روز عید و بعضی گفته اند تا شام روز عید و لحوط آنست
که در شب جدا کند و پیش از نماز عید بدهد و اگر در صبح جدا کند نیز خوب
و اگر پیش از نماز جدا کند و بعد از نماز در آن روز یا روز دیگر برای حاضر نبودن
مستحق یا عدد دیگر تاخیر کند قصور ندارد و اگر جدا نکند تا ظهر روز عید
احوط آنست که تا شام قصد ادا و قضا نکند و اگر از روز عید بگذرد قصد
قریب بدهد و قصد خصوص فطره نکند یا آنکه قصد کند که این را بدهد
که اگر قضا فطره بر من واجب باشد فطره باشد و الا تصدق باشد و بپزد

و مادر و جد و جده و فرزندان و فرزندان کان هرگاه فقیر باشند تفقّه
ایشان بر او واجب است پس اگر تفقّه او را بخورند فطره بر اوست و اگر عیال
شخصی دیگر باشند بر آن شخص دیگر است و اگر عیال دیگری نیز نباشند
اشهر و احوط آنست که او فطره ایشان را بدهد و اما حدس فطره مشهور آنست
که هر چه قوت غالب او باشد میتواند داد و احوط آنست که چون یکدم یا خرما
یا مویز یا کشک بدهد و بهتر آنست که خرما بدهد و بعد از آن مویز است و بعد
آن هر چه قوت غالب باشد چنانچه مردم شهر چون غالب قوت ایشان نان گندم
یا بر آنست که گندم بدهند و مردم دهات که غالباً نان جو بخورند جو بدهند
و در حدیث است که اگر یک صاع خرما در فطره بدهد شمر دوست بر میدارم از آنکه
یک صاع طلا بدهد و اما مقدار فطره از هر شخصی یک صاع باید داد و صاع موافق
حساب شهر و ظاهر این یک تیریز چهارده شقال و ربع شقال است و احوط
آنست که بکس و نیم تیریز بدهند و نهایت احتیاط آنست که یک شاة بدهند
و باید یکی بدهند که قوت سالیان خود و عیال خود نداشته باشد و سالیان
بکس نباشد و احوط آنست که شظاهر بقسوق نباشد و صالح باشد و لحوط
آنست که در زمان غنیمت ایام علیّه السلام بجهت جامع الشرائط عادل بدهند
که او مستحقان برساند چون مضارفا و غیره میداند و بعضی از علما نیز اوجه
دانسته اند و احوط آنست که فقیری را کمتر از یک صاع ندهند و بیک کس چند
میتوان داد و فطره بواجب التفقّه نمیتوان داد و همچنین غیر واجب التفقّه
داد بهتر است و بعد از آن به مساکیان بر ایشان و بعد از آن بکسانی که فاسد
تر و صالح تر و بر ایشان تر باشند فطره غیر سید را بپسند نمیتوان داد و فطره
سید را بپسند و غیر سید هر دو میتوان داد و سنت است که در روز عید بپزد

يَقُولُ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ الْغَنِيُّ الْكَافِرُ إِنَّكَ قَارِدُنِي وَاللَّهُ
مَا عِنْدَكَ فَتَقَبَّلْهُ لِي وَأَفْضَلُ خَوَاجِي فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ وَقَوْلُكَ
الْحَقُّ مَهْرُ رَضَانِ لَدُنِّي أَنْزَلَ فِيهِ الْقُرْآنَ فَهَذَا لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ فَعَظُمَتْ حُرْمَةُ شَهْرِ رَضَانَ بِمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَخُصَّصَتْ
وَعَظُمَتْ بِتَصْدِيرِكَ فِيهِ لِكَلِمَةِ الْقَدْرِ قُلْتَ لِكَلِمَةِ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنَ الْفِئَةِ شَهْرٍ
تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ هُوَ حَتَّى مَطْلَعِ
الْفَجْرِ الْكَلَامُ وَهَذَا أَيَّامُ شَهْرِ رَضَانَ قَدْ انْقَضَتْ كَلَامِي إِلَيْهِ قَدْ انْقَضَتْ
وَقَدْ حُضِرْتُ مِنْهُ يَا إِلَهِي لِي مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِمَعْنِي وَأَخْصَى بِعِدَّةٍ مِنْ عِدَّةٍ دُنِي
فَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي بِمَا اسْتَطَلَّ بِعِيَادِكَ الصَّالِحُونَ أَنْ تُخَلِّصَ عَلَى عَمَلِهِ وَأَمَلِ عَمَلِهِ
وَأَنْ تَقْبَلَ مِنِّي مَا تَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ وَتَنْفُضَ عَنِّي بِضْعَتِي عَلَى وَقُولِ تَقَبَّلْهُ وَوَقَبْتُ
وَأَسْتَجِيبُ جَوَابِي وَهَبْ لِي سِتْرَكَ عَنِّي رَقِيقِي مِنَ النَّارِ وَمَنْ عَلَيَّ بِالْقَوْلِ بِأَجْنَةٍ وَالْهَرَجِ
يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ مَرَجٍ وَمِنْ كُلِّ هَوْلٍ عَدَدَهُ لِيَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعُوذُ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ
الْكَرِيمِ وَحُرْمَةِ مَدِينَتِكَ وَحُرْمَةِ الصَّالِحِينَ أَنْ يَحْرِمَ هَذَا الْيَوْمَ وَلَكَ فِيهِ تَبِعَةٌ مُرِيدُ
أَنْ تُولِيَنِي بِمَا أَوْلَيْتَ أَوْلِيَاءَ تَقَابِسِي بِهِ وَتُسَبِّحُنِي وَتَقْضِي بِي وَخُصَّصْتَ تَرْبِيَتِي
أَنْ تَقَابِسِي بِهَا وَتَقْضِيَهَا مِنِّي لَمْ تَقْضِهَا وَأَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ
الْعَمَّالِ لِمَا بَرَيْتَ لَدُنِّي تَقُولُ لِلشَّيْءِ كَيْفَ يَكُونُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ اللَّهُ ثُمَّ أَلَى سِتْرِكَ
بِإِلَهِ الْإِنْسَانِ أَنْتَ رَضَيْتَ عَنِّي فِي هَذَا لَمْ تَكُنْ تَرِيدُ فِيهِ أَمْرِي مِنْ عَمَلِي رَحِمْنَا
وَأَكْرَمْتَهُ لَمْ تَرْضَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ لِي لَأَنْ قَارِضٌ عَنِ السَّاعَةِ السَّاعَةِ السَّاعَةِ
وَأَجْعَلُنِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ فِي هَذَا الْجَلِيسِ مِنْ عَمَلِكَ مِنَ النَّارِ وَطَاعَتِكَ مِنْ جَنَّةٍ
وَسَلِّمْ عَلَى خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُ ثُمَّ أَلَى سِتْرِكَ
بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تَجْعَلَ مِنْهُمْ فِي خَيْرِ شَهْرِ رَضَانَ عَبْدَكَ فِيهِ

أَيَّامُهُ
وَالْعَمَلِ

لَكَ
وَمَعْنِي مَا تَقَرَّبْتُ إِلَيْكَ مِنْذُ كُنْتُ فِيهِ لِعَظَمَةِ الْجَزَاءِ نَفْعُهُ وَأَعْتَمَهُ
مَغْفِرَتُهُ وَأَكْلَمَهُ رَحْمَتُهُ وَأَقْرَبَهُ إِلَيَّ مَا حُبَّتْ وَرَضَى الْكَلَامُ لِأَجْعَلَهُ لِي شَهْرٍ
رَضَانِ مَعْنِي لَكَ وَأَنْزَلْتَنِي الْعُودَ فِيهِ ثُمَّ الْعُودَ حَتَّى تَرْضَى وَبَعْدَ الرِّضَا وَحَتَّى
تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ وَأَنَا لَكَ مَرْضِي اللَّهُ ثُمَّ اجْعَلْ فِيهَا
تَقْضِي وَتَقْدِيرَ دِينِ الْأَمْرِ الْحَقُّومِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَكْذِبُ أَنْ تَكْتَلِبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ
الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ وَفِي كُلِّ عَامٍ الشُّكْرَ وَسِعِيهِمْ الْمَبْرُورَ بِحُجَّتِهِمْ الْمَغْفُورَ
ذُنُوبَهُمْ الْمُتَقَبَّلَ سَأْسَأَكُمُ الْمُعَافِينَ عَلَى اسْفَارِهِمْ الْمُخْبِلِينَ عَلَى سُكْرِهِمْ
الْمَحْفُوظِينَ فِي أَنْفُسِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَكُلِّ مَا أَمَنْتُ بِهِ عَلَيْهِمُ اللَّهُ ثُمَّ أَقْلِبْ
مِنْ جَلِيسِي هَذَا فِي شَهْرِي هَذَا فِي يَوْمِي هَذَا فِي سَاعَتِي هَذِهِ بِمَقْلَمِائِي بِحُجَّتِي مُسْتَجَابًا
لِي بِمَغْفُورَاتِي مُعَافَاةٍ مِنَ النَّارِ وَمَقْلَمًا مِنْهَا عَمَلًا لِأَنْ يَبْدَأَ أَبَدًا وَلَا يَنْصَرِفَ
يَا رَبَّ لَا رَيْبَ لَكَ اللَّهُمَّ إِنْ أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيهَا شَيْئًا وَارِدَتْ وَخُصِّيتَ وَ
قَدِّرْتَ وَحَقَّقْتَ وَأَنْفَقْتَ أَنْ تُبَيِّلَ عَمْرِي وَتُسَبِّحَ فِي أَجَلِي وَأَنْ تُقَوِّى ضَعْفِي
وَأَنْ تُعَفِّيَ قُصْرِي وَأَنْ تُجَبِّرَ قَافِيَتِي وَأَنْ تَرْحِمَ مَسْكِنَتِي وَأَنْ تُغْنِيَ دُنِي وَأَنْ تَرْفَعَ
ضَعْفِي وَأَنْ تُعَفِّيَ عَائِلَتِي وَأَنْ تُولِيَ وَحْشَتِي وَأَنْ تَكْثُرَ قَلْبِي وَأَنْ تَذَرَّ دُنِي
عَافِيَةً وَلِيٍّ وَخَفِضَ وَأَنْ تَكْفِيَنِي مَا أَهْمَنِي مِنْ أَمْرٍ دُنْيَا وَآخِرَةٍ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى
فَاعِلٍ عَنْهَا وَلَا إِلَى النَّاسِ فِي مَقْصُوفِي وَأَنْ تُعَافِيَنِي فِي دِينِي وَجَسَدِي وَرُوحِي
وَوَلَدِي وَأَهْلِي وَأَمْلِي وَمَوْلَاتِي وَخَوَاتِي وَجَنَابِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَأَنْ تُسَلِّمَ عَلَيَّ بِالْأَمْرِ وَالْإِثْمِ
مَا أَبْقَيْتَنِي فَأَنَا لَكَ وَلِيٌّ وَمَوْلَايَ وَتَقِيٌّ وَرَجُلٌ وَمَعْدِنٌ سَائِلٌ وَكَوْضِعٌ
شَاكُوٌّ وَمُنْتَهَى رَغْبَتِي فَلَا تُخَيِّبْنِي فِي رَجَائِي يَا سَيِّدَ وَمَوْلَايَ وَلَا تُبَيِّلَ لِي
وَرَجَائِي فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحُجَّتِي وَالْعَمَلِ وَقَدْ مَتَّعْتَنِي بِإِلَافَتِكَ أَمَانِي وَأَمْسَا

وَقَوْلُهُ

حَاجَتِي وَطَلَبِي وَفَضْلِي وَسَائِرَ مَا فَاجَعَنِي بِهِمْ وَجَهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَتَرْتِيبَ
الْمَغْفِرَةِ فَكَانَتْ مِنْكَ عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ بِالسَّعَادَةِ وَالسَّلَامَةِ وَالْكَرَمِ وَالْإِجْزَالِ
وَالْمَغْفِرَةِ وَالرِّضْوَانِ وَالسَّعَادَةِ وَالْخَفَافَةِ مَا أَكْتُبُ لِكُلِّ حَاجَةٍ كَانَتْ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَافِيَا وَلَا شَكَّ عَلَيْنَا أَحَدًا مِنْ جَلْفِكَ لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَكَفِينَا
بِكُلِّ أَمْرٍ أَمْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَرْتِيبَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَرْتِيبَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَرْتِيبَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَرْتِيبَ
وَتَحَنَّنْتَ عَلَى الْيُحْيَى وَالْيُسُفَى الْكَافِرَيْنِ الْكَافِرَيْنِ الْكَافِرَيْنِ الْكَافِرَيْنِ
شش روز بعد از عید در بعضی از روایات وارد شده است و همچنین در بعضی از روایات
وظایف روز دوازدهم را ذکر کرده اند چنانکه در میان ستیان مشهور است
و ترک هفت راست و همچنین کراحت نکاح کردن در میان عید فطر و عید قربان
اصلی ندارد و شاید اصلش از عامه نبوده باشد و در ماه شوال چون عقد عایشه
در آن واقع شده است و اکثر مفاسد اسلام بر آن مترتب شده و از بعضی روایات
که اهل مستفاد میشود که در خصوص شوال احترام گذاشتن بهتر است و اما **اما**
شاذ القعدة بدانکه اول ماهها حرام است که حق تعالی در قرآن یاد فرموده است
و آنها ذوالقعدة و ذوالحجه و ماه رجب است و در این ماههای ابتدای قتل
نکافران نباید کرد و شیخ مفید رحمه الله و غیر او از حضرت رسول صلی الله علیه
و آله روایت کرده اند که هر که در یکی از ماههای حرام نجس شده و جمعه و شب
منوالی روزه بگذارد ثواب نهصد سال عبادت برای او نوشته شود و در
از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که در شب پانزدهم ذوالقعدة
حق تعالی بوی بندگان مؤمن نظر رحمت میکند کسی که از شب راجع عبادت
بسر آورد ثواب صد عابد باو عطا کنند که در یک چشم زدن معصیت خدا نکند

باشند چون نصف شب بگذرد شروع در عبادت و نماز و حاجات خود را از حق
تعالی طلب کن که هر حاجت که طلب کنی مستجاب میگردد و بعضی از علما گفته اند
که در روز پست و سیم ماه ذی القعدة زیارت حضرت امام رضا علیه السلام
از تو دین و دوزخ است و در روز پست و پنجم ذی القعدة روزه بخواند
یعنی پس شدن زمین از کعبه بر روی آب و روزه بسیار مبارک است و کلیبی
از محمد بن عبدالله روایت کرده است که حضرت امام رضا علیه السلام در شهر مکه
دو روز پست و پنجم ذی القعدة پیرون آمدند و فرمودند که امروزه روزی است که
کهن نیز روزه ام که تمام غذای قوسیم این چه روزیست فرمود که روزیست که در
در این روز منقش گردیده است و زمین در این روز پهن شده است و کعبه در این
روز نصب شده است و حضرت آدم علیه السلام در این روز زمین فرو آمد
و ابن بابویه رحمه الله روایت کرده است از حسن و شاکه گفت ما و پدرم در خدمت
حضرت امام رضا علیه السلام شام خوردیم در شب پست و پنجم ذی القعدة پس
فرمود که امشب حضرت ابراهیم علیه السلام و حضرت عیسی علیه السلام متولد
شده اند و زمین از زیر کعبه پهن شده است پس هر که روزه روزه بگذارد
که شخص متاثر روزه داشته باشد و حضرت فاطمه علیه السلام در این روز ظاهر
شد و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که حق تعالی رحمت خود را بر
در این روز فرستاده است و روزه اش مثل روزه هفتاد سال است و روایت دیگر
رحمت از آسمان در این شب نازل شده است و تعظیم کعبه بر آدم علیه السلام
در این روز نازل شد هر که این روز را روزه بگذارد هر چه در میان آسمان و زمین است
او استغفار کند و طلب آمرزش نماید و از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
علیه مرویست که اول رحمتی که از آسمان بسوی زمین نازل شد در شب پست

بیان کند بچنانکه بیابد منفعتهای دنیا و آخرت و یاد کند خدا را در روزی
 چند معلوم بپای آنکه روزی کرده است ایشان را از کثرت جهانیا مان که گاو
 و شتر و گوسفند و غیر است و اخذ ایشان معتبره از آنکه صلوات الله علیهم منقولست
 که ایام معلومات در روز اول ماه ذی الحجه است و ایام معدومات روز دهم
 و یازدهم و دوازدهم و سیزدهم ذی الحجه و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 منقولست که عمل خیر و عبادت در هیچ ایامی نزیحتر از اینست از غیر
 اول ذی الحجه و چون ایام داخل میشد صلواتی بر آنها و با بیان اهتمام عظیم در عبادت
 میکردند و بسند معتبر منقولست از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که پدرم
 محمد باقر علیه السلام با من گفت ای فرزند که ای البته در هر شب دهه اول ذی الحجه
 دو رکعت نماز بجا آورده میان نماز شام و خفتن و در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد
 و سوره قافله الله احد و اید را بخوان و بعد از آن موسی بن جعفر علیه السلام گفت که ای فرزند
 قنّه منقالت ربّه ربعین لیکه و قال و منی و کعبه و منی و خلفی و شیعی و اهل بی
 تتبع سبیل المفسدین و مخرجین کفی با حاجیان و ثواب حج شریک خواهی بود
 بچ نروی و بعد از اول ذی الحجه روزه بیا که است و در این روز شده است که حضرت
 ابراهیم خلیل علیه السلام در این روز متولد شده است و در این روز حق تعالی حضرت ابراهیم
 خلیل خود را در این روز و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقولست
 که هر که اول روز ذی الحجه را روزه بدارد حق تعالی او را بهشت داده و روزه بنویسد
 و از حضرت امام موسی علیه السلام منقولست که هر که در روز اول ماه ذی الحجه را روزه
 بدارد حق تعالی او را بهشت داده و او را از برای او بنویسد و شیخ طوسی علیه السلام گفته است
 که از روز اول ذی الحجه تا روز نهم روزه مستحب است و اگر نتواند روز اول روزه بدارد
 و در روز اول حضرت رسالت ماه صلی الله علیه و آله حضرت فاطمه صلی الله علیه و آله

بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام ترویج نمود و روایت دیگر در روز ششم
 ترویج نمود و بدانکه روزه قضای ماه مبارک رمضان از اول ماه تا روز عرفه و یثرب
 گرفت چنانچه علم گفته اند و اخذ ایشان صحیح بر آن دلالت دارد و بعضی از روایا
 که بر منع وارد شده است سند آنها معتبر نیست و محمولند بر تقیته چنانکه
 در کتب مبسوطه دلایل آنرا ایراد کرده ام و باز شیخ رحمه الله گفته است که
 استحباب است که در روز اول نماز حضرت فاطمه علیها السلام را بجا آورد و روایت
 شده است که آن چهار رکعت است مثل نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 بعد از سلام و در هر رکعت بعد از سوره حمد پنجاه مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند
 و بعد از سلام تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام را بخواند و تسبیح اینست
 سبحان ذی العز الشایع المنیع سبحان ذی الجلال الباقع العظیم سبحان
 ذی الملال الفاعل القدیم سبحان من یزیر اثر القدره و الصفا سبحان من یسکر
 وقع الظیر فی الهوای سبحان من هو ملکنا و لا همکذا غیره **منی که** بعد از این
 انشاء الله مذکور خواهد شد که نماز حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت است
 و در رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه انا انزلناه است و در رکعت دوم بعد از حمد
 صد مرتبه قل هو الله و اگر هر روز را بعل آورد و آن دعا را بعد از هر یک بخواند هر روز
 و اگر بعد از سلام اول تسبیح مشهور حضرت فاطمه را بخواند و بعد از آن این
 دعا را شاید بهتر باشد و در بعضی از روایات وارد شده است که مستحب است
 که در روز اول نسیاعت پیش از نوال دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از
 حمد صد مرتبه سوره توحید و صد مرتبه انا انزلناه است و در هر یک بخواند
 و در روایت دیگر وارد شده است که هر که از ظالمی بترسد و در روز اول ذی الحجه
 بگوید **حسب حنی من سألنی علیک بحالی حق تعالی کفایت شر الظالم**

از وی بگفت و شیخ و نعلبکری و سیدان طائوس پسندتها معتبر روایت کرده
که حضرت صادق علیه السلام در روز اول ذی الحجه تا روز عرفه هر روز بعد از نماز
و در وقت غروب اقامت پیش از شام این دعا را میخواند اللهم هذا الايام التي
فضلتها على غيري ها من الايام وشرقتها وقد بلغت بها عمرك ورحمتك فافز
عليك من بركايت واستمع عليا فيها من نعمائك اللهم في استسكان نصلي
على محمد وآل محمد فيها وانسجيبنا فيها سبيل الهدى ورفقنا فيها التقوى
والعفاف والعين والاعمال فيها ما يحب ورضي اللهم في استسكان ما وضع كل فم
والباسع كل جوى ويا شاهد كل ملامه ويا عالم كل خبيته انفسح على محمد وآل
محمد وان تكشف عنا فيها البلاء وتنجيب لنا فيها الدعاء وتوفينا فيها
ويعيدنا وتوفقنا فيها لما يحب ربنا وتوفقنا على ما افترضت علينا من طاعتك
وطاعة رسوله واكمل بركاتك اللهم ان استسكان يا ارحم الراحمين انفسح
على محمد وآل محمد وانسجيب لنا فيها الرضا التي تمنع الدعاء ولا تحرمنا فيها خير
ما نزل فيهم من السلام وطهرنا من الذنوب يا عالم الغيوب سوا وجب لنا فيها اولاد
اللهم صل على محمد وآل محمد ولا تزل لنا فيها ذنبا الا عفرته ولا همزا مؤثمة
ولا ذنبا الا قضيتة ولا غايبا الا اوديته ولا حاجة من خواج الدنيا والاخرة الا
سقتها وتيسرها انك على كل شئ قدير اللهم لا عالم الخفيات يا ارحم
العباد يا محيى الدخوات يا رب الارضين اامن لانتسابه عليك الاعوات
صل على محمد وآل محمد واجعلنا فيها من عتقائك وطاعتك من الشاؤ والعافين
بجنتك لنا حين برحمتك يا ارحم الراحمين وصل الله على محمد وآل محمد
وسلم تسليما وضيح مفيدا وسيدنا طائوس پسندت حضرت عيسى بن جعفر دعا را
روایت کرده اند که هر شب از جانب خداوند جلیل بر این حضرت عیسی بن جعفر دعا را

بصدور او بدو گفت يا عيسى بنج دعا را در همه اول ماه ذی الحجه بخوان بدست که
همچو عبادی نزد حق تعالی محبوبتر نیست از عبادت کردن در این ماه اللهم
ان لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد سيده الخير وهو على كل
شئ قدير اللهم ان لا اله الا الله وحده لا شريك له احد صمد لا ينجذ
صاحبه ولا ولد اللهم ان لا اله الا الله وحده لا شريك له احد صمد
لا يلد ولا يموت ولا يولد ولا يموت اللهم ان لا اله الا الله وحده لا شريك له
لا شريك له له الملك وله الحمد يحيى ويميت وهو حي لا يموت سيده الخير وهو
على كل شئ قدير اللهم حسبي الله وكفى بجمع الله بين دعا ليس وراء الله شئ
الشهد لله عادي والله يرى من تبتى وان الله الاخرة والاولى پس حواصيا
گفتند يا روح الله چه ثواب دارد کسی که این کلمات را بگوید حضرت عیسی
گفت که هر که دعای او را صد مرتبه بخواند عمل هیچیک از اهل زمین بهتر از عمل او نباشد
در روز قیامت و بعد از قیامت حسنا او زیاده از همه که باشد و هر که دعای او را صد
مرتبه بخواند چنان باشد که دوازده مرتبه توبه و انجیل را خوانده باشد و ثواب
انها را او بدو دهد حضرت عیسی گفت ای جبرئیل ثواب خواندن توبه و انجیل
چیت گفت طاقت برداشتن یک حرف توبه و انجیل نداشت هر که در سالها
هفت گانه است از ملک تانکه مبعوث شد من و اسرافیل زیرا که اسرافیل
اول مبعوث بود که گفت لا حول ولا قوة الا بالله وکفیم را صد مرتبه بخواند و ثواب
بنو پسند او برای او دین ده هزار حسنه و عمو که در او ده هزار هزار گناه
و پلند کند از برای او در هشت ده هزار هزار درجه و فرود آید از آسمان هفت نفر
ملك که دستهای او را داشته باشند و صلوات فرستند بر کسی که این کلمات را
عد خوانده است پس عیسی علیه السلام گفت ای جبرئیل ایامی که صلوات

شراهم يا الله خيرا نسألك بحق تلك المناجاو التي كانت بينك وبين موسى
 عزرا فوق جبال طور سيناء واسألك يا منك الذي علمت ملك الموت ليتخير
 الانفاج واسألك يا منك الذي كتب على ورق الزبور فخصعت اليك
 اسلاك الورق فقلت يا نازكوني بدو سلاما واسألك يا منك الذي كتبته
 على سارد والجهد والكرامة يا من لا يخفي سايلا ولا ينقصه نائل يا من
 يتغاث واليد يلما اسألك يا عاقدا العزم من عرشك ومنهى الرحمة من كبرك
 وباتيك الاعظم وجلتك الاعلى وكلما لك الثناات العلى اللهم رب الارواح
 وما دنت والسماء وما اظلت والارض وما اقلت والشياطين وما اخلت
 والنجار وما جرت وبحوق كل حي فوعليتك حي وبحوق الملكة المقربين
 والروحانيين والكرهين والسجدين لك بالليل والنهار لا يفتردون
 وبحوق ابراهيم خليلك وبحوق كل دين بناذيك بر الصفا والمروة وتيسر لك
 دعاء يا محجبا اسألك هذه الامور بهذه الدعوات ان تعطينا ما قلنا
 وما اخرنا وما اسرنا وما اعلنا وما ابدينا وما اخفيها وما انت اعلم بمنا انك
 على كل شئ قدير رحمتك يا ارحم الراحمين يا حافظ كل غيب يا مؤيد
 كل وجيد يا قوة كل ضعيف يا ناصر كل ظالم يا دار كل محروم يا مؤيد
 كل مستوحش يا صاحب كل سافر يا عا د كل خائف يا غافر كل ذنب وخطيئة
 يا غياث المستغيثين يا صريح المستصرخين يا كاشف كرب المكروبين يا فارج
 همم المؤمنين يا دافع السموات والارضين يا منتهى غايه الطالبين يا محجوب
 دعوة المظطرين يا ارحم الراحمين يا رب العالمين يا ديان يوم الدين يا جود الجودين
 يا اكرم الاكرمين يا اسمع السامعين يا بصير الناظرين يا اقدر القادرين
 اغفر لي الذنوب التي تعدد العزم واغفر لي الذنوب التي تورث النعم واغفر لي الذنوب

التي تورث النعم واغفر لي الذنوب التي تعدد العزم واغفر لي الذنوب التي
 تركت الدعاء واغفر لي الذنوب التي تحبس قطر السماء واغفر لي الذنوب التي تعجل
 الفناء واغفر لي الذنوب التي تحلب الشفاء واغفر لي الذنوب التي تظلم القلوب
 واغفر لي الذنوب التي تكثف العظام واغفر لي الذنوب التي لا يغفرها
 غيرك يا الله واخبرني عن كل تبعه لاحد من خلقك واجعل لي من امرك
 وقها وحجرا ويسرا وانزل قبيلتك في صدري ورحمتك في قلبي حتى لا ارجو
 غيرك اللهم احفظني وعافني وقماني واخصني في ليلى ونهارى ومن بين
 يدي ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي ومن تحتي ومن فوقي ويسر لي السبيل
 واحسبني التيسر ولا تجعلني في عسير واعيدني يا خير دليل ولا تجعلني في
 نفسي في الامور والقبض كل سر فودا قلبي الى اهل بال الفلاح والنجاح محبورا
 في العاجل والاجل انك على كل شئ قدير وارزقني من فضلك واسرع علي
 من طيبتات رزقك واستعجلي في طاعتك واخرجني من عذابك وبارك واقلبي
 اذا توفيتني الى جنتك برحمتك اللهم افي عودك من زوال نعمتك ومن
 تحويل عافيتك ومن حلول نعمتك ومن نزول عذابك واعوذ بك من جهد
 البلاء ودرك الشقاء ومن سوء القضاء وشهامة الاعذار ومن غير ما يزل الشيا
 ومن غير ما زال الكتاب للذي لا اله الا الله لا تجعلني من الاشرار قدام اصحاب الشاة
 ولا تحرمني حجة الاخير يا حيي يا قيوم طيب وتوفني وفاة طيبة تلحقني
 بالابرار وارزقني من رزقة الانبياء ومقعد صدوق عند ملكك مقتدر الكهنة
 لك الحمد على حسن بلائك وحسنك ولك الحمد على ان لا اله الا الله يا ربنا
 مدد يديك وعلمهم كمالك فامددنا وعلمنا ولك الحمد على حسن بلائك
 وحسنك عودى خاصة كما خلقتني فاحسنت خلقي وعلمتني فاحسنت

اللهم اغفر لي الذنوب التي تعدد العزم
 واغفر لي الذنوب التي تورث النعم
 واغفر لي الذنوب التي تركت الدعاء
 واغفر لي الذنوب التي تحبس قطر السماء
 واغفر لي الذنوب التي تعجل الفناء
 واغفر لي الذنوب التي تحلب الشفاء
 واغفر لي الذنوب التي تظلم القلوب
 واغفر لي الذنوب التي تكثف العظام
 واغفر لي الذنوب التي لا يغفرها غيرك
 يا الله واخبرني عن كل تبعه
 واجعل لي من امرك وقها وحجرا
 ويسرا وانزل قبيلتك في صدري
 ورحمتك في قلبي حتى لا ارجو غيرك
 اللهم احفظني وعافني وقماني
 واخصني في ليلى ونهارى ومن بين
 يدي ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي
 ومن تحتي ومن فوقي ويسر لي السبيل
 واحسبني التيسر ولا تجعلني في عسير
 واعيدني يا خير دليل ولا تجعلني في نفسي
 في الامور والقبض كل سر فودا قلبي
 الى اهل بال الفلاح والنجاح محبورا
 في العاجل والاجل انك على كل شئ قدير
 وارزقني من فضلك واسرع علي من طيبتات
 رزقك واستعجلي في طاعتك واخرجني من
 عذابك وبارك واقلبي اذا توفيتني الى
 جنتك برحمتك اللهم افي عودك من زوال
 نعمتك ومن تحويل عافيتك ومن حلول
 نعمتك ومن نزول عذابك واعوذ بك من
 جهد البلاء ودرك الشقاء ومن سوء القضاء
 وشهامة الاعذار ومن غير ما يزل الشيا
 ومن غير ما زال الكتاب للذي لا اله الا الله
 لا تجعلني من الاشرار قدام اصحاب الشاة
 ولا تحرمني حجة الاخير يا حيي يا قيوم
 طيب وتوفني وفاة طيبة تلحقني بالابرار
 وارزقني من رزقة الانبياء ومقعد صدوق
 عند ملكك مقتدر الكهنة لك الحمد على
 حسن بلائك وحسنك ولك الحمد على ان لا
 اله الا الله يا ربنا مدد يديك وعلمهم
 كمالك فامددنا وعلمنا ولك الحمد على
 حسن بلائك وحسنك عودى خاصة كما
 خلقتني فاحسنت خلقي وعلمتني فاحسنت

عَلَيَّ وَهَذَا لِي فَقَسَّتْ هَذَا قَالَتْ لَمْ تَكُنْ عَلَى الْغَايَةِ عَلَى قَدَرِ مَا وَجَدْنَا
 مَكَرًا كَرِيمًا يَسْتَبْدِي قَدْ قَبِلْتَهُ وَكَرِهْتَهُ يَسْتَبْدِي قَدْ قَبِلْتَهُ وَكَرِهْتَهُ
 يَسْتَبْدِي قَدْ قَبِلْتَهُ وَكَرِهْتَهُ يَسْتَبْدِي قَدْ قَبِلْتَهُ وَكَرِهْتَهُ
 قَدْ سَتَرْتَهُ قَالَتْ لَمْ تَكُنْ عَلَى كُلِّ حَالٍ وَفِي كُلِّ مَوَاقِفٍ وَتَمَانٍ وَمُتَقَلِّبٍ وَمَقَامٍ
 وَعَلَى هَذِهِ الْأَسَالِ وَكُلِّ خَالٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مِنْ أَفْضَلِ عِبَادِكَ نَصِيبًا وَفِي هَذَا
 الْيَوْمِ مِنْ حَبِيبٍ يَقْبَلُهُ الْوَقْرُ كَقَبْلِهِ أَوْ سَوْفَ يَقْبَلُهُ أَوْ بَلَاغُهُ نَدْعُهُ أَوْ حَرَمُهُ
 أَوْ رَحْمَةٍ تَنْتَشِرُ فِيهَا أَوْ عَاقِبَةٍ تَلْبِسُهَا فَأَتَاكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَبْلَهُ وَسَيَدُّكَ خَرَابُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَتَبْتَ الْوَاحِدَ الْكَرِيمَ الْمُعْطَى الَّذِي لَا يَزِدُّ سَائِلَهُ وَلَا يَحْبِبُ
 أَمَلَهُ وَلَا يَنْقُصُ نَائِلَهُ وَلَا يَنْقُصُ مَا عِنْدَكَ بَلْ يَزِيدُكَ كَرَمًا وَطَيْبًا وَعِظًا وَجُودًا
 وَأَنْدَقِي مِنْ خَزَائِنِكَ الَّتِي لَا تَنْفَدُ وَمِنْ رَحْمَتِكَ الَّتِي لَا تَنْقُصُ عَطَاكَ لَوْ رَجَعْتَ
 عَظُمُورُكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَبْلَهُ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَادِثُ بَسِيرًا وَنَظِيرًا
 زِيَارَتِ حَضْرَتِ إمام حسين صلوات الله عليه مشرب ودر معرفت ودر یاد است
 زيارت نزد بیکر ادب کتاب تحفة الزائر ایراد کرده ام و زیارت دوران شاه بعد از این
 مذکور خواهد شد و پیشتر نیز زیارت آنحضرت مذکور شد و اما در معرفت و در یاد
 عظیم است و کبری که توفیق یابد که در عرفات باشد دعای و اعمال بسیار دارد
 و بهترین اعمال در این روز دعا است حق مستجاب است که جمع کنند میان نماز ظهر
 و عصر در اول وقت و قائل و از آن عصر ساقط میشود و بعد از آن عصر مشغول
 دعا باید شد تا شام و دعا از برای برادران مؤمن از رفتن و مرده بسیار باید کرد
 چنانچه در حدیث صحیح منقول است که ابراهیم بن هاشم گفت مر عبد الله بن جعفر را
 دیدم در موقف عرفات و حال آنکه هیچ کس را از او خبر ندیدم پیوسته در دعا
 خود را و میانه آن میگذارد و در دعا دیدم اش بر دوشش جاری بود تا زمین می رسید

چون مردم فارغ شدند گفتیم و قوف همچو کس را بهتر از و قوف توفیق بدیدم گفت
 بخدا سوگند که دعا نکردم مگر برای برادران مؤمن خود زیرا که از حضرت
 امام موسی علیه السلام شنیدم که هر که دعا کند از برای برادران مؤمن خود
 او را عرش نهد و او را سکه از برای توفیق هزار برابر او بدارد پس من خواستم که دست
 بر دارم از صد هزار برابر عای مملکت که الله مستجاب است برای یکدغای خود
 که عین دایم مستجاب خواهد شد بانه و اگر کسی توفیق یابد که در روز عرفه در محبت
 حق مقدسه حضرت امام حسین صلوات الله علیه باشد ثوابش کمتر نیست
 از کسی که در عرفات باشد بلکه زیاده است چنانکه از حضرت صادق علیه السلام
 منقول است که هر که در روز عرفه زیارت آنحضرت برود حق او را شناسد و او را
 امام واجب الاطاعه دانند و بسند حق تعالی برای او ثواب دو هزار حج و دو هزار
 عمره مقبول و هزار جهاد که با پیغمبر بر سرلی باشد یا امام عادل بر او گفت که
 کجاست ثواب و قوف عرفات حضرت از روی غضب بسوی او نظر کرد و فرمود
 بدن سستی که بنده شوم چون در روز عرفه نزد قبر آنحضرت حاضر شود و در هر فرات
 غسل کند و متوجه زیارت شود و هر گاه که بر میخیزد و ثواب یک حج و عمره برای او میشود
 و در نهایت دیگر فرمود که در روز عرفه حق تعالی اول نظر رحمت بسوی زوار آنحضرت
 امام حسین علیه السلام میکند و گناهان را از ایشان میبزد و بعد از آن توجه
 اهل عرفات میکند زیرا که در میان زوار آنحضرت حرام زاده و فرزند نایب است
 و در میان اهل عرفات هست و کبری که توفیق هیچکس را از آنها را نیافته باشد باید
 که در سایر بلاد غسل بکند و در جمع مؤمنان حاضر شود و زیارت آنحضرت بکند
 و اگر در بام بلند بنی احمر ای کشته باشد بهتر است پس مشغول دعا شوند
 و تا شام مشغول ذکر و دعا باشد تا در ثواب آنها شریک شود چنانچه از حضرت

می آید و حاجات ایشان

صادر علیه السلام منقولست و احادیث دیاب رفته روز عرفه منقولست و اکثر
 علما جمع میان حدیث باین روش کرده اند که اگر استباهی در ماه باشد و روز
 از دعا کردن ضعیف نکند و اندک است و آنکه کوهست یعنی نوازش که راست
 و بدوایتی واقع شده است که رفته روز عرفه بر راست بار و نه یکسال و اگر
 استباه در ماه باشد یا بار و نه از دعا ضعیف شود و روزی نکرده بهتر است
 و از حضرت صادر علیه السلام منقولست که هر که در روز عرفه پیش از آنکه متوجه
 دعا شود و در کعبه نماز بجا آورد و در زیر آسمان و اعتراف کند از خدا بگناهان خود
 و اقرار کند بخطاهای خود و بگوید یا اهل عرفات و گناهان گذشته و آید
 از زمین و در پیشگاه خدا برسد و بر او ایستاد و بعد از آن خضر و زکریا است
 و گفته است که این نماز مخصوص جمعیست که در اطراف باشند و عرفات
 نباشند و در حدیث معتبر از حضرت صادر علیه السلام منقولست که چون خوا
 متغول دعا شود اول صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه سبحان
 و صد مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه قل هو الله احد و صد مرتبه سورة الفاتحه
 بخواند و در روایت دیگر فرمود که صد مرتبه ایا الکریمی بخواند و صد مرتبه لا حول
 و لا قوة الا بالله بگوید و صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد بگوید پس مشغول
 و دعا شود و بهترین دعاها دعا ضعیفه کامله است از الجشوع و خشوع و تانی
 و رقت بخواند که شتم است بر جمیع مطالب دنیا و آخرت و شیخ طوسی رحمه الله
 بیضا در حشر از حضرت صادر علیه السلام روایت کرده است که حضرت رسول صلی
 علیه و آله حضرت امیر المؤمنین علیه السلام گفت میخوای تورا تعلیم کنم دعا
 روز عرفه را و آن دعا پیغمبران پیش از من است میگوئی لا اله الا الله و احد
 لا شریک له له المملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت و بیه الحشر

و هو علی کل شیء قدير اللهم لك الحمد كما لا اله الا انت و حقنا نفوسنا و حقنا
 يقول القائلون اللهم لك صلوات و تسبیح و تحمید و ثناء و لك و لك و لك
 حقنا انك تموتون اللهم اني اعوذ بك من الفقر و من وسواس الصدر و من شتات
 الامر و من عذاب القبر اللهم اني اسئلك خيرا لزوج و اعوذ بك من شر ما تحب اليه
 الزناخ و اسئلك خيرا لليل و خيرا للهار اللهم اجعل في قلبي نور اوفى بيمينه
 نور اوفى بيمينه نور اوفى بحبي نور اوفى بحبي و عظماني و عروقي و مقامي و مقعداتي
 و من كل و عظمي نور و اعظمه في النور يا رب يوم القاء لك على كل شيء قدير
 و از حضرت امیر رضا علیه السلام منقولست که این دعا را در روز عرفه بخواند
 اللهم كما سئرت على ما لا اعلم فاغفر لي ما فعلت و كما وسعني عظمك فليسعني
 عفوكم و كما بذلني بالإحسان فام بيمينتك يا عفوكم و كما امرتني بعفوكم فام
 بعفوكم و كما عرفتني و قد بينت لك ما كرميني بظاهرك و كما عصمتني عما لا اكن
 اعتمد منه الا بعفوتك فاغفر لي ما لو شئت عصمتني منه يا جواد يا كريم
 يا ذا الجلال و الاكرام و از حضرت امام موسی علیه السلام این دعا منقولست
 اللهم اني عبدك و ابن عبدك اني فقير و محتاج يا ارحم الراحمين و اني اطلب
 منك ما لا اقدر عليه يا ارحم الراحمين يا ارحم الراحمين يا ارحم الراحمين
 و از جمله دعاها مشهور و معروفه دعا حضرت سید الشهدا است
 حسین صلوات الله علیه است بشیر و بشیر بران غالب است یعنی دعا کرده اند
 که پسین روز عرفه در عرفات در خداست غنچه بودیم بر از خیمه خود
 بیرون آمدند با کرمی از اهل بیت و فرزندان و شیعیان خود با آنها
 تذلل و خشوع پس در جانب چپ کوه ایستادند و روی مبارک را بسوی کعبه
 گردانیدند و دستها را بر پرده داشتند مانند مسکین که طعام طلبند و این

و سایر روز

از روز اکبر و شریف و از روز عرفه

وعاذوا به **والله** الذي ليس له صانع ولا يعطيه مانع ولا يكتسبه صانع
 وهو اجود الواسع فطر جناس البديع والقرين الحكيم الصانع ولا يخفى عليه
 الظلال ولا يفتن عنده الا وادفع جانبي كل صانع وادفع كل فاع وادفع كل فاع
 ومنزل المنايع والكتاب الجامع بالثور الساطع وهو للدعوات سامع والجميع
 نافع والمدرجات رافع ولكل كليات رافع ولكل جارية فاع وادفع عبدة كل صانع
 وادفع صرعة كل صانع فلا اله غيره ولا شئ بعده وليس كنه شئ ومو
 التميع الجبر اللطيف الحبير وهو على كل شئ قدير اللهم اني رغب
 اليك واكفك بالربوبية لك مقورا يا اناك رب وانا اليك مودى ابتداني
 بغيرتك قبل ان اكون شيئا مذكورا وحلفتني من التراب ثم اسكنني الاكلا
 امساك السادون واختلاصا للذوق فلم ازل طاعنا من جلال رحمتي في مقام
 الايام الماضية والقرود الخالية لم يخرجني لرافتك بي والطفك لي و
 احسانك لي في دولة ايام الكثرة الذين نقصوا عهدك وكذبوا رسلك
 لكنك اغرحتني رافة منك وحننا على الذي سبق لي اهدى الذي
 يسرني وفيه استأبني وصرقت في ذلك روقت في جيبك صنعك وسوايع
 فعتك فاستدعت خلقي من مني عني ثم اسكنني في ظلمات ثلاث بين
 ثم وجدته ولم تكن في ظلمتي ولم تجعل لي شيئا من مني ثم اغرحتني
 الى الدنيا انا سوبا وحفظتني من الهدي طيفا حبيا ودفعني من الغي الى انا
 طرقة وعطفت على قلوب الخواصن وهكتني الامهات الرخايم وكلافتني
 من طوارق الحان وسلمتني من الزيادة والنقصان فعالت باحرام يارحم
 حتى اذا استهلكت ناطقا بالكلية امنت على سوايع الانعام وبنتني

التواضع للصديق الطاهر
 واسم حاله

ط

زاوراني كل عام حتى اذا كنت نظري واعتدلت سريري اوجبت علي محبتك
 بان الهمتي عرفتك وودعتني ليجازي فطرتك وانطقني لما اذنت في سنانك
 وارحمتك من بديع خلقك وبنتني ليدركك وتذكرك وواجب طاعتك و
 عبادتك وفهمتني ما احب اليه رسلك وفسر لي تقبل من صلاتك عندك
 بجميع ذلك بعونك واطفقت ثم اذ خلقتني من حرمي الذي لم ترضه يا الهي
 بغيرتك فدا حرمي ودفعني من انواع المعاش وصنوف الرزاق من بيتك العظيم
 على واجباتك لتقدم الي حتى اذا امنت علي جميع النعم وصرفت عني كل
 النعم لم يمتعت جفلي وجراي عليك ان دللتني على ما يقربني اليك ووقفتني
 لما لم يقربني لداك فان دعوتك اجبتني وان سالتك اعطينتني واراحمتك
 شكرتي وارث كرمك وتبني كل ذلك كالا لا اتمرك على واحسانك الى
 قبيحتك سبحانك من يدعي محمد مجيد بقدرت اسمائك وعظمت افعالك
 فاني فخر يا اله الحبيب عدا اودكر انا اني عطيتك قوم بها شكرا وهي لا يربك
 من انجحهم العادون وسابع علماء الحافظون ثم ما دانت وصرفت عني النعم
 من الخبز والضر او اكثر مما ظاهرا من العافية والشكر انا اشهدك يا اله حقيقته
 ايمان وعقد عزمي بيقيني وخالص صريح توحيدني واطين سكوني بضميري
 وعلا في عبادتي نور بصري واسير صحتي وحيني وخرق مساري نفسي وحقا
 ما بين عروبي ومساري حلال مني وما حمت واطبقت شفتي وحرارت
 لفظ لسان وغمز جاني مني وعني مناسباتي وبلوغ جاني ارجع عني
 وسامع ما كل وشربي وما اذركم ربي وجل ما مل جلي وبنتني وما اشمع علي
 تا نور صدي لي بياط حجاب قلبي وكلاذ عوالي كيدي وما حوت شرابي
 اسلامي وحنان مغايل والظرف انامي وقصر عواملي ودم شعري ونباتي

بنتني

وعصبي وقصبي وعظامي ونحبي وعرفي وجميع خواججي وما انتسج على ذلك
 أيام رضاءي وما اقلت لأرضي مني ونفسي وقطعتي وسكوني وحركتي وسوفا
 ركوعي ونجودي ان لو حاولت ولجنتك مدي الاعضاء والاحقاد لعمري
 ان اودي شكرا واحدا من نعمك ما انت طعت ذلك الا بميثاق الموصي فكلما
 انما جديك بظاري راعيا عيدا اجل ولوحصت والعاودون من انا منك ان تحصى شد
 لغايتك ساقية وايقة كما حصرناه عدد ولا احصيناه عدد ابداهمنا
 لن ذلك وانت الخبير عن نفسك في كتابك الشاطق والبناء الصاوي
 ان بعدد وانعم الله لا تحصى ما صدقك في انك الله ونبأوك وبكفت نبأوك
 ورسلك ما اترك عليهم من حرك وشرفت لهم دينك غير اني يا الهنا شهد
 عيني وجهدي ومبالغ طافني ووسعي واقول وقفا مومنا الحمد لله الذي
 لم يخذ وكذا يكون مومنا ولم يكن له شريك في الملك فصاذه فيما استع
 ولاولي من الدن في رده فيما صنع سبحانه سبحانه لو كان فيها الهة
 الا الله لنفسنا ونفطرنا فبحمدا الله الواحد الحق الاحد الصمد الذي لم يلد ولم
 يولد ولم يكن له كفوا احد الحمد لله حمد بعد حمد لا يكتبه المشركون والنياب
 المرسلين وصلى الله على خير من خلقه محمد خاتم النبيين والاولا الظاهرين والباطنين
 ليس شرع فرمود ان حضرت در سوال واهتمام نمود در دعا وابتداء ودها وابتداء
 جاني بود پس گفت اللهم اجعلني اخفاك كان اراك واسعدني وتقواك
 ولا تشقني بمعصيتك وشرفني في قضائك وبارك لي في قدرتك حتى لا احب
 تعجل ما احرت ولا تاخير ما عجلت اللهم اجعل غشاي في نفسي والبعثين
 في قلبي والاخلاء في علي والنواب في بصري والبصير في ديني ومعيني
 بخارجي واجعل معي وبصري الوارثين مني وانصرني على من ظلمني وانقضي

فيه ما بين وبارك واقر بذلك عيني اللهم اكثف كرمي واسر عورتي وحمدي
 خطيئتي واساس شيطاني وفك رهاني واجعل لي يا الهنا الذبحة العليا
 في الاخرة والاولى اللهم لك الحمد كما خلقني فجعلني بميمعا بصيرا ولك الحمد
 كما خلقني فجعلني حيا سورا رحمتي وكنت عن خلق عينا رب بما اوتيتني
 صدقت فطرتي رب بما انشأتني فحدثت صورتي يا رب بما احسنت ذوقني
 فغني غافيتي رب بما انعمت علي فهديتني رب بما اوتيتني ومرت كل خير
 اتيتني واعطيتني رب بما اطعنتي وسقيتني رب بما اغنتني واقويتني رب
 اغنتني وعزيتني رب بما البستني من ذكرك العاقي ولبستني من صنعك
 الكافي صل على محمد وآل محمد واعني على باقي الدهر وصر ورفا الايام والليالي
 وعيني من اهل الدنيا والدين والآخر واكفي شوما جعل الظالمون في الارض
 اللهم ما اظلمت فاكهني وما اظلمت فبني وبني فاحرسني وفي سفري
 فاحفظني وفي امني ومالي وولدي فاحفظني وجماد فبني مبارك لي وفي نفسي
 فذلني وفي احوالي ابر عظمتني ومن ايجن والامن مسكني وبلدي فلا تقطن
 ويسر لي فلا تحزن ويعمل فلا تبذلني والى غيرك فلا تمكيني الى غيرك فطعن
 ام الى البعيد فحسني ام الى المستضعفين لي ولت رب ومليك امري فكلوا
 اليك غرقي وتعداري وهواني على مولكتك امري اللهم فلا تجعل عني
 فان لم تكن غفبت علي فلا ابالي برواك غير ان عافيتك واسع لك
 يور وجعلت الذي اشرقت له الارض والسماوات وانك شفقت به الظلمات
 وصلح عليه امر الاولين والآخرين ان لا تبذلني على عصبية ولا ثمة في
 سمعتك لك العبي حتى يرضى قبل ذلك لا اله الا انت ربنا لك الحمد
 والشعر الحرام والبيت العتيق الذي احلته البركة وجعلته للناس امنا

ربنا كما اتيتني ووقفتني

وحياتك
 لتبني الهنا ونحسني

نحسني

يا مَن عَنِّي عَمَّا ظَنَّمَا مِنَ الذُّنُوبِ عَلَيْهِ يَأْمُرُ اسْبَغَ النِّعَمَ فَرَضَ يَأْمُرُ بِأَعْيُنِي
 الْجَزِيلَ بِكُومِهِ يَأْمُرُ بِفِيضِي يَأْمُرُ بِأَصَاحِبِي فِي وَحْدَتِي يَأْمُرُ بِأَغْيَابِي فِي كُفْرِي
 يَأْمُرُ بِنَبِيٍّ فِي حُفْرِي يَأْمُرُ بِنَبِيِّ الْحَقِّ وَالْإِلَهِ الْبَاقِي بِرُفْعِهِ وَاسْتَعْجِلَ وَاسْتَعْجِلْ
 وَرَبِّ جِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَرَبِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَالْإِلَهِ الْمُتَعَمِّدِينَ
 وَمَنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ وَمَنْزِلَ كَهْفِ عَصَى وَبِرِّ الْقُرْآنِ
 الْكَرِيمِ أَنْتَ كَهْفِي خَيْرَ تَعِينِي الْمَذْهَبُ سَعِيهِ لَوْ تَقْبَلُ عَلَى الْأَرْضِ بِرُحْمَتِيهَا
 وَلَوْ لَا حَسَنَتَكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ وَأَنْتَ مُقْبِلُ عَشْرِي وَلَوْ لَا سَرَّتَكَ ابْنَتَا
 لَكُنْتُ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ وَأَنْتَ مُؤَيِّدِي الْيَتَامَى عَلَى الْأَعْدَاءِ وَلَوْ لَا نَصَرْتَ ابْنَتَا
 لَكُنْتُ مِنَ الْمَعْلُومِينَ يَأْمُرُ خَضَّ نَفْسَهُ وَالشَّوْقَ وَالزَّفْعَةَ فَلَوْلَا أَوْعَدَ بَعْدَ تَقْدِيرِهِ
 يَأْمُرُ جَعَلْتَ لَدُنَّ الْمَلُوكِ نِيرَ الْمَذْهَبِ عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَهُمْ يَرَوْنَ طَوَائِدَ خَائِفُونَ بِعِلْمِ
 شَافِيَةِ الْأَعْيُنِ وَمَا تَطْفِئُ الصُّفُوفَ وَتُغَيِّبُ سَائِلَ الْأَرْكَانِ وَالْقُدُورِ يَأْمُرُ لَا
 يَعْلَمُ كَيْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ يَأْمُرُ لَا يَعْلَمُ مَا يَعْلَمُهُ إِلَّا هُوَ وَمَنْ كَسِبَ الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ
 وَسَقَطَ الْهَوَاءُ بِالْإِنْسَاءِ يَأْمُرُ لَدُنَّ الْأَكْرَمِ الْأَمْنَاءُ بِإِذَا الْمَعْرُوفِ الَّذِي لَا يَنْقَطِعُ أَبَدًا
 يَأْمُرُ خَضَّ الرُّكْبَ يُلُوسُ فِي الْبَلَاءِ الْقَفْرِ وَخُجْرَةِ الْحَبِّ وَجَاعِلُهُ بَعْدَ الْعُبُورِ
 مَلِكًا يَأْمُرُ يُلُوسُ عَلَى الْعُقُوبِ بَعْدَ رَأْيِهِ عَيْنًا مِنْ حُورٍ فَهُوَ كَظِيمٌ بِالْكَرَامَةِ
 الْخَيْرِ وَالْبَلَاءِ عَنْ يَتِيمٍ يَأْمُرُ بِمَا يَشَاءُ مِنْ الْأَشْيَاءِ عَنِ ابْنِهِ بَعْدَ أَنْ كَبُرَ سِنُهُ وَفِي
 غَمْرِهِ يَأْمُرُ اسْتَجَابَ لَنْ كَرِي يَأْمُرُ هَبَّ لَهُ يَحْيَى وَلَهُ نَفْسُهُ قَدْ وَاجِبًا يَأْمُرُ اسْتَجَبَ
 يُولَدُ مِنْ بَطْنِ الْحَوِثِ يَأْمُرُ قَالَى الْجَبْرِئِيلُ الْإِسْرَافِيلُ فَانْجَبَاهُمْ وَجَعَلَ فِرْعَوْنَ وَجَعَلَ
 مِنَ الْمَعْرُوفِينَ يَأْمُرُ أَرْسَلَ الرِّيحَ مَكْبُشَاتِ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ يَأْمُرُ لَوْ يَجْعَلُ عَلَى
 مَرْعَصَاتِهِمْ خَافِيَةً يَأْمُرُ اسْتَشْفَدَ الشَّجَرَةَ مِنْ بَعْدِ طَوْلِ الْحُجُورِ وَقَدْ عُدَّ فِي
 قَوْمِهِ مَا كَانُوا مِنْ رِزْقِهِ وَيَعْبُدُونَ غَيْرَهُ وَقَدْ حَذَّاهُ وَأَذْهَبُوا كَذِبُوا أَرْسَلَ لَدَا أَلَهُ

يَأْمُرُ لَا يَدْرِي لَكَ يَا دَاغِي لَا تَقْلُدْكَ يَأْمُرُ يَأْمُرُ الْمَوْتِ يَأْمُرُ مَوَاقِيمَ عَلَى كَلَامِي
 يَأْمُرُ كَسِبْتَ يَأْمُرُ لَمْ تَكُنْ كُنْ يَأْمُرُ مَنِي وَخَطَّتْ عِنْدَ خَطِّهَا يَأْمُرُ مَنِي
 وَلَكِنِّي عَلَى الْمَعْلُومِ فَالْعَدْلُ يَأْمُرُ حَفْظِي فِي جَمْعِهِ يَأْمُرُ دَقْقِي فِي كَرَمِي
 يَأْمُرُ يَا دَاغِي عِنْدِي لَا تَحْطِي يَأْمُرُ عِنْدِي لَاحْزَانِي يَأْمُرُ عَارِضِي بِالْخَيْرِ
 وَالْإِحْسَانِ وَعَارِضَتُهُ بِالْإِسَاءَةِ وَالْأَعْيَانِ يَأْمُرُ هَذَانِ بِالْإِيمَانِ قُلْ أَنْ
 أَعْرِفُ شُكْرَ الْأَفْرَاسِيَانِ يَأْمُرُ دَعْوَتُهُ مَرِيضًا وَفَتَانًا وَعَرَاكًا مَكَانِي وَجَانِبًا
 فَاطْمَئِنِّي فَاسْتَبْعِنِي وَعَطَشًا نَاكِرًا وَإِنْ رَذِيلًا فَاعْزِزْ وَجَاهِلًا فَفَرِّقْ وَجَنَابًا
 مَكْرُومًا وَخَلِيقًا فَرْدِي وَمَعْلَا فَاعْزِزْ وَمُسْتَصْرَفًا فَصَرِّقْ وَغَنِيًا فَامْنِئْ بِسَبِيٍّ وَأَكْرَمًا
 عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ فَابْتَدَأَ فَلَكَ الْحَمْدُ يَأْمُرُ قَالَ عَشْرِي وَفَضَّ كَرَمِي وَجَابَ دَعْوَتِي
 وَسَرَّ عَوْدَتِي وَغَضَّ رُفُوفِي وَبَلَّغَنِي طَلِبَتِي وَنَصَرَنِي عَلَى عَدُوِّي وَإِنْ أَعْلَى عَيْتَكَ
 وَمِنْكَ وَكَرَامَتِكَ لَا تَحْضِرُهَا يَأْمُرُ أَنْتَ الَّذِي نَعِمْتَ أَنْتَ الَّذِي
 احْسَنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَحْمَدُ أَنْتَ الَّذِي أَفْضَلْتَ أَنْتَ الَّذِي سَمَّيْتَ أَنْتَ الَّذِي
 اكْتَمَلَتْ أَنْتَ الَّذِي رَزَقْتَ أَنْتَ الَّذِي عَطَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِي لَقَيْتَ
 أَنْتَ الَّذِي أَدَيْتَ أَنْتَ الَّذِي كَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَ أَنْتَ الَّذِي حَصَمْتَ أَنْتَ
 الَّذِي سَرَرْتَ أَنْتَ الَّذِي غَفَرْتَ أَنْتَ الَّذِي أَقْلَبْتَ أَنْتَ الَّذِي مَكَّنْتَ أَنْتَ الَّذِي
 اعَزَّزْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِي عَصَدْتَ أَنْتَ الَّذِي أَيْدَيْتَ أَنْتَ الَّذِي
 نَصَرْتَ أَنْتَ الَّذِي شَفَعْتَ أَنْتَ الَّذِي عَايَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَوْفَيْتَ بِنَاكَ أَنْتَ الَّذِي
 وَقَّالَيْتَ فَلَاكَ الْحَمْدُ يَا دَاغِي الْكَلَامُ أَوْسَلُهُ أَنَا يَا إِلَهِي الْمُعْتَرِفُ بِذُنُوبِي
 فَاعْزِزْهُ يَا أَنَا الَّذِي سَأَلْتُكَ أَنْتَ الَّذِي أَخْطَأْتُ يَا الَّذِي غَفَلْتُ يَا الَّذِي
 جَهَلْتُ يَا الَّذِي مَنَنْتَ يَا الَّذِي سَهَوْتُ يَا الَّذِي اعْتَمَدْتُ يَا الَّذِي
 تَعَلَّمْتُ يَا الَّذِي وَعَدْتُ يَا الَّذِي خَلَقْتُ يَا الَّذِي كُنْتُ يَا الَّذِي أَعَزَّزْتُ

وَفَقْتُ أَنْتَ الَّذِي

رَحْمَةً

أَنَا إِلَى اعْرِفَ بِعَيْنِكَ عِنْدِي وَأَبُو يَدُونِي فَأَعْرِضْ بِي أَمِنْ خَصْرَةٍ وَتَوْبَةٍ
عَلَيْهِمْ وَهُوَ الْعَيْنُ عَنْ طَاعَتِهِمْ وَالْوَقُوفُ مِنْ عَيْنِ مَنْ صَاحِبِ عَمَلِهِ وَكَوْنِهِ
فَلَا تَحْمِلْ لِي أَمْرِي فَقَصِدْتَكَ وَهَيْبَتِي فَأَنْتَ كَيْفَ مَا صَحِبْتَ لَدَا
بِرَأْفَةٍ فَأَعْلَمُ وَلَا دَافِقَةٍ فَأَنْتَ خَيْرُ مَبْرَأٍ مِنْ سَبْقِكَ يَا مَوْلَايَ أَلَيْسَ مَعِيَ أَمْرٌ
بِصَغَرِي أَمْ بِلِسَانِي أَمْ بِيَدِي أَمْ بِرِجْلِي أَلَيْسَ كُلُّهَا عَنْكَ عِنْدِي وَبِكُلِّهَا عَصِيَّةٌ
يَا مَوْلَايَ فَلَا تَحْجُجْهُ وَالسَّيْلُ عَلَى يَأْسٍ سَدَّ مِنْ الْأَبْوَابِ الْأَقْبَابِ أَنْ يَنْزِعُوا
وَمِنْ الْعَشَائِرِ وَالْأَحْيَانِ يَعْرِضُونَ وَمِنْ السَّالِطِينَ يَعْجِزُونَ وَلَوْ اطَّلَعُوا
يَا مَوْلَايَ عَلَى مَا ظَلَمْتَ عَلَيْهِمْ لَمْ يَكُنْ لَكَ أَنْظَرُونَ وَكَرِهَ قُصُوفُ وَقُطُوفُ فَمَا
أَنْتَ ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ يَا سَيِّدِي خَاصِمًا ذَلِيلًا جَبَّارًا لَدُنْكَ بِرَأْفَةٍ فَأَعْلَمُ دَعَاؤُهُ
فَأَنْتَ خَيْرُ وَلَا حُجَّةَ لِي فَأَحْجِجْ بِهَا وَلَا قَاتِلَ لِي فَاجْعَلْ لِي سُبُوحًا وَمَا عَسَى أَنْ يَكُونَ
لَوْ جَعَلْتَ يَا مَوْلَايَ يَنْفَعُنِي فَكَيْفَ وَلَئِنْ ذَلِكَ وَجَّاهُ كَيْفَ مَا شَاءَ مِنْ
عَلَى مَا قَدَّرْتَ عَلَيَّ بِهَيْبَتِكَ عِنْدِي بِهَيْبَتِكَ أَنْتَ سَلَّ عَلَى عِظَامِي الْأُمُورُ وَأَنْتَ
الْحَكِيمُ الْعَدْلُ الَّذِي لَا يَجُورُ وَعَدْلُكَ مَهْلِكِي وَمِنْ كُلِّ عَدْلٍ مَهْلِكِي
تَعْلَمُ بِي فَيَدُونِي يَا لِي بِعَدْلِكَ عَلَيَّ وَارْتَعَفَ عَنِ هَيْبَتِكَ وَجُودِكَ وَكَوْنِكَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ كُنْتَ مِنَ الظَّالِمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنْ كُنْتُ مِنَ الْمُتَغَوِّرِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ كُنْتَ مِنَ الْمُؤَخَّرِينَ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ كُنْتَ مِنَ الْخَافِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ كُنْتَ
مِنَ الْوَجَلِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ كُنْتَ مِنَ السَّالِطِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنْ كُنْتُ مِنَ الرَّاغِبِينَ الرَّاجِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ كُنْتَ مِنَ الْهَالِكِينَ
الْمُتَحَيِّينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّنَا يَا لِي لَدُنْكَ الْكَلِمَةُ فَدَاثَانِي عَلَيْكَ مُحَمَّدًا
وَالْخَالِقُ لَدُنْكَ مَوْجِدًا وَأَوَّلُ لَدُنْكَ مُعِيدًا وَإِنْ كُنْتُ مُقَرَّبًا لِي فَاجْعَلْهُمَا

قوله

لَدُنْكَ تَهْأَنَ وَسَبُوحًا وَتَظَاهِرًا وَتَقَادُورًا إِلَى جِهَاتٍ مَالَةٍ تَنْزِيلُ شَعْنِكَ وَتَهْأَنَ
مِنْ عِلْقَتِي وَبِرَأْفَتِي يَا أَوَّلُ الْغُيُورِ الْأَعْيَانِ بَعْدَ الْغَيْرِ وَكُتَيْفُ الْخَيْرِ وَتَهْأَنَ
الْغَيْرِ وَدُخْجُ الْغَيْرِ وَتَهْأَنَ الْكَرْبِ وَالْعَافِيَةِ فِي الْبَدَنِ وَالسَّلَامَةِ فِي الْبَدَنِ
وَلَوْ قَدَّرْتَ عَلَيَّ قَدِيرَكَ لَكُنْتُ عَلَى جَمِيعِ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
لَمَا قَدَّرْتَ وَلَا لَمْ عَلَيَّ لَكَ تَقَدَّسَتْ وَتَعَالَيْتَ مِنْ دَبِّ عَظِيمٍ كَرِيمٍ رَحِيمٍ وَلَا
تَحْسَبْ الْأَوَّلَ وَلَا يَلْبِغُ شَأْنُكَ وَلَا تَكُنْ لِي عَمَانًا حِيلَ عَلَى عَمَلِي وَإِلَى حَسْبِي
وَأَعِمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَاسْعِدْ مَا بَاطَلَ عَنْكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَهْمَةُ
أَنْتَ جَبَّابٌ دَعَاؤُ الْمُضْطَرِّينَ يَا دُعَاكَ وَكَشِفُ السُّوءِ وَتَهْأَنُ الْمَكْرُوبِ
وَكَشْفُ الشَّقِيقِ وَتَهْأَنُ الْفَقِيرِ وَتَهْأَنُ الْكَبِيرِ وَتَهْأَنُ الصَّغِيرِ وَتَهْأَنُ الْكَبِيرِ
وَلَيْسَ دُونَكَ ظَهِيرٌ وَلَا قَوْفٌ قَدِيرٌ وَأَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ يَا مَطْلُوقَ الْمَكْبُولِ
الْأَسِيرِ يَا زَانِقَ الطُّفْلِ الصَّغِيرِ يَا عَصَمَةَ الْخَائِفِ السَّجِيرِ يَا مَنَاسِيرَ لَهْ
وَلَا دُونََ حِيلَ عَلَى عَمَلِي وَالْعَمَلُ اعْطِنِي فِيهِ الْعَشِيدَةُ أَفْضَلُ مَا أُعْطِيَ
وَأَنْتَ الْحَكِيمُ الْمَعْلُومُ بِرَبِّهِ تَوَلَّيْهَا وَالْإِجْدَادُهَا وَبَلَّيْهَا تَهْأَنُ قَدِيرُهَا وَكَوْنُهَا
تَكْتَفِيهَا وَدَعَاؤُهَا وَحَسْبُهَا وَتَقَبَّلْهَا وَسَيِّئُهَا تَهْأَنُ لَطِيفُهَا
خَيْرُهَا وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ أَلَيْسَ أَنْتَ قَرِيبٌ مِنْ دَعَائِي وَكَلِمَةٍ مِنْ جَابِ وَأَكْرَمُ
مِنْ عَنِّي وَأَوْسَعُ مِنْ أُعْطِيَ وَأَسْمَعُ مِنْ سُبْحَانَكَ يَا رَحْمَنُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحْمَةً هِيَ
لَيْسَ كَيْفَكَ مَسْئُولٌ وَلَا يَمُوكَ مَأْمُولٌ دَعَاؤُكَ فَاجْعَلْنِي وَسُبْحَانَكَ
فَاعْطِنِي وَرَحْمَتُكَ إِلَيْكَ وَرَحْمَتِي وَرَفْعَتِي إِلَيْكَ وَرَفْعَتِي إِلَيْكَ
مَكْنِي تَهْأَنُ الْكَلِمَةُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَبَيْتِكَ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ
الْأَظْهَارِينَ أَجْمَعِينَ وَتَهْأَنُ لَنَا عَمَانًا وَمَنْ نَعْنَا عَطَانًا وَاجْعَلْنَا لَكَ شَاكِرِينَ
وَلَا لَنَا لَكَ ذَاكِرِينَ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ يَا مَنْ سَلَكَ فَقَدَرُهُ

فِيهِمْ وَمَا يَدْرِيهِمْ وَمَعُودَتِ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالتَّحْدِيدِ لِلرَّبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
إِنَّا نَعْبُدُكَ وَإِنَّا نَسْتَعِينُكَ اللَّهُمَّ إِنَّا نُبِيدُكَ إِنَّا نَعْبُدُكَ وَمَا عَسَى أَنْ يَبْلُغَ
مِنْ بَدَنِكَ مَعَ قَلْبِهِ عَلَى قَهْرٍ بَلِيٍّ وَأَنْتَ خَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنَا الْمَطْلُوكُ وَأَنَا
الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الدَّلِيلُ وَأَنْتَ الْعَوِيُّ وَأَنَا
الصَّغِيرُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا السَائِلُ وَأَنْتَ الْعَفْوُ وَأَنَا
الْخَطِيئُ وَأَنْتَ الْحَيُّ وَاللَّيْلُ لَا يَمُوتُ وَأَنَا خَلْقُ أَمُونِ اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
وَمَا الْعَالَمِينَ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَفْوُ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَمَا لَكَ يَوْمَ الْيَوْمِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مِنْكَ بَدَأَ الْخَلْقُ مَا لَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامِ
وَلَا تَزَالُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
خَالِقُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الْوَحِيدُ لَا شَرِيكَ لَكَ
وَلَا كَوْنٌ كَمَنْ لَكَ كَفُو السَّادَةِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالنَّهْضِ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُحْيِي الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْبَارِي وَالْمَخْلُوقِ
لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى السُّبْحُ لَكَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ الْكَرِيمُ الْبَاقِي وَأَنْتَ اللَّهُمَّ أَنْتَ سَالِمُ الْعَالَمِ
حَسْبُ الْبَلَاءِ حَزِيلُ الْعَطَاءِ مَقْطُوعُ الْفَضْلِ بَابُ السُّبْحِ الْبَارِقِ نَفَاعُ الْخَيْرِ
كَاشِفُ الْكُرْبَاءِ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ مُنْزِلُ الْآيَاتِ مِنْ قَوْسِ سَبْعِ سَمَوَاتٍ عَظِيمِ الْبَرَكَاتِ
مُخْرِجُ مَنْ فِي الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ سَيِّدُ السَّيَاحِ حَسَنُ سَبَاحِ الْحَسَنَاتِ وَحَسَنُ
اللَّهُمَّ إِنَّكَ دَنَوْتَ فِي عِلْمِكَ وَعَلَوْتَ فِي دَوْلِكَ فَدَنَوْتُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ وَ
ارْتَفَعْتَ فَلَيْسَ قَوْكَ شَيْءٌ وَلَا تَزِي وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى خَالِقُ الْخَلْقِ مَا شَاءَ أَنْتَ

وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ

لَكَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ الْعُلَى وَلَكَ كِبَرُ بَرَاءَةٍ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى لَكَ تَعَالَى عَنِ الْخَلْقِ
الَّذِينَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ذُو الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَكَ الْخَبِيرُ وَصِيَّتُكَ وَتَحْدِيدُ
كُلِّ شَيْءٍ وَبَلَدَتْ حُجَّتُكَ وَلَا مَعُودَ لِحُكْمِكَ وَأَنْتَ لَا تُخَيِّبُ سَائِلَكَ أَنْتَ الَّذِي
لَا رَافِعَ لِمَا وَضَعْتَ وَلَا وَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ أَنْتَ الَّذِي أَنْتَ كُلِّ شَيْءٍ وَعَيْتُكَ وَحَبِيبُ
كُلِّ شَيْءٍ وَعَيْتُكَ وَأَنْتَ كُلِّ شَيْءٍ وَحَكِيمُكَ وَلَا يَهْوُونَكَ شَيْءٌ وَعَيْتُكَ وَلَا يَمْتَنِعُ
عَنْكَ شَيْءٌ أَنْتَ الَّذِي لَا يَفْجُرُكَ مَا رِيَانُكَ وَلَا يَرْفَعُ صَرْبُكَ وَلَا يَجِيءُ نَهْلُكَ
أَنْتَ عُلُوَّتُ فَتَهَوَّرَتْ وَمَلَكْتَ فَتَقَدَّرَتْ وَبَطَنْتَ فَتَجَرَّتْ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ
ظَهَرَتْ عِلْمُكَ خَاتَمُ الْأَعْيُنِ وَمَا تَحْقِيقُ الصُّدُورِ تَعْلَمُ مَا تَحِلُّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَا تَحْتَمِلُ
وَمَا تَقْبِضُ الْأَرْحَامَ وَمَا تَزَادُ وَكُلِّ شَيْءٍ عَنْكَ وَقَدْ رَأَيْتَ الَّذِي لَا تَمْسُحُ وَكُلِّ شَيْءٍ
وَمَا تَقْبِضُ وَوَأَعْلَمُ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَسْتَعْلَاكَ مَا فِي جَوْهَرِكَ عَمَّا
فِي جَوْهَرِكَ وَلَا يَسْتَعْلَاكَ مَا فِي جَوْهَرِكَ عَمَّا فِي جَوْهَرِكَ أَنْتَ الَّذِي تَعْلَمُ
فِي مَلَكُوتِكَ وَلَا تَضُرُّكَ أَحَدٌ فِي جَوْهَرِكَ أَنْتَ الَّذِي عَلَا كُلِّ شَيْءٍ مَلَكُوتُكَ وَمَلَكُوتُكَ
كُلِّ شَيْءٍ أَمْرُكَ أَنْتَ الَّذِي مَلَكْتَ الْمُلُوكَ يَعْذَرُكَ وَأَسْتَعِيذُكَ الْأَرْبَابُ بِجَوَارِ
وَأَنْتَ الَّذِي تَهَوَّرَتْ كُلُّ شَيْءٍ قُدْرَتِكَ وَعُلُوَّتُكَ كُلِّ شَيْءٍ بِفَضْلِكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَسْتَعْلَاكَ
كُلُّهُ وَمَصِيفُكَ وَلَا يَسْتَهْزِئُ لِمَا عِنْدَكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَصْرِفُ الْوَاصِلُونَ عَظَمَتَكَ
وَلَا يَسْتَجِيعُ الْبَازِلُونَ حُجَّتَكَ أَنْتَ شَيْفَارُ الْمَافِي الصُّدُورِ وَمُهْدِي وَرَحْمَةُ الْوُجُوهِ
أَنْتَ الَّذِي لَا يَخْفِيكَ سَائِلٌ وَلَا يَنْفَضُّكَ نَائِلٌ وَلَا يَبْلُغُ مَدْحَكَ مَارُوحٌ وَلَا قَائِلٌ
أَنْتَ الْكَارِهُنَّ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْكَوْنُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَالْكَوْنُ لِكُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ الْوَاحِدُ
الْقَهْدُ الَّذِي لَا تَعْلَمُ وَلَا تُولَدُ وَلَا يَكُنْ لَكَ كَفُو أَحَدٌ وَلَا تَقْدِيرُ صَاحِبَةٌ وَلَا وَلَدٌ
لَكَ الْقَهْوَاتُ وَمَنْ فِيهِمْ لَكَ الْوَالِدُونَ وَمَنْ فِيهِمْ لَكَ الْوَالِدُونَ وَمَنْ فِيهِمْ لَكَ الْوَالِدُونَ وَمَنْ فِيهِمْ
الْقَرْنَى أَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَأَحْطَتْ بِهِ عِلْمُكَ وَأَنْتَ تَنْبِيءُ فِي الْخَلْقِ مَا شَاءَ أَنْتَ

از خطبه

[illegible]

يا رب يرحمك ولا يتركك في غيرتك وتحتك وتقبل على يديك الكريمة واسمك على
يكلمك يا كريم العفو واستجب دعائي واسمع صغيتي فاني يا رب فقير خائف
متجبر في قدامك لا اتيك بعلي طمعا فاني يا رب يا رب يا رب الله في حياتي
ولا تجعلني يا رب مالهك رب شقيقا وامر على رعايتك واخترت رهبتي بركا فاني
لا استغيت بغيرك واسميتك فاجر في من كل قول ومسقة وخوف ومن خوف
وتخج جلي وفي صغيتي مسد فاقني واسلم لي جميع اموري يا رب عودك من مولا
الملك وسرنيك التوفيق يوم الدين فانيك تجبر ولا يبار عليك يا رب يا رب الله
لا تفر مني من اخوك ولا تفر مني وجهك خرابا لك فانيك في روك اعطي
سنتي واين خوف يوم القاك اللهم ان اعوذ بك فاعوذ في فاني صغيت خائف
متجبر يا رب فقير يا رب يا رب الله اكثرت خروا استعدت منك والكفر
وتحتك وحلاني عاويك واسميتك فانيك تجبر ولا يبار عليك اللهم
اعوذ بك من غش القبر ومن غش من ظلمته وصغيتهم وعلايه ومن قول ما
تخوف بعد يا رب العاين يا رب يا رب الله اني اسالك ان تصلي علي عاويك
بنيته صغيتك وخبريك من شغلك وان تصلي علي في سكوني واكني
لما اخرجني من سلاي واسمع فاني واخبرني فاني ما فلتكم من هالكا واخبرني في الدنيا
حسنة وفي الآخرة حسنة وفي يوم يفت هذا انبار الله ان في صلالة قراي
وجامع لا ولا ما جامعت في ان شاء الله واسلم لي اهل والدي واسالك
ان تجعل لي عفا صلالة في من في انهم يغفوا ما تغفوا ويا رب في كرامتك انك
كل شيء فاني واسألكم الزمان يا رب يا رب الله وكلما كان في ظلمة
او في ظلمة او في ظلمة او في ظلمة او في ظلمة او في ظلمة او في ظلمة او في ظلمة
او في ظلمة او في ظلمة او في ظلمة او في ظلمة او في ظلمة او في ظلمة او في ظلمة

اولياك فاستسلك بيني عاويك والحمد لله الذي خلقني من فاني واسمع فاني
وتعد كرمي صلالة فاني واسمع فاني واسمع فاني واسمع فاني واسمع فاني
فيا عذرك وتوفيتك وطعامك اليك وتوفيتك اليك وتوفيتك اليك يا رب
اللهم لك الحمد لك الحمد لك الحمد لك الحمد لك الحمد لك الحمد لك الحمد لك الحمد
وتكلمنا الزمان وكلمات الاخرة وصديقات الدنيا والاولم واكني من فاني
في الاخرة اللهم يا رب في قدامك وتغني بقضائك اللهم افصح سماع قلبي لك
وان في شكري او توفيقا وعبادة وحسنة يا رب العالمين يا رب يا رب الله
اعطي لي اليوم ليل لا امة تداني بها الجنة اللهم استجب دعائي واقبل عني كوجله
دعا جاني يا رب بعنة بعنة فانيك في عذرك في الله واسألك
من شغلك فانيك كل يوم في شغلك اللهم واكني في شغلك في شغلك في شغلك
ولا يبارك ان شغلك فاعوذ من شغلك في شغلك في شغلك في شغلك في شغلك
دعوتك ووقفتك واصطفتك انفسى وكرمتك وفضلك وعصمتك وهديت
وركبتك واصلحتك واستخاضتك وعفرتك له وصغيت عنه امين يا رب يا رب
يا رب اللهم اني اتوجه اليك بيسك في الرحمة محمد صلى الله عليه واله وسلم
وملاي في الدنيا وما لا اله الا الله في جميع ذنوبي واخواني فيك وجميع
المؤمنين والمؤمنات وكل الذين خلقوا في الاسلام من اهل اليوم واليوم واليوم
عذاب القبر ومن غيرهم في الدنيا والاخرة وافهم الجاهل استسلك ان في عذرها و
تخوف عني من ما وسعتني في القبر في الدنيا وفي الآخرة ولك رؤوف
تجبر وصلي الله على محمد وآله كبريا وحسنا الله ويغفر الوكيل يا رب يا رب
يا رب اللهم ان استسلك ان شغلك في شغلك في شغلك في شغلك في شغلك في شغلك
وشغلك في شغلك في شغلك في شغلك في شغلك في شغلك في شغلك في شغلك في شغلك

شهد الله ان لا اله الا هو واللا اله الا هو العليم قانما انما لا اله الا هو
العزيز الحكيم ان الذين عند الله الامانة لا اله الا هو لا اله الا هو لا اله الا هو
القيوم لا اله الا هو لا اله الا هو لا اله الا هو لا اله الا هو لا اله الا هو لا اله الا هو
كل قوم فاعبدوه وهو على كل شيء وكيل اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني
هو واعرض عن المشركين قل يا ايها الناس اني رسول الله اني اني اني اني اني اني اني اني اني
له ملك السموات والارض لا اله الا هو عني وعني فامروا بعبادة وتوابعه التي
الامر الذي يؤمن بالله وكلماته واتبعوا ما اتوا به من الامور لا اله الا هو
العزيز الحكيم لا اله الا هو سبحانه عما يشركون لقد جاءكم رسول من انفسكم
عز عليه ما عيتم خرص عليكم بالمؤمنين يرفع عنهم قلوبهم فان تولوا فقل حسبي الله
لا اله الا هو توكلت وهو رب العرش العظيم حتى اذا اذكرة العرش قال استش
الله لا اله الا اله الذي استشهد به بنو اسرائيل وانا مسلمين فان لم يستجيبوا لكم فاعلموا
انما اول بعث الله وان لا اله الا هو فقل انتم مسلمون قل هو رب لا اله الا هو عليه
توكلت واليه استأجرت فان لا اله الا اله الا اله الا اله الا اله الا اله الا اله الا اله الا اله
الحق فاستمع يا موسى اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني
الحكم الله الذي لا اله الا هو وسع كل شيء علما وانا انزل اليك من ربك رسول
الا يوحى اليك ان لا اله الا اله الا اله الا اله الا اله الا اله الا اله الا اله الا اله الا اله
فقد عليه فنادى في الظلمات ان لا اله الا اله الا اله الا اله الا اله الا اله الا اله الا اله
فاستجبت له وبعثنا من العرش وكذا تكلم في المؤمنين فقال الله الملك الحق لا اله الا
الا هو رب العرش الكريم لا اله الا هو رب العرش العظيم وهو الله لا اله الا
هو الله في الاول والاخر وله الحسب واليه ترجعون يا ايها الناس اذكروا
نع الله عليكم فل من خالق غير الله يرزقكم من السماء والارض لا اله الا هو

قال فكونوا مسلمين ان لا اله الا اله الا اله الا اله الا اله الا اله الا اله الا اله الا اله
الملك لا اله الا هو قال فكونوا مسلمين عاقل الذين وقابلوا شديدا لعقاب ذي
الجلال لا اله الا هو اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني اني
قال فكونوا مسلمين ان لا اله الا هو عني وعني ربكم ورب الملائكة الاولين فاعلم ان لا
اله الا الله واستغفر لذنك وللمؤمنين والمؤمنات والله يعلم متقلبكم ومثوريكم
وذلك لاننا هذا القرآن على خير ارايت انما سمعنا مستصدا عما نوحى اليه
وذلك لاننا هذا القرآن على خير ارايت انما سمعنا مستصدا عما نوحى اليه
البحر هو الله الذي لا اله الا هو الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن
العزيز الجبار المتكبر سبحان الله عما يشركون هو الله الخالق البارئ المصور له
الاسماء الحسنى سبحان الله ما في السموات والارض وهو العزيز الحكيم لا اله الا اله
الا هو وحده فليست كل المؤمنين رب الشريعة والعز في اله الا هو فاعلموا ان لا اله الا هو
بن هنت حبيب والله لكتاب عزيز لا يأتيه الباطل من بين يديه ولا من خلفه
تنزيل من حكيم خبير **بن حبيب** انما يوحى اليك ما اراد ان ينزل اليك من ربك فاعلم ان لا اله الا هو
واسمعوا ويطعوا ولا تلبسوا ولا تولى وسمي وعيسى وما اوحى اليهم من ربه
لا يفرق بين احد منهم ونحن له مسلمون ربنا رب السموات والارض ان تدعهم فانا
الما نقدعهم انما اذ طحا الحمد لله الذي هذا ما اوحى اليك من ربك فاعلم ان لا اله الا هو
مدا الله لقد جاءكم رسول ربنا بالحق حتى الله عليهم اتبعين **بن حبيب** السلام
عليك يا رسول الله السلام عليك يا نبي الله السلام عليك يا خير ما اوحى اليك من ربك
وابتسم على وجهه السلام عليك يا مولاي يا امير المؤمنين انت حجة الله على
خلقه وامتة على وجهه وباب عليه ووصي نبيه والخليفة من بعد في امته
لقد امة غصبتك حقك وقدعت مفعلك انما ربنا منكم ومن بعدكم

قال فكونوا مسلمين

وَالَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا اللَّهُ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَاسِبًا
حَسَنَةً وَقَبْلًا مِنْ حَرِيكَ عَذَابِ النَّارِ وَسَاءَ بَقَامُ كُورِشٍ كَمَا عَلِمَ اسْتَفْتَا حُرَابِيز
در این روز بعل آوردن مستحب است **فصل دوم** در بیان اعمال ضروری شب عید قربان
و روزه و ایام شریف استماعی یازدهم و دوازدهم و سیزدهم بدانکه شب عید
اضعی از جمله چهار شب است که احیای آنها سنت مؤکد است و منقول است که در این
شب دعای ائمان بسته نمیشود و برای آنکه صداهای دعا را جانان بالاد و در میان
ایشان در آسمان پیچیده است مانند صدای کس غسل در میان کند و حق تعالی
حاجب از انداختن کند که تیر و در کارها و شهادت بندگان من و حق و ادا کردید و برین
لازم است که دعای شما را مستجاب گردانم پس هر که مستحق التماس است همه
کنایان او را بر این امر و هر که سزاواران نیست کناهی را که میکند پس کناهی
در عبادت و دعا شریک شود با ایشان و در توبه شریک خواهد بود و غسل و توبه
حضرت امام حسین علیه السلام در این شب سنت است و منقول است که هر که
اغضرت و در این شب زکات کند کنایان گذشته و آینده اش آمرزیده شود و **اما**
در روز عید غسل در آن سنت مؤکد است و بعضی واجب دانسته اند و
بهتر است که پیش از نماز غسل کند و نماز عید بسیار مشهور در زمان غیبت
امام علیه السلام سنت مؤکد و یکبار فقط و واجب است بشرایط مقرر و نماز تریها
کیفیت است که در عید فطر مذکور شد و دعای پیش از رفتن بنماز عید اینها مذکور
شد و دعای بسیار پیش از نماز و بعد از آن وارد شده است و این رساله گنج دگر
انها ندارد و بهترین دعاها دعای چهل و هشتم صحیفه کامله است که اولش اینست
اللَّهُمَّ هَذَا قَوْلُ مَبَارَكٍ و اگر دعای چهل و هشتم را که اولش یا من یرحمکم من لایزمت
العباد است نیز بخواند بهتر است زیرا که در بعضی از نسخ قدیمه صحیفه است

خواندن آن دعا نیز وارد شده است و دعا که بهر تریها است و در این روز و شب
اعیان دست است خواندن چنانچه انشاء الله بعد از این در ضمن زیارت مذکور خواهد
شد و در این عید سنت است که افطار بعد از نماز از گوشت قربانی بشود و از جمله
احکام این عید قربانیت و از سنت مؤکد است و بعضی از علما واجب دانسته اند
اگر قدرت بر آن داشته باشد و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که اضحیه
واجبست بر هر مسلمانی و فرمود که از برای خود البته بکن و از برای عیال خود اگر خوا
بکن و اگر خواهی بکن و از امام سلمه زوجه حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول
که با حضرت عرض کرد که عید اضحی حاضر میشود و من قیمت اضحیه ندارم اما عرض
کم و اضحیه بکنم حضرت فرمود که عرض کن که آن فخر خدا ادا میکند و بهتر است
که در روز عید بکشد و در روز دوازدهم و دوازدهم نیز میتوان کشت و اگر در می باشد
روزی سیزدهم نیز میتوان کشت و بهتر نیست که در دهه ذی الحجه خرید باشد و مذکور
قربانی کردن حیوانی که در خاد تربیت کرده باشد و میباید یا کاه و یا کوسفند
یا بز بوده باشد و حیوانات دیگر از قربانی نمیتوان کرد و اگر شتر باشد میباید پنج سال
تمام داشته باشد یا زاده و اگر گاو یا بز باشد میباید که یکسال تمام باشد و داخل
در سال دوم شده باشد و اگر دو سال تمام داشته باشد بهتر است و اگر گوشت
باشد شش ماهه کافیست و اگر هفت ماه تمام باشد بهتر است و میباید نه حی
در اعضایش نبوده باشد و کوبیده بشود یا هر دو چشم نبوده باشد و بسیار از آن باشد
که از رفتن بر آن دشوار باشد و کوشش بریده نباشد و اگر شتر شده باشد و جدا نشود
باشد باکی نیست و اگر شتر نیز نباشد بهتر است و باید که بغیر شاخ نشکسته
باشد و اگر پوستش نیز نشکسته باشد بهتر است و بهتر است که بیار و بسیار بود
نبوده باشد و سنت است که فریاد باشد و باید که بسیار اغریا شد که بر کرده

نباشد و باید که خصی نباشد یعنی خصیه اش را برید باشد و مکروه است اگر
 خصیه اش نماند باشد و اگر غیر خصی هم نرسد خصی را قربانی می توان کرد و
 که اگر قربانی شتر یا گاو باشد ماده باشد و اگر گوسفند یا بز باشد نر است
 که خود بکشد و اگر نتواند دست بروی دست قصاب بگذارد و مددی بکشد
 و طریقی بکشد تر است که اگر شتر باشد غر کند یعنی جریه را مانند گاو نره در کوه
 پایین کردنش فرو برد و اگر بعوض آن ذبح کند حرام می شود و واجبست که رو بقبله
 بدارد نام خدا بر دوش است که انرا ایستاده بدارد و بقبله و هر دو دست
 او را بالا از او بر میان یابد بر یکدیگر پیچد و آنکه غر میکند در جانب راست شتر
 بایستد و جریه را در غرش فرو برد و اگر گاو یا گوسفند یا بز باشد باید که چهار پا
 از گوش بر روی شلقوم و دودک بزرگ که در دو جانب حلقوم است و رگی که در
 حلقوم است که لب و صفا از آن رگ بیرون می رود اگر اینها را غر کند حرام می شود
 و سنت است که در جانب چپ او در وقت گفتن چنانکه بسند معتبر از حضرت صادق علیه
 السلام منقولست که چون قربانی را بخیزی روی از اقبله کن و در وقت غر از پنج بگو
 وَجْهَتُكَ وَجْهَ اللَّهِ يَظُنُّ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ حِينَئِذٍ سُبْحَانَكَ وَمَا أَنَا بِالشَّامِتِ لَكَ
 صَلَوَاتِي وَتَحِيَّاتِي وَمَنَاسِبُ اللَّهِ لِيَا أَلَيْسَ لَكَ وَلَدٌ لَّا تُرْتَفَعُ أَكْبَرُ
 مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَتَنَالُكَ نِيْمَةُ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ يَسْخَرُ بِكَ بَعْدَ وَبِكُوْنُ
 الْكَلْبُ تَقْبَلُ مِنْهُ وَفَرَسٌ مِّنْهُ تَأْمُرُ بِرَأْسِهِ رَاجِلًا مَّكْنُ وَحِينَ يُوْسِتُ يَكْتُمُ
 كَيْفَ صَدَّاحُودِ أَهْلِ خَانَتِهِ يَجُوزُونَ وَهِيَ تَأْتِيكَ كَخَوْدِ بَانَ افْطَارَكَ
 وَبِكُصَّةِ إِبْرَاهِيمَ هَسَا يَكُنْ يَهْدِي بِفَرَسَتِهِ وَكَرْبُ فَيْسَانَ بَاشَدَ هَيْتَرِ اسْتِ
 وَبِكُصَّةِ رَافِقِ قَرَأَ سَعَالُ كُنْدُ كَانْ يَهْدِي وَكَرْ أَكْثَرَ اتَّصَدَّقَ كُنْ شَاكِلُ
 هَيْتَرِ بَاشَدَ وَسَنَتِ اسْتِ كَيْفَ يُوْسِتُ وَكَلَامُ وَجَمِيعِ اجْزَائِ حَلَالِ إِنْ تَصَدَّقَ كُنْ

و تصرف نکند و بقیه قصاب بدهد مگر آنکه قصاب پریشان باشد و بتصدیق
 بگوید و در حدیث صحیح وارد شده است که کسی بوسه شتر می تواند باغ کند
 و بر روی آن نماز کند و بنشیند و اگر گوسفند یا بز باشد نر است که
 قصاب وسطش را تصدق کند و اگر بکشت حیوان برای خود و عیال بکشد
 کافیست و اگر یکی از برای خود و یکی از برای عیال بکشد بهتر است و اگر بعد
 عیال بکشد ثوابش بیشتر خواهد بود و از برای بکشد و مادر او را و خود را
 که مرده باشند قربانی کردن خوب است و اگر از برای حضرت رسول و ائمه صلوات
 علیهم قربانی کند ظاهر خوب است و منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه
 و آله دو گوسفند قربانی کردند و در آن روز فرمودند که خداوند این از من و از هر که
 قربانی نکرده است از اهل بیت من و در دویم فرمودند خداوند این از من و از هر که
 قربانی نکرده است از امت من و حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه و آله
 ائمه ائمه قربانی نکرد و بنی فرمود خداوند این از من و از هر که بکشد و بکشد دیگر
 از برای خود قربانی می فرمود و اگر جمعی قادر نباشند که قربانی جدا بکنند جایز است
 که با یکدیگر شریک شوند تا هفت نفر یک که هفت نفر و حق تعالی فرموده است
 که خدا را یاد کنید در ایام معدودان یعنی در روزی چند شمرده شده و در احادیث
 معتبره منقولست که مراد تکبیر گفتن است در ایام تشریق پس هر که در غنی باشد
 عقیب یا نرزه نماز بگوید که اولش ظهر روز عید است تا صبح روز و از غنیم
 و مشهور است که بعضی واجب دانسته اند و اقلش بعد از نماز عید
 است و اگر کمزیر بگوید بهتر است و بعد از نماز نافله نیز اگر بگوید خوب است
 و طریقی تکبیر و واقع حدیث صحیح نیست الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله
 اکبر الله اکبر و لله الحمد الله اکبر علی ما هدانا الله الله اکبر علی ما هدانا الله

و از پنج صبح روز عید هم
 و در سایر شهرها عید است
 نماز که بوالش ظهر روز عید است

در روز قیامت بسوی او بر حمت و بر آوردن هزار حاجت او را وینا کند و در هشت
از برای او قصری از نقره بسازد و روی او را نورانی گردانند و این روز زیست است
پس هر که زیست کند برای روز غدیر حقیقی میا میزد از برای او هر که شامی کرده باشد
از تصویر و کبیر و بفرستد حقیقی بسوی او ملکی چند را بنویسد برای او حسنا
و بلند گردانند برای او درجات تا سال ایند مثل این روز پس اگر بمیرد شهید
مردی باشد و ثواب شهیدان داشته باشد و اگر زندی باشد سعادت مند
زندگانی کند و هر که طعام دهد در این روز مؤمن را چنان باشد که طعام
داده باشد جمیع پیغمبران و صدیقان را و هر که دهد در این روز مؤمن را
داخل گرداند خدا در قبر او هفتاد نور و قبرش را گشاده گرداند و زیارت کند
او را در قبر او هر روز هفتاد هزار ملک و بشارت دهد و او را بهشت دهد
غدیر حقیقی عرض کرد ولایت و امامت حجت ما اهل بیت را بر اهل آسمانها
هفتگان پس پیشی گرفتند باقرار بان اهل آسمان هفتم پس زیست داد از انبیا
پس بعد از آن سبقت گرفتند اهل آسمان چهارم پس زیست داد از انبیا بیت الهی
پس سبقت گرفتند باقرار بان اهل آسمان اول پس از زیست نخستین دستارگاه
پس حقیقی عرض کرد ولایت ما را بر زمینها پس پیشی گرفت باقرار بان مکه معظمه
پس زیست داد از انبیا کعبه پس پیشی گرفت مدینه طیبه پس داد از انبیا حطه
پس سبقت کرد بسوی ایشان شهر کوفه پس زیست داد از انبیا حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام پس عرض کرد ولایت ما را بر کوهها پس اول کوهی که قرار کرد مشکوه
بود کوه عقیق و کوه فخر و کوه یا قوت و یا بر سید این جوهر در آنها بر سید
پس کوههای دیگر سبقت گرفتند و این سبب معدن طلا و نقره و مسکه و
سنگها گردیدند و هر یک که اقرار نکرد معدن هیچ چیز نگردد و باز در روز قیامت

عرض کرد ولایت ما را بر اینها هر چه قبول کرد بشیر شد و هر چه قبول نکرد شوم
و تلخ شد پس عرض کرد ولایت ما را بر مرغان هر یک که قبول کردند شخی و خوش
انحان و خوش اواز گردید و هر یک قبول نکرد لال و بد اواز گردید و مثل شوشا
در قبول کردن ولایت امیر المؤمنین در روز غدیر مانند مثل ملکه است در قبول
کردن محمد حضرت آدم علیه السلام و مثل آنها که قبول ولایت آنحضرت نکردند
در روز غدیر مانند مثل شیطان است در قبول نکردن سجده آدم و در روز غدیر
این ایام از شد ایام اکملت لکم دینکم و اقمتم علیکم نعمتی و رضیت لکم
الاسلام و بیانی این امر و ذکر این نعمت از برای شما و این نعمت را دانستم بر شما نعمت
خود را پس بدیدم اسلام را برای پیغمبرش پس حضرت فرمود که نفرستاده است
نفرستاده را مگر آنکه وصی و خلیفه خود را در این روز نصب کرد و کلیبی بستند
روایت کرده است که از حضرت صادق علیه السلام پرسیدند که آیا مسلمانان از این عید
است غرضه و این و فطر فرمود بلی عید است که از هر جمعی بیشتر است و از او
گفت که ام عید است فرمود که از روزیست که نصب کرد رسول خدا امیر المؤمنین
بنیامت خود و فرمود که هر که من مولا و اقای اویم علی مولا و اقا و پیشوای او است
و از من بعد هر منی از من است راوی گفت چه کار بدان باید کرد فرمود که باید روز
بازاید و عیادت کند و محمد و آل محمد را یاد کند و برایشان صلوات بفرستد و خود
گردد سوا خطا امیر المؤمنین را که این روز با عید گرداند و هر پیغمبری و حتی خود را
و صیبت میکند که این روز با عید گردانند و روایت دیگر فرمود که روزه روز غدیر
کفایت سالک است و زیارت دیگر منقول است که بفضل از حضرت صادق
علیه السلام پرسیدند که هر یک که را که روز غدیر را روزه بدارم فرمود ای و الله
ان الله اری و الله یدرستی که در این روز خدا تو را حضرت امیر قبول کرد و پیشتر

المؤمنين عليهم السلام

٤٣

من بکاین خوفت مریخته و الاغاثه را از استعانت ربك مؤجبه و الاغاثه را
استعان ربك ببندو که و عبادك لعبادك معجزه و لا یزید ربك مثاک مثاک
و اعمال العاقلین لذلک غفوله و اذ ذاق الخلق من لذتک بازگشت و عوائد الزیاده
الیه و اصله و دونوب المستغفرین مغفوره و حوائج خلقک عندک مقصیه
و جوائز السالمین عندک موثقه و عوائد المزیده متواتره و موائد المسطحین
معدّه و سائر الظلمه لذلک مترعه اللهم فاستجب دعائی و قبل شأنی
واجمع بینی و بین اولیائی و اجنابی بنوحی و علی و فاطمی و الحسن و الحسین
والآلهم من ذریه الحسنین امینی انک ولی کما فی و مسهی سالی و غایه رجائی
فی مستقبلی و ستوی و اگر بعد از نماز اولین زیارت را بکل آورد و آخر آن دعا را
بخواند شاید بهتر باشد و شب غدیر نیز شب بسیار مبارکست و شب نیز
مناسبست که این زیارت را بعل آورد و غنائی در شب وارد شد است چو بسندش
معتبر نبود ایراد نموده ایم و اما وضیعت روزه داشتن و تصدق کردن و افطار
روژه دار نمودن در این روز و در این ایام احادیث بسیار است از جمله آنها این
روایتست که حضرت صادق علیه السلام فرمود که روزه روز غدیر بر اثر آ
پاروزه عمر زنیاک اگر کسی بعد تمام عمر نیاید و روزه نگیرد روزه این روز
برابر است با ثواب و روزه اش برابر است نزد خدا با صد حج و صد عمره این حد
بزرگ خداست و خداوند ترسانده است پنهان مرا مگر آنکه این روز را عبید
کرده است و حرمت او داشته است و نامش در این روز عهد و عهد و دامت
و نامش در زمین و روزه مشاق ما خواند است و جمع شده نور است و هر که در این روز
مؤمنین را افطار نماید ثواب گشتی دارد که ده قناری طعام دهد که هر قناری
صد هزار گرس است و ثواب گشتی دارد که طعام دهد و آب دهد بایر عد و اگر کند

شدن از پنهان و لویضای ایشان و شهادت سالها از آن سال فقط و یک روز هم که
در این روز تصدق کنند برابر است با صد هزار درم که در روز قیامت تصدق کنند
پس فرمود که شاید کار گاهی که خداوندی خلق کرده است که در وقتش از این روز بیشتر
باشد که والله و الله و الله و یو وایت دیگر فرمود که روزه اش را برابر است با صد
سایه از ماههای حرام که روزه بدارند و فرمود که روز عید غدیر روز سرور و شادی
و پسند معتبر از قیاض بن محمد منقول است که گفت در روز عید غدیر روز و وقت
حضرت امام رضا علیه السلام بودم و آنحضرت در آن روز مخصوصان و خودشان و اصحاب
خود را جمع کرده بودند و ایشانرا نگاهداشته بود که در شب افطار کنند و بخانههای
ایشان طعام و زرها و مبالغهای فراوانی انکسار و گشتن فرستاده و بایشان
مبالغهای فاخر شفقت فرمود و سال زمان و خدمت کاران خود را جامهای نوبینا
تغییر پوشانیده بود و فضیلت این روز را برای مردم نقل میکرد و از جمله آنها که گفت
در بعضی از سالهای خلافت حضرت امیرالمؤمنین صلوات الله علیه روز جمعه
با عید غدیر و در یک روز جمع شده بود پس بعد از پنج ساعت که از آن گذشت بر منبر
بالافت و خطبه طویله خواند و فضایل روز غدیر را بسیار بیان فرمود و نامهای
بسیار از برای آن روز ذکر کرد پس فرمود که بعد از انقضای این مجمع برگردید بخانهها
خود و توسعه کنید بر عیال خود و احسان و نیکی کنید نسبت برادران و مؤمنان خود
و در خانههای خود برادران و مؤمنان را جمع کنید و میگویند نسبت با ایشان یکدیگر
تمنیت و مبارکباد بگویند و نیکی و احسان کردن در این روز نماز را و عمره را و
نیکند و مهربانی بایکدیگر کردن موجب نزدیجته الهی است و تا توانی بیشتر
و احسان کنی با عیال خود و برادران مؤمن خود و اطهار را شادی و خوشحالی کنی و بفر
اینکه ایشانرا شادان گردانی و تقصیر نکنی و ضعیفان و فقیران و غلامان

و بگویند

و بگویند از این خود بر برگردید بدینستی که دادن یکدوم از روزی برابر است با دو نوبت هزار
درم و حق تعالی را در این عطا میکند و روزه این روز را چنان تصدق کنند که در این روز
نماند ثوابی که از این روز دنیا را از دنیا عبادت کند با آنکه روزها روزه
بدارد و شبها عبادت بایستد و گنجی که بر او در حاجت برادر مؤمنی را پیش از آنکه
او اظهار کند و از روی رغبت و خواهش او نیکی کند چنان باشد که این روز و فرمود
داشتند باشد و تمام شیش یا عبادت کرده باشد و هر که در شیش مؤمن را افطار
فرماید چنان باشد که هزار بار بخیر و صدقه و شهادت افطار فرموده باشد پس
چگونگی باشد ثواب کفایت کند احوال چندین نفر از مردان مؤمن و زنان مؤمنه
بشود و هر که چنان کند منضماتم بر خدا که امان یا بکار کافوشدن و فقیر شدن و گنج
بگیرد در آن شب یا در آن روز یا بعد از آن تا عید غدیر آیند بدون آنکه کینه بسیار بدی
بکند البته از نیت است و هر که قرضی بکند در این روز برای برادران خود منضماتم
بر خدا که اگر او از آن بدارد یا بمرادان قرض را از او بخیل شود و از دوش او ببرد
و چون بایکدیگر ملاقات کنند صافه کنند و ببا آنها یکدیگر را تمنیت بگویند
و آنچه گفتیم حاضران بخایان بگویند و توانگران رعایت کنند فقیران را و اقارب
کنند ضعیفان را و حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرا همه اینها امر فرمود و
بدانکه غسل در اوقالی از روز نیست مگر آنکه است و اما کیفیت نماز روز عید غدیر
نماز سه رکعت است که از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که در این
روز نیم ساعت پیش از زوال شمس دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت سوره
حمد بیکرته قل هو الله احد و انا انزلناه و ایزد اکبر یعنی نام قیام خالودن هر که را
در مرتبه بخواند برابر باشد با صد هزار حج و صد هزار عمره و هر که را
از حاجتهای دنیا و آخرت که از خداوند بخواهد که هر چه سؤال کند الهی بپاسان و عافیت

برأيه شوق وجود برادر و مؤمنان ملاقات کنی بگو آنکه ایها الذی اگر من بعد از این
و جعلنا من المؤمنين عهده الذی عهدنا الیک و بشاۃ الذی و انعمنا برک و
و لا نریه و القوام بقیضه و لم یجعلنا من الجاهلین و الکاذبین بیوم الذین
یعنی بسیار خدایت و نذر اسراست که ما را اگر این داشت باین و زد و کزد ما را
از ایمان آورند کان و کزدانید ما را از وفا کنندگان بعهده خود که عهد گرفتیم ما
و پنهانی که حکم کردانید است بر ما که ولایت و ایمان ما را مست و انهدا حکم
میکنند بعد از آن در میان خلق و فکر داند ما را از انکار کنندگان و تکذیب
کنندگان بر روی او فرمود که بعد از نماز این دعا بخواند رتبا انما سمعنا نادیا
ینادی الایمان ان ینوایرکم فامنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا و کفر عنا سیئاتنا و تقونا
مع الابرار ربنا و انما وعدنا علی رسلک و لا تحزننا یوم الیموم انک لا تخلف
الوعدا اللهم انی اشهدک و کفی بک شهیدا و اشهد ملائکتک و انبیاءک
و سلمة عربک و مسکانه و انک و احببتک و انک انت الله لا اله الا انت العلی
الذی لا یزول عرشک لا یزول عرشک لا یزول عرشک لا یزول عرشک لا یزول عرشک
ضمیم غیر و جعلت الکریم لا اله الا انت العلی و لا اله الا انت العلی
عما یقول الظالمون ظنوا کبیرا و اشهد ان محمدا عبدا و رسولک و اشهد
ان امیر المؤمنین عبدک و مولای ما سمعنا و اجبنا و صدقنا المنادی و انک
صلی الله علیه و اله انما نادى نبیا و عنک بالذی امرته ان یبلغ ما امرت بالیین
و لا یرک و انک و حدیثه و انذرته ان یبلغ ما امرت به ان یخطب علیکم و لما
بلغ رسالک عصمت من الناس فنادى مبلغا عنک لا من کنت مولاه
مولا و من کنت مولاه فلی و لیه مولا و من کنت نبیه فلی امیر و ربنا قد اجابنا
و اعینک التذکر محمدا عبدا و رسولک انما الذی الهدی عبدا الذی اتممت

علیک و جعلت مثالا لنبی امیر اهل علی امیر المؤمنین و مولاهم و ولیم ربنا و اتبعنا
مولانا و لبنا و هادینا و اعینا و اذی الایام و میر طاک المستقیم و جعلت الیضاة
و سبیلک لیلای الیک علی نصیر و هو ویراثته و سبنا الله عنا کون و اشهد
انک الایام الهادی الرشید امیر المؤمنین الذی ذکرته و کتابک و قولک الحق
فانک قلت و ان فی ام الکتاب لدینا العلی خیرکم اللهم فانما اشهد بانک عبدک
و الهادی بعد نبیک الشکر المذکور و میر طاک المستقیم و امیر المؤمنین و قائم
القرن المجمل و جعلت الایمة و لیساک المعیر عنک و خلقک و اله العالم الاشی
فی ربیک و دکان ربیک و خازن عیالک و لیساک المأمون المأخوذ بشاۃ و سبنا
رسولک علیهما السلام من جمیع خلقک و ربیک شاهد بالایمان لک و التوکل
و الربوبیه بانک انت الله لا اله الا انت و ان محمدا عبدا و رسولک و ان علیا
امیر المؤمنین جعلتک و لیساک و الافراد و لایته تمام و خدا یتک و کمال دینک
و کرم نبوتک علی جمیع خلقک و ربیک فقلت و قولک الحق الیوم اکملت لکم
دینکم و اتممت علیکم نعمتی و رضیت لکم الاسلام و یا فاک الحمد لله و لا
والعلم ربیک علینا ما لای یجدت من عبادک و سبنا فاک و ذکرنا ذلک
و جعلنا من امیر الاخوان و الصدیق و یثاقک و میر اهل الوفا و بذلتک
و لم یجعلنا من السیاح الغیرین و المبطلین و المخرقین و المبتکین ان انما
و الغیرین خلقهم و من الذین استحوذ علیهم الشیطان فانما هم ذکرا فله
و صدقتم عن الشیخیل و الضراط المستقیم اللهم العین الجاحلین و الناکثین
و الغیرین و المبدلین و الکاذبین بیوم الذین من الاولین اللهم
فلک الحمد علی انعامک علینا ما لای الذی قد یثابری و لا یرک و قد
نبیک صلی الله علیه و اله الایمة الهاده الرشیدین و اعلام الهدی و سبنا

الشكوب والفقير والضعف والوفاة وكال ذبيك وعلم بعثتك ومن يوم
 وبما الاثرهم رخصت لنا الالهة لم ديننا فلك الحمد لنا وصداقنا منك
 علينا بالرسول النذير المنذر والينا وبنهم وعادينا علقهم وبنهم على الجدين
 والمكذبين يوم الدين اللهم فكما كان ذلك من شانك يا صادق الوعد
 يا من لا يخلع البعاد يا من هو كل يوم في شاننا اذا تمت علينا نعمتك يا
 اولياك المسؤل عنهم عبادك فانك قلت ثم لتسفلن يومئذ عن النعيم
 وقلت وقولك الحق وقوفهم انهم يسئلون ومنعت علينا شهاده الانبياء
 وبولايتهم اولياك الهداه بعد النذير المنذر بالتراج النبوي فاكملت لنا يوم
 الدين وامتت علينا النعمه وجددت لنا عهدك وذكرتنا بشانك المأخوذ
 وبنا في ابتداء خلقك ايانا وجعلتنا من قبل الاجابة ولم تنسنا ذكرتك فانك
 قلت واذا اخذت من بني آدم من ظهورهم ذريتهم واشهدهم على أنفسهم
 الست بربكم قالوا بلى شهدنا ما ينطقك ولظنك فانك انت الله لا اله الا انت
 ربنا ومحمد عبدك ورسولك وبينا وعلى امير المؤمنين عبدك الذي
 انعمت به علينا وجعلته اية لنبينا صلى الله عليه واله وانيك الكبرى
 وصراطك المستقيم والنباء العظيم الذي لم يبدخيل لقون وعنه يسئلون
 الله فكما كان من شانك ان انعمت علينا بالهداية الى معرفة ربك فليكن
 من شانك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تبارك لنا في يومنا هذا الذي
 اكرمنا به وذكرتنا فيه عهدك وميثاقك واكملت ديننا وامتت علينا
 نعمتك وجعلتنا من قبل الاجابة لك والبراءة من اعدائك واعدا
 اولياك المكذبين يوم الدين فاستلكت يا رب تمام ما انعمت وانجحتنا
 من المؤمنين ولا تخلفنا بالمكذبين واجعل لنا قلم صدق مع المتقين اياها

وربنا

وامن
 يوم

يوم تدعو اكل الناس اياهم واحشوا في ذمواهل بيت نبينا لا اله الا انت
 واجعلنا من البركة من الذين هم دعاة الى الله ويوم القيمة هم من المقبولين
 واجعلنا على ذلك ما احببنا واجعل لنا مع الرسول مسبيلا واجعل لنا قلم
 صادق في الحق والبر واجعل غيا ناهيا وغيانا غير الناهي ومناقبنا احسن
 المنقلب على الموااة اولياك ومعدنا اعدائك حتى نوقلوا وانت غنا راض قانع
 لنا حيث رحمت يا ارحم الراحمين والفقير من جوارك في دار المقامه فينبغ
 لا يستأمنها حسب ولا يستأمنها الغوب ربنا اغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا
 وقولنا مع الاكابر ربنا واينما وعدنا على رسلنا ولا تخزنا يوم القيمة انك
 لا تخلف البعاد اللهم اخترنا مع الالهة الهداه من ال رسولاك فونم يسرهم
 وعافهم وشاهدتهم وعافهم الله عن استكناك بالحق الذي جعلت عندك
 وبالله الذي فصلتهم بيننا وبين العالمين جميعا ان تبارك لنا في يومنا هذا الذي اكرمنا
 فيه بالمواافات بعهدك الذي عهدته لنا وبالميثاق الذي واقتلنا به من الا
 اولياك والبراءة من اعدائك ان نتم علينا نعمتك ولا تجعلنا مستودعا ولا جعله
 مستورا ولا تسلنا ابدا ولا جعله مستعارا وارزقنا رافعة وليك الهداه
 المهدى الى المدي وتحت الواية وفي ذمنا وشهادة صادقين على بصيرة من ربك
 انك على كل شئ قدير واكرام على برادشوا بارشد باين روافع عمل كند
 كشيخ مفيد عليه الرحمه وذكرنا ان حضرت صادق عليه السلام رويته كونه
 كمر كدود غدر دوكعت ثمان كنده روت كخواهد واكرامك بوزال
 بكنه كدرناست حضرت رسول صلى الله عليه واله حضرت امير المؤمنين
 صلوات الله عليه راد غدير خم برلى مردم امامت وخلافت نصب كرهبر
 يعني بهر سورة كخواهد واكرامك كدركت اولنا انزلناه ودر دوكعت دويم قل هو الله

24-1

[illegible]

سجده را اعلیٰ آورند بهتر است و آنچه بهتر است و چهارم است
و سبب فضیلت روز مباحله است که چون حضرت رسول صلی الله علیه و آله
در مکه فرستاد پس وی مضامی بخران که اعظم تر میان عرب بودند و ایشان
خود رجوع کردند و اوصاف حضرت رسالت صلی الله علیه و آله در کتب جمیع انبیاء
کردند و بسیار اکثر علمای ایشان غالب شده و ایمان برآوردند و هفتاد نفر
از علمای و عظمای خود را فرستادند که در کتب سابقه برای حضرت دیدند
مشاهده نمایند و بدین دخیل شدند و صفات را موافق یافتند و حضرت
رسول صلی الله علیه و آله جمیع شایسته ایشان تمام کرد و باز بعضی از ایشان بسبب جهل
و غرض باطله مضایقه کردند در ایمان آوردن و حق تعالی از هر که میفرستاد حق
حاجت میبرد و بعد ما خاتم النبیین صلی الله علیه و آله را فرستاد و ایشان را
و نبیانکم و انفسنا و انفسکم ثم یقتل فیجعل لعنة الله علی الکاذبین یعنی
هر که با تو مجادله کند در عیبی بعد از این من است پس وی تو را علم و برهان
و الحاکم و برایشان و قبول نکردند پس بگو ای محمد بیایید بخوانیم پیران
خود را و پیران شما را و زنان خود را و زنان شما را و جانهای خود را و جانهای
شما را یعنی آنها را اگر بمنزله جان ما اند و آنها که بمنزله جان شما اند پس خضر
گفت و دعا کنیم پس بگو ایتم لعنة و دوری از رحمت خدا را بر آنها که دروغ گویند
از ما و شما پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله عیانی بر دوش مبارک گرفت
و حضرت امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله علیه را در زیر
عبا داخل کرد و گفت پروردگار هر چه بر اهل بیت پیاده است که مخصوص
ترین خلق بوده اند با خداوند اینها اهل بیت مرا اند پس از ایشان بر طرف
شک و کینه را و پاک کن ایشان را پاک کردن پس در پیش نازل شد و این را گویند

در شان ایشان آوردند و خداوند الله لیکن عیب عنکم الرحمن اهل البیت و بطریق
قطعی بر این نیست جزای که آورده که حق تعالی ذیل کرد و انداز شما اهل بیت
بهی و شک را پاک کرد و الله شما را از کائنات پاک کرد و ایندی من حضرت رسول
صلی الله علیه و آله و اهل علی و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله علیه را با خود
پهرون برد و از مدینه برای مباحله و چون مضایق حقیقت آنحضرت را دانسته
بودند و بعد از ایشان حضرت با آن بزرگواران در مقام مباحله آثار قبول
عذاب در زمین و آسمان ظاهر شد و عالم بزرگ ایشان گفت خدا سو کند
که من روی چندی بینم که اگر دعا کنند که کوئی از جا کند میشود کند خواهد
شد جرئت نکردند در مباحله و استدعای سالد و مصالحه کردند و
قبول کردند که هر سال جزیه بدهند و حضرت ایشان را از زمین نکر و با مسو
الهی برایشان جزیه فرمودند و حضرت فرمود که خدا سو کند که هلاکت و عذاب
او بیشتر شد بر اهل بختان و اگر مباحله میکنم همایه همه انجماعت میمون و
خوار میشدند و این وادی برایشان نش میبشد و سرایت نمیکرد و بختان و
همه ترسایان بختان امید و خشنود و پیش از آنکه سال تمام شود جمیع نظام
میروند و یک نفری بر روی زمین زند نمیمانند و باین سبب چندین
مر بر علیان ظاهر شد اول حقیقت آنحضرت زیرا که اگر اعتماد بر حقیقت
خود نمیداشت خود را عزیز ترین اهل خود داد و معرض مباحله بگذراند و
و اگر انجماعت حقیقت آنحضرت برایشان ظاهر شد بود مباحله میکردند
و مدلت و خوانی جزیه را بر خود قرار میدادند و دوم آنکه ظاهر شد که آل
عباس علیه السلام بزرگوار ترین خلق بودند که ایشان را آنحضرت مدد طلب
شریک گردانید پسیم آنکه ایشان عزیز ترین خلق بودند نزد آنحضرت که برآ

در روز

انها را حقیقت خود ایشان را در عرض مغزین بدر آورد زیرا که بسیار است
از این خود و اینها که نمی آید اما آنچه عیال خود را از حق می پندارد که در عرض
خطر و آلوده چنانچه صاحب کثافت و غیر او از متعصبان سنیان اعتراف
باین نمود و اند چنانکه آنکه حسن و حسین صلوات الله علیه را فرزند حقیقی
انحضرتند و در بیان ایشان از سایر صحابه بدست آورده است نزد خدا و رسول
با آن صغیر سن پنجم آنکه حضرت فاطمه صلوات الله علیه را بهترین زنان
و از بندگان و سایر قربات با آنحضرت اخص بوده و منزلت از نزد حق تعالی
از همه بدست رسیده است که با اتفاق عامه و خاصه حضرت امیر المؤمنین صلوات
علیه در مباهله داخل بود و داخل بنا و نایب است پس باید داخل انضنا
باشد و حقیقت در اینجا امر آید می تواند بود زیرا که اتحاد و نفس محال است
پس مراد از آنست که آنحضرت را حضرت مجترب رسالت در کمال آن وصف
بر می رسد بود که بمنزله نفس و جان آنحضرت بود پس هر کالی که در حضرت بود
بود باید که در آنحضرت باشد بغیر پیغمبری پس باید که افضل باشد از جمیع
صحابه و جمیع پیغمبران بغیر آنحضرت و باید که مخصوص ترین خلق باشد
با آنحضرت و آخر خلق باشد نزد او و آیات مفصل این قصه شریفه و فواید
که از آن مستفاد میشود در کتاب حیات القلوب ذکر کرده ام و این رساله که از
ذکر آنها اندک و از جمله اموری که در نزد بدست و چهارم واقع شده و موجب
مزید فضل آن گردیده است که در این روز حضرت امیر المؤمنین صلوات الله
عیه و کرم نماز اکثری خود را بایست بخشد و این آیه که می نازل شد و امامت
آنحضرت بر اصحاب جبریت هویدا گردید اما و لیکم الله و رسوله و الذین آمنوا
الذین یقیمون الصلوة و یؤتون الزکوة و هم لا کفران یعنی بدست اولی ما و شما

و خاتمه

و اما انتخاب شما مگر خدا و رسول و اینها که ایمان آورده اند و نماز را برپا می دارند
و چنانچه باید بجای آورند و زکوة میدهند و در کون و این نیز عرض می کنم است
آنحضرت چنانچه در سایر کتب ذکر کرده ام و در این روز غسل سنت است و زیارت
حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه را در این روز ذکر کرده اند و خواندن زیارت
جامعه مناسب است و روزه این روز مستحب است و قاسمی بولای خود را می بیند
صلوات الله علیه کردن در وقت فقر و آوار باب حاجات با نفعه مقدور و میر
باشد مطلوب است و اعمال این روز بسیار است اول شیخ طوسی رحمه الله
از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که در این روز پیش از نوافل اربعین
ساعت دو رکعت نماز بکند برای شکر نعمت مباهله و در هر رکعت بعد از سوره حمد
هر یک از سوره قل هو الله احد و آیه ال کرمی فاهم فیها خالیون و سوره انا للربنا
و ربه ربنا و آنرا که این نماز را بجا آورد نزد خدا بر او است با صد هزار حج و صد هزار
عمره و هر حاجتی که از حاجتهای دنیا و آخرت از حق است سوال کند البته برآورده
شود هر چند عظیم باشد انشاء الله و این نماز همان نماز است که در اعمال روز عید غدیر
مذکور شد **الف** از اعمال این روز دعا نیست که شیخ طوسی و سید بن طاووس
و جمعی از بندگان علی مرتضی حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند
و آنحضرت از یکدیگر بزرگوار خود امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده است که آنحضرت
فرمود که اگر گوید در این دعا اسم اعظم حق تعالی است هر آینه راست گفته ام اگر
مردم بدانند که این دعا در حاجات چگونه تاثیر می نماید البته هر نحو که مقدور باشد میسر
نماید در تحصیل آن هر چند باید که حال کنند و مرا در حاجت که عرض میشود این
دعا را بخوانم و بعد از آن حاجت خود را می طلبم البته مستجاب می گردد و این دعا
نیست که در وقت که ایده مباهله نازل شد چه پیش از آنکه السلام از جانب خدا نازل شد

بجسرت سید رسول صلی الله علیه وآله نازل شد و در غار اودود و گفت
یا اهل بیرون در وصی خود علی بن ابیطالب را پسندیدند و سید عالم را در خود
و فرزند پسندیدند و خود حسن و حسین صلوات الله علیهم را با خود ببر و اینها
بخوان و یا تو سایان یا اهل که کن و یا ایشان نفرین کن پس حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام گفت که هرگاه این دعا را بخوانید چه سودی کنید در دعا و تضرع و اینها
شفیع خود گردانید در حاجتها و از کشتی اهلش نجات یابید از سفیها و منافقان و
دارید و بایشان تعلیم نمائید که از علمهای مغرورست و هرگز قایل این کوه را
نیست **و دعوی** اللهم انی اسئلك من بهائک یا بهاء و کل بهائک فی اللّٰه
انی اسئلك بهائک کلمه اللّٰه انی اسئلك من جلالک یا جلال و کل جلالک فی اللّٰه
اللّٰه انی اسئلك جلالک کلمه اللّٰه انی اسئلك من جمالک یا جمال و کل جمالک فی اللّٰه
اللّٰه انی اسئلك جمالک کلمه اللّٰه انی اسئلك من عزک یا عز و کل عزک فی اللّٰه
اللّٰه انی اسئلك عزک کلمه اللّٰه انی اسئلك من قوتک یا قوت و کل قوتک فی اللّٰه
اللّٰه انی اسئلك قوتک کلمه اللّٰه انی اسئلك من نورک یا نور و کل نورک فی اللّٰه
اللّٰه انی اسئلك نورک کلمه اللّٰه انی اسئلك من رحمتک یا رحمة و کل رحمتک فی اللّٰه
اللّٰه انی اسئلك رحمتک کلمه اللّٰه انی اسئلك من کرمک یا کرم و کل کرمک فی اللّٰه
اللّٰه انی اسئلك کرمک کلمه اللّٰه انی اسئلك من کمالک یا کمال و کل کمالک فی اللّٰه
اللّٰه انی اسئلك کمالک کلمه اللّٰه انی اسئلك من کبریاک یا کبریا و کل کبریاک فی اللّٰه
اللّٰه انی اسئلك کبریاک کلمه اللّٰه انی اسئلك من کبریاک یا کبریا و کل کبریاک فی اللّٰه
اللّٰه انی اسئلك کبریاک کلمه اللّٰه انی اسئلك من کبریاک یا کبریا و کل کبریاک فی اللّٰه
اللّٰه انی اسئلك کبریاک کلمه اللّٰه انی اسئلك من کبریاک یا کبریا و کل کبریاک فی اللّٰه

من شجرتک یا مضاهما و کل شجرتک ما حیة اللّٰه انی اسئلك شجرتک
کلمه اللّٰه انی اسئلك بعذرتک الّٰهی اسئلتک بها علی کل شیء و کل
قدرتک مستطیلة اللّٰه انی اسئلك بعذرتک کلمه اللّٰه انی اسئلك
کما امرت فاستجب کما وعدت اللّٰه انی اسئلك من عیلتک یا عیلة و کل عیلتک
ناقد اللّٰه انی اسئلك بعیلتک کلمه اللّٰه انی اسئلك من قولک یا ضام و کل قولک
رضی اللّٰه انی اسئلك بعقولک کلمه اللّٰه انی اسئلك من سائلتک ما حیة
و کل سائلتک حبیبة اللّٰه انی اسئلك بمسائلتک کلمه اللّٰه انی اسئلك
امرئ فاستجب کما وعدت اللّٰه انی اسئلك من شرفک یا شرف و کل شرفک
شریف اللّٰه انی اسئلك برفیقک کلمه اللّٰه انی اسئلك من سلطانک یا دونه
و کل سلطانک ذم اللّٰه انی اسئلك بسلطانک کلمه اللّٰه انی اسئلك
من ملکک یا فخر و کل ملکک فخر اللّٰه انی اسئلك بملکک کلمه اللّٰه
انی اسئلك کما امرت فاستجب کما وعدت اللّٰه انی اسئلك بملکک کلمه اللّٰه
انی اسئلك بعلمک کلمه اللّٰه انی اسئلك من ایلانک ما حیة و کل ایلانک
عجیبة اللّٰه انی اسئلك بایلانک کلمه اللّٰه انی اسئلك من مروتک یا قدیم
و کل مروتک قدیم اللّٰه انی اسئلك بعزتک کلمه اللّٰه انی اسئلك کما امرت
فاستجب کما وعدت اللّٰه انی اسئلك بمانت ینو من الشون و الخیر و
اللّٰه انی اسئلك بکل شأن و کل بیروت اللّٰه انی اسئلك بما حیة
جنتک یا الله لا اله الا انت اسئلك بیها لا اله الا انت یا اله
الا انت اسئلك بجلالک یا اله الا انت یا اله الا انت اسئلك بکبریاک یا اله
الا انت اسئلك کما امرت فاستجب کما وعدت اللّٰه انی اسئلك من رفیقک
یا عیلة و کل رفیقک عالم اللّٰه انی اسئلك برفیقک کلمه اللّٰه انی اسئلك برفیقک

بإني أريد بكل فعلك هنيئاً اللهم إني أسألك بعطاءك كلمة اللهم إني أسألك
من خيرك ما عجله وكل خيرك عاجلاً اللهم إني أسألك بخيرك كلمة اللهم
إني أسألك من فضلك ما فضلته وكل فضلك عاجلاً اللهم إني أسألك
بفضلك كلمة اللهم إني أدعوك كما أريدني فاستجب كما وعدتني اللهم صل على محمد
والحسين وأجمعين على الأيمان بك والتصدق برسولك عليه وآله السلام
والبركة على النبي طالع البراءة من عباده والإعظام بالإيمان من آل محمد عليهم
السلام فإن قد صليت بذلك يارب الله صل على محمد وعبدك ورسولك
في الأديان وصل على محمد وآل محمد في الآخرين وصل على محمد وآله في المآثر
الأعلى وصل على محمد وآله في الرسلين اللهم أعظم محمد الوسيلاً والشرق
بجها والفضيلة والدرجة الكبيرة اللهم صل على محمد وآل محمد وقبضي
بما رزقتني وبارك لي فيما أعطيتني واحفظني في عيشتي وفي كل عتاتي
مولي اللهم صل على محمد وآل محمد وأسألك بخير أجزائك وأجنته وأجود
ياك من غير الشرر تحفظك والشارب اللهم صل على محمد وآل محمد واحفظني من كل
مصيبه ومن كل بليته ومن كل عقوبة ومن كل فتنة ومن كل بلاء ومن كل
شر ومن كل مكروه ومن كل فاقة من كل لفة من كل من السحاب إلى الأرض وفي هذه
وفي هذه الليلة وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة اللهم
صل على محمد وآل محمد وقبضي من كل شر ومن كل بليته ومن كل فتنة
ومن كل فاقة ومن كل عافية ومن كل سلامة ومن كل كرامة ومن كل رزق ومن
سلامة طيب ومن كل نعمة ومن كل سعة من كل لذة من كل لذة إلى الأرض
في هذه الساعة وفي هذه الليلة وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه
السنة اللهم إني أسألك أنت دوني قد خلقت وجهي عندك وحالت بيني وبينك

وغيرت حالي عندك وإني أسألك بغير وجهك الذي لا يظني ويوجهي عند
حبيبك المصطفى وتوجهه وإني أسألك على الرضى ويحق وإني أسألك الذين
انقبتهم أن يصل على محمد وآل محمد وأن يغفر لي ما مضى من ذنوبي وأن يغفر
لي ما بقي من عزمي وأعوذ بك اللهم أن أعوذ في شئ من معاصيك أبداً ما أنا
حين توفاني وأما لك مطيع وأنت عني راض وأن تحتم لي على ما حسبه وتفضل
توابه الجنة وأن تفعل لي ما أنت أهله يا أهل التقوى يا أهل المغفرة صل
على محمد وآل محمد وارحمي برحمتك ما رحم الراحمين وبعد أن مر حاجتك
فإن رزقي كما طلب كن كما أنشاء الله براورده است **نقله** كقولك
إني إذا دروز باهله انساب است وشيخ طوسي عليه الرحمه نذر در روز
روایت کرده است وروایت مذکور معلوم نمیشود که در هر وقت میتوا
خواندن و در دعا اختلافي هست میان روایات و آنچه در اینجا ذکر شد است
موافق روایت شیخ است و در روایت دیگر با ترجمه در رساله دیگر آورده
و شبیه باین دعا در صحاح ما مبارک رمضان و روزهای آن نیز آورده شده
با فضیلت بسیار و عظیمه ترین دعاهاست **عاشق** است که شیخ طوسی و
دیگران پسند معبر از حضرت موسی بن جعفر صلوات الله علیه روایت کرده
که روز باهله روز بدست و چهارم ماه ذی الحجه است و در این روز هر چه
انگاز کن و هر چه بگوئی که بکنی بعد از آن هفتاد مرتبه استغفر الله ربی
و اتوب اليه بگوئی بی یسری بوضع سجود خود بنظر میکنی و این دعا را میخوانی
و باید که با غسل باشی و روایت دیگر فرمود که روز بدست و چهارم روز باهله
باید که این روز را روزی برای شکر حق تعالی بر این نعمت عظمی غسل
بکن و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و با پنجه توانی از بوی خوش خود را

وأيديكم بأمر الله والامتنان بآبائكم وأجدد دينك ولولا هذا المقام الصالح الذي اقتضاه وذللتنا على استماع
الحق من أهل بيت نبينا الصادقين عنك الذين عصمتهم من لغو اللسان
ومدائير الأفعال حصم أهل الأيمان وظهرت كلمة أهل الإحسان وقيل أهل
العناد فلك الحمد ولك المن والذكر على نعمائك وإياك اللهم فصل على
عبدك والحمد للدين أفرحت علينا طاعتهم وعقدت في رقابنا ولايتهم
وأكرمنا بغيرهم وشرقتنا بأشباح آثارهم وثقتنا بالقول الثابت الذي عزقناه
فأعانا على أخذ ما جرت به وأبخر محمدنا أفضل الجزاء ما نصح لخلقك وبذل
وسعة في الإلحاح رسالتك وأخطر بنفسك في إقامة دينك وعلى أخيه ودينه
والهادي من بعدك إلى دينه والمقيم سنتك على أمير المؤمنين صلوات الله عليه
ومجل على الأئمة من آتينا الصادقين الذين وصلت طاعتهم بطاعتك وخلصنا
بشفايتهم دار كرامة والرحم الزاوية الكفوة هؤلاء أصحاب الكساء والعلماء
يوم الباهة اللهم اجعلهم شفعاءنا وإنك خير ذلك المقام المحمود واليوم
الشهود وانقضي وقوتك على تلك التلويح الرحيم اللهم إني أشهد أن الله
وطيقهم وأيدى وهي الشجرة التي طاب أصلها وفرعها وأغصانها وأوراقها
اللهم أرحمتهم وأجرتهم وأجرتهم في الدنيا والآخرة ولا تهمهم
وأوردناهم من الأمان من أهوال يوم القيمة بخيرهم وأقرناهم بصلاتهم وإشباعنا
آثارهم وأهينناهم بأفهامهم وأخفناهم ما عرفتوا من نوحيتك ووفقونا عليه
بعضهم سائلك وتقديراتك وشكر الأديك ونفع الصغائر أشكرك
والعلم أن نحيط بك والوفاء أن يقع عليك فإنك أجمعهم جميعا على خلقك
وولايتك على نوحيتك وهذا تذكير على أترك وتهدى إلى دينك وتوضح
ما أشكل على عبادك وبما لا يخفى أني أعجز عنها عذرك وبها تبارك محمد

وبأيديكم بأمر الله والامتنان بآبائكم وأجدد دينك ولولا هذا المقام الصالح الذي اقتضاه وذللتنا على استماع
الحق من أهل بيت نبينا الصادقين عنك الذين عصمتهم من لغو اللسان
ومدائير الأفعال حصم أهل الأيمان وظهرت كلمة أهل الإحسان وقيل أهل
العناد فلك الحمد ولك المن والذكر على نعمائك وإياك اللهم فصل على
عبدك والحمد للدين أفرحت علينا طاعتهم وعقدت في رقابنا ولايتهم
وأكرمنا بغيرهم وشرقتنا بأشباح آثارهم وثقتنا بالقول الثابت الذي عزقناه
فأعانا على أخذ ما جرت به وأبخر محمدنا أفضل الجزاء ما نصح لخلقك وبذل
وسعة في الإلحاح رسالتك وأخطر بنفسك في إقامة دينك وعلى أخيه ودينه
والهادي من بعدك إلى دينه والمقيم سنتك على أمير المؤمنين صلوات الله عليه
ومجل على الأئمة من آتينا الصادقين الذين وصلت طاعتهم بطاعتك وخلصنا
بشفايتهم دار كرامة والرحم الزاوية الكفوة هؤلاء أصحاب الكساء والعلماء
يوم الباهة اللهم اجعلهم شفعاءنا وإنك خير ذلك المقام المحمود واليوم
الشهود وانقضي وقوتك على تلك التلويح الرحيم اللهم إني أشهد أن الله
وطيقهم وأيدى وهي الشجرة التي طاب أصلها وفرعها وأغصانها وأوراقها
اللهم أرحمتهم وأجرتهم وأجرتهم في الدنيا والآخرة ولا تهمهم
وأوردناهم من الأمان من أهوال يوم القيمة بخيرهم وأقرناهم بصلاتهم وإشباعنا
آثارهم وأهينناهم بأفهامهم وأخفناهم ما عرفتوا من نوحيتك ووفقونا عليه
بعضهم سائلك وتقديراتك وشكر الأديك ونفع الصغائر أشكرك
والعلم أن نحيط بك والوفاء أن يقع عليك فإنك أجمعهم جميعا على خلقك
وولايتك على نوحيتك وهذا تذكير على أترك وتهدى إلى دينك وتوضح
ما أشكل على عبادك وبما لا يخفى أني أعجز عنها عذرك وبها تبارك محمد

وَمَنْ عُوِيَ إِلَى بَعْضِهِمْ الشُّكْرُ بِرَبِّكَ وَبَيْنَ خَلْقِكَ وَأَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ عَلَيْهِمْ
حَيْثُ قَرَّبْتَهُمْ مِنْ مَلَكُوتِكَ وَأَخَصَصْتَهُمْ بِرَبِّكَ وَأَصْطَفَيْتَهُمْ لِرَبِّكَ
وَأَوْرَثْتَهُمْ عَوَامِضَ نَاوِيكَ رَحْمَةً بِرَبِّكَ وَلَطْفًا لِبِعَادِكَ وَحَنَانًا عَلَى
رَبِّكَ وَعِلْمًا بِمَا تَطْوِي عَلَيْهِ عَمَلُوا أَسْمَانًا وَمَا يَكُونُ مِنْ شَأْنٍ صِفْوَتِكَ
وَمَطَهْرَتِهِمْ فَمِنْ شَأْنِهِمْ وَمُسْتَدَارِهِمْ وَحَرَمَتِهِمْ مَرِيقَتُهُمْ نَافِثَتِهِمْ وَأَوْدِيَتِهِمْ
بِهِمَا نَا عَلَى مَنْ عَرَضَ بِرَبِّكَ لَهُمْ فَاسْتَجَابُوا لِأَمْرِكَ وَسَعَلُوا أَنْفُسَهُمْ بِطَاعَتِكَ
وَمَلَأُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ ذِكْرِكَ وَحَمَرُوا قُلُوبَهُمْ بِتَعْظِيمِ أَمْرِكَ وَجَزَّوْا أَوْقَاتَهُمْ فِيهَا
لِرَبِّكَ وَاعْلَوْا دَعَائِهِمْ مِنْ مَعَارِجِ أَعْظَرِ السَّائِلَةِ عَنْكَ فَجَعَلْتَ
قُلُوبَهُمْ مَكَامِينَ لِإِرَادَتِكَ وَخَفَوْتُمْ مَنَاصِبَ أَمْرِكَ وَتَهْنِئَتِكَ وَالسَّيِّئَةِ
تَرَاهُ لِسَانَتِكَ ثُمَّ أَكْرَمْتَهُمْ بِمُؤْرِكَ حَتَّى فَضَّلْتَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَهْلِ رِزَالِهِمْ وَالْكَوْ
الَهُمْ فَخَصَّصْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَأَفْرَزْتَ إِلَهُهُمْ كِفَالَتِكَ وَأَمَرْتَهُمْ بِالنَّسْكِ لَهُمْ وَالزَّكَاةِ
إِلَهُمْ وَالْإِسْتِيسَاءِ لَهُمْ أَلَمْ تَقْدَرْ أَنْ تَكُنْ بِكَ نَبِيَّتِكَ وَبِعِزَّةِ نَبِيِّكَ
سَكُونَتِكَ عَلَيْهِمُ الَّذِينَ أَقْبَتَهُمْ لَنَا دِلَالًا وَعِلْمًا وَأَمَرْتَهُمْ بِإِيْعَانِهِمُ الَّذِينَ قَارَنَا
قَدْ تَسَكَّنَاهُمْ قَارَنًا شَفَاعَتَهُمْ حِينَ يَقُولُ الْخَالِيُونَ مَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ
وَالْمَصْدِقِ حَمِيمٍ وَاجْعَلْنَا مِنَ الصَّادِقِينَ الْمُصْدِقِينَ لَهُمْ الْمُتَخَذِينَ لِأَيَّامِهِمُ
الْمُتَخَذِينَ إِلَى شَفَاعَتِهِمْ وَلَا تَخْلُفْنَا بَعْدَ زَهْدِنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ حَقَّ
إِلَافَتَنَا لَوْهَا بَابَيْنِ رَبَّنَا الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَعَصْوِهِمْ أَهْلَ الْوَحْيِ وَقِيلُوا الْعَارِفِينَ وَعِلْمَ الْمُتَهَدِّينَ وَقَارِنَ الْخَمْسَةِ لِلْيَابِينَ
الَّذِينَ تَحْمِلُهُمُ الرُّوحُ الْأَمِينُ وَبِأَهْلِ اللَّهِ تَعَالَى بِهِمُ الْمُبَاهِلِينَ فَقَالَ لَوْ
أَخَذْتُ الْفَالِاقِينَ مَنْ طَافَ فِيهِمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقَالَ لَوْ أَنَّكَ
أَجْنَانًا وَأَبْنَاءُكُمْ وَنِسَاءُكُمْ وَنِسَاءُكُمْ وَأَنْفُسُكُمْ وَأَنْفُسُكُمْ ثُمَّ يَنْتَهِلُ فَيَجْعَلُ

وَمَنْ عُوِيَ

لَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ذَلِكَ لِأَمَامِ الْخَصُوصِ بِمُؤَاخَاةِ يَوْمِ الْإِحَادِ وَالْمُؤَا
بِالثَّوْبِ بَعْدَ خَيْرِ الظُّوْمِ وَمِنْ شَأْنِ كَرَامَةِ اللَّهِ سَعْيَهُ فِي هَلْ لَنْ وَمِنْ بَيْنِ بَعْضِ
مُعَادَاةِ وَأَقْرَبَ بَيْنًا قَبْدَ جَاهِلِيَّةِ مَوْلَى الْأَلَامِ وَمَكْرَهُ الْأَصْنَامِ وَمِنْ لَوْ تَاخُلَ
فِي اللَّهِ لَوْ مَعَهُ لَا يَشُورُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا طَلَعَتْ شَمْسُ الْفَهَارِ وَأَوْفَرَتْ الْأَشْجَارُ
وَعَلَى النُّجُومِ الْمُسْتَرْقَاتِ مِنْ خَيْرَتِهِ وَالْحَيَّجِ الْوَاصِلَاتِ مِنْ ذِي بَيْتِهِ وَابْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِ
سَلَامٌ وَمَنْ صَاحِبِ ادْعِيَةِ اسْتِغْنَاءِ وَمَنْ كَرَّمَ أَنْ يَأْتِيَ رُفُودَ نَبِيِّتٍ وَبِحُجَّتِ وَشَوْ
أَنْتَ كَدَرِ ابْنِ رُفُودِ كَرِيمَةٍ هَلْ لَنْ دَرِشَانَ حَضْرَتِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَفَاطِمَةَ
زَهْرَةَ أُمَامِ حُسَيْنٍ وَابْنِ حُسَيْنٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ نَازِلَ شَدِّ سَبَبِ أَنْكَ
حَسَنٍ وَحُسَيْنٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ بِمَا رَشَدُوا وَحَضْرَتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ بِعَادَاتِ إِشَارَتِهِ وَلَمْ يَرَوْا حَضْرَتِ أَمِيرِ وَفَاطِمَةَ وَحُسَيْنَ وَحُسَيْنَ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ نَذَرَ كَرِيمَةٍ كَرَامَتِهِ إِشَارَتِ أَعَانَتِهِ دَهْدَمَ رُفُودَهُ بِكَبِيرٍ
وَجَوْنِ خَدَاعَتِهِ كَرَامَتِ كَرَامَتِهِمْ بِرُفُودِهِمْ بِأَفْضَلِ خَدَامَةِ إِشَارَتِهِمْ
كَرَمَتِهِمْ وَنَدَانَتِهِمْ بِرُفُودِهِمْ بِأَنْ أَفْطَارَ غَايَتِهِمْ حَضْرَتِ أَمِيرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
قَدِيمٍ بِشَمِ ارْتِشَاعِ يَهُودِي كَرَفَ بَاسَ صَاعِ لَبْجُوكَ حَضْرَتِ فَاطِمَةَ صَلَوَاتُ
عَلَيْهَا مِنْ رُفُودِ ثَلَاثِ لَبْجُوكَ بِرُفُودِهِمْ بِكِبَرِ لَبْجُوكَ لَبْجُوكَ بِرُفُودِهِمْ بِرُفُودِهِمْ
أَوَّلِ حَضْرَتِ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ قَدَرِ ثَلَاثِ لَبْجُوكَ كَرَفَ وَرَشَتْ وَبِهِمْ رُفُودِهِمْ
لَبْجُوكَ بِرُفُودِهِمْ وَرُفُودِهِمْ كَرَفَ نَانَ نَخْتِ وَجَوْنِ حَضْرَتِ أَمِيرِ حَضْرَتِ رَسُولِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهَا نَارِ شَامِ كَرَفَ وَبِهِمْ رُفُودِهِمْ وَحَضْرَتِ فَاطِمَةَ بِرُفُودِهِمْ كَرَفَ نَانَ نَخْتِ
كَرَفَ وَخَاسَتَهُمْ أَفْطَارَ غَايَتِهِمْ بِرُفُودِهِمْ بِرُفُودِهِمْ كَرَفَ نَانَ نَخْتِ وَخَاسَتَهُمْ
أَيَّ أَهْلِ بَيْتِ عَمَدٍ سَكِينٍ زَسَاكِينِ سَلَامَانَ مَرَا طَعَامَ دَهْدَمَ نَخْتِ نَخْتِ
أَزْمَانِهِمْ هَاشَتِ طَعَامَ دَهْدَمَ حَضْرَتِ أَمِيرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِرُفُودِهِمْ كَرَفَ نَانَ نَخْتِ وَخَاسَتَهُمْ

...

من نان خود را میدهم و سایر اهل بیت علیهم السلام با فقه با حضرت موافقت
کردند و نامهای خود را بنام او دارند و باب افطار کردند و دیگر روز داد
و باز حضرت فاطمه صلوات الله علیها بمن در پیشین یک نعلت دیگر از پیشین یک صاع
دیگر آورد داشت و از ذکر و پنج کوزه دیگر بخت و چون خواستند افطار کنند
سالی بر در خانه آمد و صدق الله علیه که ای اهل بیت محمد من بقیه ام از اولاد
مهاجرین و پیدم در روز عقبه شهید شده است مرا طعام دهید تا خدا را
از خواهی هشت طعام دهد پس حضرت امیر مومنان اول نان خود را داد و بعد
او فاطمه زهرا و بعد او دو کوشان عرش خدا و بعد از ایشان فقه سعادتمند
همگی نانهای خود را بپیشیم دادند و باب افطار نمودند و در روز سیم بفرموده داشتند
و باز حضرت سیده الشاه در روز سیم بقیه پیش را داشت و بقیه جورا گرفت و در
خورد و باز پنج کوزه نان بخت و چون حضرت امیر کبیر از غار برگشت و حضرت فاطمه
طعام را حاضر ساخت که افطار نمایند ناگاه اسپری از اسیران کافران ندا کرد که السلام
علیکم ای اهل بیت محمد ما را اسیر میکنند و میبندید و طعام نمیدهند بخوریم
پس بخوریم و بنامهای سابق همه کوزههای نان را بنام او دادند و باب بخت افطار فرمودند و چون
صبح شد حق تعالی سوره کریمه قل ان داد نشان ایشان فرستاد و در آن سوره افشا
این قصه نمود که یونان بالکدر و یحیون یوماکان شمس طیارا و یطعمون الظلم
علی حیه میبکشند و بیدار و اسیران اینا فطعمکم لوجه الله لا یزیدکم جزا و لا
شکورا انما تخافون من ربکم عجاوب و ساقط بر اعیان و غم میکنند و در میسرند
از روی که شران اگر خلق را فرار گرفته است و بخور اند و طعام را بخورند و محبت
آن یا از برای محض محبت خدا میکنند و بپیش و اسیر و میگویند یعنی در دل خود
ایشان نیست که ما طعام نمیدهم شما را مگر از برای رضای خدا و بخورم از شما را

او پاداش را و در شکر و ثنای امام امیر مومنان از روز قیامت که در نهایت شدت
و هولست و چون در روز چهارم که بیست و پنجم ماه ذی الحجه بود سوره مکل
ان در مدح ایشان نازل شد حضرت رسول صلی الله علیه و آله بخانه اهل
بیت علیهم السلام آمد و ایشان را بآن شدت که سبکی و انخال غریب مشاهده
نمود و گریست و فرمود که این چه حالست که در شما مشاهده میکنم و نام من
و امام حسین صلوات الله علیه نماز دید که از قناعت بهاری و از کوشش می
جو که از تخم بیرون آید میان زنند و حضرت فاطمه صلوات الله علیها در محراب
عبادت ایستاده بود و از کوشش که مبارکش بیست چسبیده بود و چشها
فرورفته بود چون از غار فارغ شد و خنک خوان از هشت برای فاطمه فرستاد که در
آن کاسه بود گوشت و ترید کرم در آن میان بود که میخواست بدو بوی بهتر از بوی
مشک از آن ساطع بود پس حضرت فاطمه آن خوان را بپیش حضرت رسول صلی الله علیه و آله
حضرت فرمود که ای فاطمه این را از کجا آوردی گفت از جانب خدا آمد است خدا
هر که خواهد روزی نمیدهد بحساب حضرت فرمود که الحمد لله که از دنیا فرستم
نادار اهل بیت خود شبیه حرم مادر عیسی الانبیا پس از آن تناول فرمودند و تا
روز از آن بخور زدند و آخر نمیشد و حضرت صادق ع فرمود که آن کاسه نوزده است
و حضرت صاحب الامر علیه السلام از ظاهر خواهد کرد و طعام هشت از آن تناول
خواهند نمود و ستیان نیز از روایت ابا تراب ساید بطریق بسیار نقل کرده اند
و تفصیل این قصه را در سایر کتب ذکر کرده ام پس شناساست که شیعیان اهل
بیت علیهم السلام در این اتمام نامی نمایند بموالی خود در تصدق کردن بر مساکین
و یتیمان و سبی نمایند و طعام ایشان و شیخ مفید علیه الرحمه گفته است که
مسحبت است که این روز را دوزخ بپایند برای شکر نعمت نزول سوره هل انی

دیشان آل عباس علیهم السلام و ایضا سبب است غسل و زیارت امام علیه السلام
و زیارت جامع با خواندن در این روز مناسب است و چون بعضی از علما این مقدار را
نوزده بار می دانند دعا های بسیار را در این روز نیز خواندن خوب است و روز
پست و ششم بنابر مشهور غر علیک اللعنه را بخوبی بشکشد و اند و باین
نهایت برکت دارد و در روز پست و هفتم قرآن که آخر خلفای بنی امیه است
بجای تمام و اصل شد و دولت ملعون بنی امیه لعنهم الله بر طرف شد پس در این روز
شکریه بخواند باید کرد و بعضی گفته اند که حضرت امام علی نقی علیه السلام
در این روز متولد شده است و در روز پست و نهم بنابر مشهور و غر با غسل و رک
سفر متقل شده است و باین سبب فضیلت عظیم دارد و در روز آخر
ذی الحجه که آخر سال عربیست روایت کرده اند که سنت است که دو رکعت بخواند
بجا آورد و در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد و در هر سوره قل هو الله احد
و در هر مرتبه اگر می بخواند و بعد از سلام این دعا را بخواند اللهم ما عجلت فی
هذه السنة من عمل یصلی عنده ولم یرضه و تسبیحه و تمجید و دعوتی الی
التوبه بعد اجیر فی علیک اللهم فانی استغفرک منه فاغفر لی و ما
عجلت من عمل یقربنی الیک فاقبله منی و لا تقطع رجائی منک یا کریم
در بیان اعمال ماه محرم است و در این ماه فصل است **فصل اول** در اعمال ده
اول محرم است از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که حضرت رسول ص
صد روز اول محرم دو رکعت نماز می کردند و چون از نماز فارغ میشدند دست
بدن بر می داشتند و این دعا را می خواندند اللهم انت الاله القیوم
و هذه سنة حرمینک فاستلک فیها العصمة من الشیطان و القوة علی
هذه التفسیر الامار و بالتسوی و لا یتغافل عما یتغافل عنک یا کریم یا ذا الجلال

باب ششم

الحکم

و الا کرام یا عاده من لاعاده یا ذخره من لا ذخره له یا خیر من لا خیر له یا خیرا
من لا خیرات له یا سند من لا سند له یا کثر من لا کثر له یا حسن البلاء یا عظیم
الرتب یا عذر الضعفاء یا منقذ الغرق یا منجی المملکی یا منعم یا منجی یا منغیر
یا محسن انت الذی یجد لك سوا الذل و یوزر التکبر و ضوم القهر و شعاع
الثمس و دوی الماء و حقیف الشجر لا شریک لك اللهم اجعلنا خیرا یا بطلون
و اغفر لنا ما لا یعلمون و لا تؤاخذنا بما یقولون حسنی الله لا اله الا هو علیه
توکلت و هو رب العرش العظیم انتام کل من عین ربنا و ما یدکر الا اولوا
الالباب ربنا لا یفرح قلوبنا بعد از هدایتنا و هب لنا من کلماتک رجاء انت
الوهاب و چون حضرت سید الشهدا صلوات الله علیه در ده ایام به عبادت
شهادت فایز گردید و در اکثر این ده محزون و غمگین بودند و اخبار و حشدها
میر رسید باید که شعیان ایشان در مجموع این ده روز بلازم تعزیر حضرت و نما
نایند و محزون و اند و هناك باشند و اخبار و احادیث که مشتمل بر موصایب ایشان
باشد بخوانند و بعضی از علما گفته اند که ترک بعضی از لذات بکنند و از حضرت
رضا ع منقولست که ماه محرم مایه بود که کافران در این ماه جنک کردند و احرام
می داشتند و منافقان از امانت در این ماه خون ماران را می داشتند و هشت
حرمت می کردند و زمان و فرشتگان مارا اسیر کردند و آتش در خیم های می افروختند و
و اسباب مار را فرات کردند و حرمت حضرت رسالت پناه ص را در باب مار عتقا
نکردند بدینست که مصیبت امام حسین صاوات الله علیه چشمهای مار را
جبر و کوبید و آب دیند های مار را جاری ساخت و عزیز مار را ذلیل کرد اینند
و واقع کوب بلای برای ماهیها کردند و ز قیامت پس باید که بر مصایب حضرت
کوبید که کتدگان بگریند بدینست که کوبید بر حضرت کتاهان بزرگوار بطرف میکند

پیر و بود که بیدم امام موسی علیه السلام چو باده محرم داخل می شود گشتی انحضرت را
خندان نمیدیدند و از حرم و اندوه بر انحضرت ظاهر میشد و جمیع دهه اول ماه
و چون روز نهم میشد روز مصیبت و گریه و اندوه او بود و میگفت امروز روز شهید
حسین علیه السلام است و در حدیث دیگر فرمود که چون چندی حسین علیه السلام
شهید شد آسمان خون و خاک مریخ بارید که بر انحضرت افتد و گریه کنی که آب دید
بر روی تو جاری گردد و حق تعالی جمیع کائناتان کوچک و بزرگ نور ایام زرد پس فرمود
اگر خواهی که چون میری هیچ گناه بر تو نباشد زیارت کن امام حسین صلوات الله علیه
و اگر خواهی که در غرقهای بهشت با حضرت رسول و آل او باشی لعنت کن قاتل و خیر
و اگر خواهی که ثواب شهیدان کن بلا داشته باشی هر وقت که مصیبت انحضرت بر ایامی
بکوی ایامی گشت معترتم فافوز فوزا عظیمای یعنی کاشکی میبودم با ایشان پس دستگا
نخافتم رستگاری بزرگ و اگر خواهی که در درجات عالیه بهشت با ما باشی از برای
اندو صاند و هناك و از برای شادی ما شاد باش و بد آنکه روزه روز اول ماه محرم است
و از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که یک روز در روز محرم حضرت دعا کرد
و از خدا فرزند طلبید و حق تعالی او را استجاب کرد ایند و حضرت عیسی را با او
عطا کرد پس هرگز از روزی روزه دارد و دعا کند حق تعالی او را استجاب کند
چنانکه دعای کریم استجاب کرد و شیخ مفید علیه الرحمه گفته است که روز
سیم محرم روز مبارک است و در آن روز حضرت یوسف عم از چاه پیرون آمد هر که
از روزی روزه دارد حق تعالی کارهای صعب را بر او آسان گرداند و غمهای او را زایل
گرداند و بهتر است که روز نهم و دهم را روزه نداد زیرا که بنی امیه این دو روز را
برای برکت و شجاعت بر قتل انحضرت روزه میداشته اند و احادیث بسیار
در فضیلت این دو روز و روزه آنها بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله و از طریق

اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیار در مذمت روزه این دو روز مخصوصا روز عاشر
وارد شده است و احادیثی ایند علیهم السلام القنه از برای آنکه سال را در روز عاشورا
و غیره نیکرود و اندک لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که هر که بزرگ کند
سبح و تحمید خود را در روز عاشورا و بی کاری نرود حق تعالی او را دنیا و آخرت و بر او
و هر که روز عاشورا روز مصیبت و اندوه و گریه او باشد حق تعالی او را دنیا و آخرت
و سرور و شادی را گرداند و دیدن اشک بهشت بنا روشن گردد و هر که روز عاشورا
روز مبارک نامد و از برای منزل خود در آن روز چیزی بخیره کند خدا آن ذخیره را بر او بنا
نکرداند و در روز قیامت بازید و عید الله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم السلام که
عشو کردند بر یکدیگر در روز عاشورا ایدی شغول کاری از کارهای دنیا نکردند و
شغول گریه و توبه و مصیبت باشند و از کارهای اهل خانه مشغول اگر تعزیه انحضرت را
بگذارند و شغول اقام باشند چنانکه در تمام عزیز ترین اولاد و اقارب خود میباشند
و در آن روز اساک کنند از خوردن و آشامیدن و آنکه قصد روزه کند و در آخر روز
بعد از عصر افطار کند اگر چه بشریت او باشد و روزه تمام ندارد مگر آنکه در حضور
از روز روزه واجب شده باشد که بنده را بشنیدان بر او واجب شده باشد که از روزه
باید بگریزد و در آن روز از قوه و خیر نکند و بخندد و شغول لهو و لعب نکند
و هر که بریده بر قاتلان انحضرت لعنت کند بگوید اللهم العن قتل الحسین و
در روایت وارد شده است که از حضرت صادق علیه السلام که هر که در روز عاشورا از برای توبه
سوره قلم و الله احد بخواند خداوند رحمان نظر رحمت بسوی او بکند و هر که خدا
نظر رحمت بسوی او کند هرگز او را عذاب نکند و در شب عاشورا این را بگوید
کند بگوید و سخن برای کسی بخیزد امام حسین صلوات الله علیه و تحمید
و گوید در آن شب در صحرائی که بلاد میان بنی مزارق را از کافران چنانکه صاحب احیا

گویند و عبادت و تهیه سعادت میگردانند **و زیارت مشهور**
حضرت است در روز عاشورا و فضیلت زیارت حضرت در شب و روز عاشورا
بسیار است معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که در شب عاشورا
توبه و توبه از حضرت باشد و از زیارت کند و در روز قیامت محشور گردد
بخون آلوده و هبیت شهید گردد و در میان ایشان محشور گردد و هر که در شب
و روز عاشورا زیارت کند از حضرت ترا چنان باشد که در پیش روی حضرت شهید
شده باشد و بسند صحیح از حضرت منقولست که هر که حضرت امام حسین را
علیه السلام در روز عاشورا زیارت کند بهشت او را واجب گردود و اما زیارت مشهور
شیخ طوسی و ابن قولویه و غیر ایشان رحمة الله علیه روایت کرده اند از سید بن
عمیر و صاحب بن عقیقه و هر دو از محمد بن اسماعیل و علقمه بن محمد بن حمزه و هر دو
از مالک جهمی که حضرت امام محمد باقر فرمود که هر که زیارت کند حضرت امام
حسین صلوات الله علیه را در روز دهم محرم یا در روز قیامت که زیارت شود ملاقات
کند خدا را در روز قیامت با ثواب دویست هزار حج و دویست هزار غزوه و دویست هزار
جهاد که هر یک را بار رسول صلی الله علیه و آله و آفته ظاهر علیهم السلام
کرده باشد مالک گفت فدای تو شوم چه ثوابست برای کسی که در شهرهای دود باشد
و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر حضرت فرمود که چون روز عاشورا آید و بیرون
رود بسوی حجاز یا یا لا اورد بر نام بلند تو در خانه خود و اشاره کند بسوی حضرت
بسلام و بجهد کند و نغمه نغمه کردن بر قائل حضرت و بعد از آن دو رکعت نماز کند
و بکند آنکه خدا را در اول نماز پیش از پیشین بپوشد و نوحه و گریه کند و حسین
و امیر کند هر که را در خانه او است و از او توبه نکند مگر بر کردن بر حضرت و خطبه
خود چنین بر پا دارد با آنها رجوع بر حضرت و ملاقات کند بعضی از ایشان

بعضی از خانه خود مگر بر کردن و توبه گویند بعضی از ایشان بعضی را نصیحت
حضرت پس من چنانم بخدا که هرگاه این کارها را بکند و توبه از آن توبه
بایشان عطا فرماید مالک گفت توبه منی و کفایت از برای ایشان باین ثواب فرمود
که بی تو نیستی که چگونه یک نفر از توبه میگویند فرمود که میگویند عظمه الله
الجود یا عاصیا یا حسین علیه السلام و جعلنا وایاکم من الطالین بنابر
مع و کتبه الامام محمد بن یحیی بن محمد علیه السلام و اگر توانی در این روز از برای هیچ
کار از توبه بیرون مرو که آن روز غنیست که حاجت هیچ مؤمنی در آن روز برآورده نشود
و اگر برآورده شود از برای او مبارک نیست و در آن خیری و در شادی نخواهد دید
و ذخیره ممکن از برای منزل خود چیزی که هر که در این روز از برای منزل خود چیزی
کند از برای او مبارک نیست و آنچه ذخیره کرده است و اهلش که از برای ایشان
ذخیره کرده است نخواهد بود از برای او پس گفت که چند چیز کند از برای او شود
شود ثواب هزار هزار جهاد که هر بار رسول خدا ص کرده باشد و از برای او خواهد
بود ثواب نصیبت هر پیغمبری و رسولی و صدیقی و شهیدی که مرده باشد یا زنده
شده باشد و حتی که خدا دنیا را خلق کرده است تا در روز قیامت علقمه بن محمد
گفت که من گفتم حضرت امام محمد باقر که تعلیم نمائید دعائی که بخوانم در این روز
که هر که بخواند که از حضرت زیارت کند از توبه یک و دویست که هرگاه در شهر و روستا
دور که خواهد که اشاره کند و از حضرت زیارت کند بخوانم فرمود که ای علقمه هرگاه بکنی
آن دو رکعت را بعد از آنکه اشاره کرده باشی بجا بیاورد حضرت بسلام و گفته باشی بعد
از آن و نماز آن قول را که مذکور خواهد شد پس دعا کرده خواهی بود بدعائی که
ملک میخواند در وقتی که زیارت حضرت میکند و میگوید خدا برای تو آن
زیارت هزار هزار حسنه و نحو میکند از تو هزار هزار کثامت میکند از برای تو

مبارک

پیام
امام حسین
ریاست حضرت

الذي في القلب والطلب في
التي في القلب والطلب في
التي في القلب والطلب في
التي في القلب والطلب في

اعظموا الحجة عليكم ولا تتركوا الى الله والى رسوله ومن استأسس ذلك ومن حليته
 بليته ويومئ في ظلمه ويومئ على كنهه وعلى اشياءكم ثم يثني الى الله واليك
 منه ثم القرب الى الله ثم اليكم ولا تتركوا ومنوا الا بربكم وباليه والذين اعادكم والفا
 لكم الحسب وباليه ومن اشياهم وانباهم ان يسلم اليكم سالكم وعوب لمن طاركم
 وقول من والكم وعدو لمن عادكم فاستل الله الذي اكرمتم بمعرفكم ومعرفه
 اوليائكم وودعني البراءة من اعادكم ان يعطيني معكم في الدنيا والاخره وان يثبت
 عندكم قدم صدق في الدنيا والاخره واستله ان يلبسني الجود لكم عند الله
 وان يرزقني طلب ناري مع اولم مهدني ظاهري ناطق منكم واستل الله جفكرو
 بالشارب الذي لكم عند ان يعطيني يصابني بكم افضل ما يعطى صابا وصيبة
 ما اعظمها واعظم من بها في الاسلام وفي جميع اهل السموات والارض اللهم
 جعلني في مقام هذا من ثناله منك صلوات ورحمة ومعونة اللهم جعل
 عيالي عيالهم والحمد والحمد ممان عملي والحمد اللهم ان هذا يوم تبركت
 به بنوا النبوة وابن اكلة الاكباد اللعين بن اللعين على لسان نبيك صلى الله
 عليه واله في كل موطن وموقف وقصبة ببيتك صلواتك عليه واله
 اللهم العن اباسفيان ومعوية بن ابي سفيان ومن يدع معوية عليهم نيك
 اللعنة ابدا لا يدين وهذا يوم قرحت ياب الزناد وال مروان يوقلهم تحيين
 سلوات عليه اللهم صاعف عليهم اللعن منك والعذاب اللهم اخرج
 اتقرب اليك في هذا اليوم وفي موقف هذا يا نام جوتي باليراء ومنه اللعنة
 عليهم وقالوا الان اينيك والينيك عليهم السلام
 العن اول ظلم ظلمهم والحمد والحمد ولو تابع له على ذلك اللهم العن العصابة
 التي باعدت الحسين وشايعت وبارت على ولله اللهم العنهم جميعا

بسم الله الرحمن الرحيم السلام عليك يا ابا عبد الله وعلى اولادك التي حلت بقدرك
عليك مني سلام الله كما سابقني وبقي الليل والنهار ولا جعلك الله اخيرا
العقدين في زيارتك السلام على الحسين وعلى علي بن الحسين وعلى اسحق
الحسين اللهم خضعت اولي ظالم باللعن مني وابدا به اولائم الظالمين
القالت ثم الزابع اللهم العن يزيد بن معاوية خاسا والعن عبيد الله بن زياد
وابن زباجة وعمر بن سعد وغيرهم اول ابي سفهاء والذباذ وال مروان لي يوم
القيمة بين ليحاج مهدوى وسكوى اللهم لك الحمد حمد الشاكرين لك على
مصابهم الحمد لله على عظيم رزقي اللهم نذيق شفاعته الحسين عليه السلام
يوم الورد وثبت لي قلبي صديق عندك مع الحسين واصحاب الحسين
الذين بذلوا انفسهم دون الحسين عليه السلام علفي كفت كه امام عتبا وعلية
فرومده اكرواني هروز انخضر تر اياي كفت زيارت كن بكن كه جميع از فانيها
از بر اي تو خواهد بود ورويت كرم محمد بن خالد الطيالسي از سيف بن عميرة كه كفت
من يا صفوان بن مال وبعاني از اصحاب خود رفيع بسوى نجف بعد از انكه حضرت
صادق عليه السلام برون رفتند از حيرة بمدينه بيش از ماين چون نزل
حضرت امير المؤمنين صلوات الله عليه فارغ شد من صفوان روى خود را كردند
بسوى قبر حضرت امام حسين صلوات الله عليه وكفت زيارت كيند حضرت الله
حسون صلوات الله عليه را از اين مكان را لاى سر امير المؤمنين صلوات الله عليه
كه حضرت امام جعفر صادق عليه السلام چنين كودد روى كه من در جندت انخضر
باين مكان شريف است بودم پر خواند صفوان ان زيارت را كه علفم از حضرت امام
محمد باقر عليه السلام برى و دو عاشق ورويت كوه است پر ورويت نماز كود
نزد سر امير المؤمنين ووداع كود بعد از نماز امير المؤمنين عليه السلام وورد عجات

پرسيدني

قربان امام حسين عليه السلام كود و انخضر تر ايز ووداع كود و از جمله دعاها كه بعد
ان دور كفت خوانداين دعا بود نا الله يا الله يا الله يا محجب دعوتك لظن من
يا كاشف كرب المكونين يا غياث المستغيثين ويا حبريخ المستصيرين ويا من
هو اقرب الي من حبل الوريد ويا من يحول بين المرو وقلبه ويا من هو بالظير
الاحل ويا الاقرب المبين ويا من هو الرحمن الرحيم على العرش استوى ويا من يعلم
خائفة الاقين ويا من يخفى الضدور ويا من لا يخفى عليه خافية ويا من لا يشبهه
عليه الاصوات ويا من لا تغلظه الحجابات ويا من لا يورثه الخلق المحبون
يا مدرك كل قوت ويا جامع كل تمثيل ويا بارئ النفوس بعد الموت ويا من هو كل
يوم في شان فاني الحجابات يا منقر النكران يا معطي السؤلان يا ذا الرضا
يا كافي العبادات يا من يكفي من كل شئ ولا يكفي منه شئ والسؤال
والاخر يا مالك بحق محمد وبيحي علي وبيحي فاطمة بيديك وبيحي الحسين
والحسين فاني بخدم اتوجه اليك في مقام هذا و بخدم اتوسل و بخدم اتشفع
اليك و بخدم اتسالك واسئله واعزم عليك وبالشان الذي لهم عندك
وبالقدر الذي لهم عندك وبالذي فضلتهم على العالمين وبابنك الذي
جعلته عندهم و بخدم خصصتهم دون العالمين و بخدم ابنتهم و ابنت فضلتهم
من فضل العالمين حتى فاق فضلتهم فضل العالمين ان تصلي على محمد وآل محمد
وان تكفي عنى عني وقبي وكربي وتكفي عني المومنين المومنين وتكفي عني
دينى و بخدم اتوسل اليك من الفاقة وتعيدي عني المسئلة الى الخلقين
وتكفي عني من الخاف منه وعس من الخاف عس و حرونة من الخاف حرونة
وشمر من الخاف شمر ومكر من الخاف مكر وتكفي من الخاف بغيه وجور من الخاف
جوره وسلاطن من الخاف سلاطنه وكيد من الخاف كيد ومقدرة من الخاف

معتمد برئته على وتره عن كيد الكيد ومكر المكر والله من ارادني فارده
 ومن كادني فكادني واخبرني عن كيد ومكره وبأسه وامانيته واستعدته عن كيد
 شديت وان شديت الله شغلته عن بغيره ولا شغلته ولا شغلته وبفاته
 لا شغلته ولا شغلته ولا شغلته ولا شغلته ولا شغلته ولا شغلته ولا شغلته
 بالذل تقب عبيده ولا شغلته ولا شغلته ولا شغلته ولا شغلته ولا شغلته
 حتى شغلته عن شغلته لا شغلته ولا شغلته ولا شغلته ولا شغلته ولا شغلته
 حتى يسجد ونسجد ونسجد ونسجد ونسجد ونسجد ونسجد ونسجد ونسجد
 في جميع ذلك الشغل ولا شغلته حتى شغلته ولا شغلته ولا شغلته ولا شغلته
 وكفني يا كافي ما لا يكفي سوان فالك الكافي لا كافي سوان ومفرج الكافي
 سوان ومغيث الكافي سوان وجار الاجار سوان خاب سوان رجاؤه
 سوان ومغيثه سوان ومفرجه الى سوان ومهرجه ومليحه الى سوان ومجاه
 من خلوي غيرك فانت تقني ورجائي ومفرجي ومهرجي ومليحي ومجاهي فبك
 استفتح وبك استفتح وبك استفتح وبك استفتح وبك استفتح وبك استفتح وبك استفتح
 يا الله يا الله يا الله فلك الحمد ولك الشكر واليالك الشكر وانت المستعان فاستلذ
 يا الله بحق محمد وال محمد صلى على محمد وال محمد ولا شغلته عن غنى وقسمة
 وكرب في مقام هذا كما كشفت عن نيكات همة وعنده ذكره وكهنته هو العبد
 فكشفت عن كاشفت عنه وفرج عن كاشفت عنه وكفني كاشفت عنه واخبر
 عن هول ما انشأ هولكم وموتة ما انشأ موتة وهم ما انشأ همة يا فتوة
 على نفسي من ذلك واسير في قصصه حواشي وكنايته ما افهني همة من امر اخر في
 ودنايا يا امير المؤمنين ويا ابا عبد الله عليك كاسي سلام الله ابد ما بقي الليل
 والتمنا ولا جعله الله اخر العهد من زيارتك ولا فرق الله بيني وبينكم اللهم اغفر

حياة عملي وقدرته واماني مائة ومائة على ستمهم واحشوني في قدرهم ولا
 تفرق بيني وبينهم طرفة عين كما والذخا والافرة يا امير المؤمنين ويا ابا عبد الله
 اني انك اذ اوتيت الى الله ربك وديك واستوجه اليه بكم واستشفع بكم
 الى الله في حاجتي هذه فاشفعالي فان لك كما عند الله المقام العمود والجاه القوي
 والمنزل الرفيع والوسيلة الى انقلاب عنكم انظر الى تحيز الحاحية ومضاهية او
 تجاهية الله بشفاعتكم الى الله في ذلك فلا عيب ولا يكون منقلب منقلب
 خايبا خاسرا بل يكون منقلب منقلب الى ارجاء منقلب الى ارجاء منقلب الى ارجاء
 حواشي وتشفعالي الى الله انقلاب على ما شاء الله ولا حول ولا قوة الا بالله المستعان
 امرني الى الله لمجاه فله مني الى الله ومتوكلا على الله واقل حسبي الله وكفى بغير الله
 دين دعا ليس ودا له الله ودا لكم يا سادتي منتهى ما شاء ربك كان وما لم يشأ لم
 يكن ولا حول ولا قوة الا بالله استودعكم الله ولا جعله الله اخر العهد من زيارتك
 انصرف يا سيدي يا امير المؤمنين ومولاي ويا ابا عبد الله يا سيدي وسادتي
 عليك كما تشيل ما اتصل الليل والنهار ارجل ذلك اليك كما غير محبوب عنكم
 سلامي انشاء الله واستغفر الله بجمعكم اني اني ذلك ويقعل فانه محمد محمد
 انقلب يا سيدي عنكم فان ارجاء حواشي الله شاكر ارجاء الالهية غير انيس ولا فاطمة
 ارجاء عايدة ارجاء الى زيارتك غير راعب عنكم ولا من زيارتك كابل ارجاء عايدة
 انشاء الله ولا حول ولا قوة الا بالله يا سادتي رغبت اليك والى زيارتك كما عبد الله
 فيكم وفي زيارتكم اقل الدنيا فالا حبيبي الله من رجوت وما انشأت في زيارتك
 الله قريب غيب سيف من عميره وكنت من بعضفوان كتمت كرهه من زيارته
 اراهم محمد باقر عليه السلام اذ اى ما رويت كروني هذا انقل كروني هذا انقل
 من واد مشددا سيدي ورم امام جعفر صادق عليه السلام من مكان يس كروني

ان الله قد غفر
 عنكم ما كنتم
 تعملون

نهمه ما که در این روز زیارت و این دعا خوانند در هفتکام و ده ابع بعد از آنکه آن روز رکعت
نماز کرده و آن دعا را بعد از آن صغول گفت که حضرت صادق علیه السلام
فرمود که تعاهد نما این زیارت را و بخوان این دعا و این زیارت بکن که در هفتکام
بر خدا که هر که این زیارت را بخواند از نزد باریت یاد و از این دعا زیارتش
مقبول باشد و ستمش بر او داده بشود و سلامش بر آن حضرت برسد و عجب نکند
و هر حاجت که از خدا بطلبد برآورده شود و هر چند حاجتش بزرگ باشد ای صغول
این زیارت را با همین ضامنی از پدرم شنیدم و پدرم از علی بن الحسین علیه السلام
با همین ضامنی و از امام حسین علیه السلام و از امام حسن علیه السلام با همین
ضامنی و از پدرش امیر المؤمنین با همین ضامنی و امیر المؤمنین از رسول خدا
صلی الله علیه و آله از جبرئیل با همین ضامنی و جبرئیل از خداوند عالم با همین
ضامنی و بقیه قاصد حق تعالی بشارت مقدس خود خوانده است که هر که حضرت
امام حسین علیه السلام را این روز زیارت کند از نزد باریت یاد و از این دعا زیارتش
زیارتش را قبول کند و هر حاجت که بطلبد برآورده شود و هر چند بزرگ باشد و هر سوال
که بکند عطا کند و از روزگاه من نا امید برنگردد و از او برگردانم شاد و خوشحال بماند
حاجتش و غایزش در بهشت و از او شدن از جهنم و از برای هر که شفاعت کند
شفاعتش قبول کند و هر که دشمنی با اهل بیت باشد و کراهت شد
ناز از این کراهت گرفته بود بر آن ملکه ملکوت خود را بر جبرئیل گفت یا رسول الله
حق تعالی ای صغول تو فرستاده است برای بشارت و سرور و خوشحالی تو و بشارت
و شادی علی بن ابی طالب و فاطمه و حسن و حسین و امامان از فرزندان تو و از
قیامت پس حضرت صادق علیه السلام فرمود که ای صغول هرگاه ترا حاجتی باشد
خدا بهر سبب این زیارت بکن هر جا که باشی و این دعا بخوان و از هر روز و هر جا خود

حاجت خود را بطلب که البته برآورده میشد و در حق تعالی خلف و عده خودی
فرماید **فصل** که چون عبادت حدیث شریف عظیمی ذکر و قابل احتمال بسیار
است که اول زیارت السلام علیک یا ابا عبد الله را تا اوال بنیت علیه السلام
بخواند و نماز زیارت را بکند و باز همان زیارت را اعاده کند بهتر است و اگر بعد از
صد مرتبه لغت یابد دیگر نماز بکند و بعد از صد مرتبه سلام یابد دیگر نماز کند
و متصل بجمعه و بعد از سجدن نیز نماز بکند شاید بجمع این الاث عمل کرده باشد
و اگر اول یکی از این زیارت بعد از اعلی آورد و نماز بکند و بعد از آن این دعا را
بعلی آورد ظاهر کافی باشد و اگر زیارت امیر المؤمنین علیه السلام را باین روز
ضم کند بهتر است خصوصاً هرگاه این زیارت را در نزد خیر امیر المؤمنین علیه
السلام بعلی آورد و چون در حدیث بخواند که در زیارت در هر وقت وارد شد
اگر در غیر روز عاشورا کند بجای اللهم انی هذا یوم تبرکت به یسوا استیة
بگوید اللهم انی یوم قتل حسین صلواتک علیه یوم تبرکت به یسوا استیة
فصل در سایر زیارات این روز است و از جمله آنها زیارتیست که بسند
صحیح عبد الله بن سنان روایت کرده است که در قم حضرت صادق
علیه السلام در روز عاشورا او را حاضر تراشید و رنگ و اند و هناك یافتم
و آنرا زید ما مایلنا حضرت ما مندی مروارید منیر نخت گفتیم یا ابن رسول الله
سبب کردی شما چیست خدا هر که دید ما شما را گویان نکرد اند حضرت فرمود
مکو غافل و غیفلانی که در مثل این روز حضرت امام حسین صلوات الله علیه
شهید شده است گفتیم ای سید من چه میفرمایید در روزه امش فرمود که
روزی بخارانی که شب نیت روزه بکنی و افطار بکنی در روزی شماست و بگوید
تمام روزه بگیر و بگوید افطار تو بعد از نماز عصر باشد یک ساعت پیش از آن

فرما که در این وقت جنک بر طرف شد از آن رسول صلی الله علیه و آله و در این
سوی هزار اهل بیت و موالی ایشان افتاده بود که صاحب مصیبت در اینها محضرت
رسالت بود و اگر آنحضرت در دنیا میبود بایست آنحضرت را برای ایشان تعزیه
بگویند پس آنحضرت چندان که بیت کدریش مبارکش از آب دیده اش بر می شد
پس حضرت فرمود که بهتر کاری که در این روز بکنی آنست که جامهای پاکیزه بپوشی
و بنده ها و اربکشان و اسبینه ها را تا مرقع بالا بکنی هر دوش مصیبت زدگان بکنی
پرو روی بسوی میانان یا سکانی که کنی تو را بینند یا خانه خالی از برای توینه
از ستیان در وقت چاشت پس چهار رکعت نماز بخوانی یا خشوع و خضوع
و رکوع بکنی و بعد از هر دو رکعت سلام بگویی و در هر رکعت اول بعد از حمد
سوره قل باینها اَلْكَافِرُونَ بخوانی و در هر رکعت دوم سوره قل هو الله احد
و در هر رکعت دیگر در رکعت اول بعد از حمد سوره اَلْاَبْرَارِ بخوانی و در هر رکعت
دوم سوره اِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ و اگر اینها را ندانی هر سوره که توانی بخوانی
پس بگردانی روی خود را بجانب روضه مقدسه آنحضرت و بخاطر او بی نهایت
آن امام مظلوم و اولاد و اقارب و اصحاب آنجنان و او سلام کنی بر او و صلوات فرستی
بر او و لعنت کنی بر قاتلان ایشان و بر وایت دیگر هزار مرتبه لعنت کنی بر قاتلان
آنحضرت که بهر لغتی هزار حسنه برای تو نوشته میشود و هزار کلمه شریف
و هزار درجه در بهشت از برای تو بلند میشود و بهتر اینست که هزار مرتبه
بگویی اللَّهُمَّ الْعَن قَتْلَةَ الْحُسَيْنِ وَاصْحَابِهِمْ فرمود که بعد از آن از موضع
که ایستاده چند کلمه پیش روی و بگویی اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ رجعا بیا
و تسبیح را از نو و اگر هفت مرتبه چنین کند بهتر است و فرمود که در جمیع
این احوال باید که محزون و غمناک و گریان باشی پس بجا خود برگردی و بگویی

اَللّٰهُمَّ عَلَيَّ الْحَزَنَةَ الدَّيْمِيَّةَ مَا تَوَلَّاهُ سُوْلُكَ وَخَلَّوْا اَوْلِيَاءَكَ وَعَبْدَكَ اَعْيَزَكَ
وَاسْتَعْمَلُوا عَمَلَكُمْ وَالْعَيْنُ الْقَادَةُ وَالْاَسْبَاحُ وَمَنْ كَانَ مِنْهُمْ مَحْتَبٌ وَاقْضَ
مَقْدَرَهُمْ اَوْ رَحِمِيْ بِنِعْمَتِكَ لَعَنَّا كَثِيْرًا اَللّٰهُمَّ وَتَحْيِلْ فَوْجَ اِلْحَمْدِكَ وَاجْعَلْ صِلَاةَكَ
عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ وَاسْتَفْذِهِمْ مِنْ اَيْدِي الْمُنَافِقِيْنَ الْمُخْطِئِيْنَ وَالْكَافِرَةِ الْحَاجِدِيْنَ
وَاقْضَ لِحَقِّهِمْ فَحَاسِبِيْهِمْ اَوْ تَحْجِمْهُمْ رَوْحًا وَرَوْحًا وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ لَدُنْكَ عَلَةً
عَدُوْلَكَ وَعَدُوْلَهُمْ سَاطِلًا أَصِيْرًا بِرِسْمَتِ بَدْعَارِزٍ وَوَقْدَةٍ كُنْ دَسْمَانًا اَل
عَمْدَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَوْ بَكُوْا اَللّٰهُمَّ اَرْحَمْ تِيْرًا مِنْ اَلْاُمَمَةِ نَاصِبَتِ السَّيْفَ حَظِيْرًا
مِنْ اَلْاُمَمَةِ وَكُفِّرَتْ بِالْاَكْلَةِ وَعَكَمَتْ عَلَى الْقَادَةِ الظُّلْمَةِ وَهَجَرَتْ الْكِتَابَ وَالسَّيْفَ
وَعَدَلَتْ عَنِ الْحَبْلَيْنِ الْمُدَيْنِ اَرْحَمْ رِطَالَهُنَّ اَوْ اَلْعَسَلُ بِهِمَا قَلَمَاتٍ اَحْمَرُهَا
عَمْرُ الْقَصْدِ وَمَا لَدَيْتِ الْاَعْرَابَ وَرَقَّتِ الْكُنَابُ وَكُفِّرَتْ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهَا وَكُنْتُ
بِاِيَابِهَا لَمَّا اَعْرَضَهَا وَصَيَّغَتْ حَقَّكَ وَأَصْلَتْ خَلْقَكَ وَقَتْلَتْ لَوْلَا نِيَّتُكَ
وَسُجْرَةُ عِيَاذِكَ وَحَمْلَةُ عَلِيْكَ وَوَرْدَةُ حُكْمِكَ وَوَحْيُكَ اَللّٰهُمَّ فَرِّزْ اِلْاَقْدَامَ
اَعْدَائِكَ وَاعْدَاوِيْ سُوْلُكَ وَاهْلِيْ بَيْتِ رَسُوْلِكَ اَللّٰهُمَّ وَارْحَبْ دِيَارَهُمْ وَافْضَلْ
سِيْلَتَهُمْ وَخَالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَفَتْحِ اَعْضَادِهِمْ وَلَوْ هُنَّ كَيْدُهُمْ وَآخِرُهُمْ يَسِيْرَتُهُمْ
اَلْقَاطِيعُ وَالزَّيْرُ بَيْنَ كَلِمَتِكَ وَطَمَنُ اِيْلَاةِ طَنَانِهِمْ بِالْعَذَابِ ثَمَّ اَعْدَانِهِمْ
عَلَيَّ اَلْكُفْرُ اَوْ تَحْجِمْهُمْ بِالْبَيْتَيْنِ اَلْمَلَايِكَةُ اَلَّتِي اَمْلَكَتْ بِهَا اَعْدَاءَكَ اَنْتَ ذُوْ نِقْمَةٍ
مِنْ الْخَيْرِيْنَ اَللّٰهُمَّ اِنْ سَسَّكَ ضَاوِعَةٌ وَاحْتَاكَ مَعْظَلَةٌ وَغَرَّتْ نَبِيَّتُكَ
فِي الْاَرْضِ هَانَةً اَللّٰهُمَّ فَارْحَمْ اَهْلَهُ وَاقْضِ اَبَايِلَهُ وَاهْلَهُ وَمَنْ عَلَيْهِمْ
بِالْحَقِّ وَاهْدِنَا اِلَى الْاِيْمَانِ وَتَحْيِلْ فَرْجَنَا وَنُفْسَهُ بِطَرَجِ اَوْلِيَاءِكَ وَاجْعَلْ لَنَا
وَدًّا وَاجْعَلْ لَنَا حِمْلًا وَقَدْ اَللّٰهُمَّ وَاهْلِكَ مَنْ جَعَلَ يَوْمَ قِتْلِ ابْنِ نَبِيِّكَ وَخَيْرِيْكَ
عِيْدًا وَاسْتَهْلِ رَوْحًا وَمَرَّ سَاحِدًا وَخَرْمًا كَمَا اَخَذْتَ اَوَّلَهُمْ وَضَاعِبًا اَللّٰهُمَّ

السلام عليك يا وارث موسى بكلم الله السلام عليك يا وارث عيسى بريح الله
السلام عليك يا وارث محمد حبیب الله السلام عليك يا وارث علي أمير
المؤمنین السلام عليك يا وارث الحسن الشهيد معطاء رسول الله السلام
عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن البشير النذير واهل بيته الوصية
السلام عليك يا ابن فاطمة سيدة نساء العالمين السلام عليك يا أبا عبد الله
السلام عليك يا خير الله وابن خيرته السلام عليك يا ناز الله وابن نازله السلام
عليك ايها الوتر المؤمن السلام عليك ايها الامام الهادي الركن وعلى الخلفاء
الكنى حلت بديانتك واقامت في جوارك وقدت مع نوارك السلام عليك
وعلى ما بقيت وعلى الليل والنهار فلقد عظمت بك الرزية وجلت صاحبك
المؤمنين والسليدين وفي اهل السموات اجمعين وفي سكان الارضين فانا لله
وايا اليه راجعون وصلواته وبركاته وتحياته عليك وعلى ائمتك الطيبين
المحجبين وعلى ذرائعهم الهداة المهديين السلام عليك يا مولاي وعليهم
وعلى نصحك وعلى ادبارهم وعلى ذريتك وعلى تربيتهم اللهم لا تقهرهم رحمة ورفقا
ودعنا ربنا السلام عليك يا مولاي يا أبا عبد الله يا ابن خاتم النبيين ويا ابن
سيد الوصية ويا ابن سيد نساء العالمين السلام عليك يا شهيدنا
الشهيد يا اخا الشهيد يا أبا الشهداء اللهم بلغه عني في هذه الساعة
وفي هذا اليوم وفي هذا الوقت وفي كل وقت تحية كثيرة وسلاما سلاما
عليك ورحمة الله وبركاته يا ابن سيد العالمين وعلى المستشهدين معك
سلاما صلوات الله على ائمتك والنعمة والسلام على الحسين بن علي الشهيد
السلام على علي بن الحسين الشهيد السلام على العباس بن أمير المؤمنين الشهيد
السلام على الشهداء ومن ولد أمير المؤمنين السلام على الشهداء ومن ولد أمير المؤمنين

منظوم

السلام علی الشهادین وعلی الخیرین وعلی السالمة علی الشهادین وعلی الخیرین وعلی السالمة
 السلام علی کل شیء شهد به من المؤمنین اللهم صل علی محمد وعلی
 محمد وبلغهم عن حجة کبری و سلاما السلام علیک یا رسول الله احسن الله
 لک العزاء و لک العزاء السلام علیک یا اخی المؤمنین احسن الله لک العزاء فی ولیدک الحسین
 السلام علیک یا اخی محمد احسن الله لک العزاء فی اخیک الحسین یا اخی
 یا ابا عبد الله اما ضیع الله و صیفک و جبار الله و جبارک و اکیل ضیع و لحجا
 قوی و قوی فی هذا الوقت انک الله سبحانه و تعالی الابرار فی مکان کبر
 من انوار النورین کذا و قیوم غیب و شیع مفید علیک الحمد گفته است کشته
 بدست و یکم ماه غمر زفاف حکمت فاطمه و امیر المؤمنین صلوات الله علیهما
 واقع شد باید که روز انرا برای شکر این نعمت عظمی شیعیان روزه بدارند و شیخ
 طوسی گفته است که در روز هفتم ماه غمر احباب فیل که ریخت خراب کردن
 که آمدن بودند بر کشتند و عذاب بر ایشان نازل شد و در روز پست حج
 اینها حضرت تمام زیر العابدین صلوات الله علیه بعالم اعلی ارشاد نمود
 در احوال ماه صفر است و اینها مشهور است بخصوص و در و کبریا
 داشت اول آنکه موافق قول علما شیعه و وفات حضرت رسالت پناه صلی
 علیه و اله در این ماه واقع شد است دوم آنکه دوسه ماه متوالی شهر
 حرم اند چون عرب قتال نمیکردند و در این ماه شروع بقتال میکردند و اند
 خمس شمرده اند و در احادیث شیعه ندیده ام چیزی که دلالت بر نجاست کند
 و در دوازده غیر معتبر عامه و از شد است و سید بن طاووس رضی الله
 از کتب معتبره روایت کرده است که در روز نهم اینها مستحب است که در رکعت

[illegible]

فما زحنا الورع وذكركم في سورة حمد سورة الفاتحة ما يحسنها ويحسنها
سورة توحيد وبعد السلام حكمة ربك اللهم صل على محمد وآل محمد وصلى
اللهم العن آل أبي سفيان وصدريته الشقير اللهم وتوب اليك وددوهم
ليقاسمهم واستروهم أربعين يعني مؤزجه لم يشهدت حضرت سيدنا
صلوات الله عليه ودركتب معتبره از حضرت امام حسن عسكري عليه السلام
روایت کرده اند که علامان مؤمن پنج چیز است نماز عبادت بکعت از فضیله و نافه
در شب و روز زیارت اربعین و انگشت در دست راست کردن و جبین را در سجده
شکر بخاک گذاشتن و تسبیح اهل الجن الرحیم را بلند گفتن و کیفیت زیارت بسند
معتبر از صفوان خال منقول است و گفت مولای من حضرت صادق صلوات الله علیه
بر کف دست زیارت اربعین که زیارت می کنی در هر روز بلند شده باشد
و می گوئی السلام علی ولی الله وحبیبه السلام علی خلیل الله وحبیبه السلام
علی صبی الله وحبیبه السلام علی الحسین المظلوم الشهید السلام علی سید
الکربان و قلیل العبر ان الله انی شهد انه ولیک وایمن وایک وصفتک
وایمن صفتک العالی ذکر امتیک اکرمه بالشماعه جوده بالنعاده واجتبیته
بطیب الاولاده و جعلته سید المرسلین و قایم الدین القادر و ذی الجلال العالی و جعلته
مؤزیب الایام و جعلته محمدا علی خلقه من الایامه فاعذونی فی الله ورجع
النصح ویدل منجیه فیک نیست عید عباد کنون انجها للوجوه و الصلاه
وقد فاد علیه من عزته الدنیا و باحفظه الاله الدن و شری الخیرة الدن
الاکبر و نظرس و قد فی هوامه و استخط و استخط بدینک و اطاع من یطاع
اهل البیت و الاطاع و جملة الابرار المستویین الشاهجاء قد فیک صل
غدا باحی سغیک فی ما عینک دسه و استبیح من یبد الله ما لغنهم لکما

و یبد الله من یبد الله علیک السلام علیک السلام و الله السلام علیک السلام
سیدنا الاخیار و شهدائک آمین الله و ابن ابییه عشت سعیدنا و صغیرت
حبیبنا و ست فیک المظلوم الشهید و الله انی شهد انک ما وعدت و فیک
من حدک و معذرت من قتلک و شهدنا انک و قیت بوجه الله و جاهدت
سبیل الله حتی اتاک الیقین فله الله من قتلک و لعن الله من ظلمک و لعن الله
الله منعت بکذلک و قویت به الله انی شهد انک ابن قریظ و الله و الله
ابن عادله ای انت و ای ابن رسول الله انهد انک کنت نورانی الاصلاب
الشاهجاء و الارحام الظاهر و کنت شجیسات نجایه بالانجاء و ما و لم تلذبت
الکلیه من علیها و انهد انک من دعایم الدین و اکرار المسلمان و غلب
المؤمنین و انهد انک لادام الاله النبی الرحیمی الزکی العادی المقدر
اشهد ان الاقیم من و لک کل الشی و اهلایم الدن و العزوة النوری
والحجة علی اهل الدنیا و انهد ان یکم مؤمن و بالیکم مؤمن بصرایح و
علی و قلی لکسیدکم منکم و امری لیکم منکم و نصرتی لکم معذرت حتی
بأذن الله لکم فکم معکم لایع عدو کما صلات الله علیکم و علی اولادکم و
اجسادکم و شهادت کرمه و انیکم و ظاهرکم و باطنیکم آمین ربنا العالمین و قد
من و هر دو عاکه خواجه مدنی و برنیکری و سیدنا من طایفه علی
گفته اند که من بر این زیارت و داع یافته ام که مخصوص است باین زیارت بلکه
باین شی بدین صریح و بکونی السلام علیک یا ابن رسول الله السلام
علیک یا ابن علی المرتضی و بکن رسول الله السلام علیک یا ابن فاطمه
الزهری و سید النساء العالمین السلام علیک یا وارث الحسین الزکی السلام
علیک یا حجة الله فی ربه و شاهده علی خلقه السلام علیک یا ابا

اگر از دروغ و غیبت بپرهیزد

ان شاء الله ورازی نام بنظر من سید است بلکه بعضی از اولیات منافاتی
 فی الجملة باین دارد وجهی که از احادیث ظاهر میشود است که اول کسی که استیلا
 حضرت مسالت بر یارش حضرت مشرف شد جابر بن عبد الله انصاری
 بود و او در این روز بکربلا رسید و حضرت را مشاهده زیارت کرد و چون جابر از اکابر
 صحابه بود و اساس این امر عظیم را گذاشت میتواند بود که سبب مزید فضل
 زیارت حضرت در این روز باشد و شاید وجه دیگر داشته باشد
 که بر ما مخفی باشد و چون فرموده اند که در این روز زیارت کنیم باید کرد و تقصیر
 سببش ضرر و نیست و مشهور میان علمای امامیه است که وفات حضرت
 سیدنا ابی اعلی الله علیه و آله در روز پست و هشتم ماه صفر واقع شد
 و شیخ طوسی جمعی دیگر گفته اند که شهادت امام حسن مجتبی صلوات الله
 علیه نیز در این روز واقع شد پس قیام بر اسم تعزیت این دو بزرگوار و زیارت
 ایشان از تزیینات و دور مناسب است و بدانکه در میان عوام بلکه خواص
 چهارشنبه آخر ماه صفر شهرت دارد و در کتب معتبره عامه و خاصه چیزی
 که دلالت بر این کند بنظر من سید و احادیث در نحوست مطلق چهارشنبه
 خصوصاً چهارشنبه آخر ماه وارد شده است و چون این ماه بنابر استیلا
 که مذکور شد فی الجملة نحوستی دارد ممکنست که چهارشنبه آخر این ماه
 چهارشنبهها نحوستش بیشتر باشد اگر در روز از قبیل آخر از نظره است دفاع
 و طرح بلا یا تصدقات و ادعیه و استعانات که از ائمه صلوات الله علیهم وارد
 شده است میکنند و توکل نمایند بر جناب مقدس الهی که آن کفاره طهر آ
 مناسب است و اگر بلائی متوجه باشد باینها دفع میشود و آنکه بر روش
 جهالت عجم متابعت مجوسان کنند و باه و ولع و سور و سر و دوسا و افعال

قسید مشغول شوند که موجب مرید استقامت قضاهای الهی و تقوی
 ربانی گردد **در فضایل امام و احوال ماه ربیع الاول** است و در آن دو
 فصل است **فصل اول** در فضیلت و احوال روز اول تابستان از دهم است شیخ
 مفید و شیخ طوسی و دیگران رضی الله عنهم گفته اند که حضرت رسالت
 اول ماه ربیع الاول ازاده هجرت نمود از مکه معظمه فیئوی مدینه مشرفه و در
 آن شب بغار رفت و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه جان شریف خود را
 فدای جان مقدس حضرت رسول صلی الله علیه و آله کرد و در جای انحضرت
 خوابید و از شمشیرهای کین و تیال مشرکین پروا نکرد و فضل او بر جمیع امت بلکه
 بر جمیع عالمان بر همه کسان ظاهر گردید و حق تعالی بامر آنکه منوات باحضرت میا
 نمود و ایرکری و بین الناس من بشری نفساً الهیاً من کلمات الله در شان او نازل
 گردید چنانکه تفصیلش در جبات القلوب مذکور است و چون حق تعالی آن
 مقدس بنیاد را از کید کافران حفظ کرد گفته اند و در آن روز اول ماه ربیع
 اول است مستحب است که برای شکر این نعمت عظیمه روزه بدارند و هر چند علما
 در این روزه زیارت ذکر نکرده اند اما زیارت حضرت رسول و حضرت امیر المؤمنین
 صلوات الله علیهما در این روز مناسبت است بجهانی که مذکور شد اما شیخ
 طوسی رحمه الله در صبح گفته است که در روز اول این ماه حضرت امام حسن
 عسکری علیه السلام بعام بغار حلت نمود و حضرت صاحب الامر صلوات الله
 علیه بمنصب جلیل امامت فائز گردید پس زیارتان دو امام عالی مقام در این
 روز نیز مناسبت است و اما شیخ رحمه الله در تهذیب و کلینی و محمد بن جریر طبری
 و ابن اثیر و شیخ مفید رحمه الله علیهم و غیر ایشان گفته اند که وفات امام
 حسن عسکری صلوات الله علیه در روز هشتم ازین ماه بود پس در این روز زیارت

آن دو امام علیهما السلام انسب است و اما از این ماه این ماه بدانکه مبارک علی
 خاصه و عامه در تاریخ قتل عمر بن الخطاب علیه اللعنه و العذاب خلافت
 و شهو در میان فریقین است که قتل امیر المؤمنین در روز بیست و هشتم ماه ربیع
 واقع شد چنانچه سابقا اشاره ما شد و بعضی بیست و هفتم نیز گفته اند
 و مستند این دو قول نقل مورخان است و از کتب معتبره چنانچه معلوم میشود
 که چنانچه الحال در میان عوام شیعه مشهور است قتل او نهم ماه ربیع اول
 واقع شده است و سابقا بیان جمعی از محدثین شیعه نیز چنین مشهور بوده
 و سید بن کواثر علی بن طاووس رضی الله عنه در کتب اقبال اشاره نموده است
 باینکه این باب و در جملة علیه روایاتی از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 روایت کرده است که امیر المؤمنین در روز نهم ماه ربیع الاول بحدک لطف جیم
 سوخته شده است از قتل و چنان معلوم میشود که شیخ صدوق چنین
 اعتقاد داشته است هر چند سید خود اخذ یثرا و اولیات نموده است
 و ایضا سید ذکر کرده است که جماعتی از شیعیان عجم پیوسته از روز اول این
 سبب تعظیم و تکریم میهموده اند و خلف بر کواثر سید علی بن طاووس در کتاب
 زوائد القوائد این مطلب را تقویت کرده است و روایت معتبره در این باب ندارد
 نموده است چنانچه گفته است که روایت کرده اند محمد بن ابی العلاء همدانی
 و محمد بن محمد بن جریج بغدادی که روزی نامنازه کردیم در باب عمر بن الخطاب
 علیه اللعنه و العذاب و رفیق در شهر قره بزو احد بن اسحق قتی که از خواص
 حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری صلوات الله علیهما بود و بحدت
 حضرت صاحب الامر علیه السلام نیز رسید بود و چون در آن کو سیدیم دختر
 عراقیه بیرون آمد و لحوال احمد را از او پرسیدیم گفت و امروز مشغول اعمال

عید است و روز نهم ماه ربیع الاول بود گفتیم سبحان الله عیدهای مؤمنان
چهار است عید فطر و عید اضحی و عید غدیر و روز جمعه آن دختر گفت که
احمد بن اسحق از حضرت امام علی بن ابی طالب علیه السلام روایت میکند که
امروز روز عید است و بهتر بر عید هاست نزد اهل بیت رسالت علیهم السلام
و شیعیان ایشان ما گفتیم که در خست بطلب ما بفرماید و ایام چون آن دختر
افزایید کرد و بر روی ما و لکن بسته بود و عیانی بر خود پیچید بود
و بوی مشک از او ساطع بود گفتیم که این چه حالتیست که در تو مشاهده کنیم
گفت آنحال از غسل عید فارغ شده ام گفتیم امروز مگر عید است گفت بل و ما
بخانه خود را آورد و بر روی کرسی نشاند و گفت روزی با جمعی از بزرگان خود
نزد مولای خود حضرت امام حسن عسکری علیه السلام رفتم و در سر من ری
در مثل این روز که شما بفرمودن آمد و چون رخصت یافتیم و بخدمت حضرت
رسیدیم دیدیم که حضرت مجلس خود را راست و محرمه در پیش خود گذاشته
و بدست مبارک خود عود در آن محرمه می اندازد و مجلس خود را مرتب گردانید
و بر غلامان و خدمتکاران خود جامهای فاخر پوشانید است گفتیم که این
رسول الله پدران و مادران ما فدای تو باد آیا از برای اهل بیت امروز فوجی تاز
رواده است حضرت فرمود که کدام روز محرمش از این روز نزد اهل بیت عظمت
بدرستی که خبر داده ام را پدرم علیه السلام که حدیثی بن یحیی در روز نهم ماه ربیع
الاول داخل شدیم بر جد رسول خدا صلی الله علیه و آله حدیثی گفت که دیدیم
حضرت امیر المؤمنین و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین صلوات الله
علیهم را که با حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله طعام تناول میفرمودند
و آنحضرت بر روی ایشان نغمه میفرمود و با امام حسن و امام حسین علیهم السلام

میگفت بخورید گوشت از اباد از برای شما برکت و سعادت این روز بعد از شنبه است که این روز
که حق تعالی اهل بیت میکند در این روز دشمن خود و دشمن خود را و دشمن خود را و دشمن خود را
میگرداند در این روز دعای مادر شما را بخورید که این روز نیست که حق تعالی در این
روز قبول میکند اعمال شیعیان و حجاب شما را بخورید که این روز نیست که ظاهر
بند شود و راستی گفته خدا که میفرماید قُلْ لَّكَ يَوْمَ تَمُوتُ حَاوِيَةٌ بِمَا ظَلَمْتَ اِنَّكَ لَمِنَ الْغَاثِ
خانهای ایشان که خالی گردیده است بسبب ستمها ایشان بخورید که این
روز نیست که شکسته میشود و در این روز شکست دشمن شما و یاری کردن
دشمن شما بخورید که این روز نیست که در این روز هلاک میشود و فرعون اهل بیت
من و ستم کننده بر ایشان و غضب کننده حق ایشان بخورید که این روز نیست که
حق تعالی اعمالهای دشمنان را باطل و هبایم بگرداند حدیثی که در کتب معتبره
یا رسول الله یا ادم میان امت تو گوی خواهد بود که هفتک این حرمها نباید حضرت
فرمود که ای حدیثی بقی از منافقان بر ایشان سر کرده خواهد شد و دعوی
ریاست در میان ایشان خواهد کرد و مرد را بسوی خود دعوت خواهد نمود
و تازیانه ظلم و ستم را بر دوش خود خواهد گرفت و مرد را از راه خدا منع خواهد
کرد و کتاب خدا را تحریف خواهد نمود و ستم است که مرا تغییر خواهد داد و
میراث فرزند مرا استعریف خواهد شد و خود را پیشوای مردم خواند و زیاده
بر حق من طلبد و بر اطفال خواهد کرد و مالهای خدا را با حق بر خود حلال خواهد
گرد و در غیر طاعت خدا صرف خواهد کرد و مرا ویران و زمین و من علی را بدین
نسبت خواهد داد و دختر مرا از حق خود محروم خواهد گردانید پس دختر من
اوردن من خواهد کرد و حق تعالی نفرین بر او را در این روز مستجاب خواهد گردانید
حدیثی که گفت یا رسول الله چرا دعا نمیکنی که حق تعالی او را در حیات تو هلاک کند

کردند حضرت فرمود که ای حذیفه دوست نیکو دارم که جرات کنم قضای خدا را در
طلبم تغییر امر مرا که در علم او گذشت است و لیکن از حق تقاضا سوال کردم که
خجسته دهد و نیز که در روز و بیستم من و بر سر این روزها تا آنکه احترام
افروزستی کرد در میان دوستان من و دوستان شیعیان اهل بیت من پس
خویشا و می کرد بوی من که ای محمد در علم سابقین گذشت است که در باب
تور او اهل بیت تو را محنتها و بلاهای دنیا و دین منافع و غصب کنند
از بندگان بر آن منافقان که خیر خواهی ایشان کردی و با تو خیانت کردند و تو
با ایشان راستی کردی و ایشان با تو مکر کردند و تو با ایشان صاف بودی و ایشان
دشمنی تو را بدل گرفتند و تو ایشان را احشود گردانیدی و ایشان تو را نکند
کردند و تو ایشان را برگزیدی و ایشان تو را آلیشه گذاشتند و سوگند یاد میکنند
بجود و قوت و بلا شایع خود که البته بکشایم هر روح کینه که غضب کند حق علی را
که وصی است بعد از تو هزار دین است ترین طبقاتی جهت که از او فکوت
میگویند و او را اصحاب او در قعر جهنم جادیم که شیطان از مرتبه خود بر او
مشرق شود و او را لعنت کند و از منافقان در هیأت عربی گردانم برای فرعونها
که در زمان پیغمبران دیگر بوده اند و برای سایر دشمنان دین و ایشان را و دشمنان
ایشان را موی جهنم برم بادیهای کج و دروهای قریش با نهایت مذلت
و خواری و پشیمانی و ایشان را ابدالا بداد در عذاب خود بدارم ای محمد نموسد
علی بن زکریا تو مکر باطنه می رسد با و از بلاها از فرعون و او غضب کند حق
او که جرات میکند بر من و کلام مرا بدل میکند و شرک بر من آورد و مرا
منع میکند از راه رضای من و کوساله از برای ات تو بر پاسب کند که آن بوی کور
و کافر میشود دین در عرش عظمت و جلال من بدرستی که من امر کرده ام ملنگ که

هفت اسمان خود را که برای شیعیان و محبتان دین شما عید گشتن روزی که
افلاکون گشته میشود و امر کرده ام ایشان را که گرسی کرامت مرا نصب کنند
و بر ابریت المعجور و شاکند بر من و طلب از من نمایند برای شیعیان و محبتان
شما از فرزندان دم و امر کرده ام ملنگ که نویسندگان اغما را که از این روز تا سه
روز قلم از مردم بردارند و نویسندگاه ایشان را برای کرامت تو و وصی تو ای محمد
این روز عیدی گردانیم برای تو و اهل بیت تو و برای هر که تابع ایشان باشد
از مؤمنان و شیعیان ایشان و سوگند یاد میکنم بر خود و عزت و جلال خود و علو
منزلت و مکان خود که عطا کنم کسی را که عید کنم این روز را از برای من که بگوید
عرش اطاله کرده اند و قبول کنم شفاعت او را در خویشان و و زوایا که مال او را
اگر گشادگی دهد بر خود و عیال خود در این روز و هر سال در این روز صد هزار
هزار گن از موالیان و شیعیان شما را از آتش جهنم آزاد گردانم و اعال ایشان را
قبول کنم و گناهان ایشان را بیاورم حذیفه گفت که پس بخوانست رسول خدا
صلی الله علیه و آله بخانه ام سلمه رفت و من برگشتم و صاحب یقین بودم که در
عمرتا آنکه بعد از وفات رسول خدا صلی الله علیه و آله دیدم که او چه فتنه بر گفت
و گفت اصلی خود را اظهار کرد و از دین برگشت همان بخیال و قیامت برای غضب
امامت و خلافت بر زد و قرآن را تحریف کرد و آتش در خانه وحی و رسالت زد
در دین خدا پیدا کرد و ملت پیغمبر را تغییر داد و سنت انحضرت را بدل کرد و شما
حضرت امیر المؤمنین را در کرد و فاطمه دختر رسول خدا صلی الله علیه و آله را بدید
نسبت داد و فدای غضب کرد و پیروز و نصاری و مجوس را از خود اخراج کرد
و نور دین مصطفی را بنیشت آورد و رضای حق اهل بیت رسالت نکرد و جمیع
سنتهای رسول را بر طرف کرد و بدید که تن امیر المؤمنین کرد و جو و ستم را

مردم عالمی که در هر چه خدا حلال کرده بود حرام کرده و هر چه خدا حرام کرده بود حلال کرده و حکم کرده که از بوسه شتر و سار و دهم میانند و خرج کنند و در بید و شکم فاحش و هر از و بر منبر حضرت رسالت صلی الله علیه و آله بنصب و جور بالا رفت و بر حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه افتاد و با آنحضرت عارضه کرد و ای آنحضرت از اسقامت نسبت داد و حذیفه گفت که پس حق تعالی غایب گردید و خود دختر پیغمبر خود را در حق آن منافق میخواست که او را بکشد و او را بر دست کشند و او را بکشد و علیه جاری ساخت پس رفتم بخدمت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه که آنحضرت ترا نهیت و مبارکباد میگویم باینکه از منافق کشته شد و بعد از آن حق تعالی او را اصل گردید چون حضرت مرادید گفت ای حذیفه ایاد خاطر را در پی تو فرستد اگر آمدی بنزد من رسول خدا صلی الله علیه و آله و من و دو سبط و حسن و حسین نزد او نشسته بودیم و با او طعام میخوردیم پس تو را دلاکت کردی بر فضیلت این روز گفت بلی ای برادر رسول خدا صلی الله علیه و آله حضرت فرمود که بخدا سوگند که این روز نیست که حق تعالی در آن روزی که رسول صلی الله علیه و آله را روشن گردانید و من برای این روز صفته آوردم و نام میدادم حذیفه گفت یا امیر المؤمنین میخواهم که آن نامها را از تو بشنوم حضرت فرمود که این روز است رحمت که مؤمنان از شر آن مستراحت یافته اند و روز زایل شدن کرب و غم است و روز غنیمت دوم است و روز تخفیف کناهان شیعیان است و روز اختیار نیکو برای مؤمنان است و روز برداشتن قلم از شیعیان است و روز برهم شکستن بنای کفر و عدوان است و روز عافیت است و روز برکت است و روز طلب خونهای مؤمنان است و روز غنیمت بزرگ خداست و روز سبب شاد شدن دعاست و روز موقوف اعظم است

و روز وفای به عهد است و روز شرط است و روز کندن جامه سیاه است و روز نجات ظالم است و روز شکسته شدن شوکت مخالفان است و روز غنیمت هموم است و روز فتح است و روز عرض اعمال انکار است و روز ظلم و جور قدرت خداست و روز عفو از کناه شیعیان است و روز فرح ایشان است و روز توبه است و روز اناب بسوی حق تعالی است و روز ذکوة بزرگ است و روز فطر رویم است و روز اندوه باغیان است و روز گریه شدن آب دهان در کلوئی مخالفان است و روز حشود مؤمنان است و روز عید اهل بیت است و روز ظفر یافتن بنی اسرائیل بر غرور است و روز مقبول شدن اعمال شیعیان است و روز پیش فرستادن محمد تا است و روز ریا دق مؤمنان است و روز قتل منافقت و روز قتل یاسر است و روز سر و اهل بیت است و روز شهوات است و روز قهر بر دشمنان است و روز عزاب شدن بدیان ضلالت است و روز نیست که ظالم انکشت ندامت بدندان سپهر و روز تنبیه است و روز شرف است و روز خنک شدن دلهای مؤمنان است و روز شهادت است و روز در گذشتن از کناه مؤمنان است و روز تازگی مؤمنان است اصل ایمان است و روز شیرینی کام ایشان است و روز خوشی دلهای مؤمنان است و روز بر طرف شدن پادشاهی منافقان است و روز توفیق اهل ایمان است و روز مؤمنان از شر کافران است و روز ظاهر است و روز منافع است و روز قول اعمال و روز تجلیل و تعظیم است و روز نخله و عطاست و روز شکر حق تعالی است و روز یاری خلق است و روز یاری کردن مؤمنان است و روز محبت کردن ایشان است و روز رسیدن برج تنهای الهی است و روز پاک گردانیدن اعمال است و روز قاش کردن از اهرام است و روز بر طرف شدن بدعتهاست و روز ترک کناهان کفریه است و روز ناکردن بخی است و روز عبادت است و روز وعظه و نصیحت است و روز

و روز نور است

انقیاد پیشوایان دینست مدینه گفت که پس از خدمت حضرت امیرالمومنین
 صلوات الله علیه بر خواستم و گفتم اگر در نیام از افعال خیر و آنچه پس از ثواب آن
 دارم و مکرر محبت این روز و دانستن فضیلت این روز از راهی که منتهای آن روزی می تواند
 بود پس محمد و یحیی بنویسند که چون این حدیث را از حدیث این اصحاب شنیدند
 هر یک بر خواستیم و هر روز را بوسیدیم و گفتم حمد و شکر کنیم خداوند را که بزرگوار
 تراز برای ما آنکه فضیلت این روز را بماندیدی پس بخوانهای خود برگزینیم
 و این روز را بخندیم و صاحب کتاب بنویسد انوار الفوائد گفته است این حدیث را از خط
 علی بن محبت بن علی و حماد الله علیه نوشته و در کتب دیگر که نقل کرده اند چندین روایت
 دیگر موافق این یافته ام پس اعتماد بر این روایات نمودم و سزاوار است شیعیان را
 که این روز را تعظیم نمایند و اظهار سرور و شادی بکنند و این روز بکنند و شیخ روایت
 علی گفته در کتاب صباح گفته است که صاحب کتاب سارا شیعه
 روایت کرده است که هر که در روز نهم ماه ربیع الاول چیزی از اتفاق کند و آن
 گناهان او را بیاورد و میسخت است در این روز غذا طعام برادران مؤمن و خوشبو
 گردانند از ایشان و نوسعه دادن بر عیال خود و دیگران و پوشیدن جامه های نیکو
 و شکر و عبادت حق تعالی و این روز بوی طرب شدن غنهایست و روز نهمه داشتن
 نیست **مؤلف گوید** که از فضل این بزرگواران معلوم شد که بر فضیلت این روز و
 وقوع این قضیه مبارکه در آن حدیث بسیار وارد شده است و در آن عصر
 سابقه میان شیعه مشهور بود است و بر خلاف روایتی بنظر این قاصد نمیدانم
 و اتفاق مورخان عامه با اخبار پیش معتر و معارضه نمیکند و اگر کسی استماع
 کند که چنین واقعه عظیمی که سبب خرم جمعی و سرور جمعی گردد چون میتواند
 بود که مضبوط نماید جواب است که این واقعه از واقعه وفات حضرت رسالت

صلی الله علیه و اله و شهادت حضرت امیرالمومنین صلوات الله علیه علیه
 نیست و در هر یک از آنها خلافت میان خاصه و عامه هست و در واقعه
 اول اتفاق دارند عامه بر خلافت این چند مختار شیعه است و اگر گویند که با خبر
 برافزای ایشان در اینجا نیست جواب میگویم که شبیه در هر دو چهار است
 و باعث قوی در اینجا هست زیرا که ممکن است که برای رفع شائبه شایعین
 اختفای آن نموده باشند و علی ای حال چون مدار علمای خاصه و عامه بر این
 که در مسیحیانی با خانیست ضعیفه معتقد نیست و ندانند بنا بر حدیث صحیح که
 که از ائمه طاهرين صلوات الله علیه جمعی وارد شده است که هر که ثوابی
 از خدا ببرد بر عیال و از اینها آورد آن ثواب باو داده میشود هر چند چنان
 نباشد که باور رسید است پس اگر ائمه از این روز تا که نوعش از شارع وارد شد
 باشد و عاقلی بایات و اخبار ندانسته باشد که یکی بعل آورد خوب خواهد
 بود و مستحق ثواب خواهد گردید و بعضی گویند که عمر بر سعد علیه السلام در این
 روز پیچیدم و اصل شده است اگر چنین باشد این شرافت نیز برای آن کافیست
 و شیخ مفید رحمه الله علیه گفته است که در روز نهم اینها حضرت رسول
 صلی الله علیه و اله و ائمه کبری رضی الله عنهم از تو جمع نمود و سبب است
 برای شکر این و اصلت عظیم البرکت شیعیان روز نهمه بخارند و گفته است که
 در روز دوازدهم اینها حضرت رسول صلی الله علیه و اله و ائمه مدینه طیبه
 شدند و از شرف شهنشاهان این کبر و بزرگواریت روز مبارک است و ایضا در روایت
 مروان که اقیه بنی امیه وارد شده است اهل بیت علیهم السلام بودند در این روز و
 ایشان به نهایت رسید و ایل گردید و این نیز فضیلت دیگر است برای این روز
 و اگر مستیان ولادت با سعادت حضرت رسول صلی الله علیه و اله را در

روز میدادند و محمد بن یعقوب کلینی رحمه الله از علای امامیه نیز در کتاب
 چنین قایل شده است و بعضی از باب حساب و افاق فحوائی بعضی از علما
 اینرا اظهار میدادند و اگر چه خلاف مشهور میان امامیه است اما اگر روز
 و غسل و زیارت و سایر اعمال که در هفتدهم مذکور خواهد شد در آن روز
 بعمل آورند با احتیاط اقریبت و سید ابن طاووس رحمه الله از بعضی از علما
 روایت کرده است که سنت است که در روز و از هم اینها دو رکعت نماز
 آورند و دو رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه قل یا ایها الکافرون و دو رکعت
 دوم سه مرتبه قل هو الله احد بخواند و ایضا شیخ مفید و شیخ طوسی و
 عتبات روایت کرده اند که هر یک بپند علیه القضا و العذاب انشدند و روز چهارم
 اینها با غسل و دل جهنم مشغول شد باید که شیعیان آن روز را بخود مبارک دانند
 و شکر حق تعالی را بر نعمت عظمی او کنند و بعضی روزی این روز است دانسته اند
 در فضایل و اعمال روز هفتدهم اینها است و مشهور میان علای شیعه
 است که ولایت کثیرا تعالیات حضرت رسالت صلی الله علیه و اله در روز
 هفتدهم ماه ربیع اول واقع شد و در بعضی از تعالیات وارد شده است که عروج
 حضرت با اینها نیز در شب هفتدهم واقع شد و شب و روز هر دو مبارک است
 و در روز زیارت حضرت رسالت و حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه بر ما
 و علما ذکر کرده اند و روز نوزدهم فضیلت بسیار دارد و شیخ مفید علیه الرحمه
 گفته است که در این روز شریفی است و پیوسته فرقه حقه شیعه از فقهاء
 الایام الی الان تعظیم آن میکرده اند و حقا از امید شناخته اند و روز
 و از آن هفتدهم علم روایت کرده اند که هر که این روز را در ثواب روز
 یکسال برای او نوشته شود و مستحب است که تصدقات با آن حاجات

بدهند و مؤمنان و مؤمنات را شاد گردانند و زیارت مشاهده مشهور بود
 خصوصاً مرقد طهر حضرت رسالت و خیمه منور حضرت امیر المومنین
 صلوات الله علیه و شیخ مفید و شیخ شهید و سید ابن طاووس رضی الله
 گفته اند که چون در غیر مدینه طیبه خواهی که حضرت رسول صلی الله علیه
 و اله را زیارت کنی و غسل بکن و شبیه بگذری پیش روی خود بساز و اسم
 مبارک آنحضرت را بر آن بنویس و بایست و دل خود را متوجه آنحضرت گردان
 و بگو اشهد ان لا اله الا الله و قد لا اله الا الله و اشهد ان محمدا عبده
 و رسوله و الله سیدنا لاولین و آخرین و الله سیدنا لایندیه و المرسلین
 اللهم صل علی و علی اهل بیتی الائمة الطیبین و بگو السلام علیک
 یا رسول الله السلام علیک یا جلیل الله السلام علیک یا نبی الله السلام
 علیک یا صفی الله السلام علیک یا رحمة الله السلام علیک یا خیر الله
 السلام علیک یا حبیب الله السلام علیک یا محبب الله السلام علیک
 یا خاتم النبیین السلام علیک یا سید المرسلین السلام علیک یا قاضی
 بالعیض السلام علیک یا قاضی الخیر السلام علیک یا معین الودح و الشیخ
 السلام علیک یا مکیفا عز الله السلام علیک یا فیما الیراجح المبیح
 السلام علیک یا مبشر السلام علیک یا نذیر السلام علیک یا منیر
 السلام علیک یا نور الله الدینی یا ضا آیه السلام علیک و علی اهل
 بیتک الطیبین الطاهرین المعصومین السلام علیک و علی عبدک
 عبدا المطلب و علی آیتک عبد الله السلام علی آیتک من فیک و علی
 السلام علیک حمزة سید الشهداء السلام علیک و علیک و کتبت بسم الله
 السلام علی آیتک جعفر الطیار فی جنان محمد السلام علیک یا محمد

زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و اله
 در هفتدهم ماه ربیع اول در زیارت حضرت

السَّلامُ عَلَيْكَ يَا أَحْمَدَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا حَمْدَ اللَّهِ عَلَى الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
وَالسَّابِقِينَ فِي طَاعَةِ رَبِّهِ الْعَالَمِينَ وَالْمُهَيَّمِينَ عَلَى رُسُلِهِ وَالْحَامِلِينَ لِأَقْبَاتِهَا
وَالشَّاهِدِينَ عَلَى خَلْقِهِ وَالشَّافِعِينَ لِلْيَتَامَى وَالْمَكِينِينَ لِدُعَاؤِهِ وَالْمُطَاعِينَ فِي مَلَكُوتِهِ
الْأَكْمَلِينَ الْأَوْصِيَاءَ لِلْحَمْدِ لِسَائِرِ الْأُمَمِ وَالْكَرِيمِينَ عِنْدَ الرَّبِّ وَالْمُكْرَمِينَ
وَالْمُحَجَّجِينَ لِعَالَمِينَ بِإِسْنَادٍ وَالْعَاقِبِينَ عَنِ الْخَلْقِ كَسَلِيمٍ عَارِفٍ بِحَقِّكَ
مُعْتَرِفٍ بِالْتَّقْصِيرِ فِي قِيَامِهِ بِوَلَايَتِكَ غَيْرِ مُنْكَرٍ مَا أَنْتَ بِهِ مِنْ فَضْلِكَ
مَوْفٍ بِالْمَزِيدَاتِ مِنْ رِزْقِكَ مُؤْمِنٌ بِالْكِتَابِ الْمُنَزَّلِ عَلَيْكَ مُحِلٌّ خَلْقَ الْأَنْعَامِ
حَرَامَكَ أَتَاهُ يَارَسُولَ اللَّهِ مَعَ كُلِّ شَاهِدٍ وَأَتَاهَا عَنْ كُلِّ بَاحِلٍ أَنْتَ مُلْكُ
رَبِّكَ الْأَوَّلِينَ بِكَ وَتَحْتِ لَامَتِكَ وَجَاهِدَتِ فِي سَبِيلِ رِزْقِكَ وَصَدَعَتْ بِأَمْرِهِ
وَأَحْمَلَتْ الْأَوَّلِينَ فِي جَنَبِهِ وَدَعَوَتْ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحُكْمَةِ وَالْمُرُوءَةِ الْحَسَنَةِ
الْجَمِيلَةِ وَأَدَّتِ لِقَاءَ الَّذِي كَانَ عَلَيْكَ وَتَمَّتْ بِالْمُؤْمِنِينَ وَفَاطَمَتْ
عَلَى الْكَافِرِينَ وَعَبَدَتْ اللَّهَ عَلَى صَاحِبِ الْإِيمَانِ قَلَعَ اللَّهُ بِكَ الشُّرُوفَ
عَنِ الْكَرِيمِينَ وَأَعْلَى مَنَازِلَ الْمُفْرَقِينَ وَأَنْزَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَلْعَنُكَ
لَا أَحَدٌ وَلَا يَقُولُكَ فَالِقٌ وَلَا يَسِيْقُكَ سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ فِي إِدْرَاكِكَ طَلِيعٌ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَعْتَدَّ بِأَمْرِهِ لِقَاءَ الْهَيْكَلَةِ وَمَعْدَانَاكَ مِنَ الصَّلَاةِ وَنُورَنَا بِكَ
مِنَ الظُّلُمَةِ فَيُرَاكَ اللَّهُ يَارَسُولَ اللَّهِ مِنْ مَبْعُوثٍ أَفْضَلَ مَا جَارَى نَبِيَّائِ الْأَرْسَالِ
وَدَسُّوْا عَنْ رُسُلِ الْيَمِينِ أَنْتَ وَأَمْنٌ يَارَسُولَ اللَّهِ زِدْنَاكَ عَارِفًا بِحَقِّكَ
مُحَرَّرًا بِفَضْلِكَ سَتَقْبِرُ بِضِلَالَةِ تَرْكِهَا لِقَاءَ فَكْلٍ بِدِينِكَ عَارِفًا
بِالْحُدَى الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ بِأَيِّ نَتٍّ وَأَجْبَى وَتَقْنِي وَأَهْلِي وَوَلَدِي أَمَا
أَصَابِي عَلَيْكَ كَأَصْلَى اللَّهِ عَلَيْكَ وَصَلَّى عَلَيْكَ سَلَامِيكَ وَأَتِيَا وَمَوْسَلَةٌ
صَلَوَةٌ مُتَابِعَةٌ وَإِفْرَةٌ مُتَوَاحِلَةٌ لَا انْقِطَاعَ لَهَا وَلَا أَمَدَ وَلَا أَجَلَ صَلَّى اللَّهُ

فَعَلَى

عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ كَأَنْتُمْ أَهْلُهُ بِرَدِّهَا لِكُنْشَا
وَبِكُوْلِهِ أَجْعَلْ جَوَارِعَ صَلَوَاتِكَ وَتَوَلَّى بِكَ كَانَتْ وَفَوَاضِلُ خَيْرَاتِكَ وَتَمَرُّ
خَيْرَاتِكَ وَتَسْلِيمَاتِكَ وَكِرَامَاتِكَ وَجَمَالَاتِكَ وَصَلَوَاتِكَ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ
وَأَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَالْمُسَلِّمِينَ الْمُتَقَبِّينَ وَجِبَالِكَ أَصْلَابِهَا وَأَهْلِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِينَ وَمَنْ سَبَّحَكَ يَارَبَّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
وَدَسُّوْا لَكَ وَشَاهِدِكَ وَنَبِيِّكَ وَنَذِيرِكَ وَلَمِيْنِكَ وَحَبِيْبِكَ وَخَلِيْفَتِكَ
وَصَفِيْقِكَ وَصَفْوَاتِكَ وَخَاصَّتِكَ وَمَخَالِصَتِكَ وَحَسَنَتِكَ وَخَيْرِيَّتِكَ مِنْ
خَلْقِكَ نَبِيَّ الرَّحْمَةِ وَخَارِجِي الْمَغْفِرَةِ وَقَانِدِي الْخَيْرِ وَالْبَرَكَةِ سَقِيْدِي الْعِبَادِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
بِأُزْنِكَ وَدَاخِلِيهِمْ إِلَى دِينِكَ الْقِيَمِ بِأَمْرِكَ وَأَمَّا النَّبِيُّ بَيْنَ يَدَيْكَ وَآخِرُهُمْ مَبْعُوثُ
الَّذِي تَحْمُسُهُ فِي خَيْرِ الْفَضَائِلِ وَبَيْنَ الْمُنَازِلَةِ الْجَمِيلَةِ وَالْمَرْجَةِ الرَّقِيعَةِ
وَالْمَرْجَةِ الْخَطِيرَةِ وَأَوْدَعْتَهُ الْأَصْلَابَ الظَّاهِرَةَ وَنَقَلْتَهُ مِنْهَا إِلَى الْأَعْيَانِ
الظَّاهِرَةِ لظَفَائِمِكَ لَهُ وَخَشَنَاتِكَ عَلَيْهِ إِذْ وَكَلْتَ لِصُوبِهِ وَجَرَّاسَتِهِ
وَحَفِظْتَهُ وَجِيَالَتِهِ مِنْ قَدْرِكَ عَيْنًا عَاجِمَةً حَبَّتِ بِهَا عَنْهُ مَدَارُ السَّهَرِ
وَمَعَانِيَا لِنُطَاجِ حَتَّى رَفَعْتَهُ بِوَاطِرِ الْعِبَادِ وَجَعَلْتَهُ بِمِثْلِ الْبِلَادِ بِأَرْكَانَتِهِ
عَنْ قُوِيٍّ وَلَا دُونَ فَلَمَّا الْأَسْبَارُ وَالْبَسْتُ حَرَمَكَ بِهِ حُلُلَ الْأَوَارِ اللَّهُمَّ فَكَا حَقَّقْتَهُ
بِتَرْوِيهِ مِنَ الرَّبَّةِ الْكَرِيمَةِ وَبِخُرُوجِهِ الْمُتَقَبِّةِ الْعَظِيمَةِ صَلِّ عَلَيْكَ كَا وَفِي
بِهْ هَدِيَّتِكَ وَبَلَّغْ رِسَالَتِكَ وَقَانِلْ أَهْلَ الْخَيْرِ وَصَلِّ تَوْحِيدَكَ وَقَطِّعْ رَحِمَ الْكَفَرِ
فِي الْغُرَاةِ دِينِكَ وَبَلِّغْ رُسُلًا بِلَدِي فِي عَاجِدَةِ أَعْدَانِكَ وَتَوَحَّجْتَ لَهُ بِكُلِّ أَدَى
مُسَدِّدٍ لِكَيْدِ الْخَيْرِ مِنَ الْيَقِينِ الَّتِي حَاوَلَتْ قَتْلَهُ فَتَبَيَّنَتْ أَسْوَأُ الْفَضَائِلِ وَفَلَّحَتْ
بِهَذَا الْخَيْرِ مِنْ تَوَالِدِكَ وَقَدَامَةِ الْحَسْرَةِ وَأَخْفَى الْأَفْرَةَ وَبَجَرَعَ الْعَصَّةَ وَبَلَّغَتْ
مَامُثْلَ لَهُ وَحَيَاتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ صَلَوَةً تَرْمِضُهَا لِي وَبَلَّغْتَهُمْ

مِنْ خَيْرِ كَثِيرَةٍ وَسَلَامًا وَلَيْسَ مِنْ ذَلِكَ مِنْ مَوْلَانِي فَضْلًا وَاحْسَانًا وَرَحْمَةً
وَعَفْوًا مَا لَكَ ذَا الْفَضْلِ اَلَمْ يَكُنْ مِنْ جِهَانِكَ كَعَمَلِ مَنْ زَانَتْ بِكَ
سَلَامٌ بِأَمْرٍ مِنْ كَخَوَامِي وَجَوْنِ فَارِغِ شَوِي تَسْبِيحِ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ
يَحْيَى بْنِ كَيَا اَللَّهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ لِي بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَوْ اَنْتُمْ
اِذْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ جَاؤُكَ فَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ
قَوَّامًا رَحِيمًا وَاَلَمْ يَخْضَرْ زَمَانَ رَسُوْلِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ اَللَّهُمَّ وَقَدْ دُنْتُ
بِأَهْلِ بِلَادِي مِنْ سَيِّئِي عَلَى وَاسْتِغْفِرُوا لِي مِنْ ذُنُوبِي وَتَقَرُّوا لَكَ بِهَا وَلَسْتَ غَلِي
بِهَا مَنِي وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِبَيْتِكَ نَبِي الرَّحْمَةِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَاجْعَلْ
اَللَّهُمَّ مُحَمَّدًا وَآهْلَ بَيْتِهِ عِنْدَكَ وَجْهًا قَلْبِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مِنَ الْمَقَرِّينَ وَاعْمَدْ
بَارِسُوْلًا قَوْلًا بِأَنْتَ وَابْنِي يَا نَبِيَّ اللَّهِ يَا سَيِّدَ خَلْقٍ قَوْلًا بِأَنْتَ وَجْهًا لِي إِلَى اللَّهِ
رَبِّكَ وَبَنِي لِي عَفْوًا لِي مِنْ ذُنُوبِي وَتَقَرُّوا لِي عَلَى وَاسْتِغْفِرُوا لِي مِنْ ذُنُوبِي
عِنْدَ رَبِّكَ وَبَنِي فَعَمَدَ الْمَسْئُولِ الْمَوْلَى وَبَنِي وَنِعْمَ الشَّقِيعُ لَنْتَ يَا عَمَلُ طَلَبِكَ
وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ السَّلَامُ اَللَّهُمَّ وَاجِبٌ لِي مِنْكَ الْمَغْفِرَةُ وَالرَّحْمَةُ وَالثَّقَلُ الْوَلِيْعُ
الطَّيِّبُ الْفَاعِلُ كَمَا وَجِبْتَ لِي مِنْ نَبِيِّكَ مُحَمَّدًا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَهُوَ
قَائِمٌ لِي بِذُنُوبِي وَاسْتَغْفِرُكَ رَسُوْلَكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَعَفَرْتُكَ لَكَ بِرَحْمَتِكَ اَللَّهُمَّ
الْوَالِيْعُونَ اَللَّهُمَّ وَقَدْ اَمْسَلْتُكَ وَجَوَّزْتُكَ وَقَدْ بَيْنَ يَدَيْكَ وَرَغَبْتُ إِلَيْكَ
عَمَّنْ يَرْوَاكَ وَقَدْ اَمْسَلْتُكَ جَزِيلًا بِأَيْدِيكَ وَلِيْنٌ مُقَرَّرٌ غَيْرُ مُنْكَرٍ وَنَائِبٌ لِي بِكَ
يَمَّا اقْتَرَفْتُ وَعَامِلٌ لِي بِكَ فِي هَذَا الْمَقَامِ مِمَّا قَدَرْتُ مِنَ الْاَعْمَالِ الَّتِي تَقْدَرُ
إِلَيْكَ فِيهَا وَتَهْتَبُنِي عَنْهَا وَوَعَدْتَ عَلَيْهَا الْعِقَابَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْهَا
أَنْ تَقْبَلَنِي بِمَقَامِ الْحُجْرِي وَالَّذِي لِي يَوْمَ تَهْتَبُكَ فِيهِ اَلِاسْتِغْنَاءُ وَتَكُونُ أَمِينُهُ
اَلْأَسْرَارُ وَالْمَضَامِيحُ وَبِعَدَدِ يَدِي الْفَرَاغُ يَوْمَ الْحُسْرَى وَالتَّدَامَةُ يَوْمَ

الْاَلَاكَةُ يَوْمَ الْاَرْقَةِ يَوْمَ التَّغَابُنِ يَوْمَ الْفَضْلِ يَوْمَ الْحَزَنِ يَوْمًا كَانَ مَقْدَرُهُ
حَسْبَ بَيْنَ الْكَفِّ سَتِيْلِي يَوْمَ التَّخْفَةِ يَوْمَ رَجْعَتِ الزَّوْجَةِ تَتَبَعَهَا الزَّوْجَةُ
يَوْمَ الدُّشْرِ يَوْمَ الْعَرْضِ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّهِ الْعَالَمِينَ يَوْمَ يُفْرَقُ الشُّرُ
مِنْ اَخِيهِ وَآيَتُهُ وَآيَتُهُ وَصَاحِبِيهِ وَيَكْبَهُ يَوْمَ تَشَقُّقِ الْأَرْضِ وَكَثَافِ
السَّمَاءِ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجُلُودِ عَرَبَتِهَا يَوْمَ يُرَدُّونَ إِلَى اللَّهِ فَيُجَنَّبُهُمْ
بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَوْلَانِي مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُصْرَفُونَ اَللَّهُمَّ رَحِمَ اللَّهُ آيَتُهُ
هُوَ الْعَرْشُ الرَّحِيمُ يَوْمَ يُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ يَوْمَ يُرَدُّونَ إِلَى اللَّهِ
مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَعْدَانِ يَوْمَ كَانَتْهُمْ إِلَى الصُّبِّ يَوْمَ يَوْضُونَ
كَانَتْهُمْ يَوْمَ كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَعْدَانِ يَوْمَ كَانَتْهُمْ إِلَى الصُّبِّ يَوْمَ يَوْضُونَ
بِجَانِبِهِمْ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْأَلُ جَنَّتُهُمْ
يَوْمَ الشَّاهِدِ وَالشَّاهِدِ يَوْمَ تَكُونُ الْمَلَائِكَةُ حُفَّاءً صَفَا اَللَّهُمَّ ارْحَمْ مَوْفِقِي
فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَوْفِقِي فِي هَذَا الْيَوْمِ وَلَا تُخَيِّرْنِي فِي ذَلِكَ الْمَوْفِقِ بِالْجَنَّةِ
عَلَى نَفْسِي وَلَجْعَلْ بَارِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَعِ أَوْلِيَائِكَ مُنْطَلِقِي وَبَنِي رُسُوْدِي
مُحَمَّدًا وَأَهْلَ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ تَحْسُرِي وَلَجْعَلْ حَوْصَةَ مَوْفِقِي وَبَنِي
الْفَرَارِ الْكَرَامِ مَصْدَرِي وَأَعْطِنِي كِفَايَتِي بِبَيْتِي حَتَّى أَفُوزَ بِحَسَنَاتِي وَ
تُخَيِّرَنِي وَجْهِي وَتَكْتَسِرَ بِهِ حِسَابِي وَتُرْجَعَ بِمِيزَانِي وَأَخِي مَعَ الْعَالَمِينَ
مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ إِلَى رِضْوَانِكَ وَجَنَانِكَ اَللَّهُمَّ اَللَّهُمَّ لِي فِي
أَعُوذُكَ مِنْ أَنْ تَقْبَلَنِي الْيَوْمَ بَيْنَ يَدَيْ خَلْقٍ يُجِيرُونِي وَأَنْ أَلْقَى الْحُزْنَ
وَالْتَّدَامَةَ بِخَطِيئَتِي وَأَنْ تُظْهِرَنِي سِجَانِي عَلَى حَسَنَاتِي وَأَنْ تُثَوِّبَنِي
أَخْلَافِي بِأَيِّ يَوْمٍ يَكُونُ الْعَفْوُ الْعَفْوُ الشَّرُّ اَللَّهُمَّ وَأَعُوذُكَ
مِنْ أَنْ يَكُونَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ فِي مَوَاقِفِ الْأَمْرِ مَوْفِقِي وَبَنِي مَعَامِلِ النَّفْسِ

مقابلی و اذا میوت پر خلیق قسقت کلاما علی زمر الی منازلیم مستثنی
 و تحقیق عبادک الصالحین و فی ثمره اولیایک المتقین الی جناتک
 یا رب العالمین پس وداع کن انحضرت و بگو السلام علیک یا رسول الله
 السلام علیک ایها البشیر النذیر السلام علیک ایها الشراح المبرر
 السلام علیک ایها السیفیر برکاته و بر خلیفه اشهد یا رسول الله انک
 کنت نورانی الاصل فی الشیخة و الایام المظهرة لم یحبسک الجاهلیة
 یا نجاسها و لم تلینک من مذلهات شیایها و اشهد ان رسول الله ان
 من ملک و بالائمة من اهل بیتک مؤمن بجمیع ما یتبعه راض مؤمن و کشفه
 ان الائمة من اهل بیتک الاعظم الهدی و العروة الوثقی و الحجته علی
 اهل الدنیا اللهم لا تجعله اخر العهد من زیارة بیتک علیه السلام
 و ان توکلن فی ان اشهد فی محافل ما اشهد علیه فی جوف انک الله
 لا اله الا انت و عدک لا شریک لک و ان یحسدک و رسولک و ان
 الائمة من اهل بیتک اولیایک و اصهارک و حججک علی خلقک و خلفاک
 فی عبادک و اعلامک فی بلادک و خزان علیک و حفظه سیرک و راجه
 و حیاتک الاله صل علی محمد و آل محمد و بلغ روح نبیک محمد و اله فی سقا
 هیک و فی کل ساعة حجة منی و سلاما و السلام علیک یا رسول الله
 و رحمة الله و برکاته لا تجعله الله ان ترسلینی علیک **و الله اعلم** که این زیارت
 اگر چه سندش بنظر رسید است و لهذا در تحفه الزائر ابراز نکردم
 و اما زیارت جامعه کاملست و در همه اوقات میتوان بخواند و اگر کسی
 نتواند زیارت مختصر که بعد از این اشاء الله مذکور خواهد شد عمل آورد
 و علما ذکر کرده اند که زیارت حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه و آله

رؤسست است و خصوص این زیارت را در این وقت ذکر کرده اند و بعضی از روایات
 خصوص این وقت معلوم نمیشود و بهتر این زیارت است از همه لفظ و معنی
 معتبر بسیار است که در همه ایام و اوقات از نزد یکتا و دوستی و در هر وقت
 در این وقت چنانکه شیخ مفید و شیخ شهید و سید بن طاووس رضی الله عنهم
 روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام زیارت کرد
 حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه در مقتدر ماه ربیع الاول این زیارت تعلیم
 فرمود زیارت را و یثقه عظیم الشان محمد بن مسلم ثقی فرمود که چون بیایید
 امیر المؤمنین علیه السلام غسل زیارت مکن و پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش
 و بقدری بوی خوش خود را خوش بوی و بوی و بارام دل و آرام من پس چون بوی
 بباب السلام یعنی درگاه روضه مقدسه که ضریح مقدس نمایان میشود و کبر
 روی بقبله ایست و می رتبه الله اکبر بگو و بگو السلام علی رسول الله السلام
 علی خیر الله السلام علی البشیر النذیر الشراح المبرر و رحمة الله و برکاته السلام
 علی انبیا الله المرسلین و عباد الله الصالحین السلام علی سلیکة الخافین هذا
 الحرم و هذا الحرم الالین بدین برکت قبر بر و بگو السلام علیک یا مؤمن
 الا و حیا السلام علیک یا عباد الاقیة السلام علیک یا ولی الاولیاء السلام
 علیک یا سیدنا که هدا السلام علیک یا الهی الله العظمی السلام علیک
 یا خایر اهل العباد السلام علیک یا قائد الغر المحجلین الا و حیا السلام علیک
 یا عصمة الاولیاء السلام علیک یا زین الموحیدین الجلاء السلام علیک یا
 الاخیار السلام علیک یا اولی الاخرة الا و حیا السلام علیک یا صاحب الخیر
 و سالی الی الیوم السلام علیک یا قسیم الجنة و الخلی السلام علیک یا منور
 به مکه و بی السلام علیک یا بحر العلوم و کشف الفقر و السلام علیک

زیارت حضرت امیر المؤمنین
 در مقتدر ماه ربیع الاول

يامن ولدت في الكعبة وروى في السماء بسيد النساء وكان شهودها الملكة
 الاصيلة السلام عليك يا مصباح الضياء السلام عليك يا حصه
 النبي محمد بن عبد الله السلام عليك يا من ابى على اشرعنايم الانبياء ووقاه
 شر الاعداء السلام عليك يامن روتك الله في مسامحة معون الصفا القلم
 عليك يامن انقذ سفيان نوح يا من يهديهم احيه حيث انطق الماء حوله
 وطمى السلام عليك يا من تاب الله به وبأخيه على آدم اذ غوى سلم عليك
 يا فاطمات النجا الذي من ركبته غلام من نازحه عن هوى سلم عليك يا من خاطب
 الثعبان وقد نسا السلام عليك يا امير المؤمنين ورحمة الله وبركاته
 السلام عليك يا حجة الله على من حج قروا نأب السلام عليك يا ايام دوي
 القباب السلام عليك يا معبدن محكمة وفضل الخطاب السلام عليك
 يا من عين علم الكون السلام عليك يا من ان يوم انساب السلام عليك
 يا فاضل الحكم الناطق بالصواب السلام عليك يا انصاف المظلم في الخلق
 السلام عليك يامن كفى الله المؤمنين القتال يوم الاحزاب السلام عليك
 يامن افاض الله الوحي عليه وانا بسلام عليك يا فاطمة خير وقال لع الباب
 السلام عليك يامن دعاه جبرائيل لآلام للمسلمين على ارضه فاسلم نفسه للجنة
 واجاب السلام عليك يامن له طوبى وحسن مآب ورحمة الله وبركاته
 السلام عليك يا ولي قصصه الذين وباسيد السادرنا سلم عليك يا صا
 البخاريات سلم عليك يا من نزلت في فضله سورة العاد يا سلم عليك
 يا من كتب اسمه في السماء على الشراذم السلام عليك يا مظهر العجايب
 والآيات السلام عليك يا امير العز واث السلام عليك يا مخير بما عبر
 وبما هو ان السلام عليك يا مخاطب ذنوب الغلو ان السلام عليك

يا نام المحصى ومبين المسكلات السلام عليك يا من عجبت من جلاله في الو
 ملكة السموات السلام عليك يامن ناجى الرسول فقتلهم بين يديه
 الصدفات السلام عليك يا واد لا ائمة البررة السادات ورحمة الله
 وبركاته السلام عليك يا نا الى المبعوث السلام عليك يا وارث علم خير
 موروث ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا ايام المتقين السلام عليك
 يا غياث الكروبين السلام عليك يا عصمة المؤمنين السلام عليك
 يا مظهر البراهين السلام عليك يا طم ورس السلام عليك يا حبل الله
 المتين السلام عليك يا من تصدق في صلاته بخاتمه على المسكين السلام
 عليك يا فاعل الصخرة عن قبة القلب ومظهر الماء المعين السلام عليك
 يا غير الله الشاظر ويد الباسطة ولسانه المعبر عنه في برئته اجمعين
 السلام عليك يا وارث علم النبيين وسنود علم الاولين والآخرين وصا
 لوالحمد وسأقي واليا ابد من حوض نعيم النبيين السلام عليك يا يعسوب
 الدين وعائد الغر المحجلين ووالد الائمة المرصين ورحمة الله وبركاته
 السلام على النبي الله الرضي وجهه المضي وجهه القوي وصراطه اليوس
 السلام على الانبياء النبي السلام على الكواكب الدنبي السلام على الانام الي
 الحسنى على ورحمة الله وبركاته السلام على ائمة الهدى ووصيهاج الدين
 وعلم النقي ومنازل الهدى وذوي النور وكهف لوري والعروة الوثقى والنجاة
 على اهل الدنيا ورحمة الله وبركاته السلام على نور الانوار وخير الجبارين
 الاوتد الاطهار وقيم الجنة والثار الخيرة الافراد على الكفار
 مستفيد البتة المحلصين من عظيم اعداء السلام على المخصوصين
 النعمة ائمة المختار المولود واليتم ذي الاستار الزقج والسماء بالبر

الظاهر الرضوية لينة الاظهار ورحمة الله وبركاته السلام على النبي
العظيم الذي فم فيه محاسن وعلايد بغير ضون وعنه ليسا لون السلام
على نور الله الا نور وصيائه الا نور ورحمة الله وبركاته السلام عليك
يا ولي الله وخجته وخالصة الله وخاصته اشهد يا ولي الله لقد جاءك
وسيل الله في جهاده واتبعته منهاج رسول الله صلى الله عليه وآله
حلت حلال الله وحرمته حرامه وشرفته احكامه واقت الصلوة و
النبت الزكوة وامرت بالمعروف ونهيت عن المنكر وجاهدت في سبيل
صاير انا محمدا محمدا عند الله عظيم الامر حتى اناك اليقين فلن
الله برديك عن حقيقك وازالت عن مقامك ولعن الله من بلغك ذلك
فرضي الله به الله وما يكتنه وانبيائه ورسله اني والي من والاك وعلا
لي عا ذلك السلام عليك ورحمة الله وبركاته ليس خوردا بغير حساب
وقبر ابوس وبكوا اشهد انك بسمع كلامي وشهد ما عني واشهد لك
يا ولي الله بالبلاغ والاداء ما ولاي يا حجة الله يا امين الله يا ولي الله اني
وبين الله عز وجل ذلوا فاذا انك ظهروا وسعتني من الزوار وذو كواها فقل
احشائي وقد قربت الي الله عز وجل واليك في حق امرائك على سيرة وسيرة
امر خالعه وقرن طاعتك بطاعته وموا لائك بموا لاله كن لي الى الله فيهما
ومن النار عجزوا على الذفر ظهر ليس بان خوردا بغير حساب وقبر ابوس
وبكوا ابوك الله يا حجة الله يا باب حظ الله وليك وذو لك واللاذ بغير
والثاني بغيرناك والمبضع رحله في جوارك فيا لك ان تشفع له الى الله فطاع
خاجته وشجع طلبه في الدنيا والاخرة فاذ لك عند الله الجاه العظيم والفقير
المقبول فاجعلني يا ولي الله في ربيك ولا تزلني في ربيك والسلام عليك وعلى

بغير

صبيعتك ادم ونوح والسلام عليك وعلى ولدك الحسين والحسين وعلى
الاخوة الظاهرين من ذريتك ورحمة الله وبركاته ليس ازرني بغير وضوع
موا حجتك كما داري ارحمني على طلبك كما جوت انقذني من كيد هذا المجرم
وهذا الصريح قصد روضه وضرع حضرت امير المؤمنين عليه السلام في كيد
وزيار قمار وعلما امضيل يكديكر ميوانك ونزديك رفقن وبوسيدن نميا
اعني بعض اعداء كاربست كعيزي على ورد وسيد بن طاوس رضي الله عنه
كف است كما مستحبت است ديارك في دوكت نماز بك دور هر كعت بعد
سورة فاتحه ده مرتبه انا الترتله وده مرتبه قل هو الله احد بخواند وحين سلام بكوب
درجاي نماز خود بنشيند واين دعا بخواند استحي لا يموت وطال ان لا تغلب وبك
لا تشدد وريب لا تشدد وفادور الاضاد وعاقر لا تضلم وصمد لا تطعم وقبوم
لا تاتم وعالم لا تقم وقوي لا تضعف وعظيم لا توصف ووقي لا تخلف وعجبي
لا تشقروا وحكم لا تجور وسبع لا تفهر ومغرون لا تشكروا وكل لا تشقروا طالب
لا تغلب وود لا تشبه ووقاب لا تمل وسرع لا تذهل وجواد لا تجال وعزير
لا تذل وصاخط لا تشغل وقيام لا تزول ومحب لا يورى ودام لا تقنى وبار لا تشك
وواحد لا تشبه ومقتدر لا تافزح اللهم اني استسلك بعلم العبيد عندك
وقد تركت على الخلق اجمعين ان يحبين ما علبت احيوه خير الي وان تتوفاني اذا
كانت لوفاء خير الي واستسلك خشية في الغيب والشهادة واستسلك اللهم
كله الحق في الغيب الزمنا واستسلك فيما لا يشهد واستسلك الرضا بعد القضا
استسلك برز العبيد بعد الموت واستسلك لذة النظر الى وجهك الكريم امين
رب العالمين اللهم اني استسلك بمناك الكريم وفضلك العظيم ارفعني ورحمتي
يا عظيم الطغى في كل ما عجب وترضا اللهم اني استسلك بفعل الخير ان مزلت

موا

المشكرات وحسن السالكين وصالح المصلين والضعفاء والمحتاجين ولا
انزلت يوم فتنه ففقهني هذين مقنوني واسألك جنك وحسن من يحبك ويحب
كل عمل يبرئني الى جنتك اللهم بحق محمد صلى الله عليه واله حديثك وبحق
ابراهيم خليلك وصفتيك وبحق موسى خليلك وبحق عيسى روحك واسألك
بصحة ابراهيم وهم وتوريتهم موسى واخيه عيسى وتوريتهم وهما فان محمد صلى الله
عليه واله واسألك بكل رجل حتى احييته وبحق كل فضل قضيت وبحق كل
سائل اعطيت واسألك بكل امرئ اقرته في كتابك واسألك باسمائك
التي استعمل بها عرشك واسألك باسمائك التي وضعها على النار فاستأنا
واسألك باسمائك التي وضعها على الليل فاطلم واسألك باسمائك التي وضعها
على النهار واسألك باسمائك التي وضعها على الارض فاستقر واسألك
باسمائك احمد الصمد الذي ملاه اركان كل شيء واسألك باسمائك الظاهر
الظاهر المبارك الذي لا اله الا هو الرحمن الرحيم واسألك بمعاودة
العز من عرشك وبلغ الرحمة من كتابك واسألك بعظام وجدك
الاحلى وكل انك الثامن ان ترزقنا حفظ العزان والعمل والطاعة لك
والعمل الصالح وان تقيت ذلك في شأنا واصارنا وان تحاط ذلك لمجى
دني وحقي ونحني وان تستعمل يدك بدني وقوتي فاني لا يقوى على ذلك الا
انت وحدك لا شريك لك يا الله الواحد الرب القدير يا الله الخالق الباري
المصور يا الله الباعث الوارث يا الله الفتاح العزيز العليم يا الله الملاك
المفتد اعف عني وارحمي انك انت ارحم الراحمين اللهم انت قلت وقولك
الحق لا عوفي استجب لكم فاسألك يا الله باسمائك الذي دعا اليه ادم صلى الله
عليه وآلته وجبت له الجنة واسألك باسمائك الذي دعا اليه شيت بن ادم

صلى الله عليه وسلم وعني ابيه بعد ان استجيب دعائنا وان ترزقنا انفاذا لكل
وصيته لاحد عندنا وان تقدرم وصيتنا اسألك باسمائك الذي دعا
اليه ادريس ورفعت من مكانا علينا ان ترزقنا الى احب المقام اليك ومن
عليك وصايتك وتدخلنا الجنة ورحمتك واسألك باسمائك الذي دعاك
اليه نوح فنجته من الغرق واهلك القوم الظالمين ان ترحمنا بما عظمي
من المبالاة واسألك باسمائك الذي دعاك به هود عليه السلام فنجته من الخنق
العظيم ان ترحمنا من الدنيا والاخرة وعذابها واسألك باسمائك الذي
دعاك به صالح فنجته من خزي يوم يمدن ترحمنا من الدنيا والاخرة
وعذابها واسألك باسمائك الذي دعاك به لوط فنجته من المواقفة
والمطر السوء ان ترحمنا من مخازي الدنيا والاخرة واسألك باسمائك الذي
دعاك به شعيب فنجته من عذاب يوم الظلة ان ترحمنا من العذاب
بجنتك ورحمتك واسألك باسمائك الذي دعاك به ابراهيم فمكناك
عليه برء واسألك ان تحل لنا ما خلصته وان تجعل لنا خيرا وبرء واسألك
كاجلنا عليها واسألك باسمائك الذي دعاك به ايماعيل عند العطش
فاخرجت من زمزم الماء الرقي ان تجعل عرجنا الخبير وان ترزقنا المال
الواسع برحمتك واسألك باسمائك الذي دعاك به يعقوب فرددت
عليه بصره وولده وورثته ان تحل لنا ما جمع بين اولادنا واسألك
واسألك باسمائك الذي دعاك به يوسف فاخرجته من السجن ان ترحمنا
من السجن ومكناك ايمتك التي اقمتم بها علينا واسألك باسمائك الذي
دعاك به لاسباط قبلت عليهم وجعلتهم انبياء ان توب علينا وترزقنا
طاعتك وعبادتك واخلفنا ما نغضب به واسألك باسمائك الذي دعاك

الاول والاخر والظاهر والباطن لك الالهة الحسنى استنك ما
 يحق هذه الالهة ويحق اسمائك كلها ان تصلي على محمد وعلى آل محمد وآلنا
 اللطمة والذنية حسنة وفي الاخرة حسنة واختم لنا بالنعادة والشفقة
 في سبيلك وعمرنا ببركة شهرنا هذا وبيته وارضنا خيرة واحسن عنا
 شمة واجعلنا فيه من الفائزين وقنا برحمتك عذاب النار يا ارحم الراحمين
 انك على كل شئ قدير يا ارحم الراحمين الحمد لله رب العالمين الحمد لله
 الذي خلق السموات والارض وجعل الظلمات والنور ثم الذين كفروا بوعده
 يعدلون هو الذي خلقكم من طين ثم قضى اجل اولكم متى عندكم انتم
 تموتون وهو الله في السموات والارض يعلم سر كل وجهكم ويعلم ما تكسبون
 الحمد لله الذي انزل على عبده الكتاب ولم يجعل له عوجا فجاءنا بسيرة
 شديدا من لدنه وله الحمد في السموات والارض وعشيا وحين يظهر من الحمد
 لله الذي له ما في السموات وما في الارض وله الحمد في الاخرة وهو الحكيم الخبير
 الحمد لله فاطر السموات والارض جابر الملائكة رسلا اولي اجتهاد متى يمشي
 ورابع يزيد في الخلق ما يشاء ان الله على كل شئ قدير ما يفتح الله لشيء
 من اسمه فلا منسك لها ولا منسك فلا يرسل له من بعد وهو العزيز الحكيم
 الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله لقد جاءت رسلنا
 ربنا بالحق الحمد لله الذي وهب على الكبرياء عجل وانفق اربابا لسمع الله
 الحمد لله بل اكثرهم لا يعلمون الحمد لله الذي علمنا ان لا نعبد الا الله
 الذي فضلنا على كثير من عباده المؤمنين الحمد لله سبيلكم اليه فترفضها
 وما تلك بغير علم عما تعلمون الحمد لله الذي اذهب عنا الحزن ان ربنا لغفور
 شكور الحمد لله الذي صدقنا وعده ولوننا الارض نكبور من الجنة حيث

نشاء فاعلموا العالمين ونرى الملائكة طافين من حول العرش يسبحون
 بحمد ربهم وقضى بينهم بالحق وقيل الحمد لله رب العالمين فالحمد لله رب
 السموات والارض رب العالمين وكما الكبير يا في السموات والارض
 وهو العزيز الحكيم الحمد لله الذي لم يتخذ وكلا ولم يكن له شريك في الملك
 ولم يكن له ولي من الدال وكنته تكبير اللهم اغفر لي ما سلف من ذنوبي
 وتداركني فيما مضى من عثرتي وقصصني للذي خلقتني له وحسيني اليك
 وزيتني في قلبي وقد دعوتك كما امرتني فاستجب كما وعدتني اللهم اصحبك
 عبدا لا يستطيع دفع ما اكروه ولا امالك ما ارجوا واصبحت من نعمها عسلي
 فلا فقير افقر مني اليك يا رب العالمين استنك ان تستعملني على امر يستحق
 حضورك لاني امل من قد مات من امل عمله ونظر لي ثواب عمله انك على كل شئ
 قدير اللهم هذا مكان العابد برحمتك من عبادك وهذا مكاني العاشد
 بعلمائك من عبادك اللهم اجعلني من عبادك واجبت وما لك ما عطيت
 واسئلك في هديته وتوكل عليك فكفيت ولتقربا اليك فاديت وافقر
 اليه فاعيت واستغفرك فعفرت له ورصدت عنه وارضت له وهديته
 الي مرضائك واستعملته بطاعتك ولذلك فرغته ابدا ما احيت فثبت
 على لا ايت ولعطيت شوق ولا عزم في شئ مما اسألتك واكفيت شئ مما اقبل الظالمون
 في الارض واستغفرا الله الذي لا اله الا هو الذي لا يغفر الذنوب الا له اللهم
 صل على محمد وآل محمد واجعلني على الدنيا والدين خيرها وكبريا في الكفر والفسوق
 والعصيان واجعلني من الشاكرين اللهم فاني لبيادك واستغفرك في طاعتك
 وبلغني الذي ارجو من رحمتك يا ارحم الراحمين اللهم في استنك اني يوم
 الظهور والجماعة يوم الصنيع الاكبر والقرن يوم الحساب والامن يوم الحجة

وصل

وَأَسْأَلُكَ النَّظَرَ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَالْحُلُودَ فِي جَنَّتِكَ فِي دَارِ الْقَامَةِ مِنْ
فَضْلِكَ وَالشُّجُودَ يَوْمَ تَكُونُ عَرْشَاتُ وَالْقُلُوبُ لِلْأَعْيُنِ وَالْأَفْئِدَةُ
مِرَافِقَةُ لِقَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأُولِيائِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدْ مَنَنْتَ مِن دُخَانِ
وَمَا اجْتَرَأْتُ وَمَا سَرَرْتُ وَمَا أَهْلَيْتُ وَمَا اسْتَرْفَيْتُ عَلَى نَفْسِي وَمَا أَتَيْتُ لِقَاءَ
يَدَيْهِ وَارْتَفَعِي الشُّعْبَى وَالْحُدَى وَالْعَفَافَ وَالْغَنَى وَوَقِفِي لِعِلْمِي بِمَا حَيْثُ
وَرَضِي اللَّهُمَّ اصْلَحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ امْرَأَتِي وَاصْلَحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي
فِيهَا مَعَايِشِي وَاصْلَحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مُنْقَلِبِي وَاصْلَحْ لِي حَيَاةَ رِزْقِي وَاصْلَحْ لِي
فِي كُلِّ شَيْءٍ وَاصْلَحْ لِي الْمَوْتَ وَاحْتِمْ لِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ
الْأَبَاحَ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ وَيَا مَالِكَ الدُّنْيَا وَرَحْمَتِي وَتَسْتَجِيبِي وَ
تُصَلِّحِي فَإِنَّهُ لَا يَصْلُحُ مِنْ صَلَاحِ مَرْجِيئِكَ إِلَّا أَنْتَ فَإِنَّكَ أَنْتَ رَبِّي وَتَقْبَلِي
وَرَجَائِي وَمَوْلَايَ وَمَلِكَايَ وَلَا رَحِمَ لِي غَيْرُكَ وَلَا مَعِيثَ لِي سِوَاكَ وَلَا مَالِدَ
سِوَاكَ وَلَا حَاجِبَ إِلَّا أَنْتَ أَنَا عَبْدُكَ وَأَبْنُ عَبْدِكَ وَأَبْنُ امْرَأَتِكَ خَاطِبُ الْيَقِينِ
وَسَيِّعَةُ رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ الْعَالَمُ الْخَلْقِي وَحَاجَتِي وَكَثْرَةُ دُنُوبِي وَالْمَطْلَعُ عَلَى
أَمُورِي كُلِّهَا فَاسْأَلْكَ يَا إِلَهَ الْإِلَهِ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا تَقْتَضِيهِ مِنْ تَجَرُّعِي وَمَا
تَأْتِرُهُ اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا قُرْبَةً إِلَّا أَفْرَجْتَهُ وَلَا حَاجَةً إِلَّا
لَكَ رَوْضًا إِلَّا قَضَيْتَهَا وَلَا عَيْبًا إِلَّا أَصْلَحْتَهُ اللَّهُمَّ وَأَتَيْنَاكَ الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقَبْلِي عَذَابُ النَّارِ اللَّهُمَّ اغْنِيْ عَنِ الْهَوَالِ الدُّنْيَا وَتَوَارِقِ
الدُّهُورِ وَصُيُوبِ الدُّنْيَا وَالْأَيَّامِ اللَّهُمَّ وَاحْرُسْنِي مِنْ شَرِّ مَا بَعَلَ الظَّالِمُ
فِي الْأَرْضِ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا تَأْتِيهِ وَعَقْلًا
مُقْتَبِلًا وَدَعَاءًا مُسْتَجَابًا وَبَقِيَّةً صَادِقَةً وَخُلُقًا طَيِّبًا وَقَلْبًا شَاكِرًا وَبَدَنًا صَالِحًا
وَلِسَانًا ذَاكِرًا اللَّهُمَّ انْزِعْ حُبَّ الدُّنْيَا وَمَعَاصِيَهَا وَذُرْهَا وَسَهْوَتَهَا مِنْ قَلْبِي

اللَّهُمَّ إِنَّكَ بِكَرَمِكَ تَشْكُرُ الْمُسْتَغِيرِينَ عَلَيْكَ فَأَعْفُ لِي الْكَثِيرَ مِنْ ذُنُوبِي وَكَرْ
بِي وَلِيَا وَصِيْرًا وَمُسْتَعِيزًا وَمُسْتَعِيزًا اللَّهُمَّ هَبْ لِي قَلْبًا اسْتَدْرَجْتَهُ لَكَ فَتَرَكْتَهُ
وَلِسَانًا أَذْمَدَكَ لَكَ ذِكْرًا وَزِلْسَانِي وَجْهًا اقْوَى عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ مِنْ
جَنَابِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَعَالِ بَغْيَتِكَ وَمِنْ خُجَاةِ نَفْسِكَ وَمِنْ حَوْلِ قَسَا
وَمِنْ حَوْلِ غَضَبِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَمِنْ دَلَةِ الشَّقَاءِ وَمِنْ شَرِّ آتِ
الْآخِرَةِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ
الْكَرِيمَ وَعَرْشَكَ الْعَظِيمَ وَمُلْكَكَ الْعَزِيمَ يَا وَثِقًا يَا وَثِقًا يَا وَثِقًا يَا وَثِقًا
وَيَا وَثِقًا كَانَتْ الرِّقَابُ وَيَا كَارِثًا لِعَذَابِ سَنَتِكَ أَنْ تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا حَيًّا
غَانِمًا وَأَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَأَنْ تُجْعَلَ أَوَّلُ شَهْرِي هَذَا صَادِقًا
وَأَوْسَطُهُ فَلَاحًا وَآخِرُهُ نَجَاحًا إِنَّكَ أَنْتَ الْعِلَامُ الْغُيُوبِ **وَالْقَدِيرُ** كَمَا كُنْتُ
بِسُوءِ صِفَتِي أَنْ حَضَرَ صَادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ رُوِيَ كَرَاهَةً أَنْتَ كَمَا حَضَرَ
فَاطِمَةُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهَا هَمْدًا وَبُحْرًا بِعَدَاةٍ حَضَرَتْ رِسَالَتُ صَلَوَاتِ اللَّهِ
عَلَيْهَا وَالْهَزْلُ بُوْدِي بِنَارِ شَمِّهِ وَكَهْفَاتِ حَضَرَتْ رَسُولُ دَرْجَتِ هُشْتَمِ
سَاهِ صَغِيرُ بُوْدِي وَفَاتِ حَضَرَتْ فَاطِمَةُ عَلَيْهَا السَّلَامُ دَرْجَتِ هُمُورِ بِهَامِ
بِأَيَّامِ زَمَانِهِمْ مَاهِ جَادِي الْأَوَّلِ بِأَشَدِّ نَيْزَاتِ انْخَضَرَتْ دَرَايَ نَامِ مَنَاسِبِ
خَصُوصًا صَادِقِ هَامِ كَمَا ظَاهِرُ نَاسِيبِ وَشَيْخِ مَعْنِي عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ كُنْتُ أَنْتَ
كَمَا دَرَسْتُ بِأَيَّامِهِمْ حَضَرَتْ إِيْمَانُ زِيَارَةِ الْعَابِدِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ مَتَوَلَّدَ
شَدِيدُ اسْتِغْفَارِ نَفْسِي وَتَسْتَحْبَابِ اسْتِغْفَارِ نَفْسِي كَمَا نُوْرُهُ بَدَارُ نَدْوَايَ خَيْرِ
لِزَعْبَانَاتِ وَتَصَدَّقَاتِ عِيَا أَوْدُنِي وَشَيْخِ طُوبَى كَفْتُهُ اسْتِغْفَارِ نَفْسِي
بِرَأْيِ امْرِئٍ مُؤْمِنٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَزِيدُ دَرَجَتِي فِي مَدِينَةِ رِشْدِ **وَالْقَدِيرُ** كَمَا كُنْتُ
عَلَيْهَا السَّلَامُ دَرَايَ نَامِ مَنَاسِبِ اسْتِغْفَارِ نَفْسِي وَتَسْتَحْبَابِ اسْتِغْفَارِ نَفْسِي كَمَا نُوْرُهُ بَدَارُ نَدْوَايَ خَيْرِ

ترک نشدن کفار و منافقان از گندم یا جو برای نوافله روز و یک مد از برای نوافله شب
مقرر کرده اند همچنین روزه سنت و ویرای روزه واجب است که تمام ماه شعبه
و روزه ماه دیگر هر ماه سه روز و اگر فوت شود سنت است که قضا کنند
و اگر در تابستان دشوار باشد سنت است که در زمستان قضا کنند و اگر در تابستان
باشد بدیل هر روز یک درهم بدهند که بحساب زده و آنکه سه بسق و سه
ناله باشد و بحساب زده های ناقص این زمان احوط چهارده غازی است یا یکد
گندم که بحساب وسط صد درم بوزن قدیم اصفهان باشد و اگر صد درم
مشاء بدهند احوط است و در بزم دادن بهتر است و بسند صحیح از حضرت
صادق علیه السلام منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله مدتی
روزه سنت اقتدر گرفت که مردم کان کردند که هرگز افطار نخواهد کرد و
مدتی افطار کرد که کان کردند که دیگر روزه سنت نخواهد گرفت پس مدت
روزه حضرت داود علیه السلام گرفت که یکروز روزه میداشت و یکروز
افطار میفرمود پس در آخر عمر اکتفا نمود بر روزه سه روز در هر ماه بخوبی که
گذشت تا آنکه بر امت انسان باشد و متابعت آنحضرت و فرمود که این
روزه توایش برابر است با روزه تمام سال و سوا من شیطان را از سینه
برطرف نمیکند و او بی پریشید که کدام روزهاست فرمود که پنجشنبه
اول و چهارشنبه اول و دهه دوم و پنجشنبه آخر پس سید که چرا این روزها
روزه میداند فرمود برای آنکه عذاب بر امتهای سابق در این روزها
نازل میشد است پس امر کرد که در این روزها روزه بدارند برای دفع عذاب
و در روایت دیگر فرمود که پنجشنبه را برای این روزه میدارند که اعمال آنها
تا در این روز بخدا عرض نمیکند و چهارشنبه میان را برای این روزه میدارند

که اقترن چهارم در روز چهارشنبه خلقت بشد است و روزه سپهر اترجی است
و روایت دیگر هر عذاب که بر امتهای گذشته نازل شدن است در چهارشنبه
میان ماه نازل شدن است و اگر در دهه اول دو پنجشنبه بوده باشد پنجشنبه
اول را گرفتن بهتر است و اگر بیشتر نشود پنجشنبه دوم را بگیرند و اگر در دهه
آخر دو پنجشنبه بوده باشد موافق مشهور پنجشنبه دوم افضل است چنانکه
در حدیث صحیح وارد شده است و در روایت دیگر وارد شده است که پنجشنبه
اول بهتر است و بعضی حمل کرده اند بر این که محتمل باشد که پنجشنبه
دوم اول ماه دیگر باشد و بسند صحیح از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که گفتم که در هر ماه اربع روز روزه دار باید که یا پنجشنبه یا جمعه یا یکشنبه یا سه شنبه
و چند خوبی و بخوبی کند و سیادت نکند بسوگند خوردن بخدا و اگر گفتم یا زو
سفاهت و بخوبی کند در گند و در معارضه نکند و اگر در این ایام روزه داشته
باشد و بخانه برادر مؤمن وارد شود و او را تکلیف کند افطار کردن بهتر است این
روزه داشتن هفتاد برابر یا نود برابر چنانچه در حدیث معتبر از حضرت صادق
علیه السلام منقول است و در حدیث صحیح دیگر فرمود که هر که داخل شود بخانه
برادر مؤمن خود و روزه باشد و افطار کند و اظهار نکند که من روزه ام که او
منت گذارد و حق ثواب روزه یکسال برای او بنویسند و اگر این سه روزه را
در اول ماه یا میان ماه یا آخر ماه بعمل آورد خوبست حق انجام متابعت سنت
کرده است و ثواب روزه سال بی باید چنانچه الحق تعالی فرموده است
مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَثْمَانٍ یعنی هر که حسنه بددگاه خدا بیاورد
برای او هست ده برابر آن و یا بنویسند در سالیار وارد شدن است
استجاب تر است که بخوبی باشد که اول مذکور شد و از جمله روزهای سنت

مکرمه و عده ایام ایض است یعنی سیزدهم و چهاردهم ماه و احادیث در فضیله
این سینه و وفای طریق علامه و صاحب منقولست و در بعضی از روایات وارد شده است
که چون حضرت آدم علیه السلام تکبان مکروه شد در بهشت ولو از او میفرستادند
بدش سیاه بود یا بعد از قول توبه خط سباهی از سر تا پای او مانند بوی گلینک
این مال را در او دیدند و خوش بر او کردند و گریستند و استغاثه کردند بدگاه
حق تعالی که شادی از آسمان نازل کرد که امروزه ایام و نهار و آن روز سیزدهم ماه بود
چون روزه داشت ثلث آن سیاهی بر طرف شد پس در روز چهاردهم نهار سید
که امروزه ایام و نهار چون روزه داشت یک ثلث دیگر بر طرف شد پس در روز پانزدهم
باز او نهار سید چون روزه داشت تمام سیاهی بر طرف شد پس او نهار سید
از آسمان که ایام روزه این سه روز را برای تو و فرزندان تو مقدر کردم هر که
در هر ماه این سه روز را روزه بدارد چنان باشد که در تمام عمر خود روزه نباشد
و این بابی علیه الرحمه گفته است که روز پنجشنبه و چهارشنبه بدل
ایام ایض مقدر شده است و منافات ندارد که هر دو سنت باشد و دو
پنجشنبه اول و آخر و چهارشنبه میان بهتر باشد اما اکثر احادیث ایام
ایض از طرق عامه است و این طایفه علیه الرحمه از حضرت رسول صلی الله
علیه و آله روایت کرده است که جبرئیل علیه السلام بر من نازل شد و گفت که
بعلی علیه السلام که روزه بدار از هر ماه سه روز تا نوشته شود برای توبه
روزی و روز اول روزه ده هزار سال و روز دوم و روز سوم می هزار سال و روز چهارم
سیصد هزار سال حضرت امیر گفت یا رسول الله این مختصر و مستجاب است یا نه
همه که است حضرت فرمود که هر که از شیعیان تو این روزها را روزه بدارد
این ثواب برای او خواهد بود گفت کدام روزهاست از ما فرمود که سیزدهم

و چهاردهم

و چهاردهم و پانزدهم است و از جمله روزهای مرغوب روزه روز چهارشنبه
و پنجشنبه و جمعه است برای کسی که حاجتی داشته باشد چنانکه در
ربیع الاوابع در ضمن نمازهای حاجت ذکر کرده ام و مشهور بسیار علیا
است که هر پنجشنبه و هر جمعه را روزه گرفتن سنت است مگر آنکه موافق
یکی از ایام عزیمت یا مکروهه واقع شود و پسندیدم از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که کسی که اراده عمل خیریه داشته باشد مانند صدق کردن و روزه
داشتن و مثل اینها باید که در روز جمعه بعمل آورد زیرا که ثواب عمل در روز جمعه
مضاعف است و از چند رحمه الله گفته است که ستم نیست روزه جمعه را
تنها روزه گرفتن و اگر ملتی سازد بان یک روز پیش یا یک روز بعد جایز است
و گفته است استحباب روز روزه و شنبه و پنجشنبه مذکور است و روزه
شنبه نهی از آن وارد شدن است **و گفته اند** که اکثر آنچه ابن جریّد گفته خلاف
مشهور میان علماست و شیخ طوسی علیه الرحمه در صباح گفته است
که مرغوب در روزه روز جمعه وارد شدن است و بهتر آنست که از آنها روزه نگیرد
مگر آنکه یک روز پیشتر روزه بدارد و کافیه آنست که نهی از آنها گرفتن روزه
روز جمعه محمول بر تقیه است زیرا که سنیان این حدیث را از ابوهریره نقل
کرده اند و بعضی از علما نهی از روزه جمعه را حمل کرده اند بر آنکه کراهت آن در
صور نیست که او را ضعیف گردانند از فرایض و نوافل و وظائف روزه جمعه و این
حمل بد نیست و اما روزه و شنبه احادیث بر نهی از روزه آن واقع شده است
و بهتر آنست که روزه خاص و صاهر که بقصد برکت روزه و شنبه باشد مگر آنکه
باند ستمی که از روزهای ماه موافق واقع شود مثل غدیر و معث و مولود و اشیا
اینها نهی از روزه شنبه بنظر فقیر نرسیده است اما تفضیلی هم در روزه

آنجا حاضر ندادم مگر آنکه شیخ معتید قدس سره روایت کرده است که هر که
در یکی از آنها نماز بخواند یعنی در مسجد و در ایام حج و عمره پنجشنبه
و جمعه و شب روزه و یا در حق تعالی برای او ثواب عبادت نهصد سال
بنویسد **یا ایضا** در بیان زیارت حضرت رسول خدا و ائمه هدی صلوات
علیهم بغير آنچه سابقا مذکور شد بدانکه زیارت حضرت رسول خدا و ائمه هدی
صلوات الله علیهم در همه اوقات از نزدیک و دور مستحب است و اگر بعد از
غسل باشد افضل است خصوصاً در شب و روز جمعه و سایر ایام و برای
متبرکه و در کتاب تحفه الزائر بتفصیل ذکر کرده ام و در این مقام بذکر چند زیاده
بعید و زیارت جامع و دعا و نذر و صلوات فرستادن بر ایشان اکفای است
ان شاء الله حضرت رسالت صلی الله علیه و آله از حضرت رسول صلی الله علیه
و آله منقولست که خدا را ملکی چند هست که میگردند در زمین و هر که از
مؤمنین سلام میفرستد بن میزسانند و بسند معتبر از حضرت امام محمد
باقر علیه السلام منقولست که ملکی از ملائکه از خدا سؤال نمود که هر چه
بندگان خدا گویند و بشت و در حق تعالی با و عطا کرد پس آن ملک ایستاده است
تا آنکه قیامت و هر که از مؤمنان بگوید صلی الله علیه و آله و سلم الله
بگوید و علیک یعنی بر تو باد و بر سلام پس آن ملک میگوید یا رسول الله فلا
شخص سلام رسانید است بر شما پس حضرت میفرماید و علیک السلام
یعنی بر تو باد و بر سلام و بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه
منقولست که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در هر جای زمین
بر من سلام کند بن میفرسد و هر که نزد من بر من سلام کند بن میبخشوم و
در حدیث حسن از حضرت منقولست که حضرت صادق علیه السلام فرمود

فرمود که در مسجد رسول خدا صلی الله علیه و آله بسیار نماز کن تا توانی و فرمود
که همیشه تو را میترسند و در میان مکان شریف بیای و فرمود که نزد قبر
رسول صلی الله علیه و آله میروی گفتم بی فرمود که بدرستی که سلامی که از
تو بیک منبکی از حضرت میشت و در او کرد و یا بستی سلامت با حضرت میرسد
و در حدیث معتبر دیگر از حضرت منقولست که بر اوید بدین و سلام کنید
و رسول خدا صلی الله علیه و آله هر چند صکوات مؤمنان در هر جا که بنویسد
با حضرت میرسد و در حدیث صحیح از حضرت منقولست که صلوات فرستد
بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله در هر کجای که حضرت هر چند صلوات
مؤمنان هر جا که باشند با حضرت میرسد و ایضا احتمال نماز هر یک دارید
که در نزدایت و در نماز کنند و توان بر اوید و روح مقدس از حضرت کنت و لحاظ
صلوات و سلام بر حضرت و زیارت حضرت در شهرهای دوز بسیار است
و بسند صحیح منقولست که از پیغمبر صلی الله علیه و آله حضرت امام رضا صلوات الله
علیه عرض کرد که بعد از نماز بگو صلوات و سلام بر حضرت رسول صلی الله علیه
و آله باید فرستاد فرمود که میگوئی السلام علیک یا رسول الله و رحمة الله
وبرکاته السلام علیک یا محمد بن عبد الله السلام علیک یا خیرة الله
السلام علیک یا حبیب الله السلام علیک یا صفوة الله السلام علیک
یا امیرنا الله اشهد انک رسول الله و اشهد انک محمد بن عبد الله و اشهد
انک قد نضت لاسمتک و جاهدت فی سبیل ربک و عبدته حتى انک لا یقین
بحرک الله یا رسول الله افضل ما جرى من جاعائنا من الله صلی الله علیه و آله
محمد افضل ما صلیت علی ابرهیم و الی ابرهیم انک حبیب محمد و در روایت
معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که هر که خواهد زیارت کند

در حدیث معتبر از حضرت امام رضا صلوات الله علیه

حضرت رسول و قهرامان مؤمنین و فاطمه و حسن و حسین را و قبرهای آنحضرت
خدا را صلوات الله علیه جمیع و او در هر خود باشد پس غسل کند در وضو و بگوید
و در جامه پاکیزه بپوشد و بر وقت رعد بجهل ای بین چهار رکعت نماز بگذارد
با هر سوره که میسر شود پس بایستد و بقبله و بگوید السَّلامُ عَلَیْكَ
اَیُّهَا النَّبِیُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهَا السَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا النَّبِیُّ الرَّسُولُ وَ
الْوَحْیُ الْمُرْسَلُ وَ الشَّیْءُ الرَّقَرُّ وَ الشَّیْطَانُ الْمُتَجَبَّرُ وَ الْاَوَّلَادُ الْاَعْزَامُ وَ
الْاَسْمَاءُ الْمُتَجَوِّیْنَ حَیَّتْ اِنْقِطَاعًا لَیْسَ بَیْنَهُمْ وَ اِلٰی اَبَائِهِمْ وَ وَلَدُهُمْ اَخْلَافٌ عَلٰی مَرْكَةٍ
اَحْقَ فَلَکُمْنِی لَمْ اَسْأَلْکُمْ وَ نَصَرْتُ لَکُمْ مَعَدَّةً حَتّٰی یَحْکُمَ اللهُ لَدِیْنِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ
لَا تَحْ عَدُوٌّ لِّیْ لَیْسَ لِقَائِیْ لَیْنٌ یَضْلِکُمْ مُقَرَّرٌ رَجَعْتُ لَمْ لَا اَنْکَرُ اللهُ فَدَرَّةً وَ لَا
اَرْقَمًا اِلَّا مَا شَاءَ اللهُ سُبْحَانَ اللهِ ذُو الْمَلٰئِکَ وَ الْمَلٰئِکُوتِ یَسْبِیْحُ اللهُ بِاَسْمَائِهِ
جَمِیْعُ خَلْقِهِ وَ السَّلامُ عَلٰی اَرْوَاحِهِمْ وَ جَسَادِهِمْ وَ السَّلامُ عَلَیْکُمْ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکَاتُهَا
و در وقت دیگر وارد شد است که این زیارت را در بام خانه خود بکن و زیارت
حضرت فاطمه صلوات الله علیها سابقا مذکور شد و اما زیارت حضرت علی
حسین صلوات الله علیه پسند های معتبر از سدید صراف منقولست
که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمود که چه مانع است تو از این که
زیارت کنی قبر امام حسین صلوات الله علیه را در هر هفته پنج مرتبه یا در هر
یک مرتبه گفتن فذای تو شوم میان من و آنحضرت فراموشی بیدار هست و فرمود
که با لامپ روی بام خانه خود پس ملتفت میشوی بجانب راست و چپ خود پس
سر خود را بسوی آسمان بلند میکنی پس و عیانست قبر آنحضرت میگردانی و بگو
السَّلامُ عَلَیْكَ یا ابا عبد الله السَّلامُ عَلَیْكَ یا بن رسول الله السَّلامُ عَلَیْكَ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکَاتُهَا تا نوشته شود برای تو ثواب حجتی و عمرت سدید گفت که

بسیار است که من در بعضی بیست مرتبه چنان زیارت میکنم و پسندم
و آنحضرت منقولست که گفتی که ناحیه اش جعید و خانه اش درو باشد از ما پس
تا آنرا و بایلم خانه خود و در رکعت نماز بکند و اشاره کند بسلام بسوی قبر و
ما که آن سلام عیانست و در حدیث معتبر منقولست از سلیمان بن عقیلی
که گفت پدرم عرض کرد عذمت حضرت صادق علیه السلام که چگونه تو از زیارت
کنم هرگاه قادر بر این خدمت تو نباشم فرمود که ای عقیلی هرگاه قادر بر آمدن
نباشی چون روز جمعه شود غسل کن و با وضو بیا و با آنرا و بایلم خانه خود و
در رکعت نماز کن و توجه شو بسوی من بدرستی که هرگاه مرا زیارت کند در حیات
من چنانست که مرا زیارت کرده است بعد از موت من گویی که مرا زیارت کند بعد
موت من چنانست که مرا زیارت کرده باشد در حیات من و بَرَکَاتُهَا که نصرت
دالت میکند بر این که در این زمانها حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه را
در همه موضع زیارت توان کردن و اگر نویسم و کند در وقت زیارت بهتر است
و بعضی از زیارات مخصوصه آنحضرت مذکور خواهد شد ان شاء الله تعالی
و در حدیث معتبر دیگر روایتست که حضرت صادق علیه السلام بسید فرمود که
بسیار زیارت میکنی قبر حسین بر علی علیه السلام را گفت از بسیاری غسل
مرا مقدر نیست و فرمود که بغضای تو اینی تعلیم فرام که هرگاه بکنی از برای حق
ثواب زیارت آنحضرت نوشته شود گفت بل فذای تو شوم فرمود که غسل کن
در خانه خود و با آنرا و بایلم خانه خود و اشاره کن بجانب آنحضرت بسلام کردن تا نوشته
شود برای تو ثواب زیارت و در حدیث معتبر دیگر منقولست که خانه بر سلیمان
رفت خدمت حضرت صادق صلوات الله علیه و فرمود آنحضرت جامع از آنجا
او بودند پس فرمود که ای حسان زیارت امام حسین علیه السلام میکنی هر گاه

زبان حضرت امام
حسن علیہ السلام

دنيا و آخرت خود را پس چرا گفت نماز نیکو کردی که منافات با رتبه هشت رکعت یا شش رکعت یا چهار رکعت یا دو رکعت و هفتاد و هشت رکعت است پس و میبکشی بجانب قبر امام حسین صلوات الله علیه و میگوئی اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَسْلِمُ عَلَى سَيِّدِنَا وَآلِ سَيِّدِنَا وَوَصِيِّكَ يَا سَيِّدُنَا يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَوَصِيِّكَ يَا مَعْشَرَ الشُّعَدَاءِ فَقَالَ كَمْ سَلَامٌ اللَّهُ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ وَرَحْمَتُهُ **مَنْ لَمْ يَكُنْ** چون عبارت این حدیث تشویش و اضطرابی دارد و چند احتمال دارد بهتر است که همین زیارت را با و ادعای چنانچه در بقبر شریف میخوانند و بقبله نیز بکنند و بخواند تا آنکه بجهه احتمالات عمل کرده باشد و در زیارت علی بن الحسین بجای یا وارث در همه جای این زیارت بخواند یا از وارث قصد وراثت و امامت و خلافت نکند زیرا که انحضرت امام نبوده است و بدانکه این حدیث دلالت میکند بر این که از هر که زیارت کنند نماز زیارت بعد از زیارت باید بکنند و احادیث پیش دلالت کرد بر آنکه پیش باید بکنند و در حدیث که مخیر باشند و اگر زیارت را بکنند بجهتین بخو که وارد شده است و از اثر این حدیث معلوم شد که غسل از برای زیارت واجب مستحب است و آن بعضی هم میگویند که بی غسل زیارت کرد و آن بعضی هم میگویند مستحب است و میگویند که بر هر حال توان کرد چنانچه اکثر علما گفته اند و اگر در بنام خانه یا صحرای واقع سازد احوط و اولی است و در حدیث معشر از حسین بن ثور منقول است که بعد از حضرت صادق علیه السلام عرض کرد که من میباید از حضرت امام حسین صلوات الله علیه را یاد میکنم در آنوقت چه بگویم فرمود که سه مرتبه بگو صَلِّ اللَّهُ عَلَيْكَ يَا أبا عَبْدِ اللَّهِ که سلام بر انحضرت میترسد یا انحضرت از نزدیک و دور و شیخ طوسی علیه السلام

ذکر کرده است که زیارت میخوان کرد آنکه علیهم السلام را از دور چنانچه از راه
 ایشان از راهت میکنند اما بخانی که آنست که زیارت نماید بگوید بگوید
 قَدْ صَدَّقْتَ بِعَقْلِي نَارًا إِذْ تَخَيَّرْتَ عَنْ خُصْمٍ وَرَشَّهَدِكَ وَجَعَلْتَ لَكَ
 لِيَعْلَى اللَّهِ يَا عَلِيُّ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْكَ فَاسْتَفْعَلِي عِنْدَكَ جَلَّ وَعَزَّ وَدَعَاكَ
 اخذ حواشی و بعضی از اکابر علماء روایت کرده است از ابوالحسن فارسی که گفت
 من زیارت زیارت حضرت امام حسین میرفتم پس چندی بسبب بیماری و کمی
 مال توفیق زیارت آنحضرت نیافتم پس شیعی حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 در خواب دیدم که حضرت امام حسن و حضرت امام حسین علیهما السلام
 در خدمت آنحضرت بودند چون من نزد ایشان رسیدم امام حسین علیه
 السلام گفت یا رسول الله اینم که مرا بسیار زیارت میکرد و اکنون ترک کرده است
 حضرت رسول صلی الله علیه و آله متوجه من گردید و فرمود که ای اترک زیارت
 مثل حسین میتوان کرد گفت یا رسول الله قلت مال و پیری مرا مانع از آنست
 این سعادت گردیده است حضرت فرمود که هر شب بر امام خاند خود برو و بآنست
 شهادت بسوی قبر آنحضرت شارت کن و بگوای السلام عليك وعلى جلاتك
 و آياتك السلام عليك وعلى ائمتك و خلفائك و على الأئمة و آلهم و آلهم
 السلام عليك يا صاحب الأئمة الشارقة السلام عليك يا صاحب الشهادة
 الزائفة لقد أصبح كتاب الله فيك و هو رسول الله فيك موقرًا السلام
 عليك ورحمة الله وبركاته السلام على أنصار الله و خلفائه السلام على آل الله
 و أئمة السلام على عمالي معقر الله و معادني حكمة الله و حفظه سيرة الله
 كتاب الله و وصي الله و ذريته رسول الله صلي الله عليه و آله و رحمة الله و بركاته
 پس هر خلعت که خواهی از خداست و آل کن پس اگر چنین کنی زیارت تو از بعد از آنست

المعصومين

مرد و مقبولست و اما زیارت سایر ائمه علیهم السلام از نزدیک و دور بهترین
 آنها زیارت جامع است که این یا نویسد و دیگران بسند معتبر روایت کرده
 که شخصی از حضرت امام علی بن ابی طالب علیه السلام سوال نمود که ای فرزند
 رسول خدا من میخواهم نماز بلیغ کاملی که از انجوام هرگاه زیارت کنم یکی از آنها
 فرمود که چون بدرگاه برسی بایست و بگوای تشهدان لا اله الا الله وحده
 لا شريك له و تشهد ان محمدا صلي الله عليه و آله عبده و رسوله و لابد
 که با غسل آب شنبلی چون داخل شوی و قبر را ببینی بایست و سی مرتبه الله اکبر
 بگو پس راه برو با از دم دل و از الم تن و کامها را از نزدیک بیکدیگر بگذارد بایست
 و سی مرتبه الله اکبر بگو پس نزدیک قبر برو و بچهار مرتبه الله اکبر بگو و صد مرتبه
 تکبیر تمام شود پس بگوای السلام عليك يا اهل بيت النبوة و موضع الرسالة
 و غنمك للملك و مهيظ الوحي و معدن الرحمة و خزان العفو و مستقر النجاة
 و اصول الكرم و قادة الامم و اولياء النعم و عناوين البر و دعائم الاحياء
 و ساسة العباد و اركان البلاد و ابواب الايمان و آساء الرحمن و سادات الكون
 و جميعا و صفيحة المرسلين و عترة خيرة و رب العالمين و رحمة الله و بركاته
 السلام على ائمة الهدى و مصابيح الدجى و اعلام النقى و ذوي الشهي
 و اولي المحي و قضا و نبي و وديعة الانبياء و ائمة الامم و اهل البيت و آلهم و آلهم
 و بحمد الله على اهل الدنيا و الآخرة و الاول و رحمة الله و بركاته السلام على
 عمالي معقر الله و معادني حكمة الله و حفظه سيرة الله و وصي الله و ذريته رسول الله صلي الله عليه و آله و رحمة الله
 و بركاته السلام على الدعاء الى الله و الادلاء على نواصي الله و المسجونين
 و ائمة الله و الشاهدين و حجة الله و الخلفاء في توحيد الله و المطهرين و المطهرين

الحمد لله و الصلوة على

لا اله الا الله

(Marginal notes in Persian script, including phrases like 'و بعد از آنکه...', 'و بعد از آنکه...', 'و بعد از آنکه...')

ووفاته

الحمد لله

وَلَا يَتَوَقَّعُ فَلَنْقُ وَلَا يَتَسَبَّحُ سَابِقُ وَلَا يَطْمَعُ فِي دَوَائِكُمْ طَامِعٌ حَتَّى لَا يَتَقَيَّ
مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا صِدِّيقٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا عَلِيمٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا
دِينٌ وَلَا فَاضِلٌ وَلَا مُؤْمِنٌ صَلَاحٌ قَاجِرٌ طَالِحٌ وَلَا جَبَّارٌ عَيْنِدُ وَلَا شَيْطَانٌ مُرِيدٌ
وَلَا خَلْقٌ خِيَابِنٌ ذَلِكَ شَهِيدٌ لَا عَرَفَ لَهُمْ جَلَالُهُ أَمْرُكُمْ وَعَظَمُ خَطَرُكُمْ وَكَبَرُ
شَأْنِكُمْ وَمَأْوَاكُمْ وَصِدْقُ مَقَاعِدِكُمْ وَثَبَاتُ عَمَائِكُمْ وَشَرَفُ حَمَلِكُمْ وَتَرْكُكُمْ
عِنْدَكُمْ وَكَرَامَتُكُمْ عَلَيْهِ وَخَاصَّتُكُمْ لَدَيْهِ وَقَرَبُ مِيرَاتِكُمْ بِنَاهِي أَنْتُمْ وَأَخِي
وَأَهْلِي وَمَعَالِي وَسِرِّي أَشْهَدُ اللَّهُ وَأَشْهَدُكُمْ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَبِمَا اسْتَمَعْتُ بِكَافُرٍ
يَعْتَدُكُمْ وَبِمَا كَفَرْتُمْ بِمُسْتَجِيرٍ مِيثَاكِكُمْ وَبِمَا لَلَّهْتُمْ مَخَالَفَكُمْ مَوَالٍ
لَكُمْ تَوْلَاؤُكُمْ لِيَاكُم مَبْغُوضٌ لَأَعْدَائِكُمْ وَمَعَادُكُمْ سَلَامٌ لِمَنْ سَأَلَكُمْ حَرْبٌ لِمَنْ
خَادَكُمْ عَقُوبٌ لِمَا حَقَّقْتُمْ مُطْلَلٌ لِمَا أَبْطَلْتُمْ مُطْمَعٌ لِمَنْ طَارَفَ عَقُوبَكُمْ مُقَوِّرٌ
بِفَضْلِكُمْ عَقِيلٌ لِعِلْمِكُمْ عَظِيمٌ بِدِينِكُمْ مُعْرِفٌ بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِأَيَّامِكُمْ
مُصْلِقٌ بِرَجْعَتِكُمْ مُنْطَبِرٌ لِأَمْرِكُمْ مُرْتَقِبٌ لِدَوَائِكُمْ أَخَذْتُ بِكُمْ عَامِلٌ
بِأَمْرِكُمْ سَتَجِيرٌ بِكُمْ زَائِرٌ لَكُمْ حَانِدٌ بِكُمْ لَائِدٌ يَقْبُولُكُمْ سَتَشْفَعُ إِلَى اللَّهِ عَزَّ
وَجَلَّ بِكُمْ وَمُقَرَّبٌ بِكُمْ إِلَيْهِ وَمُقَدَّمٌ بِكُمْ أَمَامَ طَلِبَتِي وَخَوَاجَتِي وَإِرَادَتِي فِي
كُلِّ أَحْوَالِي وَأُمُورِي وَمُؤَمَّرٌ بِكُمْ وَشَهِيدٌ بِكُمْ وَظَانٍ بِكُمْ وَأَوَّلُكُمْ
وَأَخِيرُكُمْ وَمَقْضُوفٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ وَسَلَامٌ فِيهِ مَعَكُمْ وَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ
وَدَائِي لَكُمْ مُتَعَمِّقٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَحْيِيَ اللَّهُ تَعَالَى دِينَهُ بِكُمْ وَمُؤَدَّةٌ فِي أَيْدِيهِ
وَيُظَاهِرُكُمْ بِأَوَّلِهِ وَيُمَكِّنُكُمْ فِي أَرْضِهِ فَعَمَّكُمْ مَعَكُمْ لَامِعٌ عَلَوَكُمْ أَنْتُمْ بِكُمْ
وَوَلَّيْتُ لَكُمْ مِمَّا قَوْلَيْتُمْ بِأَوَّلِكُمْ وَمُؤَيَّدٌ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِأَعْلَانِكُمْ وَمُؤَيَّدٌ بِحُجَّتِكُمْ
وَالظَاهِرُونَ وَالشَّيَاطِينُ وَحُجَّتُكُمْ الظَّالِمِينَ لَكُمْ وَالْحَاكِمِينَ بِحُجَّتِكُمْ وَاللَّاهِقِينَ
بَيْنَ وَلَايَتِكُمْ وَالْعَاصِبِينَ لِأَيَّتِكُمْ وَالشَّاكِّينَ فِيكُمْ وَالْمُتَحَفِّظِينَ عَنْكُمْ وَمَنْ يَكُنْ

وَيُجْعَلُ دَوَائِكُمْ وَكُلُّ مَطْلَعٍ مَوَالٍ وَمِنْ الْأَيَّةِ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى الشَّرِّ يَتَنَبَّهُ اللَّهُ
أَبَدًا مَا حَبِطَ عَلَى مَوَالِكُمْ وَتَحَبَّتْكُمْ وَوَدَّيَكُمْ وَوَقَّضَ لِبَطَانَتِكُمْ وَوَدَّعَى شَعَائِكُمْ
وَجَعَلَ مِنْ خِيَارِهَا إِلَيْكُمْ الشَّارِعِينَ لِمَا دَعَوْهُمْ إِلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْ زَيْفَتِهَا لَكُمْ
وَيَسَّلُكُمْ سَبِيلَكُمْ وَهَيَّأَ لَكُمْ مَهْدًا وَمَحْشَرًا فِي رُؤُسِكُمْ وَبَيْنَكُمْ وَبَيْنَكُمْ
وَيَسَّلُكُمْ فِي دَوَائِكُمْ وَلِيَشْرَفَ فِي طَائِفَتِكُمْ وَيَمَكِّنَ فِي أَيْمَانِكُمْ وَتَقَرَّ عَيْنُهُ عَدَاؤَكُمْ
بِلَوَائِكُمْ وَأَخِي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَعَالِي مِمَّا رَاؤَاكُم يَدْعَاكُمْ وَسَوْفَ يُقَالُ قِيلَ عَنْكُمْ
وَمِنْ قَصْدِ تَوَجُّهِكُمْ مَوَالِي لَا أَحْصِي شَأْنَكُمْ وَلَا أَلْبَسُ مِنْ الْمَدْحِ كَهْفَكُمْ وَمِنْ
الْوَصْفِ قَدْرَكُمْ وَأَنْتُمْ تَوْلَاؤُكُمْ لَأَخْيَارِ عَدَاؤِ الْأَكْبَارِ وَحُجَّتِ الْجَبَّارِ بِكُمْ فَخَّ اللَّهُ
وَكَمَّ بِحَقِّكُمْ وَبِحُكْمِ بِيْرَتِكُمُ الْعَيْشَ وَبِكُمْ مِيرَاتِ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ
الْأَيَّامُ وَبِكُمْ يَقْبَسُ الْمَقْدُورُ بِكُمْ كَيْفَ شَاءَ الضَّرُّ وَعِنْدَكُمْ مَا تَرَكْتُمْ وَمَوْلَا
وَمَقْبُطٌ بِمِلَّةِ نَفْسِكُمْ وَأَلِيَّ جَيْدِكُمْ يُعِيشُ الرُّوحُ الْإِيمَانُ وَكَرْنَارَتِ الْمَقْرُونِ
عَلَيْهِ السَّلَامُ بِأَشْدِّ حَيَاةٍ وَأَلِيَّ جَيْدِكُمْ يُعِيشُ الرُّوحُ الْإِيمَانُ بِكُمْ وَأَلِيَّ الْجَيْتِ
يُعِيشُ الرُّوحُ الْإِيمَانُ بِكُمْ أَلَا كَلَّمَ اللَّهُ مَا لَمْ يَرْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ طَاعًا
كُلَّ شَرِيفٍ لِشَرَفِكُمْ وَجَمَعَ كُلَّ مُتَكَبِّرٍ لِبَطَانَتِكُمْ وَخَضَعَ كُلَّ جَبَّارٍ لِفَضْلِكُمْ
وَذَلَّ كُلَّ شَيْءٍ لَكُمْ وَأَشْرَقَتْ لَأَرْضُ بَنِيكُمْ وَأَقَامَا الْفَارُوقَ بُولَانِيكُمْ فَبِكُمْ
يَسْأَلُكَ إِلَى الرِّضْوَانِ وَعَلَى مَحَبَّةٍ وَلَايَتِكُمْ غَضَبُ الرَّحْمَنِ بِأَيَّامِكُمْ وَأَخِي
وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَعَالِي دَعَاكُمْ فِي الْفَارُوقِ وَالسَّمَاءِ كَرَفَ الْأَيَّامُ وَأَحْصَاكُمْ
فِي الْأَجْسَادِ وَأَرْوَاهُكُمْ فِي الْأَرْوَاحِ وَأَنْفُسَكُمْ فِي النُّفُوسِ وَأَعَارَكُمْ فِي الْأَنْفَارِ
وَقَبُورَكُمْ فِي الْقُبُورِ فَاخْلُ السَّمَاءَ كَلَّمَ الْأَكْرَمَ أَنْفُسَكُمْ وَأَعْظَمَ شَأْنَكُمْ وَأَجَلُكُمْ
خَطَرَكُمْ وَأَوَّلُكُمْ عَهْدَكُمْ وَأَوَّلَكُمْ وَعَدَكُمْ كَلَامَكُمْ نُورَكُمْ نُورَكُمْ وَرُشْدَكُمْ
حَيْثُكُمْ الْمَشْهُورُ وَفَعْلَكُمْ الْخَيْرُ وَعَادَتَكُمْ الْأَحْسَنُ وَسُجُودَكُمْ الْكَرَمُ

[illegible]

انجمن احادیثی که در مناقبات ائمه علیهم السلام وارد شده است اگر ذکر هر کفیه
بلکه هر یک از این زیارت را بخوانند و تدبر و تفکر در معانی آن بکنند و توفیق آنچه
فقیر بجهل از حجه کرده و الدمر حرم علیه الرحمه مفصل شرح نمود برای
کمال معرفت ایشان بسیار نافع خواهد بود و عمدت از کلمات آن معروف کاتبان
و زایای حضرت صاحب علیه السلام بطریق اخبار منقول شد و در کتاب تحفه الزائرین
ذکر کرده ام و در این مقام زیارت مختصری را بآنجندید عهد امامت و ولایت حضرت
علیه السلام ایرادینمایم که امام خود پیوسته یاد نمایند و از برکات مملای
انحضرت بهمن مند که دندستند این طایوس علیه الرحمه ذکر کرده است که
مستحب است که هر روز بعد از نماز صبح حضرت صاحب الامر را چنین زیارت
کنند اللهم بلغ مولی صاحب الزمان صلوات الله علیه عن جمیع المؤمنین
و المؤمنات فی مشارق الارض و مغاربها و برها و بحرها و سهلها و جبلها
حوتهم و مشیمهم و عن والدی و ولدی و عینی بن الصلوات و التحیات و تشریفها
و رسال و کلماته و مستحی رضاه و عدد دما لخصاه کتابة و احاط به علیه اللهم انی
لست ذلک فی هذا الیوم و فی کل یوم مهندا و ضالعا لبعیة که فی ربی اللهم
فکما شئت فی هذا التشریف و فضلت فی هذه الفضیلة و خصصت فی هذه
النیمة ففضل علی مولای و سیدی صاحب الزمان و اجعلنی من اصحابه و اولیائه
و الدائین عنه و اجعلنی من السنتهم بدین یوم یذکر طایفا غیر مکرر
فی الصبر الذی یستحق اهله و فی کتابک فتات صفا کانتهم بلیات
مرصوص علی طاعتک و طاعة رسولک و الیه ملامهم السلام اللهم فکما شئت
بیعة که فی یوم القيمة و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که هر که چهل صباح این عهد بخواند از باور آن قائم بآما شد

واكره ان يظهر ان حضرت بنبر خدا اور از غير بنبرين اور كذا خدمت
 انحضرت ما بشد و حق تعالى هر كس از اكرامت و مايد و هزار
 كنه از او محو كند و از عبادت الله ربنا العظم و ربنا العظيم
 الزميع و ربنا العزيم و ربنا العزيم و ربنا العزيم و ربنا العزيم
 و المحمود و منزلنا العزيم و ربنا العزيم و ربنا العزيم و ربنا العزيم
 الله ربنا العزيم و ربنا العزيم و ربنا العزيم و ربنا العزيم و ربنا العزيم
 القديم يا حي يا قيوم اسألك يا ربنا العزيم و ربنا العزيم و ربنا العزيم
 و ربنا العزيم و ربنا العزيم و ربنا العزيم و ربنا العزيم و ربنا العزيم
 بعد كل حي يا حي يا قيوم اسألك يا ربنا العزيم و ربنا العزيم و ربنا العزيم
 الله ربنا العزيم و ربنا العزيم و ربنا العزيم و ربنا العزيم و ربنا العزيم
 وعلى انبياء الظاهرين عن جميع المؤمنين والمؤمنات في مشارق الارض
 مغاربها سألها وجعلها و برها و بحرها و عني وعن والدي من الصلوات
 و برها و عني وعن والدي من الصلوات و برها و عني وعن والدي من الصلوات
 اجر ذلك في صلوة يوم هذا و ما عشت من اناسي عهدا و عهدا و بيعة
 له في غيبتي لا حول عنها ولا اقول ابدا اللهم اجعلني من اخصائه و كونه
 و الدارين عنه و المسارين اليه في فضل و راحة و المصليين لا اكرمه
 و الحامين عنه و السابحين اليه و السائدين به و السائدين به و السائدين به
 ان سال بطني و بينة الموت الذي جعلته على عبادك ختمه فخرجني من قبري
 مؤمرا كفتي شاور اسعني بخير و اقنا في ملياد عود الداعي في العاصي
 و الباني اللهم اربنا الطلعة الرشيدة و القمر المجيد و النور الناطق
 ينظر في اليد و يحل فرجة و سهل فرجة و اوسع منهجة و اسلك في

تحفته و اتقدا ان و واشدد ان و واشدد ان و واشدد ان و واشدد ان
 فانك قلت و قولك الحق ظهر الفساد في البر و البحر ما كسبت ايدي الناس
 فاعطهم الله انوارك و انوارك انوارك انوارك انوارك انوارك انوارك
 حق لا يظفر بشيء من ابا جليل الامم و لا يحق الحق و يحق الله و جعله الله
 سقره و الظلوم عبادك و اناجر المين لا يجده له ناجر و غيرك و عبادك و اناجر
 من احكام كتابك و سجدنا لما ورد من اعلام دينك و سنن نبيك صلى الله
 عليه و آله و جعله الله من حصصه من باين المعتدين اللهم و سرت
 نبيك محمد صلى الله عليه و آله برؤيته و من ربه على دعوى و ارحم استر كلنا
 بعد الله اكشف هذه الغيبات لانك يا حي يا قيوم و يحل لظاهره انهم
 بروية بغيره و قرأه قربا برحمتك يا ارحم الراحمين يس سمد ربه دست برهان
 خود برين و در هر ربه ميكوني العجل يا مولاي يا صاحب الزمان و اناداعي
 نديك مشتمل بر عقايد حق و ناسف بر غيبت حضرت قائم صلوات الله عليه
 بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق عليه السلام منقولست كه سنه
 ايزد عاى نديك را در چهار عيد بخوانند يعنى در روز جمعة و در عيد
 فطر و در عيد قربان و در عيد غدير الخ و الذي لا اله الا هو و له
 الحمد رب العالمين و صلى الله على محمد نبيه و آله و سلم تسليما اللهم
 لك الحمد على ما جرى به قضاءك في اولياتك الذين استخلصهم لنفسك
 و قربك اذا اخذت لهم جبريل ما عندك من النعيم المقيم الذي لا روال
 له ولا اضلال بعد ان شرطت عليهم الرهد في درجات هذه الدنيا
 الذين توفروا فيها و زيجها فسرطوا لك ذلك و صلت منهم الوفاء و قسيتهم
 و قربتهم و قد كنت لهم الذكور العلي و الشاهجلى و اصبطت عليهم الامكن

رعاى نال بدور و رعاى

وَأَرْسَلْتُمْ قُرْبَانَكَ وَفَعَلْتُمْ بِهِمْ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُمْ الدَّرَجَةَ إِلَيْكَ وَالْوَسِيلَةَ
لِلدَّرَجَةِ إِلَيْكَ فَبَعْضُ اسْكَنْتَهُ جَنَّاتِكَ لِيَأْخُذَ مِنْهَا وَحَافَتُهُ فِي
فَلَاحِكٍ وَنَجِيَّةٍ وَمَنْ مَعَهُ مِنْ هَؤُلَاءِ بَرَحِيكَ وَبَعْضُ اخَذَهُ لِقَابِكَ
خَالِيًا وَسَاكَ لِيَسَانِ صِدْقِي فِي الْآخِرِينَ فَأَجَبْتُهُ وَجَعَلْتُ ذَلِكَ عَلِيًّا
وَبَعْضُ كَلَّمَهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَكَلَّمَ بِهَا وَجَعَلْتُ لَهُ مِنْ جَنَّةٍ رِزْقًا وَبَرًّا وَبَعْضُ
أَوَلَدَهُ مِنْ عِزِّ أَبِي وَأَتَيْتُهُ الْبَيْتَانِ وَالْبَيْتَ تَرْجِيحَ الْقَدِيسِ وَكَأَنَّكَ
لَهُ شَرِيعَةٌ وَفُجِيتَ لَهُ مِنْهَا جَوَانِحُ نَزَلَتْ لَهُ أَوْصِيَاءُ مُسْتَحْفَظَاتُ بَعْدَ مُسْتَحْفَظِ
مِنْ مَنَاقِبِ الْمَنَاقِبِ أَفَامَةُ لِدِينِكَ وَنَجَّةٌ عَلَى عِبَادِكَ وَلِيْلَ الْفَرَقِ وَالْحَقُّ عَرَفْتَهُ
وَيَقْلِبُ الْبَاطِلَ عَلَى أَهْلِهِ وَلَا يَقُولُ أَحَدٌ قَوْلًا أَرْسَلْتَ إِلَّا تَارَةً مُمْتَدًّا
وَلَقَدْ كُنَّا عُلَمَاءَ مَا رَأَيْنَا فَنَدْبَعُ أَيَّامَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَدُلَّ وَتُخْرِجَ إِلَى نَفْسِي
إِلَّا أَنْتَ إِلَى حَبِيبِكَ وَنَجِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَكَانَ كَمَا اتَّجَمَتْ سَيِّدُ
مَرْجَلَتَهُ وَصَفْوَةُ مَرَاصِفَتِهِ وَأَفْضَلُ مَرَاجِدَتِهِ وَأَكْرَمُ مَرَاغِمَتِهِ
قَدَمَتُهُ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَتَعَنَّتُهُ إِلَى الْفَتَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ وَأَوْطَانُهُ مَسَارِقُكَ
وَمَعَارِيكَ وَسُفُوفُكَ لَهُ الْبَرَاءُ وَغُرُجُكَ وَوُجُوهُكَ إِلَى سَائِلِكَ وَأَوْدَعْتَهُ عِلْمَكَ
وَسَلَوُكَ كَوْنَكَ إِلَى أَفْضَلِ خَلْقِكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالْحَقِّ وَخَفَّفْتَهُ بِجَنَّةٍ وَمِنْهَا
وَالْمُسْتَوِينَ وَالْمُسْتَوِينَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَوَعَدْتَهُ أَنْ تَطْلِعَهُ رُبُّهُ عَلَى الدَّرَجَةِ
كَلِمَةً فَكَلِمَةً الْمُسْتَكْرَمُونَ وَذَلِكَ جَدَانُ بَوَالِهِ مَبُوحُ صِدْقِي لَهُ مِنْ أَهْلِهِ وَجَعَلْتُ لَهُ
وَقَسَمْتُ أَوَّلَ بَيْتٍ وَضَعْتُ لِلنَّاسِ الَّذِي بَيْنَكَ سُبَّانُ كَاوَهُدَى الْعَالَمِينَ مِنْهُ
أَيَّامُ بَيْتَانِ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ وَمَرْوَحَةُ كَلَامُ اللَّهِ وَقُلْتُ لِلْمَلَأِ بِدِ اللَّهِ لِيُذْهِبَ عَنْكَ
الرَّجْسُ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَهُمْ تَطْهِيرًا وَجَعَلْتُ أَعْرَافَهُمْ حُلَاوَاتِكَ عَلَى بَوَالِهِ
مَوْدَتِهِمْ فِي كِتَابِكَ فَضَلْتُ ثَلَاثَ أَسْمَاءَ لَكُمْ عَلَيْهِ إِجْرًا إِلَّا الْمَوْدَةَ وَالْفَرْجَ

وَقُلْتُ مَا سَأَلْتُمْ مِنْ جَزَائِكُمْ وَقُلْتُ مَا سَأَلْتُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرِ الْإِيمَانِ
أَنْ تَقُولُوا لِي بِرَبِّ سَيِّدِ الْكَافَّةِ وَأَهْلِ السَّبِيلِ إِلَيْكَ وَالسَّلَامُ لِي وَجَنَابِكَ
فَلَمَّا انْقَضَتْ أَيَّامُهُ فَلَمَّا انْقَضَتْ أَيَّامُهُ الْهَامُ وَلَيْتَهُ عَلَى رَحْمَتِي طَالِبِي حُلُولِ
عَلَيْهِمَا وَالْجَمْعُ مَا رَأَيْتُ أَنْ كَانَ هُوَ الْمُسْتَدْرِكُ وَلَكِنْ قَوْمٌ هَادٍ فَقَالَ وَالْمَلَأُ
أَكْثَرُ مَرَكَبَتِ مَوْلَاهُ فَعَلِيَ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالْمَنْ وَالْأَوْعَادُ مِنْ هَادٍ وَأَنْتَ
مَنْ نَصَرَهُ وَالْخُدُلُ مَنْ خَدَّلَهُ وَقَالَ كُنْتُ أَكَلَيْتُهُ فَعَلِيَ أَمِيرُهُ وَقَالَ أَنَا وَعَلِيَ
مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ وَسَائِرُ النَّاسِ مِنْ شَجَرَةٍ شَتَّى وَأَحْلَهُ لِحُلُومِ مَنْ مَوَى
فَقَالَ لَهُ أَنْتَ حَقِّي بِمَنْ لَمْ يَهْرُوتَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا بَنِيَّ بَعْدِي وَذَوَّجْتَهُ
أَهْلَتَهُ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَأَحْلَهُ لَهُ مِنْ مَسْجِدِي مَا حَلَّ لَهُ وَسَدَّ الْأَبْوَابَ
إِلَّا بِأَيَّامِهِ أَوْ دَعَا عَلَيْهِ وَحَكَمْتُهُ فَقَالَ أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيَ بَابُهَا فَمَنْ رَأَى
الْحُكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا ثُمَّ قَالَ لَهُ أَنْتَ الْحَقُّ وَوَصِيِّي وَوَارِثُ حُكْمِي وَنَجِيِّي
وَمَنْ دَعَى وَمَنْ دَعَى سِلْبِي فَحَرِّبْ حَرْبِي وَالْإِيمَانُ نَحْلُ طَائِفَتِكَ وَدَمَكَ كَمَا
خَالَطَ حَقِّي وَدَعَى وَأَنْتَ عَدَا عَلَى الْخَوَاصِّ خَلِيفَتِي وَأَنْتَ تَقْضِي دِينِي وَتُجِزُّ
عِدَائِي وَتَسْبِغُنِي عَلَى نَبِيِّنِ مِنْ بَوَالِهِ مَبُوحُ صِدْقِي وَجُوهُكُمْ حَوْلِي وَالْجَنَّةُ وَبَيْنَهُمْ
جَنَّةُ لِي وَلَوْلَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ يَعْرِفُوا الْمُسْلِمُونَ بَعْدِي وَكَانَ بَعْدِي هَدًى
مِنَ الضَّلَالِ وَنُورًا مِنَ الْعَمَى وَجَبَلَ اللَّهُ الْمُتِينَ وَصَوَّرَ أَهْلَ الْمُسْتَقِيمِ لَأَسْبِقُ
بِقَرَابَتِي رَجْمَ وَدَسْلِقَةٍ فِي دِينِي وَلَا يَلْقَى فِي سَبْقِهِ مِنْ مَنَاقِبِهِ عِدَّةٌ
الرَّسُولِ وَلِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَيُقَالُ عَلَى النَّاسِ لِي وَلَا تَخْلُفُوا اللَّهَ لَوْ مَنَ
لَا يَمُوتُ مَرْفَعُهُ صَانِدُ الْعَرَبِ وَقُلْتُ لِبَطَالِهِمْ وَنَاوَشُوا دُونَهُمْ فَأَوْدَعَ
فَأَوْبَهُمْ أَحْقَادَ أَبْدَرِيَّةٍ وَخَبِيرِيَّةٍ وَخَلِيبِيَّةٍ وَغَيْرِهِمْ فَأَصْبَحْتُ عَلَى عِدَائِهِمْ
وَأَكْبَتُ عَلَى مَلَأَتِهِمْ حَتَّى قَتَلَ الثَّالِثِينَ وَالْأَسَاسِيَّةِينَ وَالْمَارِغِينَ وَلَمَّا قَضَى

تجده وقتله اشقى الاجرين يجمع اشقى الاولين لا تمتثل امر الرسول صلى الله
عليه واله في الهادين بعد الهادين والائمة مصرية على مقته فجمعة على
قطيعة رحمة وافصلة ولله الا القليل ومن وفي له عاين الحق فيهم فقتل
من قتل وسبى من سبى واقتوى من اقتوى وجرى القضاء لهم بما رجع له من
المتوفى اذ كانت الارض لله يومئذ من يشاء من عباده والعاقبة للمتقين
ويستعان ربنا ان كان وعدنا الحق لا يكون بخلاف الله وعدنا وهو العزيز
الحكيم فعلى الاطاريب من هدايت محمد وعلى صلى الله عليه وآله الهام القليل
الباكون وانهم فليست بما ثلوثون وليشاهم فليست في الدعوى ويصرح الصا
ويضيغ الضاحون ويغنج العاجون اين الحسن والحسين واين ابناء الحسين
عليهم السلام بعد صالح وصادق بعد صادق واين السبيل بعد السبيل اير الحجة
بعد الحجة واين الله ومن الظالمه اين الاقرار بالنيرة اين الانبياء الزاهرة
اين اعلام الدين وقوا بعد العلم اين بقية الله التي لا تحلوا من العروة الظاهرة
اين المعد لقطع دابر الظلمه اين المنظر لائمة الامت والعوج اين الرعي
لا والله الجور والعناد اين المذبح لصديدا لقرايض والسفن اين الحبر
لانفاة الملة والشريعة واين الممثل لاختيار الكتاب وخدوده اين مخفي معالم
الدين واصله اين قاصم مشوكة المعتدين اين هادم ابديية الشر والفساد
اين سيد اهل القسوق والعصيان اين حاصد فرج الغي والتفاد اين
طاهر آثار الزرع والافواه اين قاطع حبال الكذب والافتراء اين سيد العالم
والمرءه اين مستأجل اهل العناد والضليل والاعلوان اين جود الاولياء
ومؤيد الاعداء اين جامع الكلم على التقوى اين باب الله الذي منه يوفى
اير وجه الله الذي له يتوجه الاولياء اين السبب المفضل لاهل الارض

والتمنا اين صاحب يوم الفتح ونابشر راية الهدى اين مؤلف سبل السلام
وارضا اين الطالب ليدحوا لانياء وبناء الانبياء واير الطالب يدم القلوب
بكر بلا اين المصور على ما اقتدى عليه واقتدى اين المصطر الذي يجلب
لواذع اين صدد الخلاف ذو البسوة والتقوى اين الرعي المصطفى واين
على المرتضى واين خذمة الغراء واين فاجدة الكبرى يا رب انت واني
ونفسى لك الوفاء واجا يا كبر الشادة المقربين يا ابن الجبال الاكرمين
يا ابن الهدى المهتدين يا ابن بحيرة المهتمين يا ابن المغطرفة الانجدين
يا ابن الغضارمة المنجدين يا ابن القماقة الاكرمين يا ابن الاطاريب المظهرين
يا ابن البعد الميرة يا ابن الشرح الضيقة يا ابن الشهب الثاقبة يا ابن الانجم
الزاهرة يا ابن السيل الواضحة يا ابن الاطاليم اللامعة يا ابن العلوم الكافية
يا ابن السنين المشهورة يا ابن المعالم الماثورة يا ابن المعجزات الموقودة يا ابن
الدلائل المشهورة يا ابن الصراط المستقيم يا ابن الشبا العظيم يا ابن رفو
فهم الكتاب لدي الله على حكم يا ابن الايات والبيانات يا ابن الدلائل
الظاهرة واين البراهين الواضحات الباهرات يا ابن مجمع البالغات يا ابن
النعم الشايفات يا ابن طه والمحكمات يا ابن يس والذاريات يا ابن الظهور
والغدايات يا ابن من ذى فندكى فكان قاب قوسين واذى دنو واقربا
ين العلى الاعلى انت شعري اين استقرت بك النوى بل اين ارضيها لك
او الرضى برضي ام غيرها ام ذى طوى عزير على ان اراخاف ولا مؤس
ولا استمع لك حسيسا ولا بجوى عزير على ان لا يحط بي دونك الباك
ولا ياتك مني صبيح ولا مشكوى يتقضى انت مني عيب لم يغفل من انفسه
انت من خارج يرح عني انفسى انت امينة شافق مني من مؤمن ومؤمن

ذكر الحنا بغيري انت من عيني يدعي لا يسألني بغيري انت من اني بغيري
 لا يجازي بغيري انت من لا يدعي لا تضاهي بغيري انت من لا تضاهي بغيري
 لا يسألني الى متى انا بغيري لا يسألني الى متى انا بغيري لا يسألني الى متى انا بغيري
 فبك واني بغيري على ان اجاب دونك وانا غي على ان ابكيك
 ويخجل لك الورى على ان يجرى عليك دونهم ما جرى هل معي
 ما طيل معه العويل والبكا هل من جوع فاساعد جوعه اذا اهل
 قديت عين من تسعد ما عيني على القدي هل اليك يا ابن احمد سبيل
 فلقي هل يصير يومنا منك بعد فخطي متى نردنا هلك الزينة
 فزوي متى ننفع من عذب ما بك فقد طال الصدى متى يغاضك
 وزاوسك فمقر عيوننا متى ترنا وتربك وقد نشرنا لولا ان نصير
 اننا نحف بك وانت تام الملكا وقد ملنا لا رص صد لا وقت اعدا
 هو انا وعضاها وبرت العناء وحجج الحق وقطعت دابر الكفرين
 واستدثت اصول الظالمين ونحن نقول الحمد لله رب العالمين اللهم
 انت كشاف الكرب والبلوى واليك استعدي ضدك العدو
 وانت رب الارزاق والاولى فاعث يا عياش المستغنين عبيدك
 البتلى واره سيده لا يشد يد القوي وازل عنه الامنى والجوى وبري
 عليه يامن على العرش استوى ومن اليه الرجعى والمنتهى اللهم ونحن
 عبيدك الناهقون الى وليك الذكر بك وبكليك حلقته لنا عظمة
 ولا ذاقته لنا قواما ومعادا وجعلته للمؤمنين من اياما قبله
 من الحجة وسلا ما وزنا يد لك يا رب انا ما جعل مستغفرا لنا مستغفرا
 ومقاما وانهم نعمت بك بغيرك اياه انا ما سألني بغيري بغيرك ومرفقه

الشهادتين خالصات لله صل على محمدك وولي امرك وصل على حبي
 محمد رسولنا سيدنا الاكبر وصل على علي ابيه السيد القصور
 وساميل اللوار في الحشر وساق اوليائه من نهر الكوثر والامير على سائر
 البشر الذي من من به فقد طهر ومن يؤمن به فقد خطر وكفر
 صلى الله عليه وعلى آله وعلى غلبه سما اليامين الغر والمطلعت
 الشمس وما اضاء قمره على جذبه الصديق الكبري فاطمة
 الزهراء وبنيت محمد المصطفى وعلى مراتب طهيت من اياه البررة وعليه
 افضل واكمل وانت وادوم واكثر واوفر ما صليت على حبي واصفائك
 وخير لك من خلقك وصل عليه صلاوة لا غاية لعدددها ولا نهاية
 لمددها ولا نفاذ لامددها اللهم واقيم برحق وادحضير الباطل وادل
 به اوليائك وادلهم اعدائك وصل اللهم بيننا وبينه وصلته ونوكي
 الى مراقبه سلبه واجعلنا من باخدا محزونين ويكن في ظله وعنا
 على ما دبره حقوقه اليه والافتخار في طاعته والاحتساب عن معصيته
 وامان علينا برضاه وهب لنا اافنه ورحمته ودعائه وخيره ما نال
 به سعة ومن رحمك وقوراع عندك واجعل صلواتنا به مقبولة وقربنا
 به مغفورة ودعائنا به مستجابا واجعل اركاننا به مبسوطة وهو منابه
 مكفينة وهو احننا به بفضله واقبل لنا بوجهك الكريم واقبل
 تقربنا اليك وانظر لنا نظرة رحمة تسكن بها الكرامة عندك
 شولا تصرفها عنا بغيرك واسقنا من حوض جنة صلى الله عليه وآله
 بكابه وبهيك ريارنا هدينا سائعا الاظلم بعدك يا ارحم الراحمين
 واما طرني مستغفرت من سيئاتي شيخ طوسي رحمه الله

يسند معتبر روايت کرده است که عبد الله بن محمد گفت که من سوال
کردم از حضرت امام حسين ع كرى عليه السلام كه املا نمايد بر من كيفيت
صلوات فرستادن بر حضرت رسول صلى الله عليه وآله و اوصيا
لحضرت صلوات الله عليهم را و ناخود حاضر کرده بودم كاهن هندی
پس بر من املا فرمود باینكه از كتابي املا كرد باین نحو اللهم صل على
محمد و آل محمد كاحل و حياك و بلغ رسالتك و صل على محمد كاحل
حلالك و حرم حرامك و علم كتابك و صل على محمد كاقام الصلوة
و ادى الزكوة و دعا الى دينك و صل على محمد كاصدق بوعدهك و اتفق
من وعيدك و صل على محمد كاعفرت به الذنوب و سترت بالعبوة
و فرجت به الكرب و صل على محمد كادفعت به الشقاء و كشفت
به القمار و احييت به الدمار و عييت به من البلاد و صل على محمد كاحت
به العباد و احييت به البلاد و قعقت به الجبابرة و اهلكت بالقرفة
و صل على محمد كاضعفت به الاموال و خذرت به من الاموال و كثرت
به الاضنام و رحمت به الاكام و صل على محمد كابعثت بخير الاديان
اخترت بها الايمان و بترت به الاوثان و عظمت به البيت الحرام و صل
على محمد و اقبل بدينه الظاهرين الاخيار و سلم تسليما اللهم صل على
ابن ابى طالب و ابى طالب و ابى طالب و ابى طالب و ابى طالب و ابى طالب
و مستودع عليه و موضع بصره و باب حكيمته و الناطق بحجته و الداعي
الى شريعته و حليفته في امته و مفرج الكرب عن وجهه فاحسم
الكفرة و ستر غم الفجرة و الذي جعلته من نبيك بمنزلة هرون
من موسى اللهم و آل من و الاء و عاد من عاداه و انصر من نصره و اخذ

من خذله و آل من نصبت له من الاولين و الاخرين و صل عليه افضل
ما صليت على احد من اوصيائك يا رب العالمين اللهم صل
على اصديقته فاطمة الزكوية حبيبة حبيبك و نبيك و ام
اجيالك و اوصيائك التي اتجتها و فضلها و اخترتها على سائر
العالمين اللهم كن الظالم لها من ظلمها و استخف بحقها و كن
النافع اللهم بدم اولادها اللهم و كما جعلتها ام المؤمنين الهادي
و حليلة صاحب اللواء و الكريمة عند الملأ الاعلى فصل عليها
و على امها صلوة تكرم بها وجه ابها محمد صلى الله عليه وآله و آله و عترتها
اعين ذريتها و ابلاغهم عن فضيلة الساعة افضل التحية و السلام
اللهم صل على الحسن و الحسين عديك و وليميك و ابني رسولك
و سيدي الرضا و سيدي شباب أهل الجنة افضل ما صليت على
احد من اولاد النبي و المرسلين اللهم صل على الحسين بن سيد
النبيين و وصي امير المؤمنين السلام عليك يا ابن رسول الله السلام
عليك يا ابن سيد الوصيين اشهد انك يا ابن امير المؤمنين امير الله
و ابن ابيته عشت مظلوما و مضيت شهيدا و اشهد انك الانام
الزكي الهادي المهدي اللهم صل عليه و بلغ روحه و جسده عني في
هذه الساعة افضل التحية و السلام اللهم صل على الحسين بن علي
المظلوم الشهيد قبل الكفرة و طريح الحجر و السلام عليك
يا ابا عبد الله السلام عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن
المؤمنين اشهد موتنا انك امير الله و ابن ابيته قاتل مظلوما
و مضيت شهيدا و اشهد ان الله تعالى الظالم بشارك و منحجرا اولادك

من البصير والفايد في هلاك علقك واظهار دعوتك واسهده
انك وقيت بعهد الله وساهدت في سبيل الله وعبدت الله خلصا
حتى انك اليقين لعن الله امه قتلتك ولعن الله امه خذ لك
ولعن الله امه البت عليك واتوا الى الله تعالى من اكدبك واستخف
محضك واستحل دمك يا انت واني يا ابا عبد الله لعن الله قاتلك
ولعن الله خادوك ولعن الله من سمع واعيتك فلم يحبك ولم يحرك
ولعن الله من سبناك انا الى الله منهم برى ومن والاهم وما لاهم
واعااهم عليه اشهد انك والائمة من ولدك كلة الثقوى وباب
الهدى والعرف الوفى والحجة على اهل الدنيا واشهد اني محم
مؤمن ومخير لخيركم موقن ولكم تابع بذات نفسي وشرايع ديني وخواتيم
علي ومنقلى في دنياي واخرى اللهم صل على ابي ابراهيم سيد
العالمين الذي استخاضهم لتبصيرك وجعلت منه ائمة الهدى
الذين يهدون بالحق ويبعدون عن الضلالة لنفسك وطهر من الرجز
واطهقت وجعلت هاديا هديا اللهم صل عليه افضل ما صليت
على الحسين وذرية ابيك حتى تبلغ به ما تقر به عينه في الدنيا والاخرة
انك عز رحيم كريم اللهم صل على محمد بن علي باقر العلم وامام الهدى
وقائدا اهل الثقوى والمحبين من عبادك اللهم وكما جعلت هلك
عبادك ومنا الى اهلك ومستودعا يحكيك ومزجما لوجيك
واكرمت بطاعته وحدت من معصيته فصل عليه افضل ما صليت
على الحسين وذرية ابيك واصفيائك ورسلك وامناك يارب
العالمين اللهم صل على جعفر بن محمد الصادق خازن العلم والناظر

انك بالحق النور المبين للهم وكما جعلت معديت كرامك ووجيك
وخازن طمك ولسان توحيدك وولي امرك واستخوف طمك
فصل عليه افضل ما صليت على احد من اصفيائك ومحجباتك
حميد مجيد اللهم صل على الامين المؤمن موسى بن جعفر
النور الوفي الظاهر الزكي النور المبين المجتهد المحاسب الصابر
على الادي فيك اللهم وكما بلغ عن ابيه ما استودع من امرك و
فيتك وحل على المحجة وكابد اهل العزة والشدة فيها كان يلقي
من جهال قومه رب فصل عليه افضل واكمل ما صليت على احد
من اطاعتك وضح لعبادك انك غفور رحيم اللهم صل على ابي
موسى الذي ارضيتك ورضيت به من شئت من خليفك اللهم
وكما جعلت محجة على خلقك وقائدا يافرك وناجرا لدينك ومنا
على عبادك وكما خضع لهم في التبر والعلانية ودعا الى سبيلك المحجة
والوعظة الحسنة فصل عليه افضل ما صليت على احد من اوليائك
وخيرتك من خلقك انك جواد كريم اللهم صل على محمد بن علي
موسى علم الثقوى ونور الهدى ومعدن الوفاء وفرع الازكية وحليته
الاوصية وامينك على وعيك اللهم وكما هديت به من اضلال
واستنقذت به من الخيرة وارشدت به من اشدت وركبت به من ركن
فصل عليه افضل ما صليت على احد من اوليائك وبقية اوصيائك
انك عز رحيم اللهم صل على علي بن محمد وصي الاوصياء وامام الاقيما
وخلفاء ائمة الدين والمجتهدين على الخلافة اجمعين اللهم كما جعلت نورا
يسخى به المؤمنين فبشرنا بالخير بيل من نورك وانذرنا بالايام من عبادك

وَعَلَّمَ نَاسًا فَذَكَرَ بِآيَاتِكَ وَأَحْلَ جَلَالِكَ وَحَرَّمَ حُرَامَكَ وَبَيَّنَّ
شَرَائِعَكَ وَفَرَضَكَ وَخَضَعَ عَلَى عِبَادَتِكَ وَأَمَرَتْ بِأَعْيُنِكَ وَتَوَقَّ
عَمَّ مَعَصِيَتِكَ فَصَلِّ عَلَيْكَ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ
وَذُرِّيَّتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ
الْبَقِيِّ الصَّادِقِ النُّورِ الْمُجَنَّبِ خَازِنِ خَلْقِكَ وَالْمَذْكُورِ يُوحِيْدِكَ وَوَلِيِّ
أَمْرِكَ وَخَلِيفَةِ الَّذِينَ هَلَاكُوا الرَّاشِدِينَ وَالْحُجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا
فَصَلِّ عَلَيْكَ يَا رَبِّ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَحُجَّجِكَ وَ
أَوْلَادِ رُسُلِكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَأَمِيرِ أَوْلِيَاءِكَ
الَّذِينَ قُرِضَتْ مَلَاعِيقُهُمْ وَأَوْحِيَتْ حَقَقُهُمْ وَأَذْهَبَتْ عَنْهُمْ الرِّجْسُ وَ
طَهَّرَتْهُمْ تَطَهُّرًا اللَّهُمَّ ضَرِّهِ وَأَنْتَ خَيْرُ بَلَدِيْنِكَ وَأَنْتَ خَيْرُ أَوْلِيَاءِكَ
وَأَوْلِيَاءَانِهِ وَسَيِّعَتِهِ وَأَنْصَارِهِ وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ أَعِدْ مِنْ شَرِّ كُلِّ نَاجٍ
وَصَلِّحْ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَمِنْ
يَمِينِهِ وَمِنْ شِمَالِهِ وَأَحْسِنْهُ وَأَمْنَعْهُ مِنْ أَنْ يُوْصَلَ إِلَيْهِ بِوَيْهٍ وَاحْفَظْ
فِيهِ رُسُلَكَ وَالرُّسُلَ وَأَظْهِرْ نَبِيَّ الْعَدْلِ وَأَيُّكَ مَا لَنْصُرُ وَأَنْصُرُ
نَاصِرِيهِ وَأَخْذَلْ خَائِنِيهِ وَأَقْضِ بِجَابِرَةِ الْكَفَرَةِ وَأَقْتُلْ بِرِ الْكُفَّارِ
وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُكِيدِينَ حَيْثُ كَانُوا أَمْشَرِ شَارِقِي الْأَرْضِ وَمَعَارِبِهَا
وَبَرِّهَا وَتَحَوُّهَا وَأَمْلَأْ لِي الْأَرْضَ قَدْ لَأَوْ أَظْهَرُ مِنْ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَالْإِلَهَ
السَّلَامُ وَاجْعَلْ لِي اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَتْبَاعِهِ وَسَيِّعَتِهِ وَأَبْنِي
فِي الْحَمْدِ مَا يَمْلِكُونَ وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْدُرُونَ إِلَهَ الْيَحْيَى آمِينَ **سَبَّاحُ**
دُفَانِ هَمْدِ سَبَّاحِ نَازِغِ هَمْدِ **سَبَّاحُ** مَخْصُوصِ رُؤْيَى وَمَاهِي نَبِيَّتِ
وَمَنَاقِلِ سَدَّتْ كَ اخْتِصَاصِ وَقْتِي نَدَارِ وَأَقَامَ لِي كَبَعِيرَ مَاهِي عَدُوِّ قَلْبِي

دارند و در آن هشت فصل است **فصل اول** در بیان نماز آیات است
بدانکه این نماز واجب است نزد کسوف و اقواب و خسوف ماه خواه
کل بکبر و خواه بعض و در زلزله که زمین بلرزد و مشهور است
که هر آنی که از جانب آسمان نازل شود که موجب خوف غالب خلق
کرد این نماز واجب میشود مانند بادهای بسیار شدید که بر خلق
عادت باشد خواه بکین باشد خواه نباشد و صاعقه های عظیم
و رعد های بسیار شدید و تاراج شدن هوا و امثال اینها و این قول
لغوی است و کیفیت این نماز آنست که قصد کند که نماز افتاب گرفتن
یلمه گرفته یا زلزله یا آیات منکم ادا از جهت آنکه واجب است بر کسی
رضای خدا با قرینه ای که پس بگوید و حمد و یکسور بخواند
پس رکوع کند پس سر بردارد و سست است که در سر برداشتن الله اکبر
بگوید پس حمد و سون بخواند پس رکوع کند تا آنکه پنج رکوع بعمل آورد و
از رکوع پنجم که سر بردارد سميع الله لمن حمدا بگوید بعد از آن سجود و سجده
بجا آورد پس برخیزد و دیگر بخواند و در سجده رکعت اول و دوم
برداشتن از رکوع دوم بجای تکبیر سميع الله الرحمن بگوید و اگر در رکوع
اول بعد از حمد بعضی از سون را بخواند و بر رکوع رعد و بعد از سر برداشتن
باقی سون را بخواند اعاده حمد نمی کند و اگر سوره که پنج آیه باشد تقریر کند
بر رکوع های یک حمد که در رکوع اول خوانده اکتفا میکند و همچنین رکعت
دویم یک حمد و سون که چنین که تقریر کند اکتفا میکند و در هر
آنست که بطریق اول بکند و بعد حمد و سون بجا آورد اگر وقت سست
باشد و اول وقت نماز کسوف و خسوف ابتدای گرفتن است و آخر وقت

بقول مشهور اینست که نماز مستحبی است و طهر نزد فقیر و جمیع تحقیقین
انست که تا تمام منجلی نشود و قنص باقیست و نماز زلزله و آیات
که وقنص و قنص نماز نکند موافق مشهور در تمام عباد است و اگر کسی
ترک کند نماز مذکور را با حدوث یکی از اسباب مذکور مشهور است
علما انست که قضا میکند آن نماز را مطلقا و جمعی گفته اند که بر پایه
که قوامش کرده باشد قضا نیست مادام که تمام قمر نکوفه باشد
و عمل بشهر و حوط است و اگر مطلع نشود تا وقت بدر و در شهر
میان احکام است که قضای کسی و غیرین واجب نیست مگر آنکه تمام
گرفته باشد و جمعی گفته اند واجبست قضا مطلقا و قول اول اقوی
و ثانی احوط است و مستحب است که این نماز را جماعت بخوانند و طول
بدهند بقدر زمان کسوف و خسوف و هرگاه از نماز فارغ شود و نجوا
نشد باشد اشر و اقوی انست که اعاده نماز مستحب است و بعضی
دانست و مستحب است خواندن سوره های طولانی با وسعت وقت
برابر ساختن رکوع و سجود با قرائت و مستحب است قنوت خواندن پیش از
رکوع دوم و چهارم و ششم و هشتم و دهم و اگر در ایام زلزله مکرر این را
بخواند شایسته است **اللهم یسک السحاب و الارض ان ترولا و لن**
زالنا انما مسکما فیما فی جبین انه کان حلیم غفور و از حضرت امام رضا
علیه السلام منقولست که هر که در وقت خواب این را بخواند خانه
بر سرش خراب نشود **فصل فی نماز استسقا** استسقا یعنی نماز طلب باران
در وقتی که باران که اندولب چاهها و چشمه ها که شود و کیفیت این نماز
مثل نماز عید است که سابقا مذکور شد و جماعت باید کرد و در وقت

هایش طلب رحمت و استغفار از گناهان و طلب باران باید کرد و در وقت
دعا احوالای نوزدهم ضعیفه کامله است و اکثر گفته اند که وقتش
میان طلوع افتاب است تا زوال و باید امر کند مردم را که سه روز و نه
بهارند و روز سیم بیرون روند یا هر سه ایستادن بیرون بروند بهتر است
که روز سیم جمعه باشد یا دوشنبه و بجز این بیرون روند یا هر سه
باسکینه و قار و مؤذنان عصاها بدست گرفته پیش روی امام بروند
و بوقت امام از نماز فارغ شود بر منبر یا الارود و در آنجا بگویند یا انکه بنا
راست را بجانب چپ آورد و بجانب چپ را بجانب راست و بر روی قبله
کند و باوان بلند صد مرتبه الله اکبر بگوید و بجانب راست بگوید
و صد مرتبه سبحان الله بگوید پس بجانب چپ بگردد و صد مرتبه لا اله الا الله بگوید پس دفعه دوم کند و صد مرتبه الحکم الله بگوید و گفته اند
که مردم در ذکرها موافقت کنند باوان در گشتن پس دو خطبه بخوانند
و بالعقده کند در استغفار و دعا و طلب رحمت و خطبه های منقوله
بهتر است نیست که اگر آن ذکرها را بعد از خطبه بخواند باز خوب باشد
فصل فی نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله است
ستادین طایر قدس الله روحه بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه
السلام روایت کرده است که از آنحضرت سئوال کردند از نماز حضرت
جعفر طیار حضرت فرمود که چراغی از نماز حضرت رسول صلی الله
علیه و آله شاید حضرت رسول نماز جعفر را نکرده باشد و شاید
جعفر نماز آنحضرت را کرده باشد راوی گفت پس آن نماز را تعلیم کن
حضرت فرمود که دو رکعت نماز منجلی و در هر رکعت یک مرتبه فاتحه

و پانزده مرتبه سوره انا انزلناه بخوانی پس در رکعت و بعد از سر برداشتن
و در سجده اول و سر برداشتن و در سجده دوم و سر برداشتن هر یک
پانزده مرتبه سوره قدر را بخوانی پس تشهد بخوانی و سلام بینگویی
و چون فارغ شوی میان تو و خدا کتابی بنماید مگر آنکه امر زین شده است
و هر حاجت که بطلی رواست و بعد از آن این دعا را بخوانی لا اله الا
الله ربنا وربنا ابنا الاولین لا اله الا الله الهنا و احدنا نحن که سئل
لا اله الا الله لا تعبد الا اياه تخلصین له الذین ولو کره الکافرون
لا اله الا الله و احد و احد الفجر و احد و نصر عبد و همز الا قرب
و احد قل له المملک و له الحمد و هو علی کل شیء قدير اللهم فانت یوم
السموات و الارض و من فیهن فلک الحمد و انت و قیام السموات و الارض
و من فیهن فلک الحمد و انت الحق و وعدک الحق و انما نزلت حق و الحجة
حق و الناصح الحق اللهم لتاسلمت و یکتلمت و علیک توکلت و یتک
خاصت و الیک سالت یارب یارب یارب غفر لی ما قد مت خطا
لقرت و اسررت و اعلمت انت الهی لا اله الا انت صل علی محمد و آل محمد
و اغفر لی و ارحم لی و یس علیک انک انت الثواب الرحیم **مؤلفه** که این نماز
از نمازهای مشهور است و عامه و خاصه در کتب خود روایت کرده اند
و بعضی این از نمازهای روز جمعه شمرده اند و از روایت اخصاص معلوم
نمیشود و ظاهر او در سایر ایام توان کرد **فصل پنجم** در بیان نماز حضرت زین
المؤمنین صلوات الله علیه است این باب ویر و عجا و شیخ و دیگران و بوی الله
عنهم پسند های صبیح و حسن و معتبر بسیار از حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده اند که هر که چهار رکعت نماز بگذارد یعنی بدو سلام و در هر

الشیخین

و قول الحق

بعد از سوره فاتحه پنجاه مرتبه سوره قل مولی الله احد بخواند چون فارغ گردد
میان او و حق کتابی بنماید مگر آنکه امر زین باشد و سینه و شکر
از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که هر که چهار رکعت
نماز امیر المؤمنین علیه السلام را بخواند او را از کناهان پیروزان آید مانند روز
که از مادر متولد شده باشد و حاجتهای او برآورده شود و در هر رکعت
سوره حمد و پنجاه مرتبه سون توحید بخواند و چون فارغ شود این دعا را
بخواند که تسبیح انحضرت سبحان من لا یتبدل مع الیه سبحان من لا
تغیر خزائنه سبحان من کما اضمحلال الخیر سبحان من لا یغدر ما عند
سبحان من لا انقطاع لمدته سبحان من لا یثارت احدی فی امره سبحان
من لا اله غیره پس آید حاجت او یا من حتی عرش السموات و لم یجربها ارحم
عبدک یا الله یا الله نفسی نفسی عبدک یا سیدنا انا عبدک یا ربک
یا ربنا ربک الهی یکون یتک یا املا یا رحمانا یا غیاثنا عبدک عبدک لاجله
له یا منتهی رحمته یا بحر الدیم فی عروقی عبدک یا سیدنا یا مالکنا
ایا هو یا هو یا هو یا ربنا عبدک لاجله فی ولا عی فی عی فی عی فی عی
استطیع لها ضرر لا یفعل ولا اجد من اصابه تقطعت اسباب الخدایع
عنی و اضمحل کل مطون عنی و قد فی الذم لایک فمت بین یدک یا هذا
المقام یا الهی بعینک هذا کان کله و کیف انت صانع ذلک شغری
کیف تقول لدعانی اتقول کم ام تقول لا فان قلت لا فیا و یلی یا و یلی
یا عولی یا عولی یا عولی یا شوقی یا شوقی یا ذلی یا ذلی یا ذلی
لی من و من و عند ذلک کیف او تا ذا الی شیخ الحجا و من ارجو من یجود علی
یفصله جین برخصنی یا واسع المغفرة و ان قلت نعم کما هو الظن بک و الرجاء

انج

لَكَ فَطَوْبُ لِي أَمَا السَّعِيدُ وَأَنَا السَّعِيدُ فَطَوْبُ لِي وَأَنَا الْمَرْجُومُ
يَا مُرَحِّمُ يَا مُرْتَفِعُ يَا مُعْظِفُ يَا مُجَبِّرُ يَا مُتَمَلِّكُ يَا مُضْطَرِّعُ لَأَعْلَى
مَعَ تَجَاجُعِ عَاجِقِي أَسْأَلُكَ يَا سَيِّدِي الَّذِي جَعَلْتَهُ فِي مَكُونِ عَيْبِكَ وَ
اسْتَقَرَّ عَيْنُكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ لِي شَيْءٌ سِوَاكَ اللَّهُمَّ بِكَ وَبِكَ وَبِكَ
وَبِهِ قَاتِلُ لَيْلٍ وَأَشْرَفُ أَسْمَانِكَ لَا يَنْجِيَنِي مِنْكَ إِلَّا أَنْتَ وَلَا أَحَدٌ إِلَّا أَنْتَ عَلَى
مِنْكَ يَا كَمُونُ يَا كَمُونُ يَا مَنْ عَرَفَنِي نَفْسُهُ يَا مَنْ أَمَرَنِي بِطَاعَتِهِ يَا مَنْ
نَهَانِي عَنْ مَعْصِيَتِهِ وَيَا مَدْعُو وَيَا مَسْئُولُ يَا مَطْلُوبُ يَا مَيِّدُ رَفَضْتُ
صِيَّتَكَ الْبُغْيَ وَصِيَّتِي بِهَا أَوْ لَمْ أَطْعَمَكَ وَلَمْ أَطْعَمَكَ فَمَا أَمْرِي بِكَ كَقِسْمِي
مَا قَسَمْتُ لِيكَ فِيهِ وَأَنَا مَعَ مَعْصِيَتِي لَكَ رَاجِعٌ فَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا
رَجَعْتُ يَا مُرَحِّمُ يَا عَدِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ
تَحْتِي وَمِنْ كُلِّ جِهَاتِ الْأَحَاطِ يَا اللَّهُمَّ بِحَسْبِكَ سَيِّدِي وَبِعِلِّي
وَبِعِي يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا زَائِدُ بَيْنَ عِلْمِهِمُ السَّلَامُ اجْعَلْ عَلَيْنَا صَلَواتَكَ وَرِزْقَكَ
وَرَحْمَتَكَ وَأَوْسِعْ عَلَيْنَا مِنْ رِزْقِكَ وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا الدِّينَ وَجَمِيعَ حَوَائِجِنَا
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِسَ حَضَرَتْ فَمِنْ ذَلِكَ فَكَمْ
إِنْ نَمَازًا يَكُونُ وَابْتِدَاءً لِحَاجَتِهِمْ كَمَا هِيَ مِيَانُ وَوَحْدَانًا مَكْرًا أَنْ
الْمَرْبُودُ شَوْدُ فَصَلِّ بِحَسْبِ فَضِيلَتِ نَمَازِ حَضَرَتْ فَاطِمَةُ اسْتَغْلَوا
عَلَيْهَا سَيِّدُ ابْنِ طَاوُسٍ فَدَسَ سِرُّهُ لِبَسْدِ مَعْبَرَةٍ حَضَرَتْ صَادِقٌ عَلَيْهِ
السَّلَامُ رَوَايَتُ كَرْدَهَ اسْتَكْرَهَ مَا دَرَمَ فَاطِمَةُ عَلَيْهَا السَّلَامُ أَوَّلَ الْعَدَدِ
أَنْ سَوَّرَ حَمْدَ صَدْرِهِ قَدْرُهُ وَدَرْكُهُ دَوِّمَ صَدْرِهِ بِسُورَةِ تَوْحِيدِ
يَنْجُو أَنْدُ وَجُونَ سَلَامٍ مِينَ كَفَتْ أَيْنَكَ طَارَ امْجَوَانِدُ سُبْحَانَ دِي الْعَزِيزِ
الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ دِي الْحَمْدِ الْمُبَارَكِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ دِي الْمَلِكِ

الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْبَقِيَّةُ وَابْتِحَالُ سُبْحَانَ مَنْ رَفَعَ
بِالْثَوَرِ وَالْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ بَرَى أَثَرُ الْفَيْلِ فِي الْأَضْفَانِ سُبْحَانَ مَنْ بَرَسَ
وَقَعَ الظَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هَوَّهَكَ دَارَ لَا فَكْرًا غَيْرُهُ وَسَيِّدُ
كَفْتَهَ اسْتَكْرَهَ كَمْ دَرْوَايَتِ دِي كُرُوَادِ شَدَنَ اسْتَكْرَهَ كَمْ بَعْدَ زَانِ نَمَازِ
تَسْبِيحِ مشهور حضرت فاطمه عليها السلام را که بعد از نماز خوانده بشود
بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد شیخ
رحمه الله در صباح این نماز را مرسِل رَوَايَتِ كَرْدَه اسْتَكْرَهَ كَمْ بَعْدَ زَانِ نَمَازِ
که چون سلام بگوئی تسبیح فاطمه را بخوان و این دعا را بخوان یعنی دعایی که
پیش مذکور شد پس گفته است که سر او را است برای کسی که این نماز را
بکند و از این دعا فارغ شود زانوهای او را زانوهای خود را برهنه کند و بجهت
رَدِّ وَجْهِهِ سَاجِد سَبْعَةَ رَاجِحَاتِ بَرَسَانَدَ که جامه در میان مانع
نباشد و دعا کند و حاجات خود را از خدا طلب نماید و در سجده این
دعا بخواند یا مَنْ لَيْسَ عَلَيْهِ رَبٌّ يَدْعُوهُ مَنْ لَيْسَ فَوْقَهُ إِلَهٌ يَخْشَى مَنْ لَيْسَ
دُونَهُ مَلَكٌ يَتَّقِي مَنْ لَيْسَ لَهُ بَوَابٌ يَعْشَى مَنْ لَا يَزِدُّهُ إِلَّا كَثْرَةُ السُّؤَالِ
إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا وَطِلَ كَثْرَةُ الذُّنُوبِ إِلَّا عَفْوًَا وَصَفْحًا حَمِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَافْتَلَى كَثْرَةً وَكَلَامًا وَحَاجَاتِهِمْ خُودَ رَايَدَ كَفْتَهَ فَصَلِّ بِحَسْبِ فَضِيلَتِ
وَكَيْفِيَّتِ وَأَحْكَامِ نَمَازِ حَضَرَتْ جَعْفَرُ طَارَ اسْتَكْرَهَ كَمْ بَعْدَ زَانِ نَمَازِ
مَتَوَاتَرًا اسْتَكْرَهَ كَمْ وَخَاصَّةً بِسَنَدِ هَایِ بَسِيَارِ رَوَايَتِ كَرْدَه اسْتَكْرَهَ كَمْ
عَالِمَانِ بِزَانِ نَمَازِ اسْتَكْرَهَ كَمْ مَكْرَانِ دِي زَانِ نَمَازِ اسْتَكْرَهَ كَمْ
بَاعْتِبَارِ عَدَاوَتِ بَاطِنِ كَمْ بَا اِمْرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَاقَارِبِ اجْتِمَاعِ
دَارِ نَمَازِ نَمَازِ اجْنَابِ عَمِ بِغَيْرِ صَلَواتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَسَبَتِ دَارَهُ أَنْدَ

در این نماز
بعد از هر رکعت
این دعا را بخواند
یا مَنْ لَيْسَ عَلَيْهِ رَبٌّ
يَدْعُوهُ مَنْ لَيْسَ فَوْقَهُ
إِلَهٌ يَخْشَى مَنْ لَيْسَ
دُونَهُ مَلَكٌ يَتَّقِي
مَنْ لَيْسَ لَهُ بَوَابٌ
يَعْشَى مَنْ لَا يَزِدُّهُ
إِلَّا كَثْرَةُ السُّؤَالِ
إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا
وَطِلَ كَثْرَةُ الذُّنُوبِ
إِلَّا عَفْوًَا وَصَفْحًا
حَمِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ

و بعد از آن اقل شب انروز نماز پنجگانه صحیح است و کثرت ثواب این
نماز غیرست و پسند معتبر از حضرت امام زین العابدین علیه السلام
منه و است که چون جعفر طیار را در حضرت امیر المومنین از هجرت حبشه
مراجعت نمود در روزی آمد که فتح خیبر بر دست امیر المومنین علیه السلام
شد و حضرت رسول بقدر مسافت یک تیر پرتاب بآستقبال او افتاد
چون نظرش بر جمال عظیم المثلان حضرت افتاد مشتاقانه بجانب حضرت
دوید حضرت او را در برگرفت و دست در کردن او آورد و ساعش را بویست
گفت پس بر ناله غصه سوار شد و جعفر را بدیق خود ساخت و چون
ناظر به افتاد حضرت فرمود که ای جعفر ای برادر من خواهی بخشش من
کم نسبت بتمنای تو را عطا کن ای پسر من خواهی تو را بر گردیم
مردم کان کردند که مالی جز بلی از غنایم خیر با عطا خواهد فرمود جعفر
گفت بلی پدر و مادرم فدای تو باد پس حضرت نماز تسبیح را با و تعلیم
نمود و حضرت صادق علیه السلام فرمود که صفته اینست که از چهار
رکعت است بدو تشهد و بعد سلام و در رکعت اول بعد از سور حمد
سوره اذ انزلت میخواند و در رکعت دوم سور و العاديات و در
سیم سوره اذ الجوار نصر الله و در رکعت چهارم سوره قل هو الله احد
و در هر رکعت بعد از فراغ از قرآن پانزده مرتبه بگوید سبحان الله و
الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و در رکوع هفتم تسبیح اتراده مرتبه
میگوید و چون سران رکوع بر میخیزد ده مرتبه و در سجده اول ده مرتبه
و بعد از سر برداشتن ده مرتبه و در سجده دوم ده مرتبه و بعد از سر
برداشتن پیش از آنکه برخیزد ده مرتبه و در چهار رکعت چنین میکند

که مجموع سیصد مرتبه شود و هزار و دویست تسبیح بوده باشد
و بروایت معتبر دیگر حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که اگر
مردی بکسی بهتر است از برای تو از دنیا و آنچه در آن هست و اگر مردی
روز یکبار بکسی گناهانی که در میان دو نماز کرده امر زید شود و اگر در
هر جمعه بکسی بآید و هر ماهی یک مرتبه یا در سالی یک مرتبه بکسی
گناهی که در میان دو نماز کرده امر زید شود و بروایت معتبر دیگر اگر
بعد رکعت در یاها و بعد در یک بیابان گناه بر تو باشد خدا یا امر زید
و اگر از جنک کریخته باشی که بدترین گناهانست خدا تو را بیامرزد
و بروایت دیگر اگر توانی هر روز بکن و اگر توانی هفته یکبار و اگر
تواند ماهی یکبار و اگر توانی سالی یکبار و اگر توانی در هر خود یکبار
بکن تا خدا گناهان کبیره و صغیره و تازه و کهنه و عمد و خطای تو را
بیامرزد و **نماز** که در این نماز مستحب است کلینی پسند معتبر از حضرت
صادق علیه السلام روایت کرده است که در سجده آخر نماز جعفر چون
از تسبیحات فارغ شوی بگو سبحان من لم یس العز و الوفا سبحان
من تعظف بالجهد و تکریم من لا یبغی التسبیح الا که سبحان
من احضی کل شیء علیه سبحان ذی المن و النعم سبحان ذی القدر
و الامر اللهم انی استلک بمعاقب العز من عرشک و تسبیح الرحمن
بر کلمات و انیک لا تحکم و کلک انک الثامه التي تمت صدقا و علما کلیل
علی محمد و اهل بیتی پس حاجات خود را ذکر کند و تسبیح در صبح
این دعا را ذکر کرده است با این زیاده سبحان ذی القدر و الکرم
سبحان ذی العز و الفضل سبحان ذی القو و الظور اللهم کل

استقلت بالخرق وعاو ايضا شيخ وسيدنا مفضل ابن عمر وابتكره اند
كه كفت ديلم موزي حضرت امام جعفر صادق عليه السلام نماز جعفر
بها او دند پس ايند عار خوانند يا رب يا رب بقدرى كه يك نفس
وفا كنند يا و باه يا و باه بقدرى يك نفس يا رب يا رب بقدرى يك نفس
يا الله يا الله يا رب بقدرى يك نفس يا رحيم يا رحيم بقدرى يك نفس يا رحيم يا رحيم
هفت مرتبه يا رحيم يا رحيم هفت مرتبه پس ايند عار خوانند الله الله
اى افقح القول بحمدك وانطق بالثناء عليك واتخذك ولا عابه
لمدحك واتى عليك ومن يبلغ غايه شانك وامدحك واتى عليك
كنه معرفه محمديك واتى ربي لو كن مملوكا لفضلتك موصوفا
بمحمدك عروا على المذنبين بحملك تخلف سكان ارضك عن
طاعتك وكنت عليهم عطوفا بجودك جوادا بفضلك عوادا
يكريمك يا الله الا انت المثلان ذو الجلال والاكرام پس حضرت فرمود
كه اى مفضل هرگاه نور حاجتي ضرورى بوده باشد نماز جعفر را بكن
واين دعا را بخوان وخواج خود را از خدا طلب كن كه برآورده ميشود
انشاء الله تعالى **دعاي** بعد از اين نماز روايت شيخ وسيدنا محمد الله
عليهما سبحان من ليس العز وقردي سبحان من تعطف بالمجد وتكرم
به سبحان من لا ينبغي الشيع الا له جل جلاله سبحان من احصى كل
شئ بعلم وحلقه بقدرته سبحان ذي المن والنعيم سبحان ذي
القدرة والكرم اللهم اى استقلت بمعاقد العزم عرشك
وسمى الرحمة من كبرياك وباسمك الاعظم وكلما انك لثامان الشئ
نعت حيدقا وعدلا ان نصلي على محمد وال محمد الطيبين

الطهور

الطاهرين وان تجمع في خير الدنيا والاخرة بعد غير طويل اللهم
انت ارحم الراحمين العلي العظيم الخالق الرازق المحيي المميت البديع
البيدع لك الشكر والحمد ولك الحمد ولك الثناء ولك الجود ولك الامر
وحبك لا امر بك لك يا احديا احدا يا حمدا من لم يلد ولم يولد
ولو كان كونه كفوا احدا يا اهل التقوى ويا اهل المغفرة يا ارحم
الراحمين يا عفو يا عفورا وودود يا شكور انت ارحم الراحمين واني
وارحمهم من نفسي ومن الناس اجمعين يا كريم يا جواد اللهم اني
صليت هذه الصلوة ابتغاء مرضاتك وطلب نائلك ومعروفك
وجاز فديك وجائزتك وعظيم عفوك وقديم غفرانك اللهم
فصل على محمد وال محمد وارفعها في عليين وتقبلها مني واجعل
نائلك ومعروفك وجائزها ارجوا منك وكان رقيب من الشا
والغفر بالجملة وما جمعت من انواع النعم ومن حسن الجود العبد
ولجعل جازي منك العتق من النار وعفوان ذنوبي وذنوب والدي
وما ولدنا وجميع احوالي واخواني المؤمنين والمؤمنات والمسلمين
والمسلمات اهلها منهم والاموات وان استجب دعائي وتوحي
صريحى وتبائى ولا تردني خائبا خاسرا واقلبنى من محامد امروءا
مستجابا دعائي معفورا لي يا ارحم الراحمين يا عظيم يا عظيم يا عظيم
قد عظم الذنب من عبدك فليحسن العفو منك يا حسن الخاور
يا واسع المغفرة يا باسط اليدين بالرحمة يا فتاحا يا حيا يا معطي
المسئلات يا فاك الزقائب من النار فصل على محمد وال محمد ولك
رقيب من النار واغني سئلي واستجب دعائي وارحم صرختي وصرختي

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهَوْنَ فَأُولَٰئِكَ لَانفَعِينَ
وَسَلَامٌ أَدْرَكَ وَاجْعَلْ لِي فِي ذَٰلِكَ الْخَيْرَ وَلَا تُوقِ عَنِّي خَيْرًا خَيْرًا وَأَقْلَبْ نِيَّ
مَعْلُومًا مِّنْهُ سُبْحَانَكَ يَا دُعَانِي مَغْفُورًا مَّحْمُودًا يَا رَحْمَنَ الرَّاحِمِينَ
يَا مُحَمَّدُ يَا أَبَا الْقَاسِمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا عَبْدَ اللَّهِ يَا مَوْلَاكَ
غَيْرَ مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُسْتَكْبَرٍ بَلْ خَاضِعٌ ذَلِيلٌ عَبْدٌ مُّقَرَّرٌ مُّتَسَبِّحٌ
يُحِبُّكُمْ مَغْنَمًا مِنْ دُونِي يَوْمَ يَكُونُ لَكَ أَنْ تَقْرُبَ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى وَتُوسَّلَ
إِلَى اللَّهِ بِكُمْ وَأَقْدَمُ نَكَايَةٍ بِيَدِي حَوَاجِي إِلَى اللَّهِ جَلَّ وَعَزَّ فَاشْفَعَالِي فِي
فَكَانَ رَقِيبِي مِنَ الشَّارِ وَخَفَرَانِ دُونِي وَإِجَابَةً دُعَانِي اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَقَبَّلْ دُعَانِي وَاعْفُ عَنِّي يَا رَحْمَنَ الرَّاحِمِينَ **لَا أَحْكُمُ إِلَّا بِالْحَقِّ**
در چند مقصد از این میفایم اول بدانکه مشهور میان علما و اقوی
است که نماز جعفر را بجای نوافل شبانه روزی میتوان کرد که هر دو
شود و همچنین به نیت قضای نافله میتوان کرد و احادیث بر این مضاف
وارد شده است و بعضی تجویز کرده اند که نماز فریضه را اداء و قضا
بکیفیت نماز جعفر بکنند و خالی از قوی نیست ولیکن احوط آنست
دویم روایات وارد شده و اکثر علما گفته اند که کسی که ضرورتی تعجلی
داشته باشد میتواند نماز جعفر را بدون تسبیحات بجا آورد و تسبیحات را
درداء بخواند **سیم** حدیث صحیح وارد شده است که کسی که در رکعت
از نماز جعفر را بکند و او را امر ضروری رود مکه میتواند بی آن کار برود
و در رکعت دیگر را در وقت دیگر بکند و اگر بدون عذر چیزی نکند
و همه بام بکند بهتر است **چهارم** روایت معتبری از حضرت قائم علیه
السلام وارد شده است که کسی که تسبیحات نماز جعفر را در موضعی بخواند

کند هر وقت که بخاطرش آید بخواند و از غلای کسی متعرض این حکم نشود
است و اگر باین روایت عمل کنند ظاهر اینست که **چهارم** خلاف است
در تعیین سوره ها که مستحب است که در این نماز خوانند شود و شریف
انست که در رکعت اول از ازلزلت و در دوم و العاديات و در سیم
اذ جاء نصر الله و در چهارم قل هو الله میخواند و این بابویه و پدر رکش
در رکعت اول و العاديات و در رکعت دوم از ازلزلت گفته اند
و در روایتی در اول از ازلزلت و در دوم اذ جاء و در سیم انا انزلنا
و در چهارم توحید وارد شده است و در روایت صحیحی از دشمن
که در هر رکعت قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد هر دو را بخواند
و در روایتی وارد شده است که هر کس که بخواند و این بابویه گفته
است که هر را بمسوره توحید میتوان کرد و ظاهر همه خوب است اگر چه اول
وسیم افضل است **ششم** مشهور است که تسبیحات بعد از سجده دو
رکعت اول و سیم را نشسته میخوانند و بعضی گفته اند بعد از برخاستن
بر رکعت دیگر پیش از قرائت میخوانند و عمل بمشهور اولیست **هفتم** بعضی
گفته اند که چهار رکعت را بیک سلام میکنند و مشهور و اقوی **دو**
سلام است چنانچه گذشت **هشتم** مشهور میان علما است که تسبیحات
این نماز که پیش از رکوع خوانند بعد از قرائت میباید خواند و این بابویه
موافق بعضی از روایات قایل شدن است که مخیر است میان آنکه پیش از
قرائت بخواند یا بعد از قرائت و عمل بمشهور اقوی و اولیست **نهم**
نهم در بیان فضیلت و اعمال روز نوروز است بدانکه در میان علما
در تعیین روز نوروز اختلاف بسیار هست بعضی گفته اند دهم آیار

از ماههای دوی و بعضی گفته اند شباط است و مشهور است که اول
انتقال ثمر است بارج حمل چنانچه در این از منته معلول است و در مطلقا
در کتاب بخارا انوار بسط عظمی داده ام و این رساله گنجایش ذکر آنها
ندارد و مکان فقیر همین بود که در این از منته مشهور است افریست
بصواب واضط است در حسابا کریای اعمال را بر این بکارند ظاهر
بد نیست و اما فضایل و اعمال اینروز با سانسید معتبر از معنی بر خیزد
از خواص اصحاب حضرت صادق علیه السلام بوده است منقول است
که گفت در روز نوروز عید است حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
رفت فرمود ایامیست ناسی اینروز گفتیم فدای تو شوم اینروز نیست که عجم را
تقطیع میکنند و در اینروز تحفه ها و هدیه ها برای یکدیگر میفرستند
فرمود که سو کنید یاد منیکم حق جانم که که در مکه معظمه است که
این عظیم کردن نیست مگر برای امری قدیمی که تفسیر منیکم از برای تو
باشد یعنی از اکتفا ایستند و افای من دانستن اینرا برکت شما محو نور است
نرم از آنکه مردگان من زنده شوند و دشمنان من بگریزند حضرت فرمود
که ای معنی بد رستی که روز نوروز روزیست که حق سبحانه تعالی در اینروز
پیمان بندگان را گرفت از ان فلاح ایشان در روز است که او را پیکان
بهرستند و برای او شریکی قرار دهند و در بندگی و پرستیدن هیچ
چیز را شریک او نکرد اند و ایمان بیاورند هر پیغمبران و رسولان و
انجما او بر خلق و اسامان و پیش وایان دین و ائمه معصومین صلوات
علیهم اجمعین و این اول روزیست که در آن آفتاب طلوع کرده است
و یادهای ایستار کنند درختان و زمین است و کلهها و شکوفه های

افزین شدن است و در اینروز کشتی حضرت نوح علیه السلام بعد از
طوفان بر کوه جودی قرار گرفته است و اینروز نیست که حق تعالی
حیوة بخشید چندین هزار کس را که از ملک گریختند یعنی از ظلمت
و بیگانه خداوند قهار همه را میراند پس بعد از صد نهاده استخوان
شد بودند پیغمبری از پیغمبران خدا بر این استخوانها گذشت و از
پروردگار خود سؤال کرد که با و یقاید که چگونه از این استخوان هست
پوستین دارند منیکم دانند پس حق تعالی وحی فرستاد بپویی او که آب
بریزد بر این استخوانهای ایشان در همانجای خود که هستند پس چنین
کرد و همه بقدرت الهی زنده شدند و این اول سال فرس و عجم است
و باین سبب سنت شد که در اینروز آب بر یکدیگر میریزند یا آب بخود
بریزند و غسل کنند و حق تعالی در قرآن مجید اشاره باین قضیه نموده است
در آنجا که فرموده اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِیْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِیَارِهِمْ وَهُمْ اَلَوْ كَادَ لَیْسَ
فَقَالَ لَهُمْ اللّٰهُ مُوْتُوْا اِنَّهُمْ اَخِیَّاهُمْ وَ مَقَرَّوْنَهُمْ اَنْدَکُمْ اَنْ یَّخِیَّرَ وَ حَضَرَ
خَرِیْقَیْلَ عَلَی السَّلَامُ بُوْد وَ حَضَرَتْ فَرُوْدَ کَ اِنْشَانِ سَبِیْ هَزَارَ کَر بُوْد وَ دُوْدُ
که در اینروز جبرئیل بر حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و آله بوی نازل
شد یعنی نوروز موافق روز مبعث بوده که بیست و هفتم ماه مبارک
رجب است و فرمود که اینروز نیست که حضرت رسالت پناه صلی الله
علیه و آله بتهای کفار قریش را در مکه شکست و حضرت ابراهیم علیه
السلام نیز در اینروز بتهای کافران شکست و اول اشاره است
بان شکست که سببی و شنیعه روایت کرده اند بطریق سنیار که حضرت
رسالت پناه صلی الله علیه و آله حضرت امیر المومنین علیه السلام را

جلیل علی بن طاووس رضی الله عنه روایت کرده است که روزی جمع
از صحابه نشیسته بودند حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله
داخل شد و بر ایشان سلام کرد و ایشان جواب گفتند پس حضرت فرمود
که میخواهی تعلیم بنمایم بنماز ادعای که جبرئیل علیه السلام مرا تعلیم کرده است که
مخارج بدوای اطباء نموده باشیم پس حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه
و سلمان فارسی رضی الله عنه و دیگران سوال نمودند که آن دعا چیست
حضرت رسول صلی الله علیه و آله بحضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه
خطاب نمود و فرمود که در ماه نسیان رومی آب بازان منیکرتی و سوره قاف
الکتاب و آیه الکرمی و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب
الناس و قل یا ایها الکافرون هربک را هفتاد مرتبه بخوانی و برایت
دیکر موه انا انزلناه فی لیلۃ القدر و این هفتاد مرتبه بخوانی و هفتاد
مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه لا اله الا الله منیکوتی و هفتاد مرتبه صلوات
بر محمد و آل محمد میفرستی و هفت روز در بامداد و پیمین از آن فرشتگان
بخوان خداوندی که مرا بر اینی خلق مبعوث گردانید است سوگند
یاد میکنم که جبرئیل علیه السلام گفت که حق تعالی دارد از کتی که این را میاشنا
فرمود که اگر در یک نش باشد و طافیت بخشد او را و پیرون کرد در دهان
از بدن او و استخوانهای او و اگر در لوح دردی برای او مقدس شد شفا
خواهد و بخواند کار که مرا بخوانستاده اگر فرزند نداشته باشد و
فرزند خواهد و آب نسیان را باین نیت بیاشامد و اگر فرزند رومی کرد
و اگر زن عقیقه باشد و فرزند نیاورد و اگر آب باین نیت بیاشامد فرزند
و وجود آید و اگر مرد و زن پسر خواهد یا دختر و اگر آب بیاشامد مقصود

ایشان بعلی آمد چنانچه حق تعالی میفرماید یحب ابن دیشاء انا انزلوه یحب ابن
دیشاء الذکور و ایز و جهم ذکر انا و انا و یحب ابن دیشاء عقیقه یحب حق تعالی
میبخشد هر که خواهد دختران و میبخشد هر که خواهد پسران و اجنه
میگرداند برای ایشان پسران و دختران را یعنی هر دو را بایشان عطا
مینماید و هر که خواهد عقیقه و میفرزند میگرداند پس حضرت فرمود
که اگر کتی در دست داشته باشد و ازین آب بیاشامد صداع او ساکن
گردد و قدرت الهی و اگر در چشم داشته باشد و در چشمهای خود قطره
ازین آب بچکاند و بیاشامد و چشمهای خود را ازین آب بشوید باذن
خدا شفا یابد و انشامیدن از این بزندانها را محکم گرداند و دهان را
خوشبو گرداند و لعاب بزندانها را که کند و بلغم را که کند و نخی و امشلا
بسبب خوردن طعام و انشامیدن از این بهم نرساند و از بادهای قوی
و غیر آن متاثری نگردد و در پشت و در دست و در شکم بهم نرساند و از زکام نماند
نکشد و در دندان بهم نرساند و در معدن و کرم معدن را زایل گرداند
محتاج و محتاجت نگردد و از مرض بواسیر و خارش بدن و آبله و دیوانگی
و خرم و پیمسی و رعاف و فی خجالت یابد و کور و لال و کور و بین کور نشود
و آب سیاه بر دیده اش نزول نکند و دردی که موجب افطار روزه و نقصان
غذا را باشد و از اعراض نگردد و از سواسهای جنیان و شیاطین متاثری
نگردد پس حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله فرمود که جبرئیل علیه السلام
گفت هر که ازین آب بیاشامد و بجمع دردهای که در مردم میباشد مبتلا
باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد پس جبرئیل گفت بحق خداوندی که
تو را بر اینی فرستاده است هر که این را از این آب بخواند حق تعالی شفا را

گردد از خود و پیشانی و الهام خود را بر دل او آورد سازد و حکمت بر زبان او
جاری گرداند و بر کند دل او را از همه و پنداری و باو عطا کند از کرامتها
انچه با حدی از عالمیان عطا نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت
بر او جبرستد و غش و خیانت و فیکت و حسد و بغی و کفر و بخل و حرص
و غضب را از دل او بردارد و از عداوت و دشمنی مردم و بدگویی ایشان عطا
یابد و موجب شفا جمیع امراض او گردد روایت که این روایت مشهور
بعبد الله پیر عمر علیه اللغه منتهی میشود و باین سندش ضعیف است
و فقیر بخط شیخ شهید رحمه الله علیه دیدیم که روایت از حضرت امنا
جعفر صادق صواب الله علیه روایت کرده بود با همین خواص و سوره ها
اما آیات و از کار دایم روش روایت کرده است میخونی بر اب باز اینها
فاتحه الکتاب و ایه الكرسي و قل یا ایها الکافرون و سبح اسم ربک الاعلی
و قل اعوذ بر ربنا لعلی و قل هو الله احد هر یک را
هفتاد مرتبه و میگوید هفتاد مرتبه لا اله الا الله و هفتاد مرتبه الله اکبر
و هفتاد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد و هفتاد مرتبه سبحان الله محمد
و لا اله الا الله و الله اکبر و در خواص آن مذکور است که اگر در زندان
باشد و از آن بیاشامد از حبس نجات یابد و سر دمی بر طبع او غالب نکند
و اگر از آن خواص که مذکور شد در این روایت نیز مذکور است و اب باریان
مطلقا مبارکست و منفعت دارد و در نسیان ببارد و خواص در غیر آن
چنانکه در حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه منقول
که بیاشامد آب انما را که یا نکند بدن شست و در دهان او ریخت
چنانچه حق تعالی بفرمایند و نیز علیکم مر السماناء لیظهر کبریه و

عنکم و جز الشیطان و لیربط علی قلوبکم و یتثبت به الاکلام یعنی میپرسند
حق تعالی شما را از ایمانی برای آنکه پاک گرداند شمار امان و بیرون شما و سوسه
شیطان را و دلهای شما را محکم گرداند و ثابت گرداند بان قدمهای شما را
و در عمل نسیان بهتر است که اگر جمعی خوانند هر یک مجموع آن سوره ها را
و از کارها و افتاد مرشد بخوانند و از برای آنها که میخواهند فایده اش
عظیمتر و ثوابش بیشتر است و در این سالها بعد از بیت و سه روز که
ازین روز تقریباً داخل بیسان ماه رومی میشود و ماه بیسان منی روز است
و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که در هفتم حزیران التیممات
بکن و اگر مدینه نشود در چهاردهم بکن و اول حزیران تقریباً هشتاد و چهارم
نوروز است و آن نیز منی روز است و حزیران ماه تحسین چنانچه در حدیث
معتبر منقولست که در خدمت حضرت صادق علیه السلام ماه حزیران
مذکور شد حضرت فرمودند که ایها البیت که حضرت موسی علیه السلام
در این ماه زمین کرد بر بنی اسرائیل و در یک شب و یک روز صد هزار کس ایشان
مردند و باز بسند معتبر از حضرت منقولست که حق تعالی اجلهارا در ماه
حزیران نزدیک میکند و اندی یعنی موت در آن بسیار میباشد و بدانکه
ماههای دومی بنایش بر حرکت افتاب است و عدد و عدد آنها دو دوازده است
باین ترتیب که ازین اول تشرین الحو کانون الاول کانون الاخر شباط از نسیان
ایا حزیران قوز لب ایلول و چهار ماه را می بیند که آنها تشرین الاخر
و نسیان و حزیران و ایلول اند و هفت و یک غیر شباط را می بیند که
و شباط از سه سال متوالی بیت و هشت بیند و در سال
چهارم که سال کیسه ایشان است بیت و نه بیند و سال ایضا

میصد و شصت و پنج روز و ربع است و تقریر الاول که اول سال
ایشان در اینها موافق نوزده درجه میزانت و تفصیلش در
کتاب بخارا الاورام مذکور است و چون اینهاها در احادیث مذکور شده
است بحال در اینها نیز آمده نمودیم **باب** در بیان احکام اموات
و در آن پنج فصل است **فصل اول** در بیان ادب و احکام حال اختضا
و بر داشتن میت است باید که چون در بیمار آثار موت ظاهر شود و توجه
لحوال خود کرد و غایب گردد که اگر زندمانند ملک معصیت الهی
نکرده و کین وصیت کند و حقوق خدا و خلق آنچه بر ذمه او باشد ادا کند
و بیکران نکند از پس بقصد ثلث مال خود وصیت کند که بخودش
پرنشان و فقر او میسازد و سایر وجه بر صرف نمایند پس برای وقت از برای
مؤمن بطلبید و هر کوا غیبت کرده باشد یا از تقی رسانید باشد اگر
خاطر باشد از ایشان التماس نماید که از او عفو کنند و اگر غایب باشند
از حاضران التماس نماید که ایشان را از او راجی گردانند و از برای ایشان استغفار
نماید پس او را اطفال و عیال خود را بعد از توکل بر جناب مقدس الهی
بامین بگذارد و وصی برای او لاد صغیر خود تعیین نماید پس کس خود را
سازد و شهدا بر او قرار دهد علیه السلام و او عینه که وار شده است
که سنت است که بر کفن نوشته شود بفرماید که بترت حضرت امام حسین
علیه السلام بران نویسد اگر پیشتر کس را بهمان گونه باشد اما مؤمن را
است که کفن پیوسته با او باشد چنانچه از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هر که کفنش با او باشد در خانه اش او را از غافلان نویسد و
گاه که نظرش بران کفن افتد برای او حسرت نوشته شود و باید که در آن وقت

امیدوار رحمت حق تعالی و شفاعت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله
علیهم بوده باشد و پسندمعتبر از حضرت رسالت بنام صلی الله علیه و آله
منقولست که هر که در وقت مرگ وصیت نکند علامت کبی عقاب و نقص
مروت و مردی اوست گفتند یا رسول الله چگونه وصیت کند و نمود چون در آن
وقالت او شود و مردم نزد او جمع شوند بگوید اللهم فاطر السموات والارض
عالم الغیب والشهادة الرجیم فی اعهدک الیک فی شهادتک الیه
الا اله وحده لا شریک لک وان محمدا صلی الله علیه و آله عبدک و رسولک
وام ان الساعة آتیة لا ریب فیها و انک تبعث من فی القبور و ان احسن
حق وان احسن حق و ما وعد الله فیها من الماکل والمشریب والکراج
حق و ان لا حق و ان لا ایمان حق و ان الذین کاوصفت و ان لا اسلام کاغیرت
و ان القول کاقلت و ان القرآن کا انزلت و انک انت الله الحق المبین و ان
اعهدک الیک فی دار الدنیا انی رضیت بک رباً و ما لا اسلام دنیا و تحب
صلی الله علیه و آله و علی ابی اسما و ابی العزیز کنا ما و ان اهل بیت نبوتک
علیه و علیهم السلام ائمتی اللهم انت تقبی عند شید فی وجعانی عند
کربتی و عندی عند الامور الذی تنزل فی و انت ولی فی نعمتی و الهی و اله
ابائی صل علی محمد و آله و لا تکلمنی فی منی طرفة عین ابدا و ان فی قبری
و حسنتی و اجعل لک عندک عهداً یوم القاک متشورا بر حضرت رسول
صلی الله علیه و آله و فرمود که این عهد و پیمان است با خدا و رسول
میخواهد وصیت کند و وصیت واجب و لازم است بر هر مسلمان و چه
اعتقاد و چنانچه در کتاب حلیه المتقین ذکر کرده ام درست کند و بهر
کوهان برساند تا در میان کفن او بگذارد و چون آثار اختضا ظاهر شود

این دعا را مکرر بخواند اللهم اغفر لي الكثير من معصيتك و قبل مني
الكثير من طاعتك تا جان کنن بر او آسان گردد و باید که او را در وقت
و برادران مؤمن در انصاف است و از آنها نگذارند و نزد او قرآن و دعا بخوانند
و سوره نیس و صفات بخوانند و اعتقاد بوجدانیت و صفات کمالیه
الهی و رسالت حضرت رسول و امامت ائمه علیهم السلام بیقین و اعتقاد
بمعاد و بهشت و دوزخ و سوال قبر و سایر اعتقادات حق را مکرر تلقین
نماید که بگوید و بیاد آوردند و اگر نتواند خواند نزد او بخوانند و دعای
عذری که در او بخوانند و اگر صبری ندانند مضامینش را بر او القا کنند
که در این وقت شیطان بر او دست نیابد که او را از دین برگرداند و باید که
کلمه طیبه لا اله الا الله بسیار بگوید و مکرر تلقین او کند زیرا که در حدیث
معتبر وارد است که هر که آخر سخن اولا اله الا الله باشد داخل بهشت شود
و در حدیث معتبر از امام محمد باقر علیه السلام مرویست که تلقین کنید بر دکان
خود لا اله الا الله بدرستی که گناهان را در هم میسازد و مؤمن را در است
در حال حیات و نزد مردن و نزد معنوت گردانیدن و هر که در هنگام مردن این
کلمه طیبه را بگوید داخل بهشت شود و احوط آنست که در این حال بای و انبیا
قبله بگردانند تا ملکه رحمت با او وارد شود و در این وقت حاضر و حجب
نزد او نیامد که ملکه از ایشان نفرت میکنند و اگر بغیر ایشان کسی
نباشد جایز است که برای ضرورت پرستاری او نمایند و چون نزد یک
شود که جانش بر آید بیرون روند و در احادیث معتبره وارد شده است
که اگر حجاب کنن بر او دشوار شود او را بپوشانند تا آنجا که همیشه نماز نکند
بخوابد و در این جای که بران نماز نمیکرد است زیرا که اگر آمدند شستن

نماز

شفا نیابد و الا جانش باسانی بر میآید و از حضرت امام رضا علیه السلام
منقولست که زنهارد و حال اختصار دست بر او مگذارید و اگر دست
و یا حرکت دهد مانعش مشوید چنانچه جاهلان میکنند و نزد او قرآن
بخوانند و یاد خدا بکنند و صلوات بر رسول و آل او بفرستند و در حدیث
دیگر منقولست که فرزند ی از حضرت صادق علیه السلام در احضار نمود
و حضرت امام محمد باقر علیه السلام در کتابخانه نشسته بود و هرگز نزد
او میرفت منع میکرد و میفرمود که دست بر او مگذارید که او در اینجا نشیند و نهایت
تا تو اینست مگر که دست بر او مگذارید چنانست که او را کشته است و در حدیث
صحیح از حضرت باقر علیه السلام منقولست که هرگاه کسی را در وقت جنازه
کندن بیاید کلمات فرج تلقین او کنید و کلمات فرج اینست لا اله الا الله
الحکیم الذکریم لا اله الا الله العلی العظیم سبحان الله رب السموات
السبع ورب الارضین السبع و ما فیهن و ما بینهن و رب العرش العظیم
و الحمد لله رب العالمین و در حدیث دیگر منقولست که چون از کلمات
تلقین کسی میگردند حضرت امیر المؤمنین علیه السلام میفرمود که برو که
دیگر بر تو نماند نیست و حضرت رسول صلی الله علیه و آله این کلمات را
تلقین شخصی کرد و چون او خواند حضرت فرمود که الحمد لله که خدا او را
از آتش جهنم نجات داد و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
هیچکس نیست مگر آنکه شیطان در وقت مردن جمعی از شما طعن و تکل
میکرد و اندر او که او را بکشند از دین بدین خود تا جانش مضارقت کند اگر
مؤمن کامل باشد نمیدانند بر او دست یافت پس در این حال تلقین ایشان
بکنید کلمات فرج او شهادت بوجدانیت خدا و اقرار بحضرت رسالت و

و مکرر هست کبی را که بچنان حاضر شود خندیدن و حرف باطل گفتن
فصل در غسل دادن است بدانکه احکام میت از غسل دادن و کفن
کردن و نماز کردن و دفن کردن و احکام پیش از کفایت یعنی بر هر چه
است و اگر یکی بکند از همه ساقط میشود و اگر همه ترک کند همه معاقب
میشوند و مشهور میان علمای است که ولایت این معنی تعاقب بوارث میت
دارد و نیز شخص است و دیگری وجه اینها نمیتواند شد و مردان و ورثه
اولادین از زمان و شوهر اولی است از دیگران و احوط است که پیش و در
خود غسل بدهد و غسل و نماز و سایر احکام میت واجبست بر ائمه
شیعه اثنا عشری و در سنی و سایر فرق مخالفان خلافت و ظاهر است
واجب نباشد مگر در حال تقیه و شهادتی که در جهاد با ائمه زمان
گشته شدن باشد و در معرکه مرده باشد و غسل نمی دهند و کفن
نمیکشند بلکه نمایی میکنند و اجامه های که پوشیده است دفن میکنند
و بعضی گفته اند که در جهاد حقی که گشته شود چنین است و حال از فقه
نیست و مشهور میان اصحاب است که هرگاه از میت عضوی یافت شود
که مردان استخوان باشد میبشوند و کفن میکنند و دفن میکنند و بعضی
سه کفن را در آنجا واجب دانسته اند و اگر نصفی باشد که دل در آن
باشد نماز هم میباید کرد و احوط است که اگر سینه را تنها بیابند بچین
کنند و همچنین اگر جمیع استخوانهای میت را بیابند و عضوی باشد
باشد مشهور است که دلته میبچیند و دفن میکنند و بعضی میبچیند
واجب ندانسته اند و بجه که از شکم ساقط شود هرگاه که چهار ماه
زیاده داشته باشد غسل میدهند و کفن و دفن میکنند و بر او نماز نیست

و بعضی گفته اند بیه حمله کفن میکنند و جنوط میکنند و هرگاه چنان
ماه نداشته باشد مشهور است که در آن نمیبچیند و دفن میکنند و در
روایت در آن نمیبچیند مذکور نیست و بعضی تمام شدن خلقت طفل را
اعتبار کرده اند در غسل و کفن نه چهار ماه و این احوطست و اگر عضوی
استخوان داری از بدن بر نهد نباشند احوط است که غسل و کفن و دفن
نمیکند اگر چه اظهر عدم وجوبست و اگر طفلی در شکم مادر مرده باشد و تا
زنده باشد اگر تواند در دست پیرون او بند و آچاره پاره میکنند و پیرون
میآورند و اگر مادر پیرون و طفل زنده باشد شکم مادر را میبشکانند و اگر
چپ و طفل را پیرون می آورند و بهتر است که شکم را بدوزند و تا
است که مرده را در غسل و نماز از آن لا چند موضع اول زن و شوهر
که بقول شهر و اقوی هر یک را بیکبار غسل میتوان داد و احوط است که در
جامه غسل دهد و نظر بعبور نکند و بهتر است که بدون ضرورت
غسل ندهد خصوصاً مرد و زن آدمی جایز است که اقامت خود را غسل دهد
هرگاه زن گیسو در عده کبی پیوده باشد و در غسل کثیرا قار خلافت مییم
جایز است که غسل دهد و اگر چنین دختر سه ساله یا برهنه و زن بچینه
پیر سه ساله یا برهنه و بعضی در پنج ساله نیز تجویز کرده اند چهارم هرگاه
مردی فوت شود و مردی نباشد که او را غسل دهد زن محرم او را غسل
میتواند داد از زیر جامه و همچنین است هرگاه زن فوت شدن باشد و ظاهر
در حال اختیار نیز محرم یکدیگر را غسل میتواند داد اما احوط است
که ناممکن باشد زن از آن مرده را غسل دهد و تا اگر میت غسل ندهد
است که پیش از غسل کفن را میباید و اول جیره را و بعد از آن بیره را

و بعد از آن پیراهن را بپوشد و نصف بالای پیراهن را بر اندوخته و لنگر او بکشد
و آن پیراهن را بجای خود بپوشد و پیش از آنکه غسل شود و اگر میسر باشد که میت را
در وقت غسل بر روی تختی یا تختی بجا بیاورد بهتر است و مستحب است که در وقت
غسل پای میت بسوی قبله باشد بطریق حال احتضار و بعضی واجب دانسته اند
و در سایر احوال باید که چنین باشد مگر در حال نماز و حال دفن و باید در حتما
بکشد و اگر خواهد پیراهن غسل دهد و اگر خواهد لنگر بپوشد و پیراهن را
بکشد و هر قدر در واجبات که در وقت غسل دادن عورتین را پیش از آنکه
افتد که واجب است که اول زاله نجاست از بدن زوت بکند و سنت است
که برای حرم میت پیراهن را از طرف پایرون کند و اگر تنگ باشد باذن
و در بیشکافد و سست است که در زیر سغی یا خیمه غسل دهد که برابر است
نماشد و سنت است که در وقت غسل دهنده یکی آب بریزد و دیگری
گرداند و میت را بپوشد و اگر دشوار باشد و خوف شکستن باشد
دست بردارد و واجب است که میت را سه غسل بدهد اول آب سرد
و بعد از آن آب کافور و بعد از آن آب خالص و سنت است که اول و ثانی
میت را تا نصف ذراع سه مرتبه بشوید و بنابر بعضی از روایات هر عورت
ست بار بشوید و احوط است که چون خواهد غور تر بشوید که بر دست
بر بندد که دستش بعورت نرسد و اگر بدست چپ بشوید بهتر است
و سنت است که اول عورت میت را بکف سدر و اشنان سه مرتبه بشوید
و آب بسیار بریزد تا خوب پاک شود و بر دست برآید و اگر چیزی بر روی
و به مواریت بپوشد که اگر فضلا باشد بیرون آید و اگر چیزی بیرون
آید باز محض زانو اگر تنگ حاصله باشد و خوف افتادن فرزند باشد دست

بر شکش نکشد و طاهر گفته که سنت است که بر رویش را پیش از غسل
بکشد و بر پشتش را پیش از سنت است که دستهای خود را تا مرقع بشوید
یعنی انگشتی که دست بر پشتش بکشد و پیش از وضو و بعد از وضو و پیش از وضو
زندگان را آب خالص و بعضی واجب دانسته اند و نیت کند که وضو
مندمم این بهتر است و اقرب الی الله پس بر روی دستهایش را بشوید و سر و پاهایش را
سج کند پس ابتدا کف بغسل و احوط است که آب بریزد و گرداند و اگر
دو کس باشند هر دو نیت کنند و بهتر است که نیت هر کس را در اول
بکند و از برای غسل کافور و فراح نیز نیت جدا بکند پس اول نیت کند
که این میت را غسل میدهم یا بپوشد و کافور و فراح از جهت آنکه واجب است
از برای رخصه خدا یا قرینه الی الله پس بر سر میت را آب سرد بشوید و لوط است
که اول بجانب راست سر را بریزد و بعد از آن جانب چپ و سنت است
که سر را و هر جانب را سه مرتبه بشوید پس میت را بر پهلوی چپ بخواباند و جانب
و راستش را بشوید و هر سه سبوی را که میت بریزد قطع نکند تا پیرساند و اگر
آنکه میت را میگرداند در هنگام آب ریختن دست بر پشت و شکم بمالد
بهواری که آب خوب برسد بهتر است و دست میت را از پهلوی جدا کند تا آب
بر میان برسد چنانکه که آب بر پشت و عورت و زان و سایر اعضا احوط
جاری شود پس میت را بگرداند و بر پهلوی راست بخواباند و پهلوی چپ را
همان طریق که مذکور شد سه مرتبه بشوید و در آب سرد سه مرتبه کفایت
و مشهور است که حدیثی دارند و بعضی گفته اند که باید هفت بار سدر را
و بعضی یکبار حل و نیم گفته اند که نزدیک بر دست و پنجه دم و نهاده بوده
باشد و گویا این زیادتها برای شستن فرج و سایر اعضا پیش از غسل

+

بود و باشد و انحوط است که در آب غسل بمقدار داخل نکند که وضو
 شود و این گویند و در بعضی روایات در شستن هر جانب شستن
 نصف سر نیز وارد شدن است و شاید نباشد اگر چه خلاف مشهور است
 پس متین تر پشت بخوابد و طرفها را میبشوید که اگر سه در آنها بر طرف
 شود و اندک کافور بر آویزه کند و داخل آب میکند و غسل دهند و دستها
 خود را نام فرو میبشوید و بهتر است که دست میترانتر تا نصف ذراع سه
 مرتبه بآب کافور بشوید و فرج را نیز سه مرتبه بشوید بهمان نحو که دست یا
 دستمالی بر دست بپیچد و دست بر شکم میت بکشد بهکوانی و بهتر است
 که وقتی که دست بر شکم میکشد مرتبه ای بلند کند که فضالت از آن طرف
 بیرون نرود پس احتیاطا آب نیز نهد و گردانند هر دو نیت کند که این
 مترا غسل میدهد بآب کافور از برای آنکه واجب است از برای رضای خدا
 پس سر را بشوید و سنت است که سه مرتبه بشوید و در هر مرتبه ابتدا با
 راست سر بکشد و گردانند بهکوانی و دست را بر جانب راست راسته
 مرتبه و جانب چپ راسته مرتبه بخوبی که در غسل سدر میگذارد
 بشوید پس مترا بر پشت بخوابد و باز دست خود را نام فرو بیند و طرفها
 خوب بشوید که اثری از سدر و کافور در آنها نماند و اگر سبوی دیگر از برای
 آب قراح مهیا کند بهتر است و انحوط است که آب غسل قراح را از حوضی
 که آب سدر و کافور در آن ریخته شده است بر نماند و از برای برادرند
 که اینها مطلقا در آن داخل نشدن باشد پیرجه ستی مترا تا نصف ذراع
 سه مرتبه بآب خالص بشوید استیجابا و فرج مترا نیز سه مرتبه بر آب خالص
 بشوید و اگر در آن وقت نیز از دیگر مترا وضو دهند شاید بهتر باشد

احتیاطا نیت کند که غسل میدهد این مترا آب قراح از جهت آنکه
 واجب است مترا را از آنکه پس سر راسته مرتبه و جانب راست راسته مرتبه
 و جانب چپ راسته مرتبه بشوید که یک مرتبه واجب است و در مرتبه شدت
 و بهتر است که گردانند بعد از آن وقت آب ریختن و سبق بکشد بر بدن
 میت و پیش ازین غسل و در آشتای این غسل دست بر شکم میت نمیکند
 و چون ازین هر سه فارغ شود اگر خوف خروج نجاستی بوده باشد قدس
 پنبه در دست داخل کند اگر خوف بیرون آمدن خون یا نجاستی بوده باشد
 پس سنت است که بدینتر ایضا غسل کند و بعد از آن از برای روی و جانها
 کهن بکند از دست است که هر مرتبه که مترا از جانب چپ بکشد از اندک داخل شود
 اللَّهُمَّ هَذَا بَدَنُ عَبْدِكَ الْمُؤْمِنِ وَقَدْ خَرَجَتْ رُوحُهُ مِنْهُ وَفُوتَ بِهِ الْجَنَّةُ
 عَفْوُكَ وَارْزُقْهُ بَكْوِدِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ هَذَا بَدَنُ امْتِكَ الْمُؤْمِنَةِ وَارْزُقْهَا
 بَكْوِدِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَارْزُقْهَا بَكْوِدِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عَفْوُكَ
 ناسخا او را بیاورد و سنت است که هر چه از عیوب میت بر او ظاهر شود
 بکسی نقل نکند تا حق تعالی آنها را بیاورد و چنانکه از مادر سوله شد
 و سنت است که دهند از جانب راست بایستند و کوفه را از زیر بر قبله
 بکنند و تحت سر از برای باشد که آب غسل بدان کوفه رود و مکر و هست
 که آب غسل را بجای آنکه در آن بول و غایط کشند بریزند و اگر جای آن باشد
 که کفافات خانه را در آن بریزند قصور ندارد و مکر و هست مترا آب گرم
 غسل دادن مکر و در حال ضرورت و مکر و هست که مترا در میان پاهای
 خود بکشد و ایضا مکر و هست که ناخن مترا بگیرد یا موی او را بگیرد یا شانه
 کند و اگر بگیرد ناخن و موی را یا موی در آشتای غسل جدا شود باید که

در میان کفن که از دو پایست و غن کی حق متقواست که دندانی از حضرت
 با و علیه السلام کند شد حضرت علیه السلام را و فرمود که با من در کفن
 در قبر و اگر سدر و کافور بهم نرسد یک مرنه بابت قراح غسل دهند و اگر
 نداشت که سه مرنه غسل دهند و اگر آب بهم نرسد یا بیشتر غسل نتوان داد که
 خوف آفت باشد که بدن میت از هم بپاشد و بترسد و از او ظاهر یک نیم کا
 و سه نیمه احوطست و بهتر است که نیم را چنین بدهد که نیت کند که
 نیم میدهم از میت را بدل از غسلهای سدر و کافور و قراح از جهت رضای خدا
 و نیم دیگر را قصد کند که نیم میدهم از میت را بدل از غسل کافور احتیاطا
 فریه الى الله و همچنین قراح او چون نیت کند دست خود را بر خاک زند
 و بر پیشانی میت کشد و دیگر بر پشت دست راست میت کشد و بعد از آن
 بر پشت دست چپ و اگر بدو ضربت نیم دهد یکی برای دوویکی برای دستها
 خوب است و اگر نیت محرم باشد او را غسل کافور دهند و حوط نکند
فصل در کفن کرد میت است و واجب است که میت را سه کفن کنند و اگر علما
 گفته اند که اول آنها التماس است که از ناوان بعضی از سافرا بپوشد و بعضی
 گفته اند که سنت است که سینه را بپوشد و باها برسد و دوم نیز اهراس
 و سیم سر تا سری جمیع بدن را بپوشد و بعضی از علما گفته اند که نیز اهراس
 و دو سر تا سر و جایز است که بجای نیز اهراس یک سر تا سری دیگر بکن که مجموع
 سه سر تا سری باشد و این قول ظاهر است و احادیث معتبر بر این دلالت دارد
 و احوط اینست که با اینها التماس نیز بکشد و با ضرورت یک سر تا سری کافی
 و باید که کفن سری محض نبوده باشد و احوط است که کفن زن را بر محض
 نباشد و احوط است که کفن از پوست نبوده باشد و مستحب است که سر تا سر

و اگر میت را
 در کفن
 در کفن
 در کفن

و اگر میت را
 در کفن
 در کفن
 در کفن

بالا از چهار دو سر تا سری جبهه نباشد و التماس که ان من کمی آورند و الحال
 معلوم نیست و در و نیت که اگر بجای او قطعی سفید بکنند بد نباشد
 و علما گفته اند که سنت است که اول جانب چپ لفافه را بر جانب
 راست میت اندازد و بعد از آن جانب راست لفافه را بر جانب چپ میت
 و بهتر است که چنین کند اگر چه مستندش نظر نیست و سنت است
 که خرقة طویلی که عرضش یک شبر و نیم و طولش اقل سه ذراع و نیم باشد بر تن
 دست نهاده کند برای آن پیچ باند که سر از او بشکافند و بر کمر میت بپندارند
 بنیاد بر دو فروج میت بگذارند و اگر زن باشد پنبه بیشتر بگذارند و اگر
 بر تنه قدیمی کافور بپاشند شاید بد نباشد و سر دیگر خرقة از سبزه
 پاهای او بپندارند و از پیرایه کمرش بسته اند پیرهن او بپندارند و حکم بکشند
 که فرج او بپندارند که گذاشته فرا گیرد و پاهای او بپندارند و با یکدیگر بپندارند
 خرقة سخت بپندارند و بر پیرایه تار اوها و بر خا که تنه او شود سر را بر خا
 بپچیند اند فرو برد و سنت است که غمازه از برای مرد زیاد کنند که بر دو سر
 بگردانند و موافق مشهور بر این چنان بگردانند و سرهای غمازه را از هر طرف
 بدو آورند و بر سینه میت اندازند چپ را بر جانب راست و راست را بر چپ
 چپ و بدل از غمازه مرد از برای زن مقنعه زیاد کنند و با چاه بر سینه زن
 بندند که پیشانیهای او را بگیرد و بر پیشانی او زنند و مکرر هست که کفن
 از کفن نباشد یا پیراهنی که تازه کتافته است و داشته باشد اما اگر میت را
 در پیراهن خودش کفن کنند در کار نیست بریدن استین و یا استین باکی
 نیست اما آنکه او بندد یا اثر او بر بدن است که سنت است که بیشتر کفن کنند و پیراهن
 که در آن غمازه میکروه است و اگر در پیراهن بعضی از علما و صلحا نیز کفن کنند

شاید بد نباشد و سنت است که در جامه که در آن احرام گشته است هیچ
یاغز و کفن نکند و سنت است که کفن خوش قماش و صاحب قبت باشد
چنانچه در حدیث وارد شده است که بگویند کفنهای مردگان خود را
که بپوشانند و یا آن کفنهای در قیامت مبعوث میشوند و سنت است
که در قبت کفن مضایقه و بصیری نکند و کفن از مال بسیار حلالی
شده باشد و سنت است موافق مشهور که بر کفن شهادتین و اقرار باشد
علیه السلام بنویسند و دعای خوش و غیر آن در بعضی روایات وارد شده
و سنت است که بزرگترین حضرت امام حسین علیه السلام بنویسند و عملاً
گفته اند که سنت است که کفن از پشمی که از آن پروان و ده اند بدوزند
و باب دهان نکنند و سنت است که در وقت کفن غسل دهند و بگویند
که میت را کفن کنند دستهایش را تا فرقی بشوید و بعد از آن شروع
کنند در کفن کردن و واجب است حنوط کردن میت اما آنکه بر هفت موضع
سجده او یعنی پیشانی و کف دستها و زانوهای او و انگشت میهن پاها را
بمالند اگر چه اندکی باشد و بهتر است که سر پنبه یا نیز بمالند و بر سینه
بریزند و اگر کوفت پایین کردن و سینه های دست و رفته ها و زیر بغلها و تنج
زان و بیند انگشتان و سایر بندها را بمالند و حنوط است و بهتر است که کوفت
حنوط کافور یا جام جوزانه باشد و مقدارش بقدر یک اشرف باشد که چنانچه
ذاتک و نیم مثقال است و بهتر از این است که سه مثقال باشد و بهتر از این است
که سیزده درهم و ثلثی بوده باشد موافق حنوط حضرت رسول صلی الله علیه
و آله که تقریباً هفت مثقال صیرفی بوده باشد و بهتر است که کافور غسل
ازین مقدار باشد و سنت است و کذاست که در جوین تازه بامیت بگذارد

و در اختیار بسیار وارد شده است که تا این چوبها از است میت را عذاب
نمیکند و بهتر است که چوب درخت خرما بوده باشد و اگر یافت
نشود چوب مد کنند و اگر یافت نشود چوب درخت بید و اگر یافت
نشود چوب درخت نار و اگر هم نرسد چوب هر خوبست و باید تراشیده و تا
از درخت برین باشند و چوب خشک هر چند از درخت حرما یا کان
شریفه باشد باید نمکند و باید هر یک بقدر یک شرب بوده باشد که یا
یک دراع دست و بعضی گفته اند که بقدر استخوان ذراع که از یک شرب بیشتر
است و ظاهر او را خوبست و بعضی گفته اند که پنبه بر آنها بر بچینند تا
پیشتر بماند و بیکر از جانب راست بگذارد و سرشرا بچیند که در گذارد
و ملحق ببدن سازند و دیگری را از جانب چپ و میان پیراهن و تلبس
بگذارد و سرشرا بچیند که در گذارد و بعضی گفته اند که سنت است
که بر جوین تین شهادتین بنویسند بزرگترین شریف و اگر تفتیه باشد
و جوین توان در کفن گذاشت در میان قریب بگذارد و اگر بعد از بر کردن
قبر خاطرشان آید در قبر فرو برند و بدانکه کفن واجب است از اصل مال
اوست مقدم بر دین و وصیت و میراث و اگر چیزی نداشته باشد بچیند
او را تطهیر کنند و بانها کفن کنند و اگر آن هم نباشد برهنه دفن کنند
و بعضی گفته اند که از زکوة واجب کفن میت میتوان کرد و خالی از قوت
عنیت و سنت است و کذاست که مسلمانان او را کفن کنند چنانچه در حدیث
معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که هر کفن مؤمن را
چنانست که حاضر جامه او شده باشد تا روز قیامت و هر که بگذرد
از برای مؤمنی قبری چنانست که او را در خانه موافق بنیکوی بخاواد باشد

تا روز قیامت و کفن زن بر شوهر واجب است هر چند مالدار باشد و همچنین
 کفن بنده بر صاحبش واجب است و اگر میت نجاستی بر روی بدن او باشد
 بشویند و اگر کفن الوده باشد نادره قهر نکند آشته اند از امیثویند و اگر
 بقریده باشد مشهور است که آن موضع را مقراض میکنند و کفن را از
 یکدیگر میکنند تا بدن میت پوشیده شود و بعضی گفته اند که اگر
 ممکن بوده باشد شستن و دادن دهن و قیر یا که طشت و لغتای بریند و بشویند
 بهتر است خصوصاً هرگاه بدن میت نجس شده باشد و قطعه از آن باشد
 کفن از این بان عنوان میشود و اگر طست و جعی گفته اند مگر دست کفن را
 با این بریند و گفته اند از شاخ چن شندیم ایم و در حال کفن نیز منتهی است
 که یا هایش بجانب قبله باشد و کسی که در غیر جهاد امام کشت شده باشد
 بر اجتهای بدنش از ازاله میکنند و غسل میدهند و اگر سر جدا باشد و
 غسل اول سر را میشوند و اگر بدن را بعضی گفته اند که اگر خون بند نشود
 بکله دست برینند تا بدن شود و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که
 در حکم چنین کفن اول خون را میشوند و آب بر آن میریزند و در غسل و دست
 برینند و آب اندی بر اجتهایش بپاشد و کافور می گذارند و حکم همینست و همچنین
 اگر گردن بریند باشد و جدا نشده باشد کافور می پاشند بر موضع جراحت
 و پنبه بر آن می گذارند و بخور می دهند که خون برین نیاید و اگر از بدن
 جدا شده باشد در غسل اول سر را میشوند و بعد از آن بدن را و پنبه بر آن
 می گذارند و بعد از آن سر را بر روی گردن می گذارند و در میان کفن همچنین
 و در هنگام دفن سر را بپای بدن می گذارند و در محراب و درش بجانب
 قبله می گذارند **فصل پنجم** در نماز میت است و این نماز واجب است بر همه

مسلمان که علم بقیوت شخصی بهم رسانند و اگر یکی از ایشان جاهل بود از دیگران
 ساقط میشود و واجب است نماز بر هر شیعه اثنا عشری که بالغ باشد عاقل
 و اشهر و اقوی است که بر طفلی که شش سالش تمام شده باشد نماز واجب است
 و ظاهر این قصه در کتابها و تواتر کرد و کمتر از شش ساله را اگر ندانند متولد شده باشد
 بعضی سنت داشته اند و بعضی بدعت و احوط نماز نکردنست و جایز نیست
 نماز کردن بر کفار و خوارج و ناصیان که عداوت اهل بیت علیهم السلام داشته باشند
 که گفته علیهم السلام اما گویند که خدا در ایشان حلول کرده است و بر مرده و انهارا
 که خدا را جسم میدادند و بر غیر ایشان از مخالفان خلافت و ظاهر اینها اینست
 آنکه نماز بکند یا نکند و چهار تکبیر گویند و در تکبیر چهارم تضرع و لعنت کند
 بر او و در موضع تفسیه ترک نماید کرده و سزاوارترین مردم بنماز میت و ارشاد است
 بنابر مشهور و بعضی گفته اند که بر خست ایشان نماز جماعت نمیتوان کرد و ماضی کرد
 توان کرد و احوط است که تا توان از ایشان رخصت گرفت بر رخصت نکنند و
 از همه خویشا اولی است نسبت بر زن و مردان و بچها و زنان و وراثت اگر خود
 قابلیت پیش نمازی نداشته باشد و بهتر اند مقدم دارد و جایز است که
 زن پیش نمازی زنان بکند و یا مؤمنان در یک صف بایستد و مرد باید که پیش
 بایستد اگر چه مأموم بیکفر باشد و اگر زنان با مردان جمع شوند زن را در عقب
 مردان بایستند و اگر خایض باشد رخت است که در صف جدا بایستند
 و واجب است که نماز گذارنده و قبله بایستد و سر جنازه بجانب راست او
 باشد اگر امام باشد و قدم دوم در گذارنست و احوط در منفرد است که از پای
 جنازه بیرون نباشد و واجب است که پیش از رخت بخوابد و در این نماز طهارت
 از حدث شرط نیست و جنب و حیاض و یبوست و این نماز میت است و اگر چه

مکرر است و
 استند دارد
 باشد

انست که سایر بر روی نماز می آید این نماز غایت کند از پوشانیدن عورت
 و نجس بودن جامه و بدن و حریر بودن جامه و غیر آنها اگر چه ظاهر است که
 هیچ یک در کار نیست مگر چیزی چند که حرام باشد و از آنها منافی آنها
 نماز باشد مانند طلا و حریر برای مردان و جامه غصبی و سنت است که با وضو
 باشد و اگر آب بهم برسد یا مانعی داشته باشد یا وقت تنگ باشد یا شب
 که نیت کند و ظاهر بعضی است که بدون عدد نیت میستجاب است و بسیار است که از اجزا
 بسیار در نماز باشد مگر آنکه در نماز جماعت باشد و صفه هادریان باشد
 و نماز میت نیت و انکشاف او را غسل و کفن نکند اگر ممکن باشد و اگر کفن پیدا
 باشد او را جبر کند و عورت را پوشانند و نماز کنند و سنت است که پیش
 نماز بر میان مرد بایستد و سینه بنابر مشهور و سنت است که کفش نکند
 و اگر موزه در یاد داشته باشد در کار نیست کنند و اگر بار بار باشد نماز
 و واجب است که نیت کند و بهتر اینست که چنین نیت کند نماز بر نیت
 حاضر بکنم از برای آنکه واجب است قریب الی الله و بیع تکبیر بگوید و سنت است
 که در هر تکبیر دستها را بر داند تا غایت گوشها و بعضی دیگر اول نیت
 نمیدانند و در وجوب دعا در میان تکبیرها اختلاف است و احوط وجوب ظاهر
 هر دعا مجری باشد و مشهور است که بعد از تکبیر اول بگوید اللهم لا
 اله الا الله و بعد از نیت اللهم صل علی محمد و آل محمد و بعد از سیم اللهم
 اغفر للمؤمنین و المؤمنات و بعد از چهارم اللهم اغفر لهذا المیت و تکبیر
 پنجم را بگوید و فارغ شود مجزئ است و موافق مشهور و غیر است که چنین کند و بعد از
 ان لا اله الا الله و حسن لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله و سوره
 یا حی یا قیوم و یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین بگوید الله اکبر اللهم صل علی محمد

و بعد از آنکه بگوید یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین بگوید الله اکبر اللهم صل علی محمد

و آل محمد و بارک علی محمد و آل محمد و ارحم محمد و آل محمد کافضل ما صلیت
 و بارکت و رحممت علی الزهیر و آل الزهیرم انک محمد محمد و صل علی جمیع الانبیاء
 و المرسلین و بگوید الله اکبر اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات و السیئین
 المسلمین الاحیاء و الاموات تابعین و پیشوا و یدعهم بالجرایم انک محمد محمد و
 انک علی کل شیء قیوم و بگوید الله اکبر اللهم ان هذا عبدک و ابن
 عبدک و ابن ابنتک و ابن ابنتک و ابن ابنتک و ابن ابنتک و ابن ابنتک و ابن ابنتک
 و انت اعلم بما فی قلبه و انت خیر من اولی الامر الینا لانک تعلم انه الاخیر
 و انت اعلم بما فی قلبه و انت خیر من اولی الامر الینا لانک تعلم انه الاخیر
 عنه و اغفر له اللهم اجعله عندک فی اعظم علیین و اخلف علی اهله و عیاله
 العزیزین و انت خیر منک یا ارحم الراحمین و اگر بعد از چهارم بگوید یا محمد
 خیر است اشهد ان لا اله الا الله و حسن لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله
 اللهم صل علی محمد و آل محمد و اغفر للمؤمنین و المؤمنات اللهم ان هذا المجهور
 فلان عبدک و ابن عبدک و قد قبضت روحه الیک و قد احتاج الی رحمتک
 و انت خیر من عیالک اللهم ان لا تعلم من ظاهره الاخیر و انت اعلم بقرینه الکلام
 ان کان عیالاً فردی یا خیر و ان کان مسیئراً فحاوره و عیالاً و اگر در نماز
 بگوید اللهم ان هذین السجاء قد علنا انک و ابنت عبدک و قد قبضت
 روحهما الیک و قد احتاجا الی رحمتک و انت خیر من عیالهما اللهم ان لا
 تعلم من ظاهره الاخیر و انت اعلم بقرینه الکلام ان کان عیالاً فردی یا خیر
 و ان کان مسیئراً فحاوره و عیالاً و اگر بعد از چهارم بگوید یا محمد
 خیر است اشهد ان لا اله الا الله و حسن لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله
 اللهم صل علی محمد و آل محمد و اغفر للمؤمنین و المؤمنات و السیئین المسلمین
 الاحیاء و الاموات تابعین و پیشوا و یدعهم بالجرایم انک محمد محمد و

و بعد از آنکه بگوید یا ایاک نعبد و یا ایاک نستعین بگوید الله اکبر اللهم صل علی محمد و آل محمد و ارحم محمد و آل محمد کافضل ما صلیت و بارکت و رحممت علی الزهیر و آل الزهیرم انک محمد محمد و صل علی جمیع الانبیاء و المرسلین و بگوید الله اکبر اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات و السیئین المسلمین الاحیاء و الاموات تابعین و پیشوا و یدعهم بالجرایم انک محمد محمد و انک علی کل شیء قیوم و بگوید الله اکبر اللهم ان هذا عبدک و ابن عبدک و ابن ابنتک و ابن ابنتک و ابن ابنتک و ابن ابنتک و ابن ابنتک و انت اعلم بما فی قلبه و انت خیر من اولی الامر الینا لانک تعلم انه الاخیر و انت اعلم بما فی قلبه و انت خیر من اولی الامر الینا لانک تعلم انه الاخیر عنه و اغفر له اللهم اجعله عندک فی اعظم علیین و اخلف علی اهله و عیاله العزیزین و انت خیر منک یا ارحم الراحمین و اگر بعد از چهارم بگوید یا محمد خیر است اشهد ان لا اله الا الله و حسن لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله اللهم صل علی محمد و آل محمد و اغفر للمؤمنین و المؤمنات اللهم ان هذا المجهور فلان عبدک و ابن عبدک و قد قبضت روحه الیک و قد احتاج الی رحمتک و انت خیر من عیالک اللهم ان لا تعلم من ظاهره الاخیر و انت اعلم بقرینه الکلام ان کان عیالاً فردی یا خیر و ان کان مسیئراً فحاوره و عیالاً و اگر در نماز بگوید اللهم ان هذین السجاء قد علنا انک و ابنت عبدک و قد قبضت روحهما الیک و قد احتاجا الی رحمتک و انت خیر من عیالهما اللهم ان لا تعلم من ظاهره الاخیر و انت اعلم بقرینه الکلام ان کان عیالاً فردی یا خیر و ان کان مسیئراً فحاوره و عیالاً و اگر بعد از چهارم بگوید یا محمد خیر است اشهد ان لا اله الا الله و حسن لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله اللهم صل علی محمد و آل محمد و اغفر للمؤمنین و المؤمنات و السیئین المسلمین الاحیاء و الاموات تابعین و پیشوا و یدعهم بالجرایم انک محمد محمد و

و در طریقه داشته باشد که خشت بر روی آن توان گذاشت که خاک بر دست نیفتد
نقشه و لوطی است که در میان سر راه و تابیوت و صندوق نگذارند شخصی که
دور یا میزد اگر ممکن باشد بخشتی برسانند و اگر در میان خشتی نگذارند و شتر را
به پندند و در روی اندازند اگر ممکن باشد و الا او را سنگین کنند و روزی که
بایستند آن را و چون جان نزدیک قبر رسد سست است که او را از پای قبر بگذارند
اگر نباشد بر قبر که قبر بگذارند و شهور است که زمانیکه بگذارند و ستر نباشد
او را نقل نکند و ربه چهارم او را بقبور میبرد و آنچه در روایات معتبره وارد شده
است که چون بستر از نزدیک قبر صافی و از آنجا که بفرود آمد و سست کن
و باین قرار قبر بدود اع یاسه ذراع بگذارد و ساعی صبر کن تا تمه خود را بیکر
برای سوزان قبر بر که قبر را و لهای عظیم هست و دعا کن که خدا او را پناه دهد
قبر و سست است که ستر پیش کنند و از پیش پای قبر برایش بفرستند و حق را عطا
گفته اند که زرا از پیش قبله نمیکند و بعضی قبر میبندند و ستر است و نمیکند چنانچه
در بعضی روایات وارد شده است و سست است که شخصی که بفرود آمد و ستر بگذارد
بند های قبا بکشاید و با لایوش و دعا را بگذارد و ستر و پایش برهنه باشد و جابر است
باین کس بر روی آن خا خا طاق باشد و خواه حفت و اگر عطا گفته اند که مکروه است
اگر میباید که باشد خوش او را بقبور و آنچه از احادیث ظاهر میشود است که بداند مکروه
که در قبر رفتند داخل شود و فرزند و سایر اقارب بایک نیست و اگر میت زن بوده باشد
اگر است که عمر او را بقبور برد و اگر عمر نموده باشد زن صاحبه ببرد و اگر زن نبوده
باشد مرد صاحب ببرد و در دفن و برون آمدن سنت است که از پیش پای قبر باشد
که چون بستر از پیش بگذارد بگوید اللهم عبدك ابن عبدك وابن امك ابن امك
و انت خير مني و ابري چون بستر بر آید که بفرود آمد بگوید اللهم عبدك ابن عبدك و انت خير مني و ابري

صلى الله عليه وآله اللهم الى رحمتك لا الاله الا انت اللهم افصح له في قبره
تحت مويته يا بقول القاب وقنا و اياه عذاب القبر و چون در قبر بگذارد و سست است
بند های قبا بکشاید و ستر را باز کند و طرف راست روی او را زمین بوسند
و اگر بر سر او از خاک بلند کند بگفت و خشتی بر پشتش بگذارد که بر پشت نیفتد
و سست است که قبر را از تربت حضرت امام حسن صلوات الله علیه در برابر روی او بگذارد
و اگر تربت آن حضرت در گفن نباشد بگذارد و ستر است و بگوید اعوذ بالله من الشيطان
الرجيم بسم الله و فاعه و قل اعوذ بربنا الفلق و قل اعوذ بربنا الناس و قل هو الله احد
و انا الكرمي بخواند و اگر حاضران هم بخوانند بهتر است پس بگوید اللهم و بالله و في
سبيل الله و على الملة و لا اله الا الله صلى الله عليه وآله اللهم صل على محمد و آل محمد
اللهم افصح له في قبره و الحق به بيبه صلى الله عليه وآله اللهم ارحمنا
فرد في احسانه و ارحمنا في احسانه و ارحمنا في احسانه و ارحمنا في احسانه
بنا و لا ارض عجبته و صاعد عله و لقه منك و رجا اناس بگوید اللهم صل
و بر عبدك و بر امك و بر ابيك و انت خير مني و ابري اللهم افصح له في قبره و لقه منك
و الحق به بيبه و قد شر منكر و كبر و ايصا بگوید اللهم و على سبيل الله و على سبيل
رسول الله صلى الله عليه وآله اللهم عبدك ابن عبدك و انت خير مني و ابري
منقول اللهم افصح له في قبره و الحق به بيبه اللهم انا الاعلم منه الا خير و انت اعلم
به و بر ايت عجبته بگوید اللهم ارحمنا في احسانه و ارحمنا في احسانه و ارحمنا في احسانه
به اللهم ارحمنا في احسانه و ارحمنا في احسانه و ارحمنا في احسانه و ارحمنا في احسانه
و بيب محمد صلى الله عليه وآله و صالح شيعته و اقدنا و اياه الى جبر الطيبين
اللهم عفو عن عقوق و بر و ايت عجبته بگوید اللهم ارحمنا في احسانه و ارحمنا في احسانه
و بجای فلان نام او را بگوید و ابري منك و قد شر منك و ابري منك و قد شر منك

گفت خاک بر قبر بریزند و اگر شکم دست کفها را بکشد و بریزند نیز خوب است و بیشتر
است که سه مرتبه بریزند و در وقت ریختن بگویند اللهم ايمانك وصديقنا
يكون اياك هذا ما وعدنا الله ورسوله وصدق الله ورسوله وما زادنا الا ايمانا
وقسما ورحمة است که هر که چنین کند و این دعا بخواند حجتش بعد از مرگ
از خاک حسه برای او بپسندد و مگر و هست که خویشان میت خاک بر قبر بریزند که
مورث قضا و بقا است و دیگری از رحمت الهی است است که از غیر خاک قبر بریزند
که مالک است بر میت و شش است که قبر را بعد از چهار انگشت بلند کند و بعضی بگوید
انگشت کشاده و بعضی هم آورده گفته اند ظاهر و خوب باشد و در نیست
شهر نیز مجوز باشد و مستحب است که قبر را چهار گوشه کند و زمین را پس کند و خوش
نکند بخوری که سبب آن می کشد و بعد از آن آب بر قبر بریزند و در خبر است که نانبری
در قبر هست نیز اعدا می کنند و شش است که آب بریزند و بقبله بپسند و ابتدا
از پیش سر کنند و بر یک جانب قبر بریزند و بپسند و اگر و اند جانب دیگر بریزند و بپسند
و بعد از آن بر میان قبر بریزند و شش است که آب را قطع نکند و متصل بزمین تمام
شود و مستحب است که بعد از آب ریختن دست بر قبر بگذارد و در حال آنکه انگشتان
ایشان کشاده باشد و قوت کنند تا اثر انگشتان در کل پا اند و بقبله باشند
و از بعضی روایات مفهوم میشود که نزدیک سر او بنشینند و این دعا بخوانند اللهم
جافنا القبر عن جحيمه واصعد اليك روحه و ليقربك رضوانا واسكن قبره
و يرضك ما تغنيه سما عن رحمة من والته و هفت مرتبه انا انزلنا و ناوله
و اگر میت زن باشد و جمیع دعاها که گذشت خمیر بونف بیاورند چنانچه در بعضی
نوشته شده است و شش است که و می میت یعنی آفر خویشان او بعد از آنکه
مردم بر گردند و در میت بنشینند و با او از بلندن تلقین که گذشت بار دیگر

نکند و اگر دیگران نایکند نیز خوب است و در آخر او را دفن شد است که چنانچه در بعضی
بگفته و مگر بنکیر میگوید بیاوریم که تلقین ختمش کردند احتیاج برستند
نیت پس بر میگویند و سوال میکنند و مگر و هست عادت بر سر قبر کردن
در سر قبر بسیار ماندن و گنج مالیدن بر قبر و مگر قبور انبیا و ائمه صلوات الله
علیهم و بعضی گفته اند که قبور علما و صلحا نیز این حکم دارند و مگر و هست تان
کردن قبر بعد از مرگ شدن و در خبر است که حق تعالی دست میزند از دلها می کشد
و قبرهای نادر شدن را و مگر و هست در حال اختیار و میتراد یک قبر گذاشت
و چیز از بلد یکی در خارج مرده است بشهرهای دیگر برون مگر باشد شرفا بیشتر
علیهم السلام و بعضی استنشا کرده اند نقل بقبره صلحا و علما و شهدا را نیز مگر و هست
بر دو طرف نشستن و در رفتن مگر بر وسطه زیارت قبول مگر و چند موردی که
در قبور صاحب حق اخوان باشد دیگران که در بین غصبی دفن کرده باشند و
آنکه اوزانی غسل و کفن در خاک کرده باشند و از هم نباشند باشد و مشهور است
که جایز نیست نقل مردگان بعد از دفن و بعضی استنشا کرده اند نقل باشد مشرفه
حضرات ائمه معصومین علیهم السلام را مشهور است که جایز نیست که بیان چاک کردن
و جامه در بدن برای غیر برادری و پدید بیاشان جایز است بلکه از بعضی اخبار ظاهر
میشود که مستحب باشد خصوصاً بر پدر و بعضی تجویز کرده اند زن را از مطلقا
و لوط ترک است و جایز نیست خراشیدن روی کردن و بریدن مو و انحط است که
طباخچه بر روی او و غیر آن ترتیب و بعضی از علما مؤلفی روایتی قایل شده اند که دفن
که موی سر خود را در صینی بریزد و اجابت کفاره میدهد چنانچه در خانه مذکور
خواهد شد ان شاء الله تعالی و بعضی گفته اند کلاه دارند و کفاره بر او نیست و خود نیست
که سست باشد و لوط را خون کفاره است و بعضی تراشیدن مو را نیز الحاق کرده اند

و بعضی گفته اند که
در بعضی گفته اند که
در بعضی گفته اند که
در بعضی گفته اند که

علیه و الله را بسیار دارد که معتبرین مصیبت هاست و در اخبار بسیار آورده شده است
 که هر که در وقت مصیبت دست بر زبان خود نهان دارد و طمطم شود و نیاید که بشنود
 و فریاد کند و آوازه دهد و از شکایت بگوید و در حدیث معتبر منقولست که هر که بگوید
 انا لله و انا اليه راجع هر است برای آواز آنکه هفتاد و نه بار او بخواند که هر سوار شود
 و در راه خدا جهاد کند و منقولست که هر که را خدا دوست دارد و دوستی دارد بهتر بر زبان
 آورد امین بگوید و منقولست که ثواب مؤمن از مؤمن فرزندش بهشت است خواه بگوید یا نه
 نکند و بهشت معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام در وقت مصیبت این دعا
 میخواند **الحمد لله الذي جعل مصيبتى في ديني والحمد لله الذي لو شاء جعل**
مصيبتى اعظم مما كانت والحمد لله الذي لا اله الا هو و لا اله الا هو و باید که هر که
 فراموش نکند و نیز که دست ایشان را دعا بخواند که هر که در آن شب و در آن وقت
 خوششان و بزرگان مؤمن است و آن دعا را **الحمد لله الذي جعل مصيبتى في ديني**
 در آن شب و بعد از آن های خوشتر و در شام و شب و بیدار ماندن و آیه اگر
 دیگران باید دعا کرد و دعا را **الحمد لله الذي جعل مصيبتى في ديني** که بسیار است
 که در حال حیات پدید و ماندن دعا ایشان باشد و بعد از فوت ایشان نیز که در حدیث
 اعمال خیر که از برای ایشان عمل آورد و بسیار فرزند که در حال حیات پدید و ماندن بگوید
 که باشد و بعد از فوت ایشان دعا که در حدیث بسیار است که **الحمد لله الذي جعل مصيبتى في ديني**
 و سخن خیرات برای پدید و ماندن و سایر چیز ایشان است که فرض ایشان را از آنکه در دنیا
 از حقوق خدا و خلقی که دارند هیچ و سایر عبادت که از ایشان عمل نیامد و فوت شده
 باشد بگوید یا استیجاب را بگوید و دعا را آورد و در حدیث معتبر منقولست که حضرت
 صادق علیه السلام هر شب برای فرزند خود و در هر روز برای پدید و ماندن خود دعا
 نماز میکرد و در حدیث اول آنرا **الحمد لله الذي جعل مصيبتى في ديني** و در حدیث دوم **الحمد لله الذي جعل مصيبتى في ديني**

علی الخیر
 علی الخیر

و بهشت صحیح منقولست از حضرت صادق علیه السلام که بسیار است که میفرماید که
 بگوید **الحمد لله الذي جعل مصيبتى في ديني** و در حدیث معتبر منقولست که هر که بگوید
 انا لله و انا اليه راجع هر است برای آواز آنکه هفتاد و نه بار او بخواند که هر سوار شود
 و در راه خدا جهاد کند و منقولست که هر که را خدا دوست دارد و دوستی دارد بهتر بر زبان
 آورد امین بگوید و منقولست که ثواب مؤمن از مؤمن فرزندش بهشت است خواه بگوید یا نه
 نکند و بهشت معتبر منقولست که حضرت صادق علیه السلام در وقت مصیبت این دعا
 میخواند **الحمد لله الذي جعل مصيبتى في ديني والحمد لله الذي لو شاء جعل**
مصيبتى اعظم مما كانت والحمد لله الذي لا اله الا هو و لا اله الا هو و باید که هر که
 فراموش نکند و نیز که دست ایشان را دعا بخواند که هر که در آن شب و در آن وقت
 خوششان و بزرگان مؤمن است و آن دعا را **الحمد لله الذي جعل مصيبتى في ديني**
 در آن شب و بعد از آن های خوشتر و در شام و شب و بیدار ماندن و آیه اگر
 دیگران باید دعا کرد و دعا را **الحمد لله الذي جعل مصيبتى في ديني** که بسیار است
 که در حال حیات پدید و ماندن دعا ایشان باشد و بعد از فوت ایشان نیز که در حدیث
 اعمال خیر که از برای ایشان عمل آورد و بسیار فرزند که در حال حیات پدید و ماندن بگوید
 که باشد و بعد از فوت ایشان دعا که در حدیث بسیار است که **الحمد لله الذي جعل مصيبتى في ديني**
 و سخن خیرات برای پدید و ماندن و سایر چیز ایشان است که فرض ایشان را از آنکه در دنیا
 از حقوق خدا و خلقی که دارند هیچ و سایر عبادت که از ایشان عمل نیامد و فوت شده
 باشد بگوید یا استیجاب را بگوید و دعا را آورد و در حدیث معتبر منقولست که حضرت
 صادق علیه السلام هر شب برای فرزند خود و در هر روز برای پدید و ماندن خود دعا
 نماز میکرد و در حدیث اول آنرا **الحمد لله الذي جعل مصيبتى في ديني** و در حدیث دوم **الحمد لله الذي جعل مصيبتى في ديني**

عرفی باشد در سال و او شرف چهار روزگی و نمی بیند و اگر با او باشد که یکی
از دیگران را در عرفی نباشد یا شرفی نباشد و در زکوة تجارت جمعی محبوب
قابل شود اندر و مشهور است که مستحبات و آن مالی است که مالک شود از
پسوان معاوضه در وقت مالک شدن قصد آن کتاب و تجارت بان داشته
باشد و نیاید که قیمت آن یکی از مضایح و نقره برسد و تمام سال برضا
باقی باشد و تمام سال از سایر که نشود که یا بیا یا بیشتر بخزند و اگر چند سال
بگذرد که نیاید و یکی باشد مستحبات که زکوة یک سال را بدهد و اگر بر سایر باقی
باشد هر سال چهار سال بدهد و اگر معاوضه کند در آن سال بقصد تجارت خلا
و احوط است که باز بدهد و مستحبات که در وقت در کردن اگر فقر حاضر باشند
هر فقیر را ده کدم بدهد هر قدر که در دستش در آید و در وقت چندین خرما
و انگوشت بدهد و زکوة حساب کند و بعضی واجب است اند و احوط است
که ترک نکند و **فصل در ثبوت طایفه اند اول و ثانی فقر و اساک و انسا**
کسانیست که قوت سال یا آنچه خود و عیال خود نداشته باشند و قادر بر کسبی نباشند
که معاش خود و عیال خود را بتوانند گذرانند و احوط است که صالح باشند و کذا
و سال بجهت نباشند **سیر** کسب است که انعام علیه السلام نصب نکند برای گرفتن زکوة
و حصه با او بدهد و این را بآن نباشد غایب و محجوب **سیر** که مؤلفه طوخم
اند و این زبان نمی باشد غایب **سیر** حرف کردن در از این چند کانت مثل آنکه تا بی
غلام خود اساک است که کوه است که مالی بدهد و از او شود و او عاجز باشد از گذران
اگر با زکوة واجب شد نباشد باید که قدری از زکوة را بمال کانت او حساب کند
و اگر دیگران از زکوة حصه را بدهند که با قاندهد و از او شود و یا غایبی که کار در
اوقات و شب باشد از مال زکوة بخزند و از او کند **سیر** و سزا باشد که زکوة

کرده باشند و در مصیبت صرف نکرده باشند و زکوة و فخر ایشان نمیتوان داد **فصل**
و نیاید الله یعنی صرف راههای جنگ مانند جهاد و سبیل الله و یا بی حاجیان و زکا
اندر معصومین بلکه هم اتم و بیانی ساجد و یا با او امثال اینها و بعضی که در آنکه خصوص
جهاد است و نه فانی که جهاد حق باشد و یا احوط است **سیر** اگر استنبیل است
و آنکسی است که بغیرت افتاده باشد و خرج رفتن بخانه خود نداشته باشد و نقد را با او
نمیدهد که بخانه خود برسد اگر سفرش مصیبت نباشد و باید که کسبی یا زکوة بدهد
غیر و ثلث ششصد انشی عشری باشد و احوط است که اجتناب از کفایان کیه کند
خصوصا اگر بخود در دیگر شرط است که واجب النقصه مالک نباشند مثل پدر
و مادر و جد و جد و چند پادین روند و زن و بنده و بهتر است که زکوة را بخویشان
بریشان بدهند غیر آنها که مذکور شدند اگر شرایط داشته باشند و غیر سبیل زکوة
بر سبیل نیستند و او اناسیست زکوة خود را میدهند و غیر سبیل نمیتوان داد و غیر سبیل
احوط است که بشیر بدهم و بدهد و بهتر است که زکوة را بزرگ مجاهد یا غایبی که رضا
زکوة را از او ببرد که او بصرف برساند **فصل در ثبوت فقر و اساک و انسا**
چیز واجب میشود **اول** غنیمی که از کافران در جنگ بگیرند خواه در جنگ کاما باشد
و خواه در بیرون **و ثانی** معادن است مانند طلا و نقره و مس و سرب و باقوت و زیور جد
و سرب و غیره و قیر و قطر و کبریت بعد از آنکه خرج بیرون آوردن بدو و بیج
و شایر از اینها داد و مشهور است که مضایح مانند و بعضی گفته اند که مضایح
بگیرد یا است ثابت یک بار برسد خمس واجب نمیشود و بعضی بیست دینار
گفته اند یعنی بیست اشرفی که مضایح اول طاعت است و اگر شایرین یا شایر
شد اند و خالی از قوت نیست و اگر چند کس شریک باشند باید حصه هر یک
جدا بنصایب برسد **سیر** کسب است یعنی مالی که در زمین پنهان کرده باشند و اگر

بالا و منو
فرد و فرزند
داد کانت
هر چند

سادات و غیر ایشان و بعضی از اخصوص سادات می نمایند و بعضی گفته اند
سادات نمی توان داد و ظاهر امر در توان داد و اگر بشیر رفیع بدهند بهتر است و اگر
مقدار سادات دادند و صاحب شرافت را دادند مقدار را واجب است بصاحبش بدهد و اگر
صاحب را دادند و مقدار را ندادند صاحب باید صلح کند و بعضی گفته اند که در حق
خمس را صاحب نمیدهد و بعضی گفته اند مقدار را که علم دارد بصاحب بدهد
و مابقی را با صاحب صلح میکند یا خطا و این احوط است و اگر مقدار دادند و صاحب را
ندادند یعنی یک تن صاحب را هم رسانند و اگر هم رسانند از برای او تصدق میکنند این
صورت و صورت اول مستحب است بر دو نظر اگر کسی را بدهد یا تصدق کند کل را یا بخش
و بعد از آن صاحب بپایان شود خلافت است که آیا باید بار صاحب بدهد یا نه و احوط آن
که بدهد **و اما مستحب** مشهور میان علما آنست که شش حصه بفرستد و چنانچه ظاهر
اینست که در است و حصه خدا و رسول و ذوی القربی که نصف خمس است بعد از آن
رسول صلی الله علیه و آله از امام علیه السلام است و نصف دیگر حصه
میشود که بقیه آن سادات و سبکشان سادات و این سبیل سادات میدهند
و ملوک از سید و اوق مشهور گویند که مستحب است که در جانب پدر و بعد از آن طلب
و تفسیر سبکین و این سبیل در ذکوة گذشت و در سبیل احوط آنست که بر ایشان باشد
و این سبیل را نقد میدهند که بشهر خود و در حداد حدیث معتبر ظاهر میشود
که در زمان حضور امام علیه السلام جمیع خمس را بعد از آن حضرت میرزده اند
و حضرت نصف را خود بر میداشته اند و نصف را بآن سه نفر سادات میدادند
که مذکور شد و بهر یک بقدر کفایت ایشان در یک سال میداده اند و آنچه
زیاد می آمد خود بر میداشته اند و اگر وفا نمیکرد از حصه خود تهمه را میدادند
و ایشان بر منزله عیال امام بوده اند و در زمان غیبت احوط آنست که حصه

سادات

سادات را با مال عادل شش عشرت میدهند که سادات برسانند بقدر احتیاج ایشان
و اما نصف دیگر خمس که حصه آنحضرت است در زمان غیبت خلافت و شش
انست که بمال عادل باید داد که بر سبیل تهمه بقیات آنحضرت بر سادات بدهد
و اگر چیزی نیاورد حفظ کند و بعد از خود بمال دیگر بدهد که اگر سید پریشان
بیاورد بدهد و الا از برای آنحضرت ضبط کند و این فرض در این زمانها بسیار نادر است
زیرا که سادات بر ایشان بنیاد اند و خمس دهندگان کم اند و جمعی گفته اند که در زمان
غیبت **انتم علیکم السلام** این حصه را بر شیعیان حلال کرده اند و این سخن بر وجهی است
زیرا که آنحضرت صاحب الامر صلوات الله علیه برایت صریح فرموده اند که
بر شیعیان حلال کرده باشد بلکه خلافت ظاهر است زیرا که در زمان غیبت شخصی
که هفتاد سال و کمری بود نایب آنحضرت اعیان عمری و پسر آنحضرت حسین
روح و علی بن محمد عمری رضی الله عنهم حصه آنحضرت را بلکه جمیع خمس را از شیعیان
میگرفتند و بفرموده حضرت بر مردم نمی دادند و ظاهر آنست که در این زمان
نیز ظلم آنحضرت که علمای سنی و محدثان و ساطلان علوم ایشانند باید بکنند
و بسا که عیال آنحضرت اند برسانند و الا باید که سادات که اشرف خلقند از آنکه
بمیرند یا سالیان بکشت شوند و از همه کس ذلیل تر باشند زیرا که ذکوة و صدقات خدا
بر ایشان حرام است و خمس را بعضی از ایشان پادشاه اند و بسبب اختلافی که در میان
علمای بهم رسیدن است و بعضی از علمای عصری اغنیاء را اجرات داده اند و بعضی خمس
و باعشایر بخش است که اکثر سادات بفرقه و تفرقه میکنند و حقوق ایشان را بجا
ایشان بر وقت اغنیاء نمیدانند و بر تقدیر یک امام بر ایشان رحم کرده باشند و ظاهر آنکه
تقیه و خوف و عذیمت که از خلفای جور بر ایشان واقع میشود و حلال کرده باشد
ایشان چگونگی وجود هموار میکند که عیال و خویشان و اقارب امام خود را بفرستد

و انچه خطری پیش روی ایشان رحم نکند و باز در قیامت است شفاعت از ایشان
داشته باشند و حال آنکه فرموده اند که بدترین احوال در قیامت و قیامت و قیامت
بود که صاحبان جنس ریخته و بگویند و بگویند که اگر این خود را اینجا می بینید
علیه السلام فرمود که من یک درهم خسران از شما می گیرم و حال آنکه مال من از هاهل
مدینه بی غیرت است و نمی گیرم مگر آنکه شما پاک شوید از گناه و از حقوق ما و حضرت
رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که احسان احدی از اهل بیت من بکند من
مکافه میدهم او را در قیامت و اگر خدا بفرماند که اگر صاحبان خود حصه شما
علیه السلام را بسازد بد هدی می آید و نمی شود مگر آنکه دستش بجام احدی
خالد کند و بجان فقیر همه خسران می کند و از **فصل آخر** در بیان فضیلت
و کیفیت اعتکاف است اعتکاف کفایت می کند در مسجد جامع جهت عبادت و این
سنت می گذارست بمقتضای آیات و اخبار بسیار خصوصاً در ده لغز و در ده
چنانکه حضرت سید المرسلین صلی الله علیه و آله همیشه در ده لغز
و عتکاف می نمودند مگر یک سال که در آن جنات بود واقع شد و در آن
یک سال آن نیست و در اعتکاف داشتند ده روز قضای سال گذشته و در روز
اول او را حضرت صلی الله علیه و آله منقول است که اعتکاف ده روز ماه رمضان
بر اوست با دو حج و عمره و اعتکاف میزد و شبه آن مانند عهد و قسم و با ده
داو خود بغیر واجب می نمود اگر بیک روز واجب باشد و بیک روز که باشد لو ط
الست که بپیر بزرگ قضای آن بعضی گفته اند بعد از نیت و شروع کردن واجب می شود
و بعضی گفته اند روز نیم واجب می شود و همچنین ششم و نهم و
و یازدهم و هر چه بالا رود باین نسبت و بعضی گفته اند مطلقاً واجب می شود
تا آن سبب و موجب عمل نیاید و این قول قوی است و لو ط است که در آن

تجربه مذکور تجدید نیت میکند بصدق قربت و مستحب است که معتکف شود و کند
بپیر و کند کار خود که اگر او را مانع از عبادت شود بپیر و کند از اعتکاف و ط
جمعی است که جایز است اشتراط رجوع با اختیار بی تقیید بعارض و مانع و بعضی
در این مضایقه کرده اند و ظاهر امارض و مانع لغو از عتکاف نیست و حال آن
شوط اعتکاف سنت نیست نزد اعتکاف است و دخول در آن و جماعتی از اصحاب
ذکر کرده اند که عمل در اعتکاف واجب نیست و در گفتن منیحه ندارد است
صلی از اشکالی نیست و فایده شرط آنست که نزد عارض یا مطلقاً اگر خواهد
رجوع تواند کرد اگر چه در روز نیم باشد و فایده دیگر آنکه اگر با شرط رجوع کند
قضای او واجب نیست و اما مکان اعتکاف جمعی از اصحاب گفته اند که غیر مسجد
مکه و مسجد مدینه و مسجد کوفه و مسجد بصره اعتکاف نمیشد و بعضی بجا
مسجد بصره و مسجد مدین گفته اند و بعضی هر دو گفته اند و خلاف دیگران است
بسیار است و مسجد مدین در این زمانها کویا معلوم نیست و مسجد بصره و این
اوقات در بیابان واقع است و اعتکاف در آن مشکلات و گفته اند در مسجد
مکه و مدینه آن قدر نیست که در زمان حضرت رسول صلی الله علیه و آله
مسجد نبویه و مسجد بعد الحاق کرده اند و ظاهر در هر مسجد جامع اعتکاف
کرد و نماز مسجد جامع مسجد بن یکست حد بلکه در آنجا نماز جماعت کنند
و مخصوص بحد نباشد و از اکثر محلات شهر یا خیابانهای قاصد جمعی از جماعت
حاضر شوند و کوهستند باشد مثل مسجد جامع عباسی و مسجد جامع قدیم و
و سایر آنها مثل مسجد قاف و مسجد عباس آباد محل اهل سنت و لو ط است که اگر
در مکه و مدینه و کوفه باشد در غیر آن مسجد مخصوص واقع نشان ندهد و در آن
دیگر لو ط است که در مسجد کوفه یا مکه مشهور بجامع باشد یا آنکه در مسجد

بر آنکه در آنجا احتیاط است که قصد کند که اعتکاف نکند
و این مسجد اگر طایف خارج باشد بعنوان اعتکاف مقرون فیها و اگر مسجد حیاط
میکند از برای رضای خدا یا قریب الی الله و شرط است در اعتکاف بستن سه روز یا
بیشتر و مشهور است که در شب میان داخلند و بعضی گفته اند که شب از غیر
داخل است و احوط است که ترتیب بعروب افتادن اعتکاف میکند تا شام روز
سیم و اگر از آنجا قصد چهارم قصد کند نهایت احتیاط و شرط است که اعتکاف
که معتکف روزه باشد خواه روزه واجب و خواه سنت و در وقت باید رخصت
کسانی باشد که رخصت ایشان در روزه سنت شرط است مانند شوهر زن را
و مالک بنده را و احوط است که فرزندان در رخصت پدر و مادر اعتکاف نکند
و نهان بر رخصت مهمان دار و بر کسی واقع نسازند و نیست در اعتکاف
شرط است وظاهر اقتضا قریب کافیت و واجب است که بیرون نروند از مسجد
که در آن اعتکاف میکند بدون ضرورت مانند نماز جمعه اگر در غیر آن مسجد کند
یا اعتکاف بیرون نماز یا حاضر شدن بر جنازه مؤمن یا قضای حاجت مؤمن یا برای
حاجات ضروری خود مانند دعوت اخلاف زن و غسل جنابت اگر عمامه باشد
و در غسل جمعه بنا بر قول مایستجاب بان و سایر اعضا مستحب است اگر در مسجد
توان کرد اشکالی نیست و مشهور است که میتوان کرد و همچنین جایز است
بیرون رفتن از برای تحصیل آب و نان و سایر ضروریات اگر کسی نداشته باشد
که برای او تحصیل نماید و همچنین جایز است بیرون رفتن از جهت کوچه دادن
و گواه شدن اگر دیگر نماز شده و بتوان در مسجد جای آوردن و چون بدو در سجده
نشیند تبارک و تعالی بجهت و بهتر است که در زیر سقف راه نرود تا نمک باشد و
از راههای دیگر که طلب برود به بیت الخلافه دیگر نرود اگر ممکن و توقف

بسیار زیاد از ضرورت واقع نسازد و چون وقت نماز شود نماز آنجا بیاید بکفر است
مسجد که محل اعتکاف نیست نکند بکردار و مکعبه معتبره در هر جای که باشد و اگر وقت
نماز شود در جای دیگر بنشیند کرد و اگر سهواً از مسجد بیرون رود اعتکاف باطل میشود
مگر آنکه نماز بنشیند بکند و آن اعتکاف نکند و همچنین اگر بگوید که اگر بیرون
برند و احوط است که جزو بدتر از آن مسجد بیرون نکند و بعضی منع کرده اند
از رفتن بیام مسجد و ظاهر اگر داخل مسجد باشد قصور ندارد و بداند که اگر
بر معتکف جماع کردن نماز در روز و شب و همچنین حرام است بیسپیدن
بشهرت و دست بردن از بدن در بشورت و احوط است اجتناب از هر دو اگر
چه بشورت باشد و حرام است طلب عینی کردن اگر چه بکفرت باشد هرگاه
قادر بر آن باشد که عوضی آید بلبان و احوط است که بعین دست برنگز
نماید و حرام است بوی خوش کردن و کل بوی بپاشیدن هر گاه باشد علی الشهور و باید
جدال و نزاع با کسی نکند و احوط است که سیاحت علی غیر نکند مگر بکند
اطهار حق و خرید و فروش نکند مگر برای ضروریات خورد و خوراک و احوط است
که در کلی از برای خود قرار دهد که اینها بکند و احوط است که مطلق غافل
خود را واقع سازد حتی عقد نکاح را جمیع آنها که در اعتکاف حرام است و در
و شب ناهمه حرام است مگر خوردن و آشامیدن که در شب جایز است خوردن
و هر چه روزه باطل است از اعتکاف نیز باطل میکند اگر در روز بفعل او رود و در
افعال میتوان کرد و در مطلق غیر جماع و نشستن را واقع میتوان ساخت و از اجتناب
از غیر اکل و شرب و اگر جماع کند اعتکاف باطل میشود و کفاره میدهد اگر اعتکاف
واجب باشد و در روز اول و دوم اعتکاف سنت خلافت و احوط کفاره است
اگر چه جماع در شب واقع شود و احوط است که هر چه روزه باطل میکند اگر آنجا

خود را چه بپوشد و با ناله و طلی کند و دندان او را نیز جدا که شرع بر او و حکم کند که او را
طلاق بگوید با و طلی کند و اختیار و طلی نماید باینکه گفتار به یکدیگر گفتار اش گفتار
قسم است که بعد از این مذکور میشود انشاء الله **پنجم** گفتار مخالفت قسم است
باینکه قسم خورد با بنای مقدس خدا بر کردن فعلی که ترکش حرام نباشد
یا نکردن فعلی که فعلش حرام نباشد یا بشکند و مخالفت آن قسم نماید و گفتار اش
است که بیک بنده از او کند یا ده مسکین را جامه ببوشاند یا ده مسکین را اطعام
کند و اگر از هر سه عاجز شود سه روز یا بی روزی بداند **ششم** گفتار مخالفت نذر
باینکه نذر کند فعلی را که راجح باشد یا ترک امری را که مرجوح باشد و مخالفت
نماید و گفتار اش بعضی گفته اند مانند گفتار قسم است و بعضی گفته اند که مانند
گفتار افطار ماه رمضان است بیک بنده از او کردن یا دو ماه روزه گرفتن یا شصت
مسکین طعام دادن و بعضی گفته اند که اگر نذر تعاقب روزه داشته باشد گفتار
گفتار افطار ماه رمضان است و اگر تعاقب بغیر روزه داشته باشد گفتار اش گفتار قسم
و این قول خالی از قیود نیست و احوط گفتار ماه رمضان است مطلقا **هفتم** گفتار عهد
که با خدا عهد کرده باشد که امر را بچیزی یا غیر مرجوحی بعمل آورد یا ترک کند امر غیر
راجحی یا مرجوحی را و مخالفت آن عهد نماید و در گفتار اش مانند گفتار نذر خلا
و احوط است که در نذر مذکور شد **ششم** قسم خوردن بعنوان پزیری از خدا
و رسول و ائمه علیهم السلام است و در حرام بودن چنین قسمی خلایق نیست
و لیکن در وجوب گفتار بچنین قسمی یا در کردن خلافت بعضی گفته اند که گفتار اش
گفتار طهارت است اول بنده از او کردن و یا عجز از آن دو ماه روزه داشتن و یا
از آن شصت مسکین اطعام کردن و اگر عاجز شود ده مسکین را اطعام یا
کوه دهد و اگر عاجز شود سه روز متوالی روزه دارد و بعضی گفته اند که گفتار اش

گفتار نذر است و این با ویر گفته است سه روز روزه بداند و مسکین را اطعام
بدهد و بعضی گفته اند که گناه کرده است و گفتار نذر دارد و حدیث صحیح وارد
شد است که صفار حضرت امام حسن عسکری علیه السلام این است که مردی
یاد کرد پزیری از خدا و رسول و مخالفت کرد و توبه و گفتار او چیست حضرت
فرمودند که ده مسکین را طعام بدهد و مسکین را بیک روز طلب امرزش میکند و ان شاء الله
از عیال مایه ضنون قایل شدن اند و خالی از قیود نیست و ایضا خلاف کرده اند که این
گفتار برای اصل سوگند خوردنست یا برای مخالفت سوگند کردن و باید که چنین سوگند
یاد نکند و اگر بکند بمحض و کند عمل بقول اول بکند اگر چه ظاهر است که عمل بر
عجز نیست **ششم** بعضی از عیال قایل شدن اند که زنی در صیبت موی سر خود یا بر گفتار
افطار ماه رمضان میدهد بترتیب بر قول بعضی و بخیار بر قول بعضی و بعضی
گفته اند و گفتار نذر دارد و دیگری نذر شده است که گفتار افطار ماه رمضان لازم
و احوط عمل بر وایست است و بعضی تر استیدن مؤذنین الحاق کرده اند بپزیرند
و چون گفتار **هفتم** هرگاه زنی در صیبت موی سر خود را بکند یا روی خود را بپوشد
یا مردی جامه خود را در ترک فرزند خود یا زوجه خود پاک کند گفتار قسم لازم میشود
بنابر قول بعضی و دیگری بر بیضون وارد شده است و احوط است که بپوشد و بپوشد
نیست **یازدهم** مردی که نذر یا متعه یا یکی از خود را در ایام حیض جماع کند مذکور است
گفتار واجب است و بعضی سنت و مشهور میان علما است که اگر در اول حیض
باشد یک اشرفی تصدق میکند و در وسط حیض نیم اشرفی و در آخر حیض ثلث
اشرفی و احوط عدم ترک گفتار است **وزیر** کسی که بخواب رود و غافل خفتن نکند
باشد تا نصف شب بکند و بعضی گفته اند که واجب است از روزه بداند
و اگر استخفاف است و بعضی حامد و ناسی را نیز ملحق کرده اند و مشهور است

وگذاشتن قتل احوط است که بالغ نباشد و در غیر آن مرد و زن و بالغ و نابالغ مجزئ
و باید که آن بند کوب و صاحب خرم و زمین که نباشد و مو را بر حلقه یا بر تن
نباشد که موجب عقوبت نباشد و بعضی گفته اند که باید حصی و لال و کرباشد
و ولد از آن نباشد و مشهور است و احوط ترک است و غلام که نخسته را مشهور
است که از آن میتوان کرد تا علم مرگش بهم نرسد و بعضی شرط کرده اند که خبری از او
و بعضی شرط کرده اند که ظن حیات او باشد **و نیز** در کفاره مرتبه تا از بند آزاد
کردن عاجز نشود و روزه مستقل نمیشود و هر جا که روزه دو ماه نباشد سبب است
بگیرد و توانی سبب است و یکروز که متصل بیکروز بعد از آن باشد یعنی که اگر بعد از آن
بدون عذر افطار کند نباید از سبب بگیرد و یا تقییر جابر است و عذر بی حوائج
اول ظاهر است و ثانی احوط است و اگر پیش از یکماه و یکروز عذر افطار کند
از سبب بگیرد و اگر بعد از آن باشد حیض و نفاس و بیوشی و دیوانگی و پیکار
و سفر ضروری بیکروز اول عذر نباشد و تمام میکنند و همچنین اگر مجبور
شود در افطار روزه بی اوقی و هر جا که کفاره دو ماه متوالی باشد اگر کفاره دهند
بند نباشد یکماه و بیسی میگوید علی الاقوی **سیر** هر جا که اطعام لازم شود مشهور
است که بپزیران نقد و طعام مجوز اند که سیر شود و بهتر است که نان خوردنی بپزند
ضمیم کنند مانند غنایا و گوشت یا نه که و بعضی گفته اند میباید که پاشت و شام هر دو
به سبب مجوز اند و نقد که سیر شود و احوط اینست که اگر چه اظهار نیست که یک
وقت گفتار آن کرد و اگر چه اطعام را بپزیران میتوان داد و در مقدار آن خلقت
بعضی یک سکه گفته اند و بعضی دو سکه و احوط دو سکه است و بهتر است که با آن نان
خورشید بپزد چنانچه بعضی واجب نیست اند و در طعام دادن کوچک و بزرگ
تفاوت نمیکند و احوط است که حقه اطفال را بپوشانند و ایشان بدهد و اگر کفاره

خوراند ظاهر صغیر و بزرگ را با هم تواند ضم کرد و اگر دو طفل را بجای یکدیگر بپزد
احوط است و در یک کفاره و در حقه را بپزیران مسکین نمیتوان داد مگر آنکه شخصی
یافت نشود و احوط است که تمام کن نباشد بغير مؤمن ندهد و بپزیران مسکین
پزیران بدهد که مسکین بر و صاد و باشد و صد بپزیران یک صاع است و صد
بپزیران نیز چهار مثقال و در بعیت بنابر مشهور و چون در اخذ پزیران اختلاف
در نقد و صاع و مد هست احوط است که بجای مد و مد نیم من باشد تقریباً بدهد
بپزیران در جای که کسوت باید داد و در پزیران و مقنعه با هم مجزئ است و در کفاره
بعضی بیات جامه مانند پزیران گفته اند و بعضی دو جامه لازم میدانند و بهتر
است که پزیران و قبا بدهد و یا لا پوش و بهتر است که باشد و جامه طفل را بهتر
است که بر خضت و بپزیران **بپزیران** هرگاه از عتق رقبه عاجز شود و پزیران
ازاد کردن روزه او را مجزئ است و بهتر است که ترک کند روزه را و بند ازاد کند
خصوصاً هرگاه که از یکماه و یکروز روزه داشته باشد و بعضی از اصحاب قایلند
که هرگاه بر کسی دو ماه متوالی روزه واجب شود و عاجز باشد از کوفتن آن همچون روزه
روژه میدارد و اگر نتواند برای روزه مدی لطعام میدهد و اگر نتواند استغفار
بدل از میکند و اشهر و اقوی آنست که از هر کفاره که عاجز شود استغفار بدلان
میشود مگر کفاره طهارت که بعضی گفته اند که تا کفاره ندهد و طهارت بر او ملال
نمیشود هر چند عاجز باشد و اگر بعد از عجز استغفار بپزیران قدر بهم رساند
احوط است که باز کفاره را بعمل بیاورد و چون اگر مردم جاهلند بکفارات و لغوا
انها و پزیران لازم میشود و نمیدانند و مشغول الذمه بحق الهی نمیشوند و در میان
احکام انها در این رساله گفته و افزاید که اگر او مردم ملتمس از برادران
است که هر که درین رساله مستفیع گردد در حال حیات یا بعد از وفات این شکست را

بدعاي مستلوم مغفرتين مستغنى دعار الياكد و ختم بفضل الله سبحانه وتعالى
 في شهر الله المعظم شهر رمضان سنة سبع ومائة والف من الهجرة المقدسة
 على يد مولانا الزاوي رحمه الله المشان في محروسة اصبهان صيغت عن
 طواريق الحكمة مع وفور الاشغال واختلال الاحوال وتوزع البال والحمد
 لله اولوا اخرها الصلوة على سيد المرسلين محمد وآله الائمة الزاوية

ولعمرة الله على اعدائهم اجمعين

كتبه الحقير الفقير ابن

مكرم علي بن محمد علي

ابن

الصلوة المستمرة من الظهر وقال في آخر العصر